
Evāņģēlija principi

Viņi nāks pie zināšanām par viņu Pestītāju un par katru Viņa mācības punktu, ka viņi varēs zināt, kā nākt pie Viņa un tikt izglābtiem.

1. Nefija 15:14

Evaņģēlija principi

Izdevusi
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca
Soltleiksitija, Jūtas štats

Būsim pateicīgi par Jūsu komentāriem un ierosinājumiem saistībā ar šo grāmatu.
Lūdzu, sūtiet tos uz adresi: Curriculum Development, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, Utah 84150-0024. E-pasts: cur-development@ldschurch.org.
Lūdzu, norādiet savu vārdu, adresi, biskapiju un stabu. Neaizmirstiet minēt
grāmatas nosaukumu. Tad sniedziet savus komentārus un ierosinājumus
par grāmatas pozitīvo devumu un to, ko varētu uzlabot.

Saturs

<i>Ievads</i>	1
<i>1. nodaļa</i> Mūsu Debesu Tēvs	5
<i>2. nodaļa</i> Mūsu Debesu ģimene	9
<i>3. nodaļa</i> Jēzus Kristus — mūsu izraudzītais vadonis un Glābējs	13
<i>4. nodaļa</i> Izvēles brīvība	17
<i>5. nodaļa</i> Radišana	23
<i>6. nodaļa</i> Ādama un Ievas Krišana	27
<i>7. nodaļa</i> Svētais Gars	30
<i>8. nodaļa</i> Lūgšana mūsu Debesu Tēvam	33
<i>9. nodaļa</i> Dieva pravieši	39
<i>10. nodaļa</i> Svētie Raksti	43
<i>11. nodaļa</i> Kristus dzīve	49
<i>12. nodaļa</i> Izpirkšana	59
<i>13. nodaļa</i> Priesterība	67
<i>14. nodaļa</i> Priesterības struktūra	71
<i>15. nodaļa</i> Tā Kunga derības ļaudis	81
<i>16. nodaļa</i> Jēzus Kristus Baznīca senatnē	85
<i>17. nodaļa</i> Jēzus Kristus Baznīca mūsdienās	93
<i>18. nodaļa</i> Ticība Jēzum Kristum	99
<i>19. nodaļa</i> Grēku nožēlošana	105
<i>20. nodaļa</i> Kristīšana	113
<i>21. nodaļa</i> Svētā Gara dāvana	119

---

22. nodaļa	Gara dāvanas.....	123
23. nodaļa	Svētais Vakarēdiens.....	131
24. nodaļa	Sabata diena.....	135
25. nodaļa	Gavēnis.....	141
26. nodaļa	Upuris.....	147
27. nodaļa	Darbs un personīgā atbildība.....	153
28. nodaļa	Kalpošana.....	159
29. nodaļa	Tā Kunga veselības likums.....	165
30. nodaļa	Žēlsirdība.....	171
31. nodaļa	Godīgums.....	177
32. nodaļa	Desmitā tiesa uz ziedojumi.....	181
33. nodaļa	Misionāru darbs.....	187
34. nodaļa	Savu talantu izkopšana.....	193
35. nodaļa	Paklausība.....	199
36. nodaļa	Ģimene var būt mūžīga.....	205
37. nodaļa	Ģimenes atbildība.....	211
38. nodaļa	Mūžīgā laulība.....	217
39. nodaļa	Šķīstības likums.....	223
40. nodaļa	Tempļa darbs un ģimenes vēsture.....	231
41. nodaļa	Pēcnāves garu pasaule.....	239
42. nodaļa	Israēla nama sapulcināšana.....	243
43. nodaļa	Otrās Atnākšanas zīmes.....	249
44. nodaļa	Jēzus Kristus Otrā Atnākšana.....	255
45. nodaļa	Tūkstošgade.....	261
46. nodaļa	Pēdējā tiesa.....	267
47. nodaļa	Paaugstināšana.....	273
<i>Attēlu saraksts.....</i>		279
<i>Satura rādītājs.....</i>		281

Ievads

Mācību ceļvedis un skolotāja rokasgrāmata

Evaņģēlija principi tika sarakstīti, lai tos varētu izmantot gan kā mācību ceļvedi, gan kā skolotāja rokasgrāmatu. Studējot šo rokasgrāmatu, meklējot Tā Kunga Garu, jūs varat augt savās zināšanās un liecībā par Dievu Tēvu, Jēzu Kristu, Viņa veikto Grēku Izpirkšanu un evaņģēlija Atjaunošanu. Jūs varēsiet rast atbildes uz dažādiem dzīves jautājumiem, iegūt pārlicību par savu mērķi un vērtību un ar ticību risināt savus personiskos un ģimenes izaicinājumus.

Norādījumi mācīšanai Baznīcā un mājās

Būt skolotājam ir liela atbildība, kas sevī ietver daudzas iespējas stiprināt citus un pārlicēties, ka tie tiek „baroti ar labo Dieva vārdu” (Moronija 6:4). Ja jūs ievērosiet tālāk sniegtos principus, jūsu mācīšana būs efektīva:

- Mīliet tos, kurus jūs mācāt.
- Māciet ar Garu.
- Māciet doktrīnu.
- Aiciniet uzcītīgi mācīties.

Mīliet tos, kurus jūs mācāt

Ja jūs izrādāt mīlestību pret tiem, kurus jūs mācāt, viņi būs daudz atvērtāki Tā Kunga Garam. Viņi mācīsies ar lielāku entuziasmu un būs atvērtāki jums un pārējiem. Centieties iepazīt tos, kurus jūs mācāt, liekot viņiem sajūst, ka viņi patiesi jums rūp. Esiet taktiski pret cilvēkiem, kuriem ir īpašas vajadzības. Radiet savā klasē labvēlīgu gaisotni, lai dalībnieki justos brīvi un uzdotu jums jebkādas

---

---

jautājumus, kas viņiem varētu rasties par evaņģēlija principiem un to pielietošanu.

Tā Kunga Gars būs ar jums, ja jūs cits citu milēsīt un būsīt vienoti. Tas Kungs teica: “Jaunu bausli Es jums dodu, ka jūs cits citu milāt, kā Es jūs esmu milējis, lai arī jūs tāpat cits citu milētu” (Jāņa 13:34).

Vairāk par šo tēmu skat. *Teaching, No Greater Call*, 31–39. lpp..

Māciet ar Garu

Vissvarīgākais, ko jūs jebkad mācīsīt, ir Kristus mācības, kuras atklātas caur Svētajiem Rakstiem un mūsdienu praviešiem un kuras apliecinājis Svētais Gars. Lai to sekmīgi veiktu, ar jums ir jābūt Tā Kunga Garam. „Un Gars tiks dots jums ar ticības lūgšanu,” teica Tas Kungs, „un, ja jūs nesaņemsīt Garu, jūs nemācīsīt” (M&D 42:14; skat. arī M&D 50:13–22). Svētais Gars ir īstais skolotājs, tādēļ ir svarīgi mācību stundā radīt tādu gaisotni, kas veicinātu tā Kunga Gara klātbūtni.

Vairāk par šo tēmu skat. *Teaching, No Greater Call*, 41–48. lpp..

Māciet doktrīnu

Pirms mācāt kādu nodaļu, rūpīgi to izstudējiet, lai būtu pārlicināti, ka saprotat doktrīnu. Studējiet arī papildu Rakstu vietas, kas norādītas nodaļas beigās. Jūs mācīsīt ar lielāku degsmi un spēku, ja mācības no attiecīgās nodaļas būs ietekmējušas jūs personīgi. Nekad nemēģiniet izdomāt savus pieņēmumus par Baznīcas mācību. Māciet tikai to, ko vēstī Svētie Raksti, pēdējo dienu praviešu un apustuļu vārdi, un to, uz ko jūs iedvesmo Svētais Gars (skat. M&D 42:12–14; 52:9).

Ja jūs esat aicināts/a mācīt kворumu vai klasi, lietojot šo grāmatu, neizvietojiet to ar citiem materiāliem, lai cik interesanti tie būtu. Turieties pie Svētajiem Rakstiem un šīs grāmatas vārdiem. Ja tas ir atbilstoši, lietojiet personīgas pieredzes un rakstus no Baznīcas žurnāliem, lai papildinātu stundu saturu.

Vairāk par šo tēmu skat. *Teaching, No Greater Call*, 50–59. lpp..

Aiciniet uzcītīgi mācīties

Mācot palīdziet citiem saskatīt, kādā veidā evaņģēlija principi pielietojami ikdienas dzīvē. Ierosiniet pārrunas par to, kā šie principi var ietekmēt mūsu attieksmi pret Dievu, pret mums, mūsu ģimenēm un mums apkārtējiem. Aiciniet mācību dalībniekus dzīvot saskaņā ar šiem principiem.

Mēģiniet iesaistīt šajās nodarbībās pēc iespējas vairāk cilvēku. To jūs varat panākt, uzaicinot viņus skaļi lasīt citiem priekšā, atbildēt uz jautājumiem vai dalīties pieredzē, taču dariet to tikai tad, ja esat pārlicināti, ka tas viņus nesamulsinās. Gatavojot mācību stundu, būtu labi uzdot mācību dalībniekiem kādus īpašus uzdevumus. Esiet taktiski attiecībā uz citu cilvēku vajadzībām un jūtām. Var gadīties, ka pirms mācību stundas jums ar atsevišķiem cilvēkiem jāaprunājas personīgi un jāpajautā, vai viņi vēlas piedalīties pārrunās.

Vairāk par šo tēmu skat. *Teaching, No Greater Call*, 61–74. lpp..

Papildu palīdzība skolotājiem

Katrā šīs grāmatas nodaļā ir ietverta viena vai divas piezīmes skolotājam. Tajās sniegtas idejas, kas jums var palīdzēt jūsu centienos mīlēt tos, kurus jūs mācāt, mācīt ar Garu, mācīt doktrīnu un aicināt nodarbības dalībniekus uzcītīgi mācīties.

Mūsu Debesu Tēvs

1. nodaļa

Dievs ir.

- Kādas lietas un parādības ap jums liecina, ka Dievs ir?

Alma, Mormona Grāmatas pravietis, rakstīja: „Viss norāda uz to, ka ir Dievs; jā, patiesi zeme un viss, kas ir uz tās virsas, jā, un tās kustība, jā, un arī visas planētas, kuras kustas savā noteiktajā kārtībā, liecina, ka ir Augstākais Radītājs” (Almas 30:44). Ja mēs naktī paskatāmies uz debesīm, mēs varam iegūt priekšstatu par to, ko bija domājis Alma. Debesīs ir miljoniem zvaigžņu un planētu; tās visas atrodas noteiktā kārtībā. Tās tur nenokļuva nejauši. Mēs varam redzēt Dieva radīto gan debesīs, gan uz Zemes. Daudzie skaistie augi, daudzās dzīvnieku sugas, kalni, upes, mākoņi, kas mums nes lietu un sniegu, — tas viss mums liecina, ka ir Dievs.

Pravieši ir mācījuši, ka Dievs ir visuvarenais Visuma valdnieks. Dievs dzīvo Debesīs (skat. M&D 20:17). Ar Sava Dēla, Jēzus Kristus, palīdzību Viņš radīja debesis un Zemi, un visu, kas uz tās atrodas (skat. 3. Nefijs 9:15; Mozus gr. 2:1). Viņš radīja mēnesi, zvaigznes un sauli. Viņš izveidoja šo pasauli un piešķīra tai formu, kustību un dzīvību. Viņš piepildīja gaisu un ūdeni ar visāda veida dzīvo radību. Kalnos un līdzenumos Viņš izvietoja dažādu sugu dzīvniekus. Viņš dāvāja mums dienu un nakti, vasaru un ziemu, sējas laiku un pļaujas laiku. Viņš radīja cilvēku pēc Savas līdzības, lai tas būtu valdnieks pār citām Viņa radībām (skat. 1. Mozus 1:26–27).

Dievs ir augstākā un pilnīgākā būtne, kam mēs ticam un kuru mēs pielūdzam. Viņš ir „diženais Visuma Vecāks,” un Viņš „raugās uz visu cilvēces ģimeni ar tēva rūpēm un uzmanību” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 39).

Skolotājiem: Jautājumus, kas doti sadaļas sākumā, lietojiet, lai uzsāktu pārrunu, un lieciet stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem meklēt atbildes šajā nodaļā. Jautājumus, kas doti sadaļas beigās, lietojiet, lai palīdzētu stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem apdomāt un pārrunāt izlasītā nozīmi un pielietot to savā dzīvē.

Dieva daba

- Nosauciet dažas no Dieva īpašībām?

Tāpēc, ka mēs esam radīti pēc Viņa līdzības (skat. Mozus gr. 2:26; 6:9), mēs zinām, ka mūsu ķermeņi ir līdzīgi Viņa ķermenim. Viņa mūžīgais gars mājo taustāmā ķermenī no miesas un kauliem (skat. M&D 130:22). Taču Dieva ķermenis ir nevainojams un slavas pilns, un ar neaprstāmu godību.

Dievs ir pilnīgs. Viņš ir taisnīguma Dievs, kam piemīt mīlestība, žēlastība, žēlsirdība, patiesība, spēks, ticība, zināšanas un tiesa. Viņš spēj visu. Viņš zina visu. Viņš ir labestības pilns.

Viss labais nāk no Dieva. Viņš dara visu, lai palīdzētu Saviem bērniem kļūt līdzīgiem Viņam. Viņš ir paziņojis: „Jo lūk, šis ir Mans darbs un Mana godība — īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus gr. 1:39).

- Kādēļ mums ir svarīgi izprast Dieva dabu?

Dieva iepazīšana

- Kā mēs varam iepazīt Dievu?

Pazīt Dievu ir tik svarīgi, ka Glābējs ir teicis: „Ši ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu” (Jāņa 17:3).

Pirmais un vissvarīgākais bauslis mums vēstī: “Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds” (Mateja 22:37).

Jo vairāk mēs zinām par Dievu, jo vairāk mēs Viņu mīlam un pildām Viņa baušļus (skat. 1. Jāņa 2:3–5). Pildot Viņa baušļus, mēs varam kļūt līdzīgi Viņam.

Mēs varam iepazīt Dievu, ja mēs:

1. Ticam, ka Viņš pastāv un ka Viņš mūs mīl (skat. Mosijas 4:9).
  2. Studējam Svētos Rakstus (skat. 2. Timotejam 3:14–17).
  3. Lūdzam Viņu (skat. Jēkaba v. 1:5).
  4. Pēc iespējas pilnīgāk ievērojam visus Viņa baušļus (skat. Jāņa 14:21–23).
-

Darot visu iepriekš minēto, mēs iepazīsim Dievu un galu galā iegūsim mūžīgo dzīvību.

- Apdomājiet, ko jūs varat darīt, lai tuvotos Dievam.

Papildu Svētie Raksti

- Apustuļu darbi 7:55–56 (Dēls pie Tēva labās rokas)
- M&D 88:41–44 (Dieva īpašības)
- Psalmi 24:1 (Zeme pieder Tam Kungam)
- Mozus gr. 1:30–39 (Radišana)
- Almas 7:20 (Dievs nevar kļūdīties)
- Džozefs Smits — Vēsture 1:17 (Tēvs un Dēls ir atsevišķas būtnes)
- Almas 5:40 (viss labais nāk no Dieva)
- Jāņa 14:6–9 (Dēls un Tēvs ir līdzīgi)
- Mormona 9:15–20 (brīnumu Dievs)
- Amosa 3:7 (atklāsmju Dievs)
- Jāņa 3:16 (mīlestības Dievs)

Mūsu Debesu ģimene

2. nodaļa

Mēs esam mūsu Debesu Tēva bērni

- Ko Raksti un pēdējo dienu pravieši māca jums par mūsu radniecību ar Dievu?

Dievs ir ne tikai mūsu valdnieks un radītājs; Viņš ir arī mūsu Debesu Tēvs. Visi vīrieši un sievietes ir Dieva dēli un meitas vārda tiešajā nozīmē: „Pirms savas ierašanās uz Zemes mirstīgajā [fiziskajā] ķermenī cilvēks kā gars bija radīts un dzimis no Debesu vecākiem un uzaudzināts līdz briedumam Tēva mūžīgajos mājokļos” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 335).

Ikviens cilvēks, kurš jebkad ir dzimis uz Zemes, Debesīs ir bijis mūsu gara brālis vai māsa. Tādēļ, ka mēs esam Dieva gara bērni, mēs esam mantojuši spēju attīstīt sevī Viņu dievišķās īpašības. Pateicoties Jēzus Kristus Izpirkšanai, mēs varam kļūt līdzīgi mūsu Debesu Tēvam un saņemt prieka pilnību.

- Kādā veidā zināšanas, ka jūs esat Dieva bērns, ietekmē jūsu domas, vārdus un rīcību?

Dzīvojot Debesīs, mēs attīstījām savu personību un talantus

- Padomājiet par talantiem un dāvanām, ar ko jūs esat svētīti.

Svētie Raksti māca, ka pravieši, kad viņi vēl bija gari Debesīs, sagatavoja sevi, lai kļūtu par vadītājiem uz Zemes (skat. Almas 13:1–3). Pirms vēl viņi bija iemiesojušies mirstīgajos ķermeņos, Dievs izvēlējās viņus par vadītājiem uz Zemes. Jēzus, Ādams un Ābrahāms bija daži no šiem vadītājiem. (Skat. Ābrahāma 3:22–23.) Džozefs Smits mācīja, ka katrs, kam ir aicinājums kalpot pasaules iedzīvotājiem, ir bijis tam iepriekš ordinēts (skat. *Teachings of Presidents of*

Skolotājiem: Jums nav jāmaca pilnīgi visu, kas dots katrā nodaļā. Ar lūgšanu gatavojoties mācīt, meklējiet Gara vadību, lai zinātu, kuras sadaļas šajā nodaļā jums būtu jāmaca un kurus jautājumus jums vajadzētu uzdot.

the Church: Joseph Smith [2007], 511). Tomēr uz Zemes ikviens var brīvi izvēlēties, vai nu pieņemt vai noraidīt šo aicinājumu kalpot.

Debesīs mēs visi nebijām vienādi. Mēs, piemēram, zinām, ka mēs esam Debesu vecāku dēli un meitas — vīrieši un sievietes (skat. „Ģimene: Vēstījums pasaulei,” *Ensign*, 1995. g. nov., 102). Mums tika doti dažādi talanti un spējas, un mēs tikām aicināti uz Zemes veikt dažādus darbus. Mēs varam uzzināt vairāk par savām “mūžīgajām iespējām”, kad saņemam savu patriarhālo svētību (skat. Tomass S. Monsons, Conference Report, 1986. g. okt., 82; vai *Ensign*, 1986. g. nov., 66).

Kaut arī priekšskars apslēpj mūsu atmiņas par pirmsmirstīgo dzīvi, taču mūsu Tēvs Debesīs zina, kas mēs bijām un ko darījām, pirms ienācām šajā pasaulē. Viņš izvēlējās laiku un vietu, kur katram no mums piedzimt, lai mēs varētu apgūt tieši tās mācības, kas mums katram personīgi ir nepieciešamas, un vislabākajā veidā izmantot savus talantus un individualitāti.

- Kādā veidā jūs ir svētījuši citu cilvēku talanti? Kādā veidā jūsu talanti un dāvanas svētī citus cilvēkus?

Mūsu Debesu Tēvs izklāstīja plānu, kā mēs varam kļūt līdzīgi Viņam

- Kādā veidā dzīve uz Zemes dod iespēju mums sagatavoties kļūt līdzīgiem mūsu Debesu Tēvam?

Mūsu Debesu Tēvs zināja, ka mēs nevarēsim attīstīties tālāk par noteiktu stadiju, ja uz kādu laiku Viņu neatstāsim. Viņš gribēja, lai mēs attīstītu dievišķās īpašības, kādas piemīt Viņam. Lai to izdarītu, mums nācās pamest savas pirmsmirstīgās dzīves mājas, lai pārbaudītu savas spējas un uzkrātu pieredzi. Mūsu gariem vajadzēja tikt ietērtiem fiziskos ķermeņos. Kad mirsim, mums būs jāatstāj savus fiziskos ķermeņus un no jauna jāapvienojas ar tiem pie augšāmcelšanās. Tad mēs iegūsim nemirstīgu ķermeni, kāds ir mūsu Debesu

---

Skolotājiem: Nodarbības dalībnieki vai ģimenes locekļi saturīgu atbildi uz jautājumu visdrīzāk sniegs tad, ja tiem dos laiku apdomāt savu atbildi. Piemēram, pēc jautājuma uzdošanas jūs varat teikt: „Lūdzu, kādu brītiņu padomājiet, un tad es lūgšu jums atbildēt.” Tad dodiet viņiem laiku apdomāt.

Tēvam. Ja mēs izturēsim savus pārbaudījumus, mēs saņemsim prieka pilnību, kādu saņēma mūsu Debesu Tēvs. (Skat. M&D 93:30–34.)

Mūsu Debesu Tēvs sasauca Lielo apspriedi, lai izklāstītu Savu ieceri mūsu pilnveidošanai (skat. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 209, 511). Mēs uzzinājām, ja mēs sekosim Viņa iecerei, mēs kļūsim līdzīgi Viņam. Mēs augšāmcelsimies; mums piederēs visa vara debesīs un uz Zemes; mēs kļūsim par debesu vecākiem, un mums būs gara bērni, gluži kā Viņam (skat. M&D 132:19–20).

Mēs uzzinājām, ka Viņš ir sagatavojis mums Zemi, kur mēs pārbaudīsim sevi (skat. Ābrahāma 3:24–26). Priekšskars aizklās mūsu atmiņu, un mēs aizmirsīsim savas Debesu mājas. Tas ir nepieciešams, lai, izvēloties starp labo un ļauno, mūs neietekmētu atmiņas par dzīvi pie Debesu Tēva. Tad mēs varēsim Viņam paklausīt tādēļ, ka mums ir ticība Viņam, nevis tādēļ, ka labi pazīstam vai atceramies Viņu. Kad mēs atkal uz Zemes dzirdēsim patiesību, Viņš mums palīdzēs to atpazīt (skat. Jāņa 18:37).

Lielajā apspriedē mēs uzzinājām arī savas attīstības mērķi — iemantot prieka pilnību. Tomēr mēs arī uzzinājām, ka daži no mums tiks pievilti, izvēlēsies citus ceļus un nomaldīsies. Mēs uzzinājām, ka mums visiem dzīvē būs pārbaudījumi: slimības, vilšanās, sāpes, bēdas un nāve. Taču mēs sapratām, ka pārbaudījumi, kas mums tiks uzlikti, nāks mums par labu, lai mēs caur tiem gūtu pieredzi (skat. M&D 122:7). Ja mēs šos pārbaudījumus pieņemsim, tie drīzāk mūs šķīstīs, nevis uzveiks. Tie mums iemācīs būt izturīgiem, pacietīgiem un žēlsirdīgiem (skat. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 15–16).

Šajā sapulcē mēs arī uzzinājām, ka savu vājiību dēļ mēs visi grēkosim, izņemot mazus bērnus (skat. M&D 29:46–47). Mēs uzzinājām, ka mums ir nodrošināts Glābējs, lai mēs varētu pārvarēt savus grēkus un pārvarēt nāvi ar augšāmcelšanos. Mēs uzzinājām, ka, ja mēs Viņam ticēsim, paklausot Viņa vārdam un sekojot Viņa piemēram, mēs tiksīm paaugstināti un kļūsim līdzīgi mūsu Debesu Tēvam. Mēs saņemsim prieka pilnību.

- Nosauciet dažas no Debesu Tēva īpašībām. Kādā veidā glābšanas iecere palīdz mums attīstīt šīs īpašības?

Papildu Svētie Raksti

- Ebrejiem 12:9 (Dievs ir mūsu garu Tēvs)
- Ījaba 38:4–7 (runāts par pirmsmirstīgo dzīvi)
- Ābrahāma 3:22–28 (vīzija par pirmsmirstīgo dzīvi)
- Jeremijas 1:5 (vīzija par pirmsmirstīgo dzīvi)
- M&D 29:31–38 (vīzija par pirmsmirstīgo dzīvi)
- Mozus gr. 3:4–7 (garīgā un laicīgā radišana)
- 1. korintiešiem 15:44 (garīgā un laicīgā radišana)
- M&D 76:23–24 (dzimuši par Dieva dēliem un meitām)
- M&D 132:11–26 (attīstības iecere)

Jēzus Kristus — mūsu izraudzītais vadonis un Glābējs

3. nodaļa

Bija nepieciešams Glābējs un Vadonis

- Kādēļ mums vajadzēja atstāt Debesu Tēva klātbūtni? Kādēļ mums ir nepieciešams Glābējs?

Kad pirmsmirstīgajā garu pasaulē mums tika izklāstīta glābšanas iecere, mēs bijām tik laimīgi, ka no prieka gavilējām (skat. Ījaba 38:7).

Mēs sapratām, ka mums uz laiku nāksies atstāt savas Debesu mājas. Mēs nedzīvosim mūsu Debesu Tēva klātbūtnē. Būdami no Viņa šķirti, mēs visi grēkosim, un daži no mums nomaldīsies no ceļa. Mūsu Debesu Tēvs pazina un mīlēja katru no mums. Viņš zināja, ka mums būs vajadzīga palīdzība, tādēļ Viņš izplānoja veidu, kā mums palīdzēt.

Mums bija vajadzīgs Glābējs, kas samaksātu par mūsu grēkiem un mācītu mums, kā atgriezties pie mūsu Debesu Tēva. Mūsu Tēvs teica: „Kuru lai Es sūtu?” (Ābrahāma 3:27). Jēzus Kristus, kuru toreiz sauca par Jehovu, teica: „Šeit es esmu, sūti mani” (Ābrahāma 3:27; skat. arī Mozus gr. 4:1–4).

Jēzus bija gatavs ierasties uz Zemes, atdot par mums Savu dzīvību un uzņemt mūsu grēkus. Tāpat kā mūsu Debesu Tēvs, Viņš gribēja, lai mēs paši izvēlamies, vai ievērot Debesu Tēva baušļus, vai nē. Viņš zināja, ka mums ir jābūt rīcības brīvībai, lai mēs varētu pierādīt, ka esam paaugstināšanas cienīgi. Jēzus teica: “Tēvs, Tava griba tiks darīta, un gods būs Tavs mūžīgi” (Mozus gr. 4:2).

Sātans, kuru sauca par Luciferu, arī atnāca, sakot: “Lūk, še esmu es, sūti mani, es būšu Tavs dēls un es atpestīšu visu cilvēci, ka neviena

---

dvēsele netiks pazaudēta, un es to noteikti izdarišu, tādēļ dod man Savu godu” (Mozus gr. 4:1). Sātans gribēja piespiest mūs pildīt viņa gribu. Pēc viņa plāna mums nebūtu ļauts izvēlēties. Viņš mums atņēmu rīcības brīvību, ko mūsu Tēvs bija mums devis. Sātans gribēja, lai viņam pieder viss gods par mūsu glābšanu. Ja pieņemtu viņa piedāvājumu, mērķis mūsu nākšanai uz Zemi būtu izjaukts (skat. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 207).

Jēzus Kristus kļuva par mūsu izraudzīto Vadoni un Glābēju

- Lasot šo sadaļu, padomājiet par savām sajūtām pret Glābēju.

Uzklausījis abus dēlus, Debesu Tēvs teica: “Es sūtīšu pirmo” (Ābrahāma 3:27).

Jēzus Kristus tika izraudzīts un pirmsordinēts būt par mūsu Glābēju. Par to stāsta daudzi Svēto Rakstu panti (skat., piemēram, 1. Pētera 1:19–20; Mozus gr. 4:1–2). Kāds Svēto Rakstu pants stāsta, ka ilgi pirms Savas dzimšanas Jēzus parādījās Mormona Grāmatas pravietim, kuru pazīstam kā Jareda brāli, un teica: „Lūk, Es esmu Tas, kas bija sagatavots kopš pasaules radīšanas, lai atpestītu Savu tautu. Lūk, Es esmu Jēzus Kristus. . . . Manī visai cilvēcei būs dzīvība, un tā būs mūžīga, tieši tiem, kas ticēs Manam Vārdam” (Etera 3:14).

Dzīvodams uz Zemes, Jēzus mācīja: “Es esmu no debesīm nācis, lai darītu nevis, ko Es gribu, bet ko grib Tas, kas Mani sūtījis. . . . Jo tāda ir Mana Tēva griba, lai ikvienam, kas skata Dēlu un Viņam tic, būtu mūžīgā dzīvība un Es viņu celtu augšā pastarā dienā” (Jāņa 6:38, 40).

Karš Debesīs

Sātans sadusmojās par to, ka mūsu Debesu Tēvs par mūsu Glābēju izvēlējās Jēzu Kristu, un viņš sadumpojās. Debesīs izcēlās karš. Sātans un viņa sekotāji cīnījās pret Jēzu un Viņa sekotājiem. Glābēja sekotāji uzvarēja Sātanu „ar tā Jēra asinīm un ar savas liecības vārdu” (Jāņa atkl. 12:11).

Pēc šī lielā dumpja Sātanu un visus garus, kas viņam sekoja, izraidīja no Dieva klātbūtnes un gāza no Debesīm. Par sekošanu Sātanam tika sodīta trešā daļa no visiem Debesu gariem (skat. M&D 29:36). Viņiem tika atņemtas tiesības saņemt mirstīgo ķermeņi.

Tā kā mēs atrodamies šeit uz Zemes, un mums ir mirstīgie ķermeņi, mēs zinām, ka mēs izvēlējamies sekot Jēzum Kristum un mūsu Debesu Tēvam. Sātans un viņa sekotāji arī atrodas uz Zemes, taču tikai kā gari. Viņi nav aizmirsuši, kas mēs esam, un katru dienu atrodas mūsu tuvumā, kārdinādami un aicinādami mūs darīt to, kas nav tīkams Debesu Tēvam. Savā pirmsmirstīgajā dzīvē mēs izvēlējamies sekot Jēzum Kristum un pieņemt Dieva plānu. Mums jāturpina sekot Jēzum Kristum arī šeit, uz Zemes. Tikai sekojot Viņam, mēs varēsim atgriezties mūsu Debesu mājās.

- Kādos veidos karš, kas norisinājās Debesīs, turpinās šodien?

Mums ir Glābēja mācības, pēc kurām dzīvot

- Padomājiet par to, kādu ietekmi uz jums ir atstājušas Glābēja mācības.

Jau iesākumā Jēzus Kristus atklāja evaņģēliju, kurā stāstīts, kas mums jā dara, lai mēs atgrieztos pie mūsu Debesu Tēva. Noteiktajā laikā Viņš Pats ieradās uz Zemes. Viņš mācīja par glābšanu un paaugstināšanu gan sludinot, gan ar Savu dzīves veidu. Viņš nodibināja uz Zemes Savu Baznīcu un priesterību. Viņš uzņēmās mūsu grēkus.

Dzīvojot pēc Viņa mācībām, mēs varam iemantot vietu celestiālajā valstībā. Viņš izpildīja Savu uzdevumu, lai palīdzētu mums atgriezties mūsu Debesu mājās. Tagad no mums pašiem ir atkarīgs, kā mēs izpildīsim savu uzdevumu un kļūsim paaugstināšanas cienīgi.

Papildu Svētie Raksti

- Mozus gr. 4:1–4; Ābrahāma 3:22–28 (Glābējs tika izraudzīts pirmsmirstīgajā dzīvē)
- M&D 76:25–29 (karš Debesīs)
- Jāņa atkl. 12:7–9, 11 (Glābēja sekotāji karā Debesīs ir uzvarējuši Sātanu ar tā Jēra asinīm un ar savas liecības vārdu)
- Jesajas 14:12–15 (kādēļ tika izraidīts Lucifers)

Skolotājiem: Jūs varat piedāvāt nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem studēt „Papildu Svētos Rakstus” individuāli, pāros vai visai grupai kopīgi.

Izvēles brīvība

4. nodaļa

Rīcības brīvība ir mūžīgs princips

- Ja kāds jums jautātu, kāpēc rīcības brīvība ir tik būtiska, ko jūs teiktu?

„Tu pats vari izvēlēties, jo tas tev ir dots” (Mozus gr. 3:17).

Caur Saviem praviešiem Dievs mums ir teicis, ka mums ir ļauts izvēlēties starp labo un ļauno. Mēs varam izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvību, sekojot Jēzum Kristum. Mums ir tiesības arī izvēlēties nebrīvi un nāvi, sekojot Sātanam. (Skat. 2. Nefija 2:27.) Tiesības izvēlēties starp labo un ļauno un rīkoties pašiem sauc par rīcības brīvību.

Mūsu pirmsmirstīgajā dzīvē mums visiem bija rīcības brīvība Viens no zemes dzīves mērķiem ir parādīt, kādas izvēles mēs veiksīm (skat. 2. Nefija 2:15–16). Ja mēs būtu spiesti izvēlēties tikai pareizo, mēs nevarētu parādīt, kāda ir mūsu pašu izvēle. Mēs arī esam daudz laimīgāki, kad darām to, ko paši vēlamies.

Rīcības brīvība bija viens no pamata strīdīgajiem jautājumiem, kas radās pirmsmirstīgajā Debesu padomē. Tas bija viens no galvenajiem iemesliem konfliktam starp Kristus piekritējiem un Sātana sekotājiem. Sātans teica: „Lūk, šie esmu es, sūti mani, es būšu Tavs dēls un es atpestīšu visu cilvēci, ka neviena dvēsele netiks pazaudēta, un es to noteikti izdarīšu, tādēļ dod man Savu godu” (Mozus gr. 4:1). To sakot, viņš „sacēlās pret [Dievu] un mēģināja iznīcināt cilvēka rīcības brīvību” (Mozus gr. 4:3). Viņa piedāvājums tika noraidīts, un viņu kopā ar viņa sekotājiem padzina no Debesīm (skat. M&D 29:36–37).

Rīcības brīvība ir neatņemama glābšanas ieceres sastāvdaļa

Rīcības brīvība padara mūsu dzīvi uz Zemes par pārbaudes laiku. Iecerēdams mirstīga cilvēka radīšanu, Dievs teica: „Mēs ar to viņus pārbaudīsim, lai redzētu, vai viņi darīs visu, ko Tas Kungs viņu Dievs tiem pavēlēs” (Ābrahāma 3:25). Bez dāvanas brīvi izvēlēties mēs nevarētu pierādīt mūsu Debesu Tēvam, vai darīsim visu, ko Viņš mums pavēlēs. Tā kā mēs spējam izvēlēties, mēs esam atbildīgi par savu rīcību (skat. Helamana 14:30–31).

Ja mēs izvēlamies dzīvot saskaņā ar Dieva ieceri, mūsu rīcības brīvība kļūst stiprāka. Pareizas izvēles pieņemšana palielina mūsu spēku arī turpmāk izvēlēties pareizo.

Paklausot katram mūsu Tēva bauslim, pieaug mūsu gudrība un gribasspēks. Nostiprinās mūsu ticība. Mums kļūst vieglāk izvēlēties pareizo.

Mēs sākām pieņemt lēmumus vēl kā gara bērni mūsu Debesu Tēva klātbūtnē. Mūsu izvēles Debesīs padarīja mūs cienīgus ierasties uz Zemes. Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai pieaugtu mūsu ticība, spēks, zināšanas, gudrība un citas labās īpašības. Ja mēs pildīsim Viņa baušļus un veiksīm pareizas izvēles, mēs daudz ko iemācīsimies un sapratīsim. Mēs kļūsim līdzīgi Viņam. (Skat. M&D 93:28.)

- Kādā veidā, izdarot pareizu izvēli, mums turpmāk kļūst arvien vieglāk izvēlēties pareizo?

Rīcības brīvība pieprasa iespēju izvēlēties

- Kādēļ ir nepieciešami pretstati?

Mēs nevaram izvēlēties taisnīgumu, ja vien mums nav doti labā un ļaunā pretstati. Lehijš, diženais Mormona Grāmatas pravietis, teica savam dēlam Jēkabam, ka, lai piepildītos Dieva mūžīgie nodomi, „ir vajadzīgs, lai būtu pretstats visās lietās. Ja ne tā, . . . tad nevarētu notikt ne taisnīgums ne ļaundarība, ne svētums ne bēdas, ne labais ne sliktais” (2. Nefija 2:11).

Dievs atļauj Sātanam izrādīt pretestību labajam. Dievs sacīja par Sātanu:

„Es liku, lai viņš tiktu nogāzts;

un viņš kļuva par Sātanu, jā, patiesi velnu, visu melu tēvu, lai pieviltu un padarītu aklus cilvēkus, un vestu tos gūstā pēc savas gribas, visus tos, kas neklausīs Manai balsij (Mozus gr. 4:3–4).

Sātans dara visu, lai iznīcinātu Dieva darbu. Viņš „tiecas arī pēc visas cilvēces nelaiemes. . . . viņš tiecas, lai visi cilvēki varētu būt nelaimīgi līdzīgi viņam pašam” (2. Nefija 2:18, 27). Viņš mūs nemīl. Viņš nevēl mums labu (skat. Moronija 7:17). Viņš negrib, lai mēs būtu laimīgi. Viņš vēlas padarīt mūs par saviem vergiem. Viņš pieņem dažādus izskatus, lai mūs pakļautu.

Pakļaujoties Sātana kārdinājumiem, mēs ierobežojam savas iespējas izvēlēties. Tālāk sniegtais piemērs palīdzēs jums saprast, kā tas notiek. Iedomājieties uzrakstu jūras krastā: „Uzmanību — atvars. Peldēties aizliegts.” Mums varētu likties, ka tas mūs ierobežo. Bet vai tā ir? Mums joprojām ir daudzas izvēles. Mēs varam peldēties kādā citā vietā. Mēs varam pastaigāties pa pludmali un lasīt gliemežvākus. Mēs varam vērot saulrietu. Mēs varam doties mājās. Mēs varam arī neievērot uzrakstu un peldēties bīstamajā vietā. Taču, kad mēs nokļūstam atvara varā un tiekam pavilkti zem ūdens, mums nepaliek gandrīz nekādas izvēles. Mēs varam mēģināt izglābties, varam saukt pēc palīdzības, bet varam arī noslikt.

Kaut arī mums ir atļauts izvēlēties, kā rīkoties, tomēr mēs nevaram izvēlēties savas rīcības sekas. Sekas, vai nu labas vai sliktas, ir jebkuras mūsu izdarītās izvēles dabīgs iznākums (skat. Galatiešiem 6:7; Jāņa atkl. 22:12).

Debesu Tēvs mums ir pastāstījis, kā izvairīties no Sātana gūsta. Mums ir jābūt modriem un vienmēr jālūdz, lai Dievs mums palīdz pretoties Sātana kārdinājumiem (skat. 3. Nefijs 18:15). Mūsu Debesu Tēvs neļaus mūs kārdināt vairāk par mūsu spējām pretoties Sātanam (skat. 1. korintiešiem 10:13; Almas 13:28).

Dieva baušļi pasargā mūs no briesmām un tuvina mūs mūžīgai dzīvībai. Veicot gudras izvēles, mēs iegūsim paaugstināšanu, mūžīgi pilnveidosimies un baudīsim pilnīgu laimi (skat. 2. Nefija 2:27–28).

Skolotājiem: Vienkāršs attēls var palīdzēt dalībniekiem koncentrēt uzmanību. Ja jūs pārrunājat piemēru par brīdinājuma zīmi, kas sniegts šajā nodaļā, jūs varat uzzīmēt šo brīdinājuma zīmi uz tāfeles vai uz lielas papīra lapas.

- Miniet dažus piemērus rīcībai, kas ierobežo mūsu izvēli? Miniet kādu rīcību, kas sniedz mums vairāk brīvības?

Papildu Svētie Raksti

- Mozus gr. 7:32 (izvēles brīvība)
- Ābrahāma 3:24–25 (dzīve uz Zemes — pārbaudījumu laiks)
- Almas 4:3 ; Moronija 7:5–6 (darbus vērtē)
- 2. Nefija 2:11–16 (ir nepieciešams pretstats)
- Moronija 7:12–17 (izvēle starp labo un ļauno)
- 2. Pētera 2:19; Jāņa 8:34 (grēks ir verdzība)
- 2. Nefija 2:28–29; Almas 40:12–13 (atalgojums būs atbilstošs darbiem)

Radišana

5. nodaļa

Dieva plāns mums

- Kādēļ mums bija nepieciešams nākt uz Zemes?

Kad mēs kā gara bērni dzīvojām pie saviem Debesu vecākiem, mūsu Debesu Tēvs pastāstīja mums par Savu plānu, kā mums kļūt līdzīgākiem Viņam. Kad uzzinājām par šo Viņa ieceri, mēs no prieka gaviļējām (skat. Ījaba 38:7). Mēs alkām piedzīvot ko jaunu. Lai tas varētu notikt, mums vajadzēja atstāt mūsu Tēva klātbūtni un iegūt mirstīgu ķermeni. Mums bija vajadzīga cita dzīves vieta, kur mēs varētu gatavoties kļūt līdzīgiem Viņam. Mūsu jaunās mājas tika nosauktas par Zemi.

- Kāpēc, jūsuprāt, mēs no prieka gaviļējām, kad uzzinājām par glābšanas plānu?

Jēzus radija Zemi

Šo pasauli un visu, kas uz tās atrodas, radija Jēzus Kristus. Viņš ir radījis arī daudzas citas pasaules. Viņš to paveica ar priesterības spēku mūsu Debesu Tēva vadībā. Dievs Tēvs teica: „Un pasaules bez skaita Es esmu radījis; . . . un ar Dēlu Es tās radīju, kurš ir Mans Vienpiedzimušais” (Mozus gr. 1:33). Mums ir vēl citas liecības par šo patiesību. Džozefs Smits un Sidnijs Rigdons vīzijā redzēja Jēzu Kristu. Viņi liecināja, “ka ar Viņu un caur Viņu, un no Viņa pasaules ir un tika radītas, un to iedzīvotāji ir dzimuši par Dieva dēliem un meitām” (M&D 76:24).

Kā notika Radišana

- Kādi ir Radišanas mērķi?

Skolotājiem: Daži nodarbības dalībnieki vai ģimenes locekļi var justies neveikli, lasot skaļi. Pirms lūgt lasīt skaļi, jūs varat pavaicāt: „Vai jūs vēlaties lasīt?” Tad aiciniet tos cilvēkus, kas piesakās brīvprātīgi.

Pirms Zeme un viss, kas uz tās atrodas, tika radīts fiziski, tie tika radīti garīgi (skat. Mozus gr. 3:5). Plānodams radīt fizisko Zemi, Kristus teica tiem, kas bija ar Viņu: „Mēs iesim lejā, jo tur ir vieta, . . . un mēs izveidosim zemi, uz kuras šie [mūsu Debesu Tēva gara bērni] varētu dzīvot” (Ābrahāma 3:24).

Tēva vadībā Kristus izveidoja un iekārtoja Zemi. Viņš atdalīja gaismu no tumsas, tā radot dienu un nakti. Viņš izveidoja sauli, mēnesi un zvaigznes. Viņš atdalīja ūdeņus no sauszemes, tā izveidojot jūras, upes un ezerus. Viņš vērta Zemi skaistu un auglīgu. Viņš radīja zāli, kokus un puķes, un dažādus citus augus. Šais augos veidojās sēklas, lai no tām varētu izaugt jauni augi. Tad Viņš radīja dzīvniekus — zivis, zvērus, kukaiņus un putnus visā to daudzveidībā. Šiem dzīvniekiem piemita spēja vairoties.

Tad Zeme bija gatava vislielākajai radīšanai — cilvēces radīšanai. Mūsu gariem bija jāsaņem ķermeņi no miesas un asinīm, lai tie varētu dzīvot uz Zemes. „Un Es, Dievs, sacīju Savam Vienpiedzimušajam, kurš bija ar Mani kopš sākuma: Darīsim cilvēku pēc Sava tēla, pēc Savas līdzības; un tā notika” (Mozus gr. 2:26). Un tā tika izveidoti pirmais vīrietis, Ādams, un pirmā sieviete, Ieva, un viņi ieguva ķermeņus, kas līdzinājās mūsu Debesu vecāku ķermeņiem. „Dievs radīja cilvēku pēc sava tēla un līdzības, vīrieti un sievieti Viņš radīja” (1. Mozus 1:27). Kad tas Kungs pabeidza radīšanu, Viņš bija apmierināts un zināja, ka ir paveicis labu darbu, un Viņš kādu laiku atpūtās.

Dieva radītais apliecina Viņa mīlestību

- Kādā veidā Dieva radītais apliecina, ka Viņš mūs mīl?

Tagad mēs dzīvojam šajā skaistajā pasaulē. Padomājiet par sauli, kas dod mums siltumu un gaismu. Padomājiet par lietu, kas liek augiem augt un padara pasauli svaigu un tīru. Padomājiet par to, cik jauki ir dzirdēt putnu dziesmas un drauga smieklus. Padomājiet par to, cik brīnišķīgi ir mūsu ķermeņi, cik tas ir jauki, ka mēs varam strādāt, spēlēties un atpūsties. Domājot par visu šo radību, mēs sākam saprast, kādas gudras, varenas un mīlošas būtnes ir Jēzus Kristus un mūsu Debesu Tēvs. Viņi ir parādījuši lielu mīlestību, nodrošinot mūs ar visu nepieciešamo.

Augu un dzīvnieku valstība arī tika radīta mums par prieku. Tas Kungs teica: „Jā, viss, kas nāk no zemes savā laikā, ir radīts cilvēka labumam un izmantošanai, gan lai labpatiktu acij, gan iepriecinātu sirdi; jā, gan uzturam, gan apgērbam, gan garšai, gan smaržai, lai stiprinātu miesu un uzmundrinātu dvēseli” (M&D 59:18– 19). Kaut arī Dieva radības ir daudzas, Viņš pazīst un mīl tās visas. Viņš teica: „Visas lietas Man ir uzskaitītas, jo tās ir Manas un Es tās zinu” (Mozus gr. 1:35).

- Par ko jūs esat pateicīgi saistībā ar Dieva radīto?

Papildu Svētie Raksti

- 1. Mozus 1; 2:1–7; Ābrahāma 3:22–23; 4–5; Mozus gr. 1:27–42; 2–3 (pieraksti par Radīšanu)
- Ebrejiem 1:1–3; Kolosiešiem 1:12–17; M&D 38:1–3 (Jēzus — Radītājs)
- M&D 59:18–20; Mozus gr. 2:26–31; M&D 104:13–17; Mateja 6:25–26 (Dieva radītais liecina par Viņa mīlestību)

Ādama un Ievas Krišana

6. nodaļa

Ādams un Ieva bija pirmie cilvēki, kas ieradās uz Zemes

- Kādi pierādījumi mums liecina, ka Ādams un Ieva bija drosmīgi gari?

Dievs radīja šo Zemi par mājvietu Saviem bērniem. Ādams un Ieva tika izraudzīti par pirmajiem cilvēkiem, kas dzīvos uz Zemes (skat. Mozus gr. 1:34; 4:26). Viņu uzdevums mūsu Tēva iecerē bija atnest pasaulei mirstīgo dzīvi. Viņi kļuva par pirmajiem vecākiem. (Skat. M&D 107:54–56.)

Ādams un Ieva bija vieni no mūsu Tēva cildenākajiem bērniem. Garu pasaulē Ādamu sauca par virseņģeli Miķeli jeb Mihaēlu (skat. M&D 27:11; Jūdas v. 1:9). Debesu Tēvs viņu izraudzīja vadīt taisnīgos garus kaujā pret Sātanu (skat. Jāņa atkl. 12:7–9). Ādams un Ieva bija pirmsordinēti kļūt par mūsu pirmajiem vecākiem. Tas Kungs apsolīja Ādamam lielas svētības: „Es esmu sūtījis tevi būt priekšgalā; daudzums tautu nāks no tevis, un tu esi vadonis pār tiem mūžīgi” (M&D 107:55).

Ieva „bija visu dzīvo māte” (Mozus gr. 4:26). Dievs savienoja Ādamu un Ievu laulībā, jo „nav labi cilvēkam dzīvot vienam” (Mozus gr. 3:18; skat. arī 1. korintiešiem 11:11). Viņa uzņēmās daļu no Ādama pienākumiem un dalīsies ar viņu arī viņa mūžīgajās svētībās.

- Ko mēs varam mācīties no Ādama un Ievas piemēra?

Skolotājiem: Jautājumus, kas doti sadaļas sākumā, lietojiet, lai uzsāktu pārrunu, un lieciet stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem meklēt atbildes šīs stundas piedāvātajā materiālā. Jautājumi, kas doti sadaļas beigās, palīdzēs stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem apdomāt un pārrunāt izlasītā nozīmi, un pielietot to savā dzīvē.

Ēdenes dārzs

- Kādos apstākļos Ādams un Ieva dzīvoja Ēdenes dārzā?

Kad Ādamu un Ievu nomitināja Ēdenes dārzā, viņi vēl nebija mirstīgi. Šajā stāvoklī viņiem nevarēja būt bērnu (skat. 2. Nefija 2:23). Nebija nāves. Viņi dzīvoja *fizisku* dzīvi, jo viņu gari bija iemiesoti fiziskos ķermeņos, kas bija veidoti no zemes pišļiem (skat. Mozus gr. 6:59; Ābrahāma 5:7). Viņi dzīvoja arī *garīgu* dzīvi, jo viņi atradās Dieva klātbūtnē. Viņi vēl nebija izdarījuši izvēli starp labo un ļauno.

Dievs pavēlēja viņiem laist pasaulē bērnus. Viņš teica: „Augļojieties un vairojieties, un piepildiet zemi un pakļaujiet to, un valdiet pār . . . katru dzīvu radījumu, kas kustas pa zemes virsu” (Mozus gr. 2:28). Dievs viņiem teica, ka viņi var brīvi ēst augļus no visiem kokiem, kas aug dārzā, izņemot no viena — laba un ļauna atziņas koka. Par šo koku Dievs teica: „Tanī dienā, kad tu no tā ēdīsi, tu noteikti mirsi” (Mozus gr. 3:17).

Sātans, nezinādams Dieva prātu, tomēr vēlēdamies izjaukt Dieva ieceri, ieradās pie Ievas Ēdenes dārzā. Viņš kārdināja viņu ēst no laba un ļauna atziņas koka. Viņš apgalvoja, ka viņa un Ādams nemirs, bet gan kļūs „kā Dievi, zinādami labu un ļaunu” (Mozus gr. 4:11). Ieva padevās kārdinājumam un ēda augli. Kad Ādams uzzināja, kas noticis, viņš nolēma darīt to pašu. Pārmaiņas, kas notika ar Ādamu un Ievu tādēļ, ka viņi ēda augli, sauc par Krišanu.

Ādama un Ievas atšķiršana no Dieva

- Kādas fiziskās un garīgās pārmaiņas notika ar Ādamu un Ievu viņu pārkāpuma rezultātā?

Tādēļ, ka Ādams un Ieva bija ēduši augli no laba un ļauna atziņas koka, Tas Kungs izraidīja viņus no Ēdenes dārza pasaulē. Pēc aizliegtā augļa nobaudišanas izmainījās viņu fiziskais stāvoklis. Kā Dievs bija solījis, viņi kļuva mirstīgi. Viņiem un viņu bērniem bija lemts piedzīvot slimības, sāpes un fizisko nāvi.

Par savu pārkāpumu Ādams un Ieva piedzīvoja arī garīgo nāvi. Tas nozīmē, ka viņiem un viņu bērniem tika liegta iespēja vaigu vaigā tikties vai sarunāties ar Dievu. Ādams, Ieva un viņu bērni tika atšķirti no Dieva gan fiziski, gan garīgi.

Pārkāpums nesa lielas svētības

- Kādā veidā Krišana sniedz mums iespējas kļūt līdzīgākiem mūsu Debesu Tēvam?

Daži cilvēki uzskata, ka Ādams un Ieva smagi grēkoja, ēzdami no laba un ļauna atziņas koka. Tomēr pēdējo dienu Svētie Raksti palīdz mums saprast, ka viņu Krišana bija nepieciešams solis dzīvības iecerē un arī liela svētība mums visiem. Pateicoties Krišanai, mēs esam svētīti ar fizisko ķermeni, tiesībām izvēlēties starp labo un ļauno un iespēju iemantot mūžīgo dzīvību. Ja Ādams un Ieva būtu palikuši Ēdenes dārzā, mums nebūtu nevienas no šīm privilēģijām.

Pēc Krišanas Ieva teica: „Ja nebūtu mūsu pārkāpuma, mums nekad nebūtu pēcnācēju [bērnu], un mēs nekad nepazītu ne labu, ne ļaunu, ne mūsu pestīšanas prieku, ne mūžīgo dzīvi, ko Dievs dod visiem paklausīgajiem” (Mozus gr. 5:11).

Pravietis Lehijs paskaidroja:

„Un tagad, lūk, ja Ādams nebūtu izdarījis pārkāpumu, viņš nebūtu kritis [šķirts no Dieva klātbūtnes], bet viņš būtu palicis Ēdenes dārzā. Un visām lietām, kas bija radītas, vajadzētu palikt tajā pašā stāvoklī, kādā tās bija, kad tika radītas; . . .

Un viņiem nebūtu bērnu; tāpēc viņiem būtu jāpaliek nevainībā, esot bez prieka, jo viņi nepazītu bēdas; nedarot neko labu, jo viņi nepazītu grēku.

Bet lūk, viss ir darīts Tā gudrībā, kurš zina visu.

Ādams krita, lai cilvēki varētu būt; un cilvēki ir, lai viņi varētu gūt prieku” (2. Nefija 2:22–25).

- Kāpēc, jūsuprāt, ir svarīgi zināt par Krišanu un to, kādā veidā tā mūs ietekmē?

Papildu Svētie Raksti

- 1. Nefija 5:11; 2. Nefija 2:20 (Ādams un Ieva — pirmie vecāki un pirmā ģimene)
- 2. Nefija 2:14–21 (pretstats un Krišana; dzīve — pārbaudes laiks)
- 2. Nefija 2:22–26 (Krišana — glābšanas ieceres sastāvdaļa)

Svētais Gars

7. nodaļa

Svētais Gars tika sūtīts pie Ādama un Ievas

- Kādēļ Ādamam un Ievai bija nepieciešama Svētā Gara vadība?

Kad Ādams un Ieva bija atstājuši Ēdenes dārzu, viņi sāka apstrādāt zemi un darīt citus darbus, lai apgādātu sevi. Viņiem bija daudz bērnu, un viņu dēli un meitas arī veidoja ģimenes, un arī viņiem bija bērni (skat. Mozus gr. 5:1–3). Tā mūsu Debesu Tēva gara bērni sāka pamest Viņa klātbūtni, lai dotos uz Zemi, kā viņiem bija solīts (skat. Ābrahāma 3:24–25). Kad viņi ieradās uz Zemes, viņi zaudēja atmiņas par savām Debesu mājām. Taču mūsu Tēvs nepārtrauca viņus ietekmēt. Viņš sūtīja Svēto Garu, lai mierinātu, palīdzētu un vadītu visus Viņa gara bērnus.

Ādams un Ieva vērsās pie Debesu Tēva ar lūgšanu. Viņš runāja ar tiem un deva tiem baušļus, kurus tie ievēroja. Ieradās Tā Kunga eņģelis un mācīja Ādamam un Ievai glābšanas ieceri. Tas Kungs sūtīja Svēto Garu liecināt par Tēvu un Dēlu un mācīt Ādamam un Ievai evaņģēliju. (Skat. Mozus gr. 5:4–9.)

Ar Svētā Gara spēku Ādams „sāka praviotot par zemes ģimenēm, sakot: Svētīts lai top Dieva Vārds, jo mana pārkāpuma dēļ manas acis ir tapušas atvērtas, un šinī dzīvē man būs prieks, un miesā es atkal redzēšu Dievu” (Mozus gr. 5:10). Pateicoties Svētā Gara liecībai, Ieva teica: „Ja nebūtu mūsu pārkāpuma, mums nekad nebūtu pēcnācēju, un mēs nekad nepazītu ne labu, ne ļaunu, ne mūsu pestīšanas prieku, ne mūžīgo dzīvi, ko Dievs dod visiem paklausīgajiem” (Mozus gr. 5:11).

- Kādā veidā mūsu vajadzība pēc Svētā Gara vadības ir līdzīga tai, kas bija Ādamam un Ievai?

Skolotājiem: Ja jūs uzrunājat nodarbības dalībniekus vārdā, viņi zina, ka viņi jums ir svarīgi un ka jūs par viņiem rūpējaties. Iemāciet viņu vārdus un ikreiz nodarbības uzrunāiet viņus vārdā. Palīdziet viņiem iemācīties vienam otra vārdu.

Svētā Gara īpašības

- Ar ko Svētais Gars atšķiras no Tēva un no Dēla? Kādēļ šī atšķirība mums ir svarīga?

Svētais Gars ir Dievības loceklis (skat. 1. Jāņa 5:7; M&D 20:28).

Viņš ir „gars” (M&D 130:22). Viņš var vienlaicīgi atrasties tikai vienā vietā, taču Viņa ietekmi tai pašā laikā var just it visur.

Debesu Tēvs, Jēzus Kristus un Svētais Gars tiek saukti par Dievību. Viņi ir vienoti Savā mērķī. Glābšanas iecerē katram no viņiem ir svarīga loma. Mūsu Debesu Tēvs ir mūsu Tēvs un valdnieks. Jēzus Kristus ir mūsu Glābējs. Svētais Gars ir patiesības liecinātājs un atklājējs.

Svētais Gars ir mūsu Debesu Tēva sūtnis un īpaša dāvana mums (skat. 21. nodaļu šajā grāmatā).

Svētā Gara misija

- Kādas ir dažas no patiesībām, kuras mums atklāj Svētais Gars?

Svētā Gara misija ir liecināt par Tēvu un Dēlu, un par visu lietu patiesību.

Svētais Gars mums liecinās, ka Jēzus ir mūsu Glābējs un Izpircējs (skat. 3. Nefijs 28:11; M&D 20:27). Viņš mums atklās, ka mūsu Debesu Tēvs ir mūsu garu Tēvs. Viņš palīdzēs mums saprast, kā mēs varam tikt paaugstināti līdzīgi mūsu Debesu Tēvam. (Skat. Romiešiem 8:16–17.) Tā Kunga pravieši mums ir apsolījuši: „Ar Svētā Gara spēku jūs varēsīt zināt patiesību par visu” (Moronija 10:5).

Ja nebūtu Svētā Gara, mēs nezinātu, ka Jēzus ir Kristus. Apustulis Pāvils rakstīja: „Neviens nevar teikt: Kungs ir Jēzus, kā vien Svētajā Garā” (1. korintiešiem 12:3). Pats Pestītājs teica: „Un šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi, vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi sūtījis, Jēzu Kristu” (Jāņa 17:3). Ar Svētā Gara spēku mēs tiekam vadīti izprast Jēzus Kristus evaņģēliju un dzīvot saskaņā ar to.

Svētā Gara pārliecināšanas spēks ir tik milzīgs, ka nevar būt nekādu šaubu, ka viss, ko Viņš mums atklāj, ir patiesība. Prezidents Džozefs Fildings Smits teica:

„Kad cilvēks saņem Svētā Gara izpausmi, tas atstāj viņa dvēselē neizdzēšamu iespaidu, iespaidu kas tik ātri neizgaist. Gars runā ar garu, un tas notiek ar pārliecinošu spēku. Eņģeļa vai pat paša Dieva Dēla parādīšanās var atstāt iespaidu uz aci vai prātu, kas pamazām kļūst blāvāks, taču iespaids, ko atstāj Svētais Gars, daudz dziļāk iespiežas dvēselē un to ir daudz grūtāk izdzēst” (*Answers to Gospel Questions*, apkop. Joseph Fielding Smith Jr., 5 sēj. [1957–66], 2:151).

Vēl prezidents Smits teica: „Caur Svēto Garu patiesība līdzīgi pavedienam tiek ieausta it visās ķermeņa šķiedrās un audos tā, ka to nevar aizmirst” (*Doctrines of Salvation*, apkop. Bruce R. McConkie, 3 sēj. [1954–56], 1:48).

Mums, kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem, jāklūst cienīgiem saņemot šo mūsu Debesu Tēva un Jēzus Kristus īpašo sūtņi un liecinieku.

- Padomājiet par gadījumiem, kad Svētais Gars palīdzēja jums pieaugt savā liecībā. Ja tas ir atbilstoši, dalieties šajā pieredzē ar nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem.

Papildu Svētie Raksti

- Mozus gr. 5 (stāsts par Ādama ģimeni)
- M&D 130:22 (raksturots Svētais Gars)
- Jāņa 14:26; 15:26; 16:13; Lūkas 12:12; 2. Nefija 31:18; 32:5, 8; 33:1; Almas 14:11; 3. Nefijs 27:20; 4. Nefijs 1:48; Moronija 10:6–7; M&D 8:2–3; 11:12–13; 20:26 (Svētā Gara lomas)

Lūgšana mūsu Debesu Tēvam

8. nodaļa

Kas ir lūgšana?

Jēzus mācīja: “Jums vienmēr būs lūgt Tēvu Manā Vārdā” (3. Nefijs 18:19).

Lūgšana ir viena no lielākajām svētībām, kāda mums pieder, dzīvojot šeit uz Zemes. Caur lūgšanu mēs varam ik dienas sazināties ar mūsu Debesu Tēvu un lūgt Viņa padomu.

Lūgšana ir vaļsirdīga, dziļi izjusta saruna ar mūsu Debesu Tēvu. Mums jālūdz tikai Dievu un nevienu citu. Mēs nepielūdzam nevienu citu būtņi, nedz arī ko citu, cilvēka vai Dieva radītu (skat. 2. Mozus 20:3–5).

Kāpēc mēs lūdzam?

Kopš pasaules iesākuma lūgšana ir bijusi svarīga evaņģēlija sastāvdaļa. Tā Kunga eņģelis pavēlēja Ādamam un Ievai nožēlot grēkus un lūgt Dievu Dēla Vārdā (skat. Mozus gr. 5:8). Šis bauslis nav ticis atcelts. Lūgšana palīdzēs mums kļūt tuvākiem Dievam. Lūgšanas ietekmē visas mūsu domas, vārdus un darbus.

Mums jālūdz Dievs, lai Viņš dod mums spēku pretoties Sātana un viņa sekotāju kārdinājumiem (skat. 3. Nefijs 18:15; M&D 10:5). Mūsu lūgšanās mums Dievam jāizsūdz savi grēki un jālūdz, lai Viņš mums piedod (skat. Almas 38:14).

Skolotājiem: Šī nodaļa ir iedalīta piecās sadaļās ar virsrakstiem. Zem katra virsraksta ir jautājums par lūgšanu. Jūs varat lietot šos jautājumus kā ceļvedi savai stundai. Ja klases lielums dod iespēju veikt pārrunas grupās, varat sadalīt nodarbības dalībniekus tā, lai katrā grupā būtu no diviem līdz četriem dalībniekiem. Katrai grupai iedodiet pa vienai sadaļai. Lieciet, lai katra grupa izlasa un pārrunā savu sadaļu, un dalās personīgajā pieredzē saistībā ar to. Pēc tam pārrunājiet šīs piecas sadaļas visi kopā, lielāku vērību pievēršot jautājumiem, kas visvairāk interesē nodarbības dalībniekus.

Mums jālūdz tā Kunga padoms un palīdzība savā ikdienas dzīvē. Mums jālūdz par savām ģimenēm un draugiem, saviem tuvākajiem, par ražu un mājdzīvniekiem, ikdienas darbu un citiem pasākumiem. Mums jālūdz, lai Viņš mūs pasargā no mūsu ienaidniekiem. (Skat. Almas 34:17–27.)

Mums jālūdz, lai paustu mīlestību pret mūsu Debesu Tēvu un lai mēs sajustu Viņa tuvumu. Mums jālūdz Tēvs, lai pateiktos Viņam par savu labklājību un Viņa atbalstu, un visu, ko Viņš mums ik dienu dod (skat. 1. tesalonīķiešiem 5:18). Mums jālūdz no Debesu Tēva spēks dzīvot saskaņā ar evaņģēliju.

Mums jālūdz, lai mēs nenogrieztos no taisnās un šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi. Mums jālūdz Dievam, visa taisnīguma radītājam, lai mēs vienmēr būtu taisnīgi savās domās, vārdos un rīcībā.

- Kādā veidā lūgšana ir palīdzējusi jums tuvināties Debesu Tēvam?

Kad mums ir jālūdz?

Mēs varam lūgt klusībā vai skaļi jebkurā brīdī, kad mēs jūtam vajadzību sazināties ar mūsu Debesu Tēvu. Reizēm mēs jūtam nepieciešamību pabūt vienatnē, lai parunātu ar Viņu no visas sirds (skat. Mateja 6:6). Piedevām, mēs varam lūgt Dievu, arī veicot savus ikdienas darbus. Mēs varam lūgt Dievu Baznīcas sanāksmē, mājās, pastaigājoties pa ceļu vai ielu, strādājot, gatavojot maltīti, lai kur arī mēs atrastos un lai ko arī darītu. Mēs varam lūgt Dievu jebkurā diennakts laikā. Mēs varam lūgt Dievu tad, kad esam vieni vai kad esam kopā ar citiem cilvēkiem. Mēs varam domāt par mūsu Debesu Tēvu jebkurā laikā (skat. Almas 34:27). Mēs varam „[lūgt] vienmēr” (M&D 10:5).

Ir brīži, kad mēs nevēlamies lūgt. Var gadīties, ka mēs dusmojamies, bēdājamies, vai esam zaudējuši drosmi. Šādos brīžos mums jo īpaši vajadzētu sakopot visus spēkus lūgšanai (skat. 2. Nefija 32:8–9).

Ikvienam no mums būtu jālūdz Dievs katru dienu, vismaz no rītiem un vakaros. Svētie Raksti stāsta par lūgšanām rītā, pusdienlaikā un vakarā (skat. Almas 34:21).

Mums ir pavēlēts noturēt ģimenes lūgšanas, lai mūsu ģimenes tiktu svētītas (skat. 3. Nefijs 18:21). Mūsu Baznīcas vadītāji mums iesaka katru rītu un vakaru lūgt Dievu kopā ar ģimeni.

Vēl mums ir iespēja pirms katras ēdienreizes pateikties par ēdienu un lūgt, lai Dievs to svētī.

Ar lūgšanu mēs sākam un noslēdzam visas Baznīcas sanāksmes. Mēs pateicamies Tam Kungam par Viņa svētību un lūdzam Viņa palīdzību, lai mēs varētu Viņu pielūgt tā, kā Viņam patīk.

Kā mums ir jālūdz?

Vienalga, kur mēs atrodamies, vai stāvam kājās, vai esam nometušies ceļos, vai lūdzam Dievu balsī vai klusībā, vai lūdzam Viņu savā vai kādas grupas vārdā, mums vienmēr jālūdz Dievs ticībā, „sirsnīgi, ar patiesu nolūku” (Moronija 10:4).

Lūdzot mūsu Debesu Tēvu, mums jāpastāsta Viņam, ko mēs patiesi savā sirdī jūtam, mums ir jāpaļaujas uz Viņu, jālūdz Viņa piedošana, žēlastība, jāpateicas Viņam un jāpauž sava mīlestība pret Viņu. Nevajadzētu atkārtot nenozīmīgus vārdus un frāzes (skat. Mateja 6:7–8). Mums vienmēr jālūdz, lai notiek Viņa griba, paturot prātā, ka tas, ko mēs vēlamies, ne vienmēr nāk mums par labu (skat. 3. Nefijs 18:20). Savu lūgšanu mēs noslēdzam Jēzus Kristus Vārdā (skat. 3. Nefijs 18:19).

Kā uz lūgšanām tiek atbildēts?

- Kāpēc, jūsuprāt, atbildes uz lūgšanām ne vienmēr ir viegli saskatāmas? Kāpēc, jūsuprāt, atbildes uz lūgšanām ne vienmēr tiek saņemtas tad, kad mēs to vēlamies, vai tādā veidā, kā mēs vēlamies?

Patiesas lūgšanas nekad nepaliek bez atbildes. Dažreiz atbilde var būt nē, ja tas, ko lūdzām, nav tā labākā izvēle mums. Dažreiz atbilde ir jā, un mūs pārņem silta, patīkama sajūta attiecībā uz to, kas mums jādara (skat. M&D 9:8–9). Reizēm atbilde ir: „Mazliet pagaidi.” Uz mūsu lūgšanām vienmēr tiek atbildēts tādā veidā un laikā, kas pēc Tā Kunga prāta mums ir vispiemērotākais.

Dažreiz Tas Kungs atbild uz mūsu lūgšanām caur citiem cilvēkiem. Labs draugs, vīrs vai sieva, kāds no vecākiem vai kāds cits ģimenes

---

loceklis, Baznīcas vadītājs vai misionārs — ikviens no tiem var saņemt iedvesmu rīkoties, kas atbildētu uz mūsu lūgšanām. Tam piemērs ir kādas jaunas māmiņas pieredze, kuras bērniņš bija savainots kādā nelaimes gadījumā mājās. Viņai nebija iespēju nogādāt bērnu pie ārsta. Viņa tikai nesen dzīvoja tajā apkaimē un vēl nepazina savus kaimiņus. Jaunā māmiņa lūdza Dievu pēc palīdzības. Pēc dažām minūtēm pie durvīm parādījās kāda kaimiņu sieviete, sakot: „Man bija sajūta, ka man ir jāatnāk un jāpaskatās, vai jums nav vajadzīga kāda palīdzība.” Kaimiņiene palīdzēja jaunajai māmiņai aizvest bērnu pie ārsta.

Bieži vien Dievs mums dod spēku pašiem atbildēt uz savām lūgšanām. Lūdzot Dievu pēc palīdzības, mums pašiem jādara viss, lai piepildītos tas, ko mēs vēlamies.

Dzīvojot saskaņā ar Jēzus Kristus evaņģēliju un vienmēr lūdzot Dievu, mēs gūsim prieku un laimi. „Esi pazemīgs; un Tas Kungs, tavš Dievs, vedīs tevi aiz rokas un dos tev atbildes uz tavām lūgšanām” (M&D 112:10).

- Kādos veidos Debesu Tēvs ir atbildējis uz jūsu lūgšanām?

Papildu Rakstu vietas un citi avoti

- Jēkaba v. 1:5 (ko lūgt)
- 1. tesalonīķiešiem 5:17; Psalmi 55:17; 2. Nefija 32:9 (kad lūgt)
- Almas 34:26 (kur lūgt)
- 3. Nefijs 19:6, 24 (kā lūgt)
- M&D 88:63–65 (kādā veidā tiek atbildēts uz lūgšanām)
- Moronija 10:3–5; Almas 37:37 (apsolījumi par lūgšanu)
- Jēkaba v. 5:16 (taisnīga cilvēka lūgšanas spēks)
- Svēto Rakstu ceļvedis, „Lūgšana,” 113.

Džozefs Smits

Brigams Jangs

Džons Teilors

Vilfords Vudrafs

Lorencs Snovs

Džozefs F. Smits

Hibers Dž. Grants

Džordžs Alberts Smits

Deivids O. Makejs

Džozefs Fildings Smits

Harolds B. Lī

Spensers V. Kimbals

Ezra Tafts Bensons

Hovards V. Hanteris

Gordons B. Hinklijs

Tomass S. Monsons

Dieva pravieši

9. nodaļa

Pravieši ir Dieva pārstāvji uz Zemes

- Kādas spējas un dāvanas piemīt pravietim?

“Dievs tas Kungs neko nedara, neatklājis savu noslēpumu praviešiem, saviem kalpiem” (Amosa 3:7).

Daudz cilvēku dzīvo tumsībā, nezinādami Dieva gribu. Viņi uzskata, ka Debesis ir slēgtas un cilvēkiem vieniem jāstājas ar pasaules briesmām. Cik gan laimīgāki ir Pēdējo dienu svētie! Mēs zinām, ka Dievs paziņo Baznīcai Savu gribu caur Savu pravieti. Ar pateicību sirdī svētie visā pasaulē dzied garīgo dziesmu „Par Pravieti, Dievs, pateicamies, ko devi šo pēdējo dien’” (*Baznīcas dziesmas*, 36).

Pravietis ir cilvēks, kurš ir saņēmis aicinājumu no Dieva būt par Viņa pārstāvi uz Zemes. Kad pravietis runā Dieva vārdā, ir tāpat, it kā runātu pats Dievs (skat. M&D 1:38). Pravietis ir arī īpašs Kristus liecinieks, kurš liecina par Viņa dievišķīgumu un māca Viņa evaņģēliju. Pravietis māca patiesību un izskaidro Dieva vārdu. Viņš aicina grēciniekus nožēlot grēkus. Viņš saņem no Tā Kunga atklāsmes un norādījumus, lai palīdzētu mums. Viņš spēj ieskatīties nākotnē un pareģot nākotnes notikumus, lai varētu brīdināt pasauli.

Pravietis var nākt no jebkura sabiedrības slāņa. Viņš var būt jauns vai vecs, augsti izglītots vai arī bez jebkādas izglītības. Viņš var būt zemnieks, advokāts vai skolotājs. Senatnes pravieši valkāja tuniku un rokā turēja zizli. Mūsdienų pravieši valkā uzvalkus un nēsā portfeļus. Kā tad mēs varam pazīt istu pravieti? Īsts pravietis vienmēr ir Dieva izraudzīts un aicināts caur attiecīgajām priesterības pilnvarām (skat. Ticības Apliecinājumi 1:5).

Pēdējo dienu svētie atbalsta Augstāko Prezidiju un Divpadsmit apustuļus kā praviešus. Tomēr, kad mēs sakām „Baznīcas pravietis”, mēs domājam Baznīcas prezidentu, kurš ir arī Augstās priesterības prezidents.

Kopš seniem laikiem Dievs ir aicinājis praviešus vadīt cilvēci.

- Kādos veidos pravieši ir vadījuši Dieva bērnus senatnē?

Pravieši uz Zemes ir bijuši kopš Ādama laikiem. Mūs sajūsmina un iedvesmo šo dižo vīru pieredzētais. Mozus, Vecās Derības pravietis, izveda tūkstošiem savu tautiešu no Ēģiptes un verdzības uz apsolīto zemi. Viņš uzrakstīja pirmās piecas Vecās Derības grāmatas un pierakstīja Desmit baušļus. Mormona Grāmatas pravietis Nefijs no Jeruzālemes aizceļoja uz Amerikas kontinentu apmēram sešsimt gadus pirms Kristus dzimšanas. Šis lielais vadonis un pārceļotājs ir atstājis mums daudz svarīgu pierakstu Mormona Grāmatā. Jānis Kristītājs tika izraudzīts, lai sagatavotu pasauli Tā Kunga Jēzus Kristus atnākšanai. Caur Pēdējo dienu pravieti Džozefu Smitu Tas Kungs atjaunoja Baznīcu. Vēl būdams jauneklis, Džozefs Smits pārtulkoja Mormona Grāmatu.

- Ko jūs esat mācījušies no praviešu dzīves un mācībām?

Šodien uz Zemes ir dzīvais pravietis.

- Kādēļ mums mūsdienās ir vajadzīgs dzīvais pravietis?

Mums šodien uz Zemes ir dzīvais pravietis. Šis pravietis ir Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidents. Viņam ir tiesības saņemt atklāsmes visai Baznīcai. Viņam pieder „Debesu valstības atslēgas”, kas nozīmē, ka viņam ir pilnvaras vadīt visu Baznīcu un Dieva valstību uz Zemes, ieskaitot priesterības priekšrakstu izpildi (skat. Mateja 16:19). Nevienam, izņemot izvēlēto pravieti jeb prezidentu, nevar uzzināt Dieva gribu attiecībā uz visiem Baznīcas locekļiem. Tas Kungs teica: “Tur nav neviena cita, kā vien viens uz zemes noteiktā laikā, kuram šis priesterības spēks un atslēgas tiek piešķirtas” (M&D 132:7). Baznīcas prezidentam palīdz viņa

padomnieki Augstākajā Prezidijā un Divpadsmit apustuļu kvoruma locekļi, kuri arī ir pravieši, gaišreģi un atklājēji.

Mums jādara viss, ko pravieši mums liek. Prezidents Vilfords Vudrafs teica, ka pravietim nekad netiks ļauts maldināt Baznīcu:

„Tas Kungs neļaus ne man, ne arī kādam citam, kas ir aicināts būt par šīs Baznīcas prezidentu, novest jūs no pareizā ceļa. Tas nav paredzēts. Tāds nav Dieva nodoms. Ja es mēģinātu to darīt, Tas Kungs mani noņemtu no mana posteņa” (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], 199).

- Kādos veidos dzīvais pravietis ietekmē Baznīcu?

Mums jāatbalsta Tā Kunga pravietis.

- Ko mēs varam darīt, lai sekotu pravietim un atbalstītu to?

Daudzi cilvēki nešaubās par pagātnes praviešiem. Taču daudz svarīgāk ir ticēt un sekot mūsdienu pravietim. Mēs paceļam roku, lai atbalstītu Baznīcas prezidentu kā pravieti, gaišreģi un atklājēju.

Kādā veidā mēs varam atbalstīt pravieti? Mums par viņu jālūdz. Viņa nasta ir smaga, tādēļ svētajiem ir jālūdz par viņu, lai viņu stiprinātu.

Mums ir jāstudē viņa teiktais. Mēs varam klausīties viņa runas konferencēs. Mēs varam pasūtīt arī žurnālus *Ensign* vai *Liahona*, kuros mēs varam lasīt viņa runas no konferencēm un citus sniegtos vēstījumus.

Mums jāseko visai viņa iedvesmas pilnajai mācībai. Mums nevajadzētu izvēlēties sekot tikai daļai no viņa iedvesmotajiem padomiem, atmetot kā nederīgu to daļu, kas mums šķiet nepatīkama vai grūta. Tas Kungs mums ir pavēlējis sekot Viņa pravieša iedvesmotajām mācībām.

„Tu pievērsīsī vērību visiem viņa [pravieša] vārdiem un pavēlēm, ko viņš dos jums, kā viņš tos saņem, staigādams visā svētumā Manā priekšā;

jo viņa vārdu jūs pieņemsit kā no Manas paša mutes, visā pacietībā un ticībā” (M&D 21:4–5).

Tas Kungs nekad neļaus Baznīcas prezidentam novest mūs no ceļa.

- Ko Baznīcas prezidents nesen ir mācījis vai uzsvēris?

Par paklausību pravietim saņemsim lielas svētības.

Ja mēs paklausām, Tas Kungs apsola: „Elles vārtiem nebūs jūs uzvarēt; jā, un Dievs Tas Kungs izklidinās tumsības spēkus jūsu priekšā un satricinās debesis jūsu labumam un Viņa Vārda godībai” (M&D 21:6). Ja mēs pildām mūsu pravieša norādījumus, pār mums no Debesīm līst svētības.

Lai patiesā Baznīca pastāvētu, tai jātiek „[uzceltai] uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūra akmens ir Kristus Jēzus” (Efeziešiem 2:20). Šai nedrošajā pasaulē mēs esam svētīti, jo mums ir pravietis, caur kuru Tas Kungs mums atklāj Savu gribu.

- Kādu pieredzi esat ieguvuši, paklausot pravieša padomam?

Papildu Svētie Raksti

- 4. Mozus 12:6 (Dievs runā caur praviešiem)
- 1. Samuēla 9:9 (pravietis saukts par pareģi)
- Amosa 3:7 (Dievs atklāj Savus noslēpumus praviešiem)
- Mosijas 8:16–18 (gaišreģis var zināt to, kas ir pagājis, un arī to, kas nāks)
- Lūkas 1:70 (Dievs runā caur praviešiem)
- M&D 45:10, 15 (Dievs mūsdienās runā tāpat kā senatnē)
- 1. Nefija 22:2 (ar Garu praviešiem tiek darītas zināmas visas lietas)
- M&D 68:3–5 (kad Tā Kunga kalpi runā Svētā Gara iedvesmoti, tā būs Tā Kunga griba, prāts un balss)
- M&D 107:65–67, 91–92 (Baznīcas prezidenta pienākumi)
- M&D 43:1–7 (vienīgi pravietis ir pilnvarots saņemt atklāsmes Baznīcai)

Skolotājiem: Dalīšanās pieredzē un liecību sniegšana uzaicina Garu. Stundas beigās apsveriet iespēju dalīties kādā pieredzē, ko esat ieguvis, sekojot Baznīcas prezidenta padomam. Dalieties savā liecībā par dzīvo pravieti.

Svētie Raksti

10. nodaļa

Mūsdienās mums ir pieejami Svētie Raksti

- Kādas ir dažas no svētībām, kuras mēs mūsdienās varam baudīt, pateicoties tam, ka Raksti ir tik pieejami?

Kad Tā Kunga kalpi runā vai raksta Svētā Gara ietekmē, viņu vārdi kļūst par Svētajiem Rakstiem (skat. M&D 68:4). Kopš paša sākuma Tas Kungs ir pavēlējis Saviem praviešiem pierakstīt visas Viņa atklāsmes un saistības ar Saviem bērniem. Viņš teica: “Es pavēlu visiem cilvēkiem, gan austrumos, gan rietumos, gan ziemeļos, gan dienvidos un jūras salās, lai viņi rakstītu vārdus, kurus Es tiem saku; jo no grāmatām, kas būs rakstītas, Es tiesāšu pasauli, katru cilvēku pēc viņa darbiem, saskaņā ar to, kas ir rakstīts” (2. Nefija 29:11).

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca par Svētajiem Rakstiem atzīst četras grāmatas: Bībeli, Mormona Grāmatu, Mācību un Derības un Dārgo Pērli. Šīs grāmatas sauc par Baznīcas pamatdarbiem. Par Svētajiem Rakstiem tiek atzīti arī mūsdienu praviešu iedvesmas pilnie vārdi.

Bībele

Bībele ir Svēto Rakstu krājums, kas satur Dieva atklāsmes cilvēkiem. Šie raksti aptver gadsimtiem garu laika posmu, no Ādama laikiem līdz dienām, kad uz Zemes dzīvoja Jēzus Kristus apustuļi. Tos ir pierakstījuši daudzi pravieši, kas dažādos laikos dzīvojuši pasaulē.

Bībele ir iedalīta divās daļās: Vecā Derība un Jaunā Derība. Daudzi Vecās Derības pravietojumi pareģo Glābēja un Pestītāja atnākšanu.

Skolotājiem: Lai veicinātu pārrunu par četriem Baznīcas pamatdarbiem, jūs varat nozīmēt katram nodarbības dalībniekam vai ģimenes loceklim skaitli no 1 līdz 4. Tiem, kuriem ir skaitlis 1, palūdziet izlasīt, kas šajā nodaļā ir mācīts par Bībeli, tiem, kuriem ir skaitlis 2, izlasīt, kas šajā nodaļā ir mācīts par Mormona Grāmatu, tiem, kuriem ir skaitlis 3, izlasīt, kas šajā nodaļā ir mācīts par Mācību un Derībām, un tiem, kuriem ir skaitlis 4, izlasīt, kas šajā nodaļā ir mācīts par Dārgo Pērli. Pēc tam palūdziet, lai viņi dalās tajā, ko ir uzzinājuši.

Jaunā Derība vēsti par šī Glābēja un Pestītāja, proti, Jēzus Kristus, dzīvi. Vēl tā stāsta par Viņa Baznīcas izveidošanu tajās dienās. “Mēs ticam, ka Bībele ir Dieva vārds, ciktāl tā ir pareizi pārtulkota” (Ticības Apliecinājumi 1:8).

Caur pravieti Džozefu Smitu Tas Kungs paplašināja mūsu izpratni par vairākiem Bībeles pantiem. Tas Kungs iedvesmoja pravieti Džozefu atjaunot patiesības Bībeles tekstā, kas tika pazaudētas vai izmainītas vēlāk, pēc sākotnējo vārdu saņemšanas. Šie iedvesmotie labojumi tiek saukti par Džozefa Smīta Bībeles tulkojumu. Atsevišķas Rakstu vietas no Džozefa Smīta veiktā Bībeles tulkojuma ir ietvertas Svēto Rakstu ceļvedī.

Mormona Grāmata

Mormona Grāmata ir svēti pieraksti, ko veikuši cilvēki, kas dzīvoja Amerikas kontinentā apmēram no 2000. g. p.m.ē. līdz 400. g. m.ē.. Tā satur Jēzus Kristus evaņģēlija pilnību (skat. M&D 20:9; 42:12; 135:3). Mormona Grāmata stāsta par Jēzus Kristus viesošanos pie Amerikas kontinenta iedzīvotājiem drīz pēc Viņa Augšāmcelšanās.

Ar Dieva dāvātām spējām un spēku Džozefs Smīts pārtulkoja Mormona Grāmatu angļu valodā. Viņš teica, ka tā ir „vispareizākā no visām grāmatām uz zemes un mūsu reliģijas noslēgakmens, un cilvēks, dzīvojot pēc tās norādījumiem, nokļūs tuvāk Dievam nekā pēc jebkuras citas grāmatas” (Mormona Grāmatas ievads).

Prezidents Ezra Tafts Bensons palīdzēja mums saprast, kāpēc Mormona Grāmata ir mūsu reliģijas noslēgakmens. Viņš teica:

„Mormona Grāmata ir mūsu reliģijas noslēgakmens trīs iemeslu dēļ. Tā ir noslēgakmens mūsu liecībai par Kristu. Tā ir mūsu doktrīnas noslēgakmens. Tā ir liecības noslēgakmens.

“Mormona Grāmata ir noslēgakmens mūsu liecībai par Jēzu Kristu, kurš pats ir stūrakmens visam, ko mēs darām. Tā sniedz liecību par Viņa realitāti ar spēku un skaidrību. . . .

[Tā] palīdz mums labāk izprast mācības par pestīšanu. . . .

Mormona Grāmata . . . tika uzrakstīta mūsdienām. . . . Tajā mēs atrodam paraugu, pēc kura gatavoties Otrajai Atnākšanai. . . .

. . . Mormona Grāmata māca mums patiesību [un] liecina par Jēzu Kristu. . . . Taču tā ir kas vairāk. Grāmatā ir spēks, kas sāks ieplūst jūsu dzīvē tajā brīdī, kad jūs sāksiet šo grāmatu nopietni studēt. Jūs atradīsiet lielāku spēku, lai pretotos kārdinājumam. Jūs atradīsiet spēku, lai izvairītos no maldiem. Jūs atradīsiet spēku turēties uz taisnās un šaurās takas. Svētos Rakstus sauc par „dzīvības vārdiem”, un Mormona Grāmatai labāku raksturojumu nevar atrast. . . . Katram Pēdējo dienu svētajam vajadzētu šīs grāmatas studēšanu uzstādīt par savas dzīves mērķi” (Conference Report, 1986. g. okt., 4–7; vai *Ensign*, 1986. g. nov., 5–7; citējot Marion G. Romney, Conference Report, 1980. g. apr., 90; vai *Ensign*, 1980. g. maijs, 67).

Mācība un Derības

Mācība un Derības ir mūsdienu atklāsmju krājums. Mācības un Derību 1. nodaļā Tas Kungs atklāj, ka šī grāmata ir dota Zemes iedzīvotājiem ar nolūku sagatavot tos Viņa atnākšanai:

“Tādēļ Tā Kunga balss skan uz Zemes galiem, lai visi, kas grib dzirdēt, varētu dzirdēt:

Sagatavojieties jūs, sagatavojieties jūs tam, kas nāks, jo Tas Kungs ir tuvu” (M&D 1:11–12).

Šī grāmata satur atklāsmes par Jēzus Kristus Baznīcu pēc tās atjaunošanas šajās pēdējās dienās. Vairākas grāmatas nodaļas sniedz paskaidrojumus par Baznīcas struktūru, priesterības amatiem un to funkcijām. Citas nodaļas, piemēram, 76. un 88., satur brīnišķīgas patiesības, kas gadsimtiem ilgi bija zudušas pasaulei. Citas nodaļas, piemēram, 29. un 93., palīdz labāk saprast Bībeles mācības. Savukārt dažas nodaļas, piemēram, 133. nodaļa, satur pravietojumus par nākotnes notikumiem. Dievs mums ir pavēlējis studēt Viņa atklāsmes no šīs grāmatas: “Pētiet šīs pavēles, jo tās ir patiesas un uzticamas, un pravietojumi un solījumi, kas ir tanīs, tiks visi piepildīti” (M&D 1:37).

Dārgā Pērle

Dārgā Pērle ietver sevī Mozus grāmatu un Ābrahāma grāmatu, kā arī dažus Džozefa Smita iedvesmotos rakstus. Mozus grāmatā iekļautas dažas Mozus vīzijas un pieraksti, ko Dievs atklāja

---

pravietim Džozefam Smitam. Tā izskaidro doktrīnas un mācības, kas no Bībeles bija pazaudētas, un sniedz papildu informāciju par Zemes Radišanu.

Ābrahāma grāmata tapa, pravietim Džozefam Smitam pārtulkojot papirusa rulli, kas tika atrasts ēģiptiešu katakombās. Šī grāmata satur vērtīgu informāciju par Radišanu, evaņģēliju, Dieva dabu un priesterību.

Džozefa Smita rakstos iekļauta daļa no Džozefa Smita iedvesmotā Bībeles tulkojuma, izlase no *Baznīcas vēstures* un Ticības Apliecinājumi.

- Kuri stāsti no Svētajiem Rakstiem ir jūs iedvesmojuši? Kuras mācības no šīm Rakstu grāmatām ir jums palīdzējušas?

Mūsdienu praviešu vārdi

Papildus šīm četrām Svēto Rakstu grāmatām arī mūsdienu praviešu teiktie iedvesmas pilnie vārdi kļūst mums par Svētajiem Rakstiem. Viņu vārdi nonāk pie mums konferencēs, no žurnāliem *Liahona* vai *Ensign* un caur norādījumiem, kas doti vietējiem priesterības vadītājiem. “Mēs ticam visam, ko Dievs ir atklājis, visam, ko Viņš tagad atklāj, un mēs ticam, ka Viņš vēl atklās daudz ko lielu un svarīgu attiecībā uz Dieva Valstību” (Ticības Apliecinājumi 1:9).

- Kur mēs varam atrast mūsdienu praviešu vārdus?

Rakstu studēšana

- Kādas svētības mēs varam saņemt, ja mēs studējam Rakstus?

Mums vajadzētu studēt Rakstus katru dienu. Mums jādalās patiesībās, ko tie satur, ar mūsu bērniem. Mums ir jālasa Baznīcas pamatdarbi kopā ar mūsu bērniem, tā viņi iemācīsies tos mīlēt un pielietot savā dzīvē patiesības, ko tie satur.

Ja vēlamies izvairīties no šīs pasaules ļaunuma, mums jāuzkrāj savā dvēselē patiesība un taisnīgums, kas rodami Svētajos Rakstos. Mēs kļūsim tuvāki Dievam un viens otram, ja kopā lasīsim un pārdomāsim Svētos Rakstus.

Kad lasīsim, pārdomāsim un lūgsim Dievu par Svētajiem Rakstiem un spēju tos saprast, Svētais Gars mums liecinās par to patiesīgu. Katrs no mums pats sapratīs, ka tie ir patiesi. Mēs netiksim maldināti (skat. Džozefs Smits — Mateja 1:37). Mēs varam izjust to pašu prieku, ko apraksta Nefijs, teikdams: „Mana dvēsele priecājas par Tā Kunga lietām, un mana sirds nepārtraukti domā par lietām, kuras es esmu redzējis un dzirdējis” (2. Nefija 4:16).

- Kā mēs varam ievērot apņemšanos katru dienu studēt Rakstus? Padomājiet par to, kā ieplānot laiku un vietu, lai katru dienu studētu Rakstus.

Papildu Svētie Raksti

- 1. Nefija 14:20–26 (praviešiem pavēlēts rakstīt)
- 1. Nefija 19:1–3, 6–7; Almas 37:1–8 (Svēto Rakstu lielā vērtība)
- 2. Nefija 33:10 (Svētie Raksti liecina par Kristu)
- Almas 29:8 (caur Svētajiem Rakstiem Tas Kungs runā uz visām tautām)
- Almas 31:5; Helamana 3:29–30 (Dieva vārds ir spēcīgs)
- Helamana 15:7–8 (Svētie Raksti padara mūsu ticību stingru un nelokāmu)
- 2. Timotejam 3:16–17; 1. Nefija 19:21–24 (kādēļ un kā mums tiek doti Svētie Raksti)
- 2. Pētera 1:20; Almas 13:20; M&D 10:62 (Svētie Raksti nes gaismā mācības patiesos punktus)
- M&D 128:18; Ticības Apliecinājumi 1:9; 1. Nefija 14:25–26 (nākotnes Svētie Raksti)
- 2. Nefija 29:3–10 (Svētie Raksti jūdiem un citticībniekiem)

Kristus dzīve

11. nodaļa

Kristus dzīve tika pareģota jau ilgi pirms Viņa dzimšanas

Katrs cilvēks, kurš ierodas pasaulē, ir atkarīgs no Jēzus Kristus Debesīs dotā solījuma būt par mūsu Pestītāju. Bez Viņa glābšanas iecere nebūtu īstenojusies. Tādēļ, ka Viņa misija ir tik nepieciešama, visi pravieši no Ādama līdz Kristum liecināja, ka Viņš nāks (skat. Ap. d. 10:43). Visi pravieši pēc Kristus ir liecinājuši par Viņa atnākšanu. Katram no mums ir jāstudē Glābēja dzīve un uzticīgi jāseko Viņam visu mūžu.

Ādams uzzināja, ka Glābēja vārds būs Jēzus Kristus (skat. Mozus gr. 6:51–52). Ēnohs redzēja, ka Jēzus mirs pie krusta un augšāmcelties (skat. Mozus gr. 7:55–56). Noa un Mozus arī liecināja par Viņu (skat. Mozus gr. 1:11; 8:23–24). Apmēram 800 gadus pirms Glābēja dzimšanas Viņa dzīvi pareģoja Jesaja. Kad Jesaja redzēja, kādas bēdas un ciešanas Glābējam nāksies izciest, lai samaksātu par mūsu grēkiem, viņš iesaucās:

“Viņš bija nicināts, labāki ļaudis no Viņa vairījās, vīrs, kam nebija svešas sāpes un kas bija norūdīts ciešanās. . . .

. . . Taču Viņš nesa mūsu sērgas un ciešanas, . . .

Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ, un mūsu grēku dēļ satriekts. . . .

Kad Viņš tika sodīts un spīdzināts, Viņš padevās un neatdarīja savu muti, kā jērs, ko ved nokaušanai” (Jesajas 53:3–5, 7).

Nefijs arī redzēja vīziju par Glābēja dzimšanu un misiju. Viņš redzēja skaistu jaunavu un eņģeli, kas teica: „Lūk, jaunava, kuru tu redzi, ir Dieva Dēla māte miesā” (1. Nefija 11:18). Tad Nefijs

---

Skolotājiem: Iespējams, ka šajā nodaļā ir vairāk materiāla, nekā jūs spēsiet aptvert nodarbības laikā. Kad jūs to studēsiet, lai gatavotos mācīt, meklējiet Gara vadību, lai noteiktu, kuras daļas būs visnoderīgākās tiem, kurus jūs mācāt.

redzēja jaunavu turam savās rokās bērnu. Enģelis paziņoja: „Skati Dieva Jēru, jā, patiesi, Mūžīgā Tēva Dēlu!” (1. Nefija 11:21).

Apmēram 124 gadus pirms Jēzus dzimšanas ķēniņš Benjamins, nefijiešu pravietis, arī pareģoja Glābēja dzīvi:

„Jo, lūk, laiks nāk un tas nav tālu, kad Visvarenais Kungs, kas valda, kas bija un ir no visas mūžības uz visu mūžību, ar spēku nonāks no debesīm starp cilvēku bērniem un mitis pišļu mājokli, un ies starp cilvēkiem, darot varenus brīnumus, tādus kā slimo dziedināšanu, mirušo augšāmcelšanu, liekot klibam staigāt, aklam redzēt un kurlam dzirdēt, un dziedinādams visa veida slimības.

Un Viņš izdzīs velnus jeb ļaunos garus, kas dzīvo cilvēku bērnu sirdīs.

Un lūk, Viņš cietīs kārdinājumus un ķermeņa sāpes, izsalkumu, slāpes un nogurumu, pat vairāk nekā cilvēks var izciest, ja vien tas nav līdz nāvei; jo lūk, asinis nāks no katras poras, tik lielas būs Viņa ciešanas par Viņa ļauzu ļaundarībām un negantībām.

Un Viņš tiks saukts Jēzus Kristus, Dieva Dēls, debesu un zemes Tēvs, visa Radītājs no iesākuma; un Viņa māte tiks saukta Marija” (Mosijas 3:5–8).

- Kādi ir daži no pravietojumiem par Jēzu Kristu?

Viņš bija Tēva Vienpiedzimušais Dēls

- Ko Jēzus Kristus mantoja no Sava Tēva? Ko Viņš mantoja no Savas mātes?

Par Glābēja dzimšanu un dzīvi varam lasīt Jaunajā Derībā, Mateja, Marka, Lūkas un Jāņa evaņģēlijos. No viņu ziņojumiem mēs uzzinām, ka Jēzus piedzima kādai jaunavai, vārdā Marija. Viņa bija saderināta ar Jāzepu, kad viņai parādījās Tā Kunga enģelis. Enģelis Marijai teica, ka viņai ir lemts kļūt par Dieva Dēla māti. Viņa tam jautāja, kā tas iespējams (skat. Lūkas 1:34). Viņš teica: „Svētais Gars nāks pār tevi, un Visuaugstākā spēks tevi apēnos, tāpēc Tas, kas no tevis dzims, būs svēts un taps saukts Dieva Dēls” (Lūkas 1:35). Tādā veidā Dievs Tēvs tiešā nozīmē kļuva par Jēzus Kristus Tēvu.

Jēzus ir vienīgais cilvēks uz Zemes, kas dzimis no mirstīgas mātes un nemirstīga Tēva. Šī iemesla dēļ Viņu sauc par Vienpiedzimušo Dēlu. No Sava Tēva Viņš mantoja Dievišķās īpašības. No mātes Viņš mantoja mirstību, un tika pakļauts badam, slāpēm, nogurumam, sāpēm un nāvei. Nevieni nevarētu atņemt Glābējam dzīvību, ja tāda nebūtu bijusi Viņa griba. Viņam bija vara atdot savu ķermeni nāvei un atkal celt to augšā pēc nāves. (Skat. Jāņa 10:17–18.)

Viņa dzīve bija nevainojama

- Ko mums nozīmē Glābēja dzīve?

No pašas jaunības Jēzus darīja visu, ko no Viņa prasīja mūsu Debesu Tēvs. Marijas un Jāzepa audzināts, Jēzus auga kā vīrums citu bērnu. Viņš mīlēja un pakļāvās patiesībai. Lūka mums stāsta: „Bet bērns auga un tapa stiprs garā, pilns gudrības, un Dieva žēlastība bija ar Viņu” (Lūkas 2:40; skat. arī M&D 93:12–14).

Divpadsmit gadu vecumā Jēzus bija pieaudzis izpratnē, ka Viņš ir sūtīts izpildīt Sava Tēva gribu. Kopā ar Saviem vecākiem Viņš devās uz Jeruzālemi. Atceļā uz mājām, vecāki atklāja, ka Jēzus nav viņu pulkā. Tie atgriezās Jeruzālemē Viņu meklēt. “Un notika, pēc trim dienām tie atrada Viņu templī, sēžam starp mācītājiem, un tie Viņā klausījās un uzdeva Viņam jautājumus” (Džozefa Smita tulkojums, Lūkas 2:46). “Un visi, kas Viņu dzirdēja, iztrūkušies brīnījās par Viņa saprašānu un Viņa atbildēm” (Lūkas 2:47).

Atraduši Viņu, Jāzeps un Marija juta atvieglojumu, taču viņi „pārbiņās, un Viņa māte sacīja Viņam: „Mans dēls, kāpēc Tu mums to esi darījis? Redzi, Tavs tēvs un es, mēs Tevi ar sāpēm esam meklējuši.” Jēzus viņai atbildēja, sakot: Vai nezinājāt, ka Man jādarbojas Sava [Debesu] Tēva lietās?” (Lūkas 2:48–49).

Lai piepildītu Savu misiju, Jēzum bija jāpilda Sava Debesu Tēva griba. „Es neko nedaru no Sevis,” Viņš paziņoja, „bet runāju, kā Tēvs Mani mācījis. . . . kas Viņam labpatīk, to Es daru vienumēr” (Jāņa 8:28–29).

Trīspadsmit gadu vecumā Jēzus devās pie Jāņa Kristītāja, lai tiktu kristīts Jordānas upē. Jānis vilcinājās un negribēja Jēzu kristīt, jo viņš zināja, ka Jēzus ir spēcīgāks par viņu. Jēzus lūdza Jāni kristīt

Viņu, lai „piepildītu visu taisnību”. Jānis kristīja Glābēju, pilnīgi iegremdējot Viņu ūdenī. Kad Jēzus bija nokristīts, Viņa Tēvs runāja no debesīm, sacīdams: „Šis ir Mans mīļais Dēls, uz ko Man labs prāts.” Svētais Gars nolaidās no debesīm baloža izskatā. (Skat. Mateja 3:13–17.)

Drīz pēc Savas kristīšanas Jēzus 40 dienas un 40 naktis gavēja, lai būtu ar Dievu. Pēc tam pie Viņa atnāca Sātans Viņu kārdināt. Jēzus stingri pretojās visiem Sātana kārdinājumiem un tad pavēlēja Sātanam aiziet. (Skat. Mateja 4:1–11; skat. arī Džozefa Smita tulkojums, Mateja 4:1, 5–6, 8–9, 11.) Jēzus Kristus palika bez grēka, tāds būdams vienīgais, kas jebkad dzīvojis uz Zemes (skat. Ebrejiem 4:15; 1. Pētera 2:21–22).

- Kuri pieraksti par Glābēja dzīvi jums ir īpaši nozīmīgi?

Viņš mācīja mūs, kā citam citu mīlēt un kalpot.

- Kādā veidā Glābējs mācīja mūs, kā citam citu mīlēt un kalpot?

Pēc tam, kad Jēzus bija gavējis un Sātans bija Viņu kārdinājis, Jēzus uzsāka Savu kalpošanu cilvēkiem. Viņš ieradās uz Zemes ne tikai, lai nomirtu par mums, bet arī lai mācītu mūs, kā jādzīvo. Viņš mācīja, ka ir divi svarīgi baušļi: pirmais, mīlēt Dievu no visas sirds, prāta un spēka; un otrs, mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu (skat. Mateja 22:36–39). Viņa dzīve ir piemērs tam, kā šie divi baušļi jāievēro. Ja mēs Dievu mīlam, mēs uz Viņu paļaujamies un klausām Viņu, kā darīja Jēzus. Ja mēs mīlam citus, mēs palīdzam apmierināt viņu fiziskās un garīgās vajadzības.

Jēzus nodzīvoja Savu dzīvi, kalpojot citiem. Viņš dziedināja viņu kaites. Viņš lika aklajiem redzēt, kurlajiem dzirdēt un klibajiem stāvēt. Reiz, kad Viņš dziedināja slimos, kļuva jau vēls, un cilvēki bija izsalkuši. Tā vietā, lai sūtītu tos projām, Viņš svētīja piecus klaipus maizes un divas zivis un brīnumainā kārtā spēja pabarot piectūkstoš cilvēkus. (Skat. Mateja 14:14–21.) Viņš mācīja, ka, ieraugot cilvēkus, izsalkušus, nosalušus, bez apģērba vai vientulībā, mums tiem jāpalīdz, cik vien ir mūsu spēkos. Palīdzot citiem, mēs kalpojam Tam Kungam. (Skat. Mateja 25:35–46.)

Jēzus mīlēja cilvēkus no visas sirds. Bieži Viņa sirds bija tik pilna līdzjūtības, ka Viņš raudāja. Viņš mīlēja mazus bērnus, vecus cilvēkus un pazemīgos, vienkāršos cilvēkus, kas ticēja Viņam. Viņš mīlēja tos, kas bija grēkojuši, un ar dziļu līdzjūtību Viņš mācīja tiem nožēlot grēkus un kristīties. Viņš mācīja: „Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība” (Jāņa 14:6).

Jēzus mīlēja pat tos, kas grēkoja pret Viņu un savus grēkus nenozēloja. Savas dzīves beigās, piesists pie krusta, Viņš lūdza Tēvu par karavīriem, kas Viņu bija situši krustā: „Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara” (Lūkas 23:34). Viņš mācīja: „Tas ir Mans bauslis, lai jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis” (Jāņa 15:12).

- Kādos veidos mēs varam parādīt Tam Kungam, ka mīlam Viņu?

Viņš izveidoja vienīgo patieso Baznīcu

- Kādēļ Glābējs izveidoja Savu Baznīcu un ordinēja apustuļus?

Jēzus gribēja, lai Viņa evaņģēlijs tiktu mācīts visā pasaulē, tāpēc Viņš izraudzīja Divpadsmit apustuļus, lai tie par Viņu liecinātu. Viņi kļuva par pirmajiem Viņa Baznīcas vadītājiem. Tie saņēma pilnvaras rīkoties Viņa vārdā un darīt darbus, kādus viņi bija redzējuši Jēzu darām. Arī tie, kas saņēma pilnvaras no viņiem, varēja mācīt, kristīt un veikt citus priekšrakstus Viņa Vārdā. Pēc Jēzus nāves viņi turpināja darīt Viņa darbu, līdz cilvēki kļuva tik ļauni, ka nogalināja apustuļus.

Viņš izpirka mūsu grēkus un izglāba mūs no nāves

- Studējot šo sadaļu, atvēliet laiku, lai pārdomātu Izpiršanas notikumus.

Kad tuvojās noslēgums Viņa kalpošanai uz Zemes, Jēzus gatavojās nest pēdējo upuri par visiem cilvēces grēkiem. Viņš tika notiesāts uz nāvi par to, ka bija liecinājis cilvēkiem, ka Viņš ir Dieva Dēls.

Naktī pirms Viņa sišanas krustā Jēzus aizgāja uz Ģetzemanes dārzu. Tur Viņu nomāca dziļas skumjas, un, lūdzot Dievu, Viņš raudāja. Pēdējo dienu apustulim Orsonam F. Vitnejam bija atļauts redzēt

---

Skolotājiem: Pārdomāšana aicina Garu. Apsveriet iespēju palūgt nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem klusi izlasīt šīs nodaļas divas pēdējās sadaļas, domājot par savām izjūtām pret Glābēju. Tad aiciniet tos, kas vēlas, dalīties savās domās ar pārējiem.

Glābēja ciešanas vīzijā. Ieraudzījis Glābēju raudam, viņš teica: „Šis skats mani tā aizkustināja, ka es arī raudāju patiesā līdzjūtībā. Mana sirds bija pilna līdzjūtības; es mīlēju Viņu ar visu dvēseli un vairāk par visu vēlējos atrasties Viņam līdzās” (“The Divinity of Jesus Christ,” *Improvement Era*, 1926. g. janv., 224–25; skat. arī *Ensign*, 2003. g. dec., 10). „Nedaudz pagājis, [Jēzus] krita uz Sava vaiga pie zemes, lūdza Dievu un sacīja: Mans Tēvs, ja tas var būt, tad lai šis biķeris iet Man garām, tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu gribi” (Mateja 26:39).

Kādā mūsdienu atklāsmē Glābējs apraksta, cik lielas bija Viņa ciešanas, sacīdams, ka tās lika Viņam „trīcēt aiz sāpēm un asiņot katrā porā, un ciest gan miesā, gan garā” (M&D 19:18). Viņš cieta “miesā,” uzņemoties uz Sevis mūsu sāpes, slimības, vājības un grēkus (skat. Almas 7:10–13). Neviens mirstīgais nespēj aptvert, cik smaga bija Viņa nasta. Neviens cits nebūtu varējis izturēt tādas fiziskas un garīgas mokas. “Viņš pazemojās visam . . . lai Viņš varētu būt visā un caur visu patiesības gaisma” (M&D 88:6).

Taču Viņa ciešanas vēl nebija beigušās. Nākamajā dienā Jēzu sita, pazemoja un spļāva Viņam virsū. Viņam pašam lika nest Savu krustu; tad Viņu pacēla un pienagloja pie tā. Viņš tika spīdzināts vienā no visnežēlīgākajiem veidiem, kādu cilvēki jebkad ir izgudrojuši. Ciešanās uz krusta Viņš agonijā iesaucās: „Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis?” (Marka 15:34). Jēzus visrūgtākajā stundā Tēvs bija atkāpies no Viņa, lai Jēzus pabeigtu izciest sodu par visas cilvēces grēkiem, lai Jēzus gūtu pilnīgu uzvaru pār grēka un nāves spēkiem (skat. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. izd. [1916], 660–61).

Kad Glābējs saprata, ka Tēvs Viņa upuri ir pieņēmis, Viņš skaļā balsī iesaucās: „Viss piepildīts” (Jāņa 19:30). “Tēvs, Es nododu Savu garu Tavās rokās” (Lūkas 23:46). Viņš nokāra galvu un labprātīgi atdeva Savu garu Dievam. Glābējs bija miris. Zemi satricināja spēcīga zemestrīce.

Daži draugi aiznesa Glābēja ķermeni uz kapa vietu, kur tas gulēja līdz trešajai dienai. Šajā laikā Viņa gars devās pie citiem gariem, lai organizētu misionāru darbu to garu starpā, kuriem bija jāsaņem

Viņa evaņģēlijs (skat. 1. Pētera 3:18–20; M&D 138). Trešajā dienā, kas bija svētdiena, Viņš atkal atgriezās Savā ķermenī. Viņš bija pirmais, kas uzveica nāvi. Bija piepildījies pravietojums, ka „Viņam vajag uzcelties no miroņiem” (Jāņa 20:9).

Drīz pēc Savas augšāmcelšanās Glābējs parādījās nefījiešiem un izveidoja Savu Baznīcu Amerikas kontinentā. Viņš mācīja cilvēkus un svētīja tos. Šo aizkustinošo stāstu var izlasīt 3. Nef. no 11. līdz 28. nodaļai.

Viņa upuris parādīja Viņa mīlestību pret Tēvu un pret mums

Jēzus mācīja: „Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem. Jūs esat Mani draugi, ja jūs darāt, ko Es jums pavēlu” (Jāņa 15:13–14). Labprātīgi un paze-mīgi Viņš izcieta bēdas Ģetzemanē un mocības pie krusta, lai mēs varētu saņemt visas glābšanas ieceres svētības. Lai saņemtu šīs svētības, mums ir jānāk pie Viņa, jānožēlo savi grēki un jāmīl Viņš no visas sirds. Viņš teica:

“Lūk, Es devu jums Savu evaņģēliju, un tas ir evaņģēlijs, kas Man jums jādod — ka Es nācu pasaulē, lai darītu Sava Tēva gribu, tāpēc ka Mans Tēvs Mani sūtīja.

Un Mans Tēvs sūtīja Mani, lai Es varētu tikt pacelts pie krusta; un, pēc tam, kad Es biju ticis pacelts pie krusta, lai Es varētu saistīt visus cilvēkus pie Sevis, . . . lai tiktu tiesāti par saviem darbiem . . . jo tos darbus, ko jūs redzējāt Mani darām, jums arī būs darīt . . .

Tādēļ, kādiem vīriem jums jābūt? Patiesi, Es saku jums, *tādiem kā Es*” (3. Nefijs 27:13–15, 21, 27; slīpraksts pievienots).

- Kādas ir jūsu sajūtas, pārdomājot Glābēja ciešanas par jums?

Papildu Rakstu vietas un citi avoti

- 2. Nefija 25:12 (Tēva Vienpiedzimušais Dēls miesā)
- Mozus gr. 6:57 (Jēzus Kristus nosaukts par Vienpiedzimušo)
- Mateja, Marka, Lūkas, Jāņa evaņģēliji (Jēzus Kristus dzīve un mācības)
- Mateja 10:1–8; Lūkas 9:1–2 (apustuļi ordinēti ar spēku un pilnvarām)
- Mateja 26–28; Marka 14–16; Lūkas 22–24; Jāņa 18–20 (Jēzus Ģetzemanes dārzā; nodots, krustā sists un augšāmcēlies)
- „Dzīvais Kristus: Divpadsmit apustuļu liecība,” *Liahona*, 2000. g. apr., 2–3.

Izpirkšana

12. nodaļa

Izpirkšana bija nepieciešama mūsu glābšanai

- Kāpēc Izpirkšana ir nepieciešama mūsu glābšanai?

Jēzus Kristus “nāca pasaulē, . . . lai tiktu sist krustā par pasauli un nestu pasaules grēkus, lai iesvētītu pasauli, un attīrītu to no visas netaisnības; ka caur Viņu visi var tikt izglābti” (M&D 76:41–42). Lielo upuri, ko Viņš nesa, lai samaksātu par mūsu grēkiem un uzveiktu nāvi, sauc par Izpirkšanu. Tas bija vissvarīgākais notikums, kas jebkad noticis cilvēces vēsturē: “Jo ir vajadzīgs, lai Izpirkšana tiktu veikta; jo, saskaņā ar Mūžīgā Dieva diženo ieceri, ir jātiek veiktai Izpirkšanai, vai arī visai cilvēcei vajadzēs nenovēršami iet bojā; . . . jā, visi ir krituši un zuduši, un visiem būtu jāiet bojā, ja nebūtu Izpirkšanas, kurai noteikti vajag tikt veiktai” (Almas 34:9).

Ādama Krišana atnesa pasaulei divējādas nāves: fizisko nāvi un garīgo nāvi. Fiziskā nāve ir gara atdalīšanās no miesas. Garīgā nāve ir atšķiršana no Dieva. Ja ar Jēzus paveikto Izpirkšanu netiktu uzveiktas abas šīs nāves, rastos divējādas sekas: mūsu gars uz mūžiem būtu šķirts no miesas, un mēs nevarētu atkal dzīvot pie mūsu Debesu Tēva (skat. 2. Nefija 9:7–9).

Taču mūsu gudrais Debesu Tēvs izstrādāja brīnišķīgu, žēlsirdīgu plānu, lai izglābtu mūs no fiziskās un garīgās nāves. Viņš iecerēja, ka uz Zemes jānāk Pestītājam, lai izpirktu mūs no mūsu grēkiem un no nāves. Mūsu grēku un mirstīgo ķermeņu bezspēcības dēļ mēs nevaram paši sevi izpirkt (skat. Almas 34:10–12). Tam, kas varētu būt mūsu Glābējs, bija jābūt bez grēka un ar spējām pārvarēt nāvi.

Skolotājiem: Vienkāršas tabulas un attēli var palīdzēt nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem saprast principus un mācības. Apsveriet iespēju uzzīmēt tabulu ar divām ailēm, vienu apzīmējot *Krišanas sekas* un otru apzīmējot *Izpirkšanas svētības*. Lai aizpildītu tabulu, lietojiet informāciju no šīs nodaļas.

Kristus bija vienīgais, kurš varēja izpirkt mūsu grēkus

- Kāpēc Jēzus Kristus bija vienīgais, kurš varēja izpirkt mūsu grēkus?

Ir vairāki iemesli, kādēļ Jēzus Kristus bija vienīgais, kurš varēja būt mūsu Glābējs. Viens no iemesliem ir tas, ka par Glābēju Viņu izraudzīja Debesu Tēvs. Viņš bija Dieva Vienpiedzimušais Dēls, un tādējādi Viņam bija vara pār nāvi. Jēzus paskaidroja: „Es atdošu Savu dzīvību, lai Es to atkal atgūtu. Neviens to nav Man atņēmis, bet Es to atdošu pats no Sevis. Man ir vara to atdot un vara to atkal ņemt” (Jāņa 10:17–18).

Vēl Jēzus tika izraudzīts par mūsu Glābēju tādēļ, ka Viņš bija vienīgais uz Zemes dzīvojušais, kurš negrēkoja. Tas padarīja Viņu cieņīgu uzpurēties par citu grēkiem.

Kristus cieta un mira, lai izpirktu mūsu grēkus

- Lasot šo nodaļu, iedomājieties sevi Ģetzemanes dārzā vai pie krusta kā liecinieku Jēzus Kristus ciešanām.

Glābējs izpirka mūsu grēkus, ciešot Ģetzemanes dārzā un atdodot Savu dzīvību pie krusta. Nav iespējams pilnībā aptvert, kā Viņš izcietā par visiem mūsu grēkiem. Ģetzemanes dārzā zem mūsu grēku smagās nastas Jēzus izjuta tādas mokas, ka Viņš asiņoja no katras poras (skat. M&D 19:18–19). Vēlāk, piesists pie krusta, Jēzus mira mokpilnā nāvē, vienā no visnežēlīgākajām nāvēm, kāda zināma cilvēkiem.

Kā gan Jēzus mūs mīl, lai mūsu labā ciestu tādas garīgas un fiziskas mokas! Cik gan liela ir Debesu Tēva mīlestība, ka Viņš sūtīja savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai Viņš ciestu un ietu nāvē par pārējiem Viņa bērniem! „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību” (Jāņa 3:16).

Izpirkšana un Augšāmcelšanās dāvā augšāmcelšanos visiem

Trešajā dienā pēc krustā sišanas Kristus iemiesojās Savā ķermenī, tādā veidā kļūdamas par pirmo augšāmcēlušos cilvēku. Kad Viņa draugi nāca Viņu meklēt, eņģeļi, kas sargāja Viņa kapavietu, tiem teica: „Viņš nav šeit, jo Viņš ir augšāmcēlies, kā Viņš sacījis”

(Mateja 28:6). Viņa gars bija atgriezies Viņa ķermenī, lai nekad vairs no tā netiktu šķirts.

Tādā veidā Kristus uzveica fizisko nāvi. Pateicoties Viņa paveiktajai Izpirkšanai, ikviens uz šīs Zemes dzimušais cilvēks tiks augšāmcelts (skat. 1. korintiešiem 15:21–22). Tāpat kā Jēzus augšāmcelās, arī mūsu gari no jauna apvienosies ar ķermeņiem, „lai tie vairs nevarētu mirt . . . , lai nekad vairs netiktu šķirti” (Almas 11:45). Šo stāvokli sauc par nemirstību. Visi cilvēki, kas jebkad ir dzīvojuši, tiks augšāmcelti, un šī atjaunošana nāks „kā veciem tā jauniem, kā nebrīviem tā brīviem, kā vīriešiem tā sievietēm, kā ļauniem tā taisnīgiem” (Almas 11:44).

- Kā jums ir palīdzējušas zināšanas par Augšāmcelšanos?

Izpirkšana dod iespēju tiem, kas tic Kristum, tikt izglābtiem no saviem grēkiem

- Padomājiet par to, kādā veidā līdzība, kas dota šajā sadaļā, palīdz mums izprast Izpirkšanu. Ko dotajā līdzībā atainotie cilvēki simbolizē mūsu dzīvē?

Glābēja paveiktā Izpirkšana dod mums iespēju uzveikt garīgo nāvi. Kaut arī visi cilvēki tiks augšāmcelti, tikai tie, kas pieņems Izpirkšanu, tiks izglābti no garīgās nāves (skat. Ticības Apliecinājumi 1:3).

Ticot Kristum mēs pieņemam Viņa paveikto Izpirkšanu. Caur šo ticību mēs nožēlojam grēkus, tiekam kristīti, saņemam Svēto Garu un ievērojam Viņa baušļus. Mēs kļūstam par uzticīgiem Jēzus Kristus mācekļiem. Mēs saņemam piedošanu un šķīstīšanu no grēka un tiekam sagatavoti mūžīgajai dzīvošanai pie mūsu Debesu Tēva.

Glābējs mums saka: „Jo lūk, Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, lai viņi varētu neciest . . . tāpat kā [Es]” (M&D 19:16–17). Kristus izpildīja Savu daļu mūsu grēku izpirkšanā. Lai Viņa Izpirkšana

---

Skolotājiem: Mācīšana, izmantojot priekšmetus, var palīdzēt nodarbības dalībniekiem un ģimenes locekļiem saprast principus un mācības. Lai izskaidrotu nāvi un augšāmcelšanos, apsveriet iespēju izmantot šādu metodi: Uzvelciet sev rokā cimdu. Paskaidrojiet, ka cimdu var salīdzināt ar cilvēka garu viņa vai viņas ķermenī. Novelciet cimdu. Paskaidrojiet, ka to var salīdzināt ar fizisko nāvi — gars (roka) un ķermenis (cimds) tiek šķirti. Tad atkal uzvelciet rokā cimdu. Paskaidrojiet, ka to var salīdzināt ar augšāmcelšanos — gars no jauna apvienojas ar ķermeņi.

pilnībā darbotos mūsu dzīvē, mums jācenšas paklausīt Viņam un nožēlot savus grēkus.

Elders Boids K. Pekers, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, sniedza piemēru, lai parādītu, kādā veidā Kristus Izpirkšana dod mums iespēju tikt izglābtiem no grēka, *ja* mēs veicam savu daļu.

Ļaujiet man izstāstīt jums kādu stāstu — līdzību.

„Reiz dzīvoja kāds vīrs, kurš bija iecerējis kādu vēlēšanos. Un to piepildīt viņam šķita svarīgāk par visu viņa dzīvē. Lai piepildītu savu vēlēšanos, viņš iekļuva lielos parādos.

Viņu brīdināja, ka ir bīstami aizņemties tik lielu summu, it īpaši no viņa kreditora. Taču viņam ārkārtīgi svarīgi likās uzreiz izdarīt to, ko viņš vēlējās, un iegūt to, ko viņš gribēja. Viņš bija pārliecināts, ka vēlāk varēs parādu nomaksāt.

Un tā viņš parakstīja līgumu. Viņš domāja, ka ar laiku viņš parādu nomaksās. Par to viņš pārāk neuztraucās, jo līgumā paredzētā diena parāda nomaksāšanai likās ļoti tālu. Tagad viņam bija tas, ko viņš bija vēlējis, un tas bija pats galvenais.

Reizēm viņš atcerējās par kreditoru, un šad un tad viņš tam nomaksāja pa nelielai, simboliskai naudas summai, cerēdams, ka kaut kādā veidā līgumā noteiktā diena parāda atdošanai nekad nepienāks.

Taču, kā jau tas allaž notiek, šī diena pienāca, un termiņš bija iztecējis. Parāds vēl nebija pilnībā nomaksāts. Ieradās kreditors un pieprasīja pilnīgu parāda nomaksu.

Tikai tad viņš aptvēra, ka kreditora varā ir ne tikai atņemt viņam visu īpašumu, bet tā varā ir arī viņu pašu ieslodzīt cietumā.

„Es nevaru jums samaksāt, jo tas nav manos spēkos,” viņš atzinās.

„Tādā gadījumā,” teica kreditors, „mēs konfiscēsim jūsu īpašumu un jūs dosieties cietumā, kā tas paredzēts līgumā. Jūs pats tam piekritis. Tā bija jūsu izvēle. Jūs parakstījāt līgumu, un tagad tam jāstājas spēkā.”

„Vai jūs nevarat līgumu pagarināt, vai arī parādu atlaist?” lūdzās parādnieks. „Nokārtojiet šo lietu tā, lai man nebūtu jāiet cietumā un

es varētu paturēt savu īpašumu. Jūs taču ticat žēlsirdībai, vai ne? Vai jūs neparādīsiet žēlsirdību?”

Kreditors atbildēja: „Žēlsirdība vienmēr ir tik vienpusīga. Tā būtu izdevīga tikai jums. Ja es parādīšu jums žēlsirdību, es zaudēšu savu naudu. Es pieprasu, lai viss notiek taisnīgi. Vai jūs ticat taisnībai?”

„Es ticēju taisnībai, kad parakstīju līgumu”, teica parādnieks. „Toreiz tā bija manā pusē, jo es domāju, ka tā mani sargās. Toreiz man nevajadzēja žēlsirdības, un es arī nedomāju, ka tā man kādreiz būs vajadzīga. Es domāju, ka taisnība būs noderīga mums abiem.”

„Tieši taisnība prasa, lai jūs vai nu samaksājat naudu vai saņemat sodu,” atbildēja kreditors. „Tāds ir likums. Jūs tam piekritāt, un tā tam jānotiek. Žēlsirdība nevar atcelt taisnību.”

Tā nu viņi tur stāvēja — viens pieprasīdams taisnību, otrs lūgdams žēlsirdību. Neviens nevarēja gūt gandarījumu, nelikdams pie tam otram ciest.

„Ja jūs man neatlaidīsiet parādu, tas nebūs žēlsirdīgi,” aizbildinājās parādnieks.

„Ja es to atlaidīšu, tas nebūs taisnīgi,” skanēja atbilde.

Likās, ka abus likumus nevarēs apmierināt. Tie ir divi mūžīgie ideāli, kas acīmredzami ir pretrunā viens ar otru. Vai tiešām nekādā veidā nevar izdarīt gan pēc taisnības, gan žēlsirdības?

Var gan! Taisnības likumu *var* pilnībā apmierināt, un vienlaicīgi *var* izrādīt žēlsirdību — taču tad jāiejaucas kādam citam. Un tā tas šoreiz arī notika.

Parādniekam bija draugs. Viņš atsteidzās palīgā. Viņš labi pazina parādnieku. Viņš zināja, cik tas ir tuvredzīgs. Viņš uzskatīja, ka parādnieks rīkojies muļķīgi, nokļūdams tik nepatīkamā situācijā. Tomēr draugs gribēja viņam palīdzēt, jo tas viņu mīlēja. Viņš uzņēmas starpniecību un vērsās pie kreditora ar šādu priekšlikumu:

„Es nomaksāšu parādu, ja jūs atbrīvosiet parādnieku no līgumā paredzētajām saistībām, lai viņš varētu paturēt savu īpašumu un paliktu brīvībā.”

Kamēr kreditors apsvēra priekšlikumu, starpnieks piebilda: „Jūs pieprasījāt, lai notiek pēc taisnības. Tā kā viņš nespēj samaksāt, to izdarišu es. Pret jums izturēsies taisnīgi, un jūs vairāk neko nevarat prasīt. Jo tad tas nebūs taisnīgi.”

Un tā kreditors piekrita.

Tad starpnieks vērsās pie parādnieka: „Ja es nomaksāšu savu parādu, vai tu atzīsi mani par savu kreditoru?”

„Ak, jā, jā,” iesaucās parādnieks. „Tu izglābi mani no cietuma un izrādi man žēlsirdību.”

„Tādā gadījumā,” teica labdaris, „tu atdosi parādu man, un noteikumus uzstādišu es. Tas nebūs viegli, bet to būs iespējams izdarīt. Es došu tev šo iespēju. Tev nebūs jāiet cietumā.”

Un tā kreditors saņēma pilnu parāda nomaksu. Pret viņu bija izturējušies taisnīgi. Līgums nebija laužts.

Savukārt, parādniekam bija izrādīta žēlsirdība. Abi likumi bija ievēroti. Pateicoties starpniekam, taisnība bija saņēmusi savu tiesu, un arī žēlsirdība tika izrādīta pilnā mērā” (Conference Report, 1977. g. apr., 79–80; vai *Ensign*, 1977. g. maijs, 54–55).

Mūsu grēki ir mūsu garīgie parādi. Ja nebūtu Jēzus Kristus, kurš ir mūsu Glābējs un Starpnieks, mums visiem būtu jāmaksā par saviem grēkiem ar garīgo nāvi. Taču, pateicoties Viņam, mēs varēsim atgriezties pie mūsu Debesu Tēva, ja vien ievērosim Viņa noteikumus, kas ir grēku nožēlošana un Viņa baušļu pildīšana.

Tas ir brīnišķīgi, ka Kristus mums ir devis iespēju tikt dziedinātiem no mūsu grēkiem. Viņš teica:

„Lūk, Es esmu nācis pasaulē, lai . . . glābtu pasauli no grēka.

Tādēļ, kas nožēlo grēkus un nāk pie Manis kā mazs bērns, to Es pieņemšu, jo tādiem pieder Dieva valstība. Lūk, par tādiem Es esmu atdevis Savu dzīvību un atkal to atguvis, tādēļ nožēlojiet grēkus un nāciet pie Manis jūs, zemes gali, un topiet izglābti” (3. Nefijs 9:21–22).

- Padomājiet par to, kā jūs varat izrādīt pateicību par Izpirkšanas dāvanu.
-

Papildu Svētie Raksti

- Almas 34:9–16 (Grēku izpirkšana ir nepieciešama; Dieva upuris)
- 2. Nefija 9:7–12 (Izpirkšana izglābj mūs no fiziskās un garīgās nāves)
- Romiešiem 5:12–17 (no viena cilvēka cēlās nāve, no viena cilvēka cēlās dzīvība)
- Helamana 14:15–18 (Jēzus nāves nolūks)
- Ticības Apliecinājumi 1:3 (visi var tikt izglābti)
- 1. Pētera 1:18–20 (Jēzus bija iepriekš izredzēts)
- Mateja 16:21 (Jēzus upuris bija nepieciešams)
- Lūkas 22:39–46 (Jēzus ciešanas Ģetzemanes dārzā)
- 1. Jāņa 1:7 (Jēzus šķīsta no grēka)
- 2. Nefija 9:21–22 (Glābējs cieta par visiem cilvēkiem)
- Mosijas 16:6–8 (augšāmcelšanās ir iespējama, tikai pateicoties Jēzum)
- Almas 11:40–45; Mormona 9:12–14 (visi tiks augšāmcelti)
- Jesajas 1:18 (grēki tiks nomazgāti balti)
- 1. korintiešiem 15:40–44; Almas 40:23 (augšāmcelšanās apraksts)

Priesterība

13. nodaļa

Kas ir priesterība?

Priesterība ir Dieva mūžīgais spēks un pilnvaras. Caur priesterību Viņš radīja un pārvalda debesis un Zemi. Ar šo spēku Visumā tiek saglabāta ideāla kārtība. Ar šo spēku Viņš veic Savu darbu un iegūst godību, kas nozīmē — „īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus gr. 1:39).

Mūsu Debesu Tēvs piešķir savu priesterības spēku Baznīcas locekļiem, vīriešiem, kas ir cienīgi to saņemt. Priesterība dod viņiem tiesības darboties Dieva Vārdā visas cilvēces ģimenes glābšanas labā. Priesterības nesējiem var tikt dotas pilnvaras sludināt evaņģēliju, veikt glābšanas priekšrakstus un vadīt Dieva valstību uz Zemes.

- Padomājiet, cik tas ir nozīmīgi, ka Dievs ļauj cienīgiem vīriešiem un zēniem būt par Viņa priesterības nesējiem.

Kādēļ mums uz Zemes ir vajadzīga priesterība?

Mums ir vajadzīgas priesterības pilnvaras, lai rīkotos Dieva Vārdā, veicot svētos evaņģēlija priekšrakstus, tādus kā kristīšana, konfirmācija, Svētā Vakarēdiena izdalīšana un tempļa laulības. Pat tad, ja cilvēks ir patiess, bet viņam nav priesterības, Tas Kungs neatzīs priekšrakstus, ko viņš izpilda (skat. Mateja 7:21–23; Ticības Apliecinājumi 1:5). Šie svarīgie priekšraksti uz Zemes ir jāizpilda cilvēkiem, kuriem ir priesterība.

Skolotājiem: Šī nodaļa sastāv no piecām sadaļām. Katra sadaļa sākas ar jautājumu par priesterību. Jūs varat lietot šos jautājumus kā ceļvedi savai stundai. Ja klases lielums ļauj veikt pārrunas nelielās grupās, apsveriet iespēju sadalīt nodarbības dalībniekus grupās pa diviem līdz četriem cilvēkiem. Katrai no grupām nozīmējiet pa vienai sadaļai (lielākās klasēs dažas sadaļas var nozīmēt vairāk kā vienai grupai). Lieciet katrai no grupām: (1) Izlasīt un pārrunāt tai nozīmēto sadaļu. (2) Atrast Rakstu pantus, kas palīdz atbildēt uz jautājumiem, kas doti sadaļas sākumā. (3) Dalīties personīgajā pieredzē, kas saistīta ar sadaļā ietvertu materiālu. Pēc tam palūdziet nodarbības dalībniekus dalīties ar kādu no šīm pieredzēm ar pārējiem.

Cilvēkiem ir nepieciešama priesterība, lai viņi varētu vadīt Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu un vadīt Baznīcas darbu visās pasaules malās. Kad uz Zemes dzīvoja Kristus, Viņš izraudzīja Sev apustuļus un ordinēja tos, lai tie varētu vadīt Viņa Baznīcu. Viņš piešķīra tiem priesterības pilnvaras un spēku darboties Viņa Vārdā. (Skat. Marka 3:13–15; Jāņa 15:16.)

Priesterība uz Zemes ir nepieciešama arī tādēļ, lai mēs varētu saprast Tā Kunga gribu un īstenot Viņa nodomus. Dievs atklāj Savu gribu Savam pilnvarotajam priesterības pārstāvim uz Zemes — pravietim. Pravietis, kurš vienlaicīgi ir Baznīcas prezidents, kalpo par Dieva pārstāvi visiem Baznīcas locekļiem un visiem Zemes iedzīvotājiem.

- Kādēļ ir svarīgi, lai cilvēkam, kurš veic kādu priekšrakstu, būtu atbilstošas pilnvaras?

Kādā veidā vīrieši saņem priesterību?

Tas Kungs ir izstrādājis noteiktu kārtību, kādā Viņa dēliem uz Zemes tiek piešķirta priesterība. Cienīgs vīriešu kārtas Baznīcas loceklis saņem priesterību, „uzliekot viņam rokas, ko dara tie, kam piešķirtas pilnvaras, lai viņš sludinātu evaņģēliju un izpildītu tā priekšrakstus” (Ticības Apliecinājumi 1:5).

Tieši tādā veidā cilvēki saņēma priesterību arī senatnē, pat Mozus laikos: “Un neviens sev pats neņem šo godu, bet Dieva aicināts, tāpat kā Ārons” (Ebrejiem 5:4). Ārons saņēma priesterību no sava priesterības vadītāja Mozus (skat. 2. Mozus 28:1). Tikai priesterības nesēji var ordinēt citus, un to viņi var darīt tikai tad, kad ir saņēmuši atļauju no priesterības nesēja, kurš tur atslēgas attiecīgai ordinēšanai (skat. 14. nodaļu šajā grāmatā).

Viņi nevar arī paši uzņemties šīs pilnvaras. Jaunajā Derībā mēs lasām par vīru, vārdā Sīmanis, kurš dzīvoja laikā, kad Baznīcu vadīja Kristus apustuļi. Sīmanis pievērsās ticībai un tika kristīts Baznīcā. Tā kā viņš bija izveicīgs brīnumdaris, cilvēki domāja, ka viņam piemīt Dieva spēks. Tomēr Sīmanim nebija priesterības, un viņš to zināja.

Sīmanis zināja, ka apustuļiem un pārējiem Baznīcas priesterības vadītājiem ir patiesais Dieva spēks. Viņš redzēja tos ar priesterību darām Tā Kunga darbus, un viņš šo spēku gribēja iegūt sev. Viņš mēģināja priesterību nopirkt. (Skat. Ap. d. 8:9–19.) Taču Pēteris, augstākais apustulis, teica: „Kaut tu pazustu ar savu sudrabu, tāpēc ka tu domā Dieva dāvanu iegūt par naudu” (Ap. d. 8:20).

- Kāpēc tas ir nozīmīgi, ka „neviens sev pats neņem šo [priesterības] godu”?

Kādā veidā cilvēki pareizi izmanto priesterību?

Priesterību var izmantot, lai ar tās palīdzību svētītu mūsu Debesu Tēva bērnu dzīvi šeit uz Zemes. Priesterības nesējiem cilvēkus jāvada ar mīlestību un laipnību. Viņi nedrīkst ar varu piespiest savus ģimenes locekļus un pārējos viņiem paklausīt. Tas Kungs ir teicis, ka priesterības spēku drīkst lietot tikai taisnīgumā (skat. M&D 121:36). Ja mēs mēģinām izmantot priesterību bagātības vai slavas iegūšanai, vai kādam citam savtīgam mērķim, tad „lūk, debesis attālinās; Tā Kunga Gars tiek apbēdināts; un kad tas ir prom, āmen tā cilvēka priesterībai vai pilnvarām” (M&D 121:37).

Kad cilvēks lieto priesterību „ar pārliecinašanu, pacietību, ar maigumu un lēnprātību, un ar neviltotu mīlestību” (M&D 121:41), viņš var paveikt daudz brīnišķīga savas ģimenes un apkārtējo labā. Viņš var kristīt, konfirmēt un svētīt Svēto Vakarēdienu, kad ir saņēmis pilnvaras no tiem, kuri tur šo priekšrakstu atslēgas. Viņš var svētīt slimos. Viņš var dot priesterības svētības saviem ģimenes locekļiem, lai iedrošinātu un pasargātu tos, kad viņiem rodas kādas īpašas vajadzības. Ar šiem priekšrakstiem un svētībām viņš var palīdzēt arī citām ģimenēm, ja tiek lūgts to darīt.

Vīrieši izmanto priesterības pilnvaras, lai Baznīcā ieņemtu tādas vadošos amatus kā draudzes prezidents, bīskaps, kvoruma prezidents, staba prezidents vai misijas prezidents. Vīrieši un sievietes, kas Baznīcā pilda dažādus aicinājumus, piemēram, skolotāja aicinājumu, darbojas gan priesterības, gan Svētā Gara vadībā.

Kādas svētības mēs saņemam, ja mēs pareizi pielietojam priesterību?

Tas Kungs ir apsolijs lielas svētības taisnīgiem priesterības nesējiem, kas pielieto priesterību, lai svētītu citus:

“Tad tava pašlāvbība kļūs stipra Dieva klātbūtnē; un priesterības mācība pilēs tavā dvēselē kā rasa no debesīm.

Svētais Gars būs tavš pastāvīgais pavadonis, un tavš zizlis nemainīgs taisnīguma un patiesības zizlis; un tava valdīšana būs mūžīga valdīšana, un bez piespiedu līdzekļiem tā plūdis pie tevis mūžīgi mūžos” (M&D 121:45–46).

Prezidents Deivids O. Makejs apsolijs, ka katrs, kurš taisnīgi lieto priesterību, „pārliecināsies, ka viņš dzīve kļūst jaukāka, ka viņš ātrāk spēš izšķirt, kas ir labs un kas nav, ka viņš kļūst maigs un līdzjūtīgs, tomēr garā stiprs un drosmīgs, kad jāaizstāv patiesība; viņš pārliecināsies, ka priesterība ir neizsīkstošs laimes avots — kā aka ar dzīvības ūdeni, kas verd mūžīgai dzīvībai” (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 116).

- Kādas ir dažas no svētībām, kuras jūs esat saņēmuši caur priesterību?

Papildu Svētie Raksti

- M&D 84; 107 (atklāsmes par priesterību, kā arī priesterības zvērests un derība, kas atrodams M&D 84:33–40)
- M&D 20:38–67 (paskaidroti priesterības pienākumi)

Priesterības struktūra

14. nodaļa

Priesterība šodien pastāv uz Zemes

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca tiek pārvaldīta ar priesterības pilnvarām. Priesterība, kas vienmēr ir saistīta ar Dieva darbu, „turpinās Dieva baznīcā visās paaudzēs un ir bez dienu sākuma vai gadu gala” (M&D 84:17). Tā arī šodien pastāv uz Zemes. Virieši, kā veci, tā jauni, tiek kristīti Baznīcā, un, ja viņi tiek atrasti par cieņīgiem, viņi tiek ordinēti priesterībā. Viņiem tiek dotas pilnvaras rīkoties Tā Kunga Vārdā un veikt Viņa darbu uz Zemes.

Priesterības iedalījums

- Kā Melhisedeka un Ārona priesterība ieguva savus nosaukumus?

Priesterību iedala divās daļās: Melhisedeka priesterība un Ārona priesterība (skat. M&D 107:1). “Pirmā tiek saukta par Melhisedeka priesterību . . . tāpēc, ka Melhisedeks bija tāds dižs augstais priesteris.

Pirms viņa dienām tā tika saukta *Svētā priesterība pēc Dieva Dēla kārtas*.

Bet aiz cieņas jeb godbijības pret Augstākās Būtnes Vārdu, lai novērstu pārāk biežu Viņa Vārda atkārtošānu, viņi — baznīca senās dienās — nosauca šo priesterību pēc Melhisedeka, jeb par Melhisedeka priesterību” (M&D 107:2–4; slīpraksts kā oriģinālā).

Mazākā priesterība ir pielikums Melhisedeka priesterībai. To sauc par Ārona priesterību, jo tā tika piešķirta Āronam un viņa dēliem

---

Skolotājiem: Jautājumus, kas doti sadaļas sākumā, lietojiet, lai uzsāktu pārrunu, un lieciet stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem meklēt atbildes šīs nodaļas piedāvātajā materiālā. Jautājumus, kas doti sadaļas beigās, lietojiet, lai palīdzētu stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem apdomāt un pārrunāt izlasītā nozīmi un pielietot to savā dzīvē.

cauri visām viņu paaudzēm. Ārona priesterības nesējiem ir pilnvaras izpildīt Svētā Vakarēdiena un kristīšanas ārīgos priekšrakstus. (Skat. M&D 20:46; 107:13–14, 20.)

Melhisedeka priesterības nesējiem ir spēks un pilnvaras vadīt Baznīcu un evaņģēlija sludināšanu visās pasaules malās. Viņu pārziņā ir Baznīcas garīgais darbs (skat. M&D 84:19–22; 107:8). Viņi vada darbu tempļos, vada bīskapijas, draudzes, stabus un misijas. Tā Kunga izraudzītais pravietis, Baznīcas prezidents, ir prezidējošais augstais priesteris pār Melhisedeka priesterību (skat. M&D 107:65–67).

Priesterības atslēgas

- Kāda ir atšķirība starp priesterību un priesterības atslēgām? Kuri priesterības vadītāji saņem atslēgas?

Ir atšķirība starp ordinēšanu priesterības amatā un priesterības atslēgu saņemšanu. Prezidents Džozefs F. Smits mācīja:

„Pamatā priesterība ir cilvēkam dotas pilnvaras rīkoties Dieva Vārdā. Katram vīrietim, kurš tiek iecelts kādā priesterības amatā, tiek piešķirtas šīs pilnvaras.

Spēks, kurš vada šīs darbības, ir priesterības *atslēgas*. Visā to pilnībā atslēgas vienlaikus pieder tikai vienai personai — pravietim un Baznīcas prezidentam. Viņš var nodot kādu daļu no šī spēka citam cilvēkam un tādā gadījumā šim cilvēkam piederēs atslēgas kādam īpašam uzdevumam. Tādā veidā tempļa prezidentam, staba prezidentam, bīskapam, misijas prezidentam un kvoruma prezidentam, katram pieder atslēgas noteiktu pienākumu veikšanai noteiktā vienībā vai vietā. Viņa priesterība nav kļuvusi lielāka šo īpašo pienākumu dēļ; . . . piemēram, elderu kvoruma prezidentam nav vairāk priesterības nekā jebkuram citam šī kvoruma loceklim. Taču viņam ir vara vadīt noteiktu darbu izpildīšanu . . . kvorumā, jeb, citiem vārdiem, *atslēgas* noteiktai šī darba daļai” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 141; slīpraksts kā oriģinālā).

- Kādā veidā priesterības atslēgas aizsargā Baznīcu?

Amati un pienākumi Ārona priesterībā

- Kādi ir Ārona priesterības nesēju kalpošanas veidi?

Ja vīrietim vai zēnam tiek piešķirta Ārona priesterība, viņu šajā priesterībā iecel kādā amatā. Amati Ārona priesterībā ir diakons, skolotājs, priesteris un bīskaps. Katrā amatā ir savi pienākumi un atbildības. Katru kvorumu vada kvoruma prezidents, kurš māca tā locekļiem viņu pienākumus un prasa, lai viņi pildītu noteiktus uzdevumus.

Tādā gadījumā viņi tiek iecelti kādā amatā Ārona priesterībā un, ja viņi ir cienīgi, drīz var tikt iecelti citos amatos.

Diakons

Divpadsmit gadu vecumā zēns, kurš ir kristīts un konfirmēts par Baznīcas locekli un kurš ir cienīgs, var tikt iecelts diakona amatā. Parasti diakona uzdevums ir pasniegt Baznīcas locekļiem Svēto Vakarēdienu, kopt Baznīcas ēkas un zemi, kalpot par priesterības vadītāju ziņnešiem un pildīt īpašus uzdevumus, kā, piemēram, gavēņa ziedojumu vākšanu.

Skolotājs

Četrpadsmit gadu vecumā un vēlāk zēns, kurš ir cienīgs, var tikt ordinēts par skolotāju. Skolotājam ir tie paši pienākumi, tiesības un pilnvaras kā diakonam, kā arī papildus uzdevumi. Ārona priesterības skolotāji palīdz Baznīcas locekļiem dzīvot pēc baušļiem (skat. M&D 20:53–59). Lai viņi varētu izpildīt šo atbildību, viņi parasti tiek aicināti par mājskolotājiem. Viņi apciemo Baznīcas locekļus mājās un mudina viņus dzīvot pēc evaņģēlija principiem. Viņiem ir pavēlēts mācīt evaņģēlija patiesības pēc Svētajiem Rakstiem (skat. M&D 42:12). Skolotāji arī sagatavo maizi un ūdeni Svētā Vakarēdiena priekšrakstam.

Priesteris

No sešpadsmit gadu vecuma zēns, kurš ir cienīgs, var tikt ordinēts par priesteri. Priesterim ir tie paši pienākumi, tiesības un pilnvaras kā diakonam un skolotājam un vēl daži papildus uzdevumi (skat. M&D 20:46–51). Priesteris drīkst kristīt. Viņš drīkst arī svētīt Svēto

---

Vakarēdienu. Viņš drīkst ordinēt citus priesterus, skolotājus un diakonus. Priesteris drīkst uzņemties Baznīcas sapulces vadīšanu, ja klāt nav neviena Melhisedeka priesterības nesēja. Viņam jāsludina apkārtējiem evaņģēlijs.

Bīskaps

Bīskaps tiek ordinēts un nozīmēts vadīt Ārona priesterību bīskapijā. Viņš ir priesteru kворuma prezidents (skat. M&D 107:87–88). Darbojoties savā amatā Ārona priesterībā, bīskaps galvenokārt risina laicīga rakstura jautājumus, tādus kā finanšu un pierakstu pārzināšana un palīdzības sniegšana nabadzīgajiem un trūkumcietējiem (skat. M&D 107:68).

Bīskaps tiek arī iecelts par augsto priesteri, tāpēc viņš var prezidēt pār visiem Baznīcas locekļiem bīskapijā (skat. M&D 107:71–73; 68:15). Bīskaps ir soģis Israēlā (skat. M&D 107:74), kas intervē Baznīcas locekļus, lai noskaidrotu, vai viņi ir cienīgi saņemt tempļa rekomendāciju vai amatu priesterībā, kā arī citos gadījumos. Viņam ir arī tiesības saņemt izpratnes dāvanu.

- Kādā veidā jūs esat tikuši svētīti, pateicoties Ārona priesterības nesēju kalpošanai?

Amati un pienākumi Melhisedeka priesterībā

- Kādi ir Melhisedeka priesterības nesēju kalpošanas veidi?

Melhisedeka priesterības amati ir elders, augstais priesteris, patriarhs, septiņdesmitais un apustulis.

Elders

Elderi ir aicināti mācīt, izskaidrot, skubināt, kristīt un uzraudzīt Baznīcas locekļus (skat. M&D 20:42). Visi Melhisedeka priesterības nesēji ir elderi. Viņiem ir pilnvaras ar roku uzlikšanu piešķirt Svētā Gara dāvanu (skat. M&D 20:43). Elderiem jāvada Baznīcas sanāksmes, kā tos vada Svētais Gars (skat. M&D 20:45; 46:2). Elderi var svētīt slimos (skat. M&D 42:44) un svētīt mazus bērnus (skat. M&D 20:70). Elderi drīkst prezidēt Baznīcas sanāksmēs, ja tajās nav neviena augstā priestera (M&D 107:11).

Augstais priesteris

Augstajam priesterim ir pilnvaras noturēt Baznīcā dievkalpojumu un vadīt garīgās lietas (skat. M&D 107:10, 12). Viņš var pildīt pienākumus arī visos zemākajos amatos (skat. M&D 68:19). Stabu prezidenti, misiju prezidenti, augstie padomnieki, bīskapi un citi Baznīcas vadītāji ir ordinēti augstie priesteri.

Patriarhs

Patriarhus ordinē Augstākie pilnvarotie vai stabu prezidenti, kad Divpadsmi padome tos ir pilnvarojusi dot Baznīcas locekļiem patriarhālās svētības. Šī svētība palīdz mums saprast mūsu aicinājumu uz Zemes. Patriarhālā svētība ir Tā Kunga vārds personīgi mums. Arī patriarhi ir ordinēti augstie priesteri. (Skat. M&D 107:39–56.)

Septiņdesmitais

Septiņdesmitie ir īpaši Jēzus Kristus liecinieki pasaulei, un viņi palīdz izveidot un vadīt Baznīcu Augstākā Prezidija un Divpadsmi apustuļu kvoruma vadībā (skat. M&D 107:25, 34, 38, 93–97).

Apustulis

Apustulis ir īpašs Jēzus Kristus Vārda liecinieks visā pasaulē (skat. M&D 107:23). Apustuļi vada Baznīcas lietas visā pasaulē. Tie, kas ir iecelti Melhisedeka priesterības apustuļa amatā, parasti tiek iecelti par Divpadsmi apustuļu kvoruma locekļiem. Katram no viņiem ir piešķirtas visas Dieva valstības atslēgas uz Zemes, taču tikai vecākais apustulis, kurš ir arī Baznīcas prezidents, pilnībā izmanto visas šīs atslēgas. Pārējie darbojas viņa vadībā.

- Kā jūs esat tikuši svētīti, pateicoties Melhisedeka priesterības nesēju kalpošanai?

Ārona priesterības kvorumi

Tas Kungs ir devis norādījumus priesterības nesējiem apvienoties kvorumos. Kvorums ir grupa, kas apvieno vienas priesterības amata brāļus.

Ārona priesterībā ir trīs kvorumi:

---

1. Diakonu kворums, kura sastāvā ir līdz divpadsmit diakoniem (skat. M&D 107:85). Diakonu kворuma prezidiju no kворuma locekļu vidus ieceļ bīskaps.
2. Skolotāju kворums, kura sastāvā ir līdz divdesmit četriem skolotājiem (skat. M&D 107:86). Skolotāju kворuma prezidiju no kворuma locekļu vidus ieceļ bīskaps.
3. Priesteru kворums, kura sastāvā ir līdz četrdesmit astoņiem priesteriem (skat. M&D 107:87–88). To vada tās bīskapijas bīskaps, kurai kворums pieder. Bīskaps ir augstais priesteris, tādēļ viņš pieder arī pie augsto priesteru kворuma.

Tiklīdz cilvēku skaits kворumā pārsniedz norādīto daudzumu, kворums var tikt sadalīts.

Melhisedeka priesterības kворumi

Visā Baznīcas līmenī kворumu veido Augstākā Prezidija locekļi un Divpadsmit apustuļi. Arī Septiņdesmitie ir organizēti kворumos.

Baznīcas vietējā līmenī — bīskapijās un draudzēs, stabos un apgabalos — Melhisedeka priesterības nesēji ir organizēti tālāk aprakstītajos kворumos.

Elderu kворums

Katrs elderu kворums „ir nodibināts pastāvīgajiem kalpotājiem, tomēr viņi var ceļot, neskatoties uz to viņi ir ordinēti būt par Manas baznīcas pastāvīgajiem kalpotājiem” (M&D 124:137). Viņu darbs pārsvarā ir saistīts ar viņu dzīvesvietu. Kворuma sastāvā var būt līdz deviņdesmit sešiem elderiem, kurus vada kворuma prezidijs. Tiklīdz cilvēku skaits kворumā pārsniedz šo daudzumu, kворums var tikt sadalīts.

Augsto priesteru kворums

Šī kворuma prezidiju veido staba prezidents un viņa padomnieki. Katrā bīskapijā augstie priesteri ir apvienoti grupā, kurai ir grupas vadītājs.

Priesterības kvorumu nozīme

- Kādā veidā priesterības kvorumi var stiprināt atsevišķus cilvēkus un ģimenes?

Ja kāds vīrietis vai zēns tiek ordinēts priesterībā, viņš automātiski kļūst par kāda priesterības kvoruma locekli. No šī brīža tiek gaidīts, lai viņš turpmāk visu mūžu piederētu kādam priesterības kvorumam, atbilstoši savam amatam (skat. Boyd K. Packer, "What Every Elder Should Know—and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government," *Ensign*, 1993. g. febr., 9).

Ja kvoruma locekļi saņem no saviem vadītājiem iedvesmu, svētību un draudzīgu attieksmi, un viņiem tiek mācīts evaņģēlijs, tātad priesterības kvorums darbojas pareizi. Kaut arī cilvēku var iecelt un atbrīvot no tādiem aicinājumiem Baznīcā kā skolotājs, kvoruma prezidents, bīskaps, augstais padomnieks vai staba prezidents, taču tas nemaina viņa piederību atbilstošajam kvorumam. Piederību priesterības kvorumam vajadzētu uzskatīt par svētu privilēģiju.

Priesterības palīgorganizācijas

- Kādā veidā priesterības palīgorganizācijas var palīdzēt stiprināt atsevišķus cilvēkus un ģimenes?

Visas organizācijas Baznīcā darbojas priesterības vadītāju vadībā un palīdz tiem veikt Tā Kunga darbu. Piemēram, bīskapijas Sieviešu palīdzības biedrības, Jauno sieviešu, Jauno vīriešu, Sākumskolas un Svētdienas skolas prezidiji kalpo bīskapības vadībā. Šīs organizācijas sauc par priesterības palīgorganizācijām.

- Kāda būtu jūsu personīgā loma, lai palīdzētu priesterības kvorumiem un palīgorganizācijām darboties sekmīgi?

Papildu Svētie Raksti

- Almas 13:1–19 (veids, kādā vīrieši tika ordinēti priesterībā)
- Mateja 16:19; M&D 68:12 (apustuļiem ir piešķirtas atslēgas un vara; ko viņi saistīs uz Zemes, tas tiks saistīts Debesīs)
- M&D 20:38–67 (elderu, priesteru, skolotāju un diakonu pienākumi)
- M&D 84; 107 (atklāsmes par priesterību)
- 1. korintiešiem 12:14–31 (visi amati priesterībā ir svarīgi)

Tā Kunga derības ļaudis

15. nodaļa

Derību būtība

- Kas ir derība? Kādēļ Pēdējo dienu svētie tiek saukti par derības ļaudīm?

Kad Viņa ļaudis noslēdz ar Viņu derības (jeb dod solījumus), tie zina, ko Viņš no tiem sagaida un kādas svētības tie var sagaidīt no Viņa. Viņi spēj labāk veikt Viņa darbu uz Zemes. Cilvēkus, kuri slēdz derības ar To Kungu un ar kuriem Tas Kungs slēdz derības, sauc par Tā Kunga derības ļaudīm. Baznīcas locekļi ir daļa no Tā Kunga derības tautas.

Evaņģēlijā derība nozīmē svētu vienošanos vai savstarpējus solījumus starp Dievu un kādu cilvēku vai cilvēku grupu. Slēdzot derību, Dievs apsola svētību par noteiktu baušļu ievērošanu. Viņš uzstāda derībām Savus noteikumus un atklāj šos noteikumus Saviem praviešiem. Ja mēs izvēlamies ievērot derības noteikumus, mēs saņemam apsolutās svētības. Ja nolemjam tos neievērot, Viņš svētības nedod, un dažos gadījumos mēs vēl saņemam sodu.

Piemēram, iestājoties Baznīcā, mēs ar Dievu noslēdzam vairākas derības (skat. 20. nodaļu šajā grāmatā). Kristoties mēs slēdzam derību ar Glābēju, ka uzņemsimies Viņa Vārdu. Viņš mums apsola, ka „cik daudzi nožēlo grēkus un top kristīti Manā Vārdā, kas ir Jēzus Kristus, un pastāv līdz galam, tie taps izglābti” (M&D 18:22). Mēs slēdzam derību ar To Kungu, pieņemot Svēto Vakarēdienu (skat. 23. nodaļu šajā grāmatā). Mēs apsolum pieņemt Viņa Vārdu, atcerēties Viņu un pildīt Viņa baušļus. Mums tiek apsoluts, ka Svētais Gars būs ar mums. (Skat. M&D 20:77–79.) Kad mēs saņemam tempļa priekšrakstus, mēs slēdzam citas svētas derības, un par

---

uzticīgu paklausību mums tiek apsolīta paaugstināšana (skat. M&D 132; skat. arī 47. nodaļu šajā grāmatā).

Dievs ir arī noslēdzis īpašas derības ar noteiktiem cilvēkiem vai cilvēku grupām. Šādas derības Viņš noslēdza ar Ādamu, Ēnohu, Noa, Israēla bērniem un Lehiju (skat. Mozus gr. 6:31–36, 52; 1. Mozus 9:9–17; 2. Mozus 19:5–6; 2. Nefija 1). Viņš noslēdza īpašu derību ar Ābrahāmu un viņa pēcnācējiem, kas nes svētību Baznīcas locekļiem un visām nācijām uz Zemes mūsdienās.

- Padomājiet par derībām, kuras jūs esat noslēguši ar Dievu, un svētībām, kuras Viņš jums ir apsolījis par šo derību turēšanu.

Dieva derība ar Ābrahāmu un viņa pēcnācējiem

- Kas ir Ābrahāma derība?

Vecās Derības pravietis Ābrahāms bija ļoti tikumīgs vīrs (skat. attēlu šajā nodaļā). Viņš atteicās pielūgt savu tēvu elkus. Viņš pildīja visus Tā Kunga baušļus Ābrahāma taisnīguma dēļ, Tas Kungs noslēdza derību ar viņu un viņa pēcnācējiem.

Tas Kungs apsolīja Ābrahāmam neskaitāmus pēcnācējus. Viņš apsolīja, ka viņiem visiem būs tiesības saņemt evaņģēliju, priesterības svētības un visus paaugstināšanas priekšrakstus. Šie pēcnācēji ar priesterības spēku nesīs evaņģēliju visām tautām. Caur viņiem tiks svētītas visas Zemes ģimenes (skat. Ābrahāma 2:11). Turklāt Dievs apsolīja slēgt Savu derību ar visiem Ābrahāma bērniem nākamajās paaudzēs, ja viņi būs tikumīgi (skat. 1. Mozus 17:4–8).

- Kā baušļi un apsolījumi, kas doti Ābrahāma derībā, attiecas uz mums? (Padomājiet, kā šo jautājumu attiecināt dažādos ietvaros, piemēram, mājās, darba vietā, sabiedrībā vai uz misionāriem).

Baznīcas locekļi ir derības ļaudis

- Kādas svētības un atbildība ir dota Dieva derības ļaudīm mūsdienās?

Skolotājiem: Jūs varat palīdzēt nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem padomāt dziļāk par šo jautājumu, dodot viņiem laiku pārdomām. Kad viņiem ir bijis pietiekami daudz laika pārdomāt, lūdziet viņus atbildēt.

Ābrahāma asinsradnieki nav vienīgie, ko Dievs sauc par Savas derības ļaudīm. Runājot ar Ābrahāmu, Dievs teica: „Visi, kas pieņems šo evaņģēliju, tiks saukti pēc tava vārda un tiks uzskatīti par taviem pēcnācējiem [radiniekiem], un celsies un svētīs tevi kā savu tēvu” (Ābrahāma 2:10). Tādējādi derībā, kas noslēgta ar Ābrahāmu, ir iekļautas divas cilvēku grupas: (1) Ābrahāma tikumīgie asinsradnieki un (2) tie, kas tika adoptēti viņa radnieku pulkā, pieņemot Jēzus Kristus evaņģēliju un dzīvojot pēc tā (skat. 2. Nefija 30:2).

Kad mūs kristī Baznīcā, mēs tiekam uzņemti Ābrahāma ģimenē un mēs stājamies derībā, ko Tas Kungs noslēdza ar Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu (skat. Galatiešiem 3:26–29). Ja mēs esam paklausīgi, mēs iemantojam šīs derības svētības. Mums ir tiesības saņemt palīdzību un vadību no Svētā Gara. Cienīgiem vīriešiem ir tiesības saņemt priesterību. Ģimenes var saņemt priesterības svētības. Mēs varam iegūt mūžīgo dzīvību celestiālajā valstībā. Nav lielāku svētību par šīm.

Tas Kungs apsolīja Ābrahāmam, ka caur viņa pēctečiem evaņģēlijs tiks izplatīts visā pasaulē. Mēs pildām šo pienākumu, īstenojot pilnlaika misionāru Baznīcas programmu un caur misionāru darbu, ko veicam kā tās locekļi. Šī iespēja sludināt visai pasaulei evaņģēliju pieder tikai Tā Kunga Baznīcai un Viņa derības ļaudīm.

Kā Tā Kunga derības ļaudīm mums ir jāpilda Viņa baušļi. Tas Kungs teica: „Es, Tas Kungs, esmu saistīts, kad jūs darāt, ko Es saku, bet kad jūs nedarāt, ko Es saku, jums nav solījuma” (M&D 82:10). Ja mēs noraidām mūsu derību pēc tam, kad esam pieņēmuši evaņģēliju, derība zaudē savu spēku, un mēs tiksīm nosodīti Dieva priekšā (skat. M&D 132:4). Viņš ir teicis: „Atturieties no grēka, lai smagi sodi nekristu pār jūsu galvām. Jo no tā, kuram daudz tiek dots, daudz tiek prasīts; un tas, kurš grēko pret lielāku gaismu, saņems lielāku nosodījumu (M&D 82:2–3).

Jaunā un mūžīgā derība

- Ko mēs apsolām, kad pieņemam evaņģēliju? Kādas svētības Debesu Tēvs mums dod, ja mēs pildām šos solījumus?

Evaņģēlija pilnību sauc par jauno un mūžīgo derību. Tajā iekļautas derības, kuras tiek slēgtas kristoties, saņemot Svēto Vakarēdienu,

templi un jebkurā citā reizē. Tas Kungs sauc to par „mūžīgu”, jo šo derību ir noslēdzis mūžīgs Dievs, un arī tādēļ, ka šī derība nekad netiks izmainīta. Šo pašu derību Viņš deva Ādamam, Ēnoham, Noam, Ābrahāmam un citiem praviešiem. Šai ziņā tā nav jauna. Taču Tas Kungs sauc to par „jaunu”, jo katru reizi, kad evaņģēlijs tiek atjaunots pēc tam, kad tas bijis paņemts prom no Zemes, cilvēkiem, kas to saņem, tā ir jauna (skat. Jeremijas 31:31–34; Ecēhiēla 37:26).

Saņemot jauno un mūžīgo derību, mēs piekrītam nožēlot grēkus, kristīties, saņemt Svēto Garu, saņemt endaumentu, saņemt tempļa laulību derību un līdz mūža beigām sekot Kristum un klausīt Viņam. Tāpat kā mēs ievērosim savas derības, mūsu Debesu Tēvs apsola, ka mēs saņemsim paaugstināšanu celestiālajā valstībā (skat. M&D 132:20–24; skat. arī 47. nodaļu šajā grāmatā).

Mirstīgajiem ir grūti saprast šī apsolījuma lielo nozīmi. Baušļi, ko Viņš dod, ir domāti, lai mums palīdzētu, jo, būdami uzticīgi, mēs varam mūžīgi baudīt Debesu un Zemes svētības un krāšņumu. Mēs varam dzīvot Viņa klātbūtnē un baudīt Viņa mīlestību, līdzjūtību, spēku, diženumu, zināšanas, gudrību, godību un valdīšanu.

- Kā mums kā Tā Kunga derības ļaudīm vajadzētu gērbties, izturēties un ievērot Dieva baušļus?

Papildu Rakstu vietas un citi avoti

- 1. Pētera 2:9–10 (izredzēta cilts)
- M&D 54:4–6 (sekas par derības turēšanu vai neturēšanu)
- M&D 132:7 (ar attiecīgajām pilnvarām slēgtas derības)
- M&D 133:57–60 (derību mērķis)
- M&D 35:24 (solījumi par derību ievērošanu)
- Ebrejiem 8:6 (Jēzus Kristus ir labākas derības starpnieks)
- Svēto Rakstu ceļvedis, „Derība,” 31. lpp.

Jēzus Kristus Baznīca senatnē

16. nodaļa

Dažas pazīmes, kas raksturīgas Jēzus Kristus Baznīcai

„Mēs ticam tai pašai organizācijai, kas pastāvēja agrīnajā baznīcā, proti — apustuļiem, praviešiem, mācītājiem, skolotājiem, evaņģēlistiem, un tā tālāk” (Ticības Apliecinājumi 1:6).

Kad Jēzus bija uz Zemes, Viņš nodibināja Savu Baznīcu. To sauca par Jēzus Kristus Baznīcu (skat. 3. Nefijs 27:8), un tās locekļus sauca par svētajiem (skat. Efeziešiem 2:19–20).

Atklāsme

Nodibinot Savu Baznīcu, Jēzus pats apmācīja tās vadītājus un deva tiem norādījumus. Viņš savukārt saņēma norādījumus no Sava Tēva Debesīs. (Skat. Ebrejiem 1:1–2.) Tādējādi Jēzus Kristus Baznīca tika vadīta no Dieva un nevis no cilvēka. Jēzus mācīja Saviem sekotājiem, ka atklāsme ir „klints”, uz kuras Viņš cels Savu Baznīcu (skat. Mateja 16:16–18).

Pirms Jēzus uzkāpa Debesīs pēc Savas Augšāmcelšanās, Viņš teica Saviem apustuļiem: „Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam” (Mateja 28:20). Kā bija solījis, Viņš turpināja vadīt tos no Debesīm. Viņš sūtīja tiem Svēto Garu par aizstāvi un atklājēju (skat. Lūkas 12:12; Jāņa 14:26). Viņš parādījās Saulam vīzijā un uzrunāja to (skat. Ap. d. 9:3–6). Viņš atklāja Pēterim, ka evaņģēlijs jā māca ne tikai jūdiem, bet visai pasaulei (skat. Ap. d. 10). Viņš atklāja Jānim

---

Skolotājiem: Apsveriet iespēju aicināt katru savas ģimenes locekli vai nodarbības dalībnieku studēt pa vienai no sešām pazīmēm, kas raksturīgas Baznīcai, — zem nosaukumiem, kas doti slīprakstā, piemēram, *Atklāsme* un *Pilnvaras no Dieva*. (Lielās klasēs dažiem dalībniekiem var nozīmēt vienu un to pašu pazīmi. Ģimenes un nelielās klasēs dažiem dalībniekiem var nozīmēt vairākas pazīmes.) Pēc tam, kad devāt viņiem laiku studēšanai, aiciniet viņus pārrunāt to, ko viņi ir mācījušies.

daudzas brīnišķīgas patiesības, kas ir aprakstītas Jāņa atklāsmes grāmatā. Jaunajā Derībā aprakstīti vēl daudzi citi veidi, kā Jēzus darīja zināmu Savu gribu, lai vadītu Savu Baznīcu un apgaismotu Savus mācekļus.

Pilnvaras no Dieva

Priekšraksti nevar tikt veikti un evaņģēlija principi mācīti bez priesterības. Tēvs piešķīra priesterības pilnvaras Jēzum Kristum (skat. Ebrejiem 5:4–6), kurš savukārt iecēla Savus apustuļus un deva tiem priesterības spēku un pilnvaras (skat. Lūkas 9:1–2; Marka 3:14). Viņš atgādināja tiem: „Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs nolīcis” (Jāņa 15:16).

Viņš iecēla Pēteri par augstāko apustuli un deva viņam atslēgas, lai viņš varētu saistīt svētības gan uz Zemes, gan Debesīs (skat. Mateja 16:19). Jēzus iecēla arī citas amatpersonas noteiktu pienākumu veikšanai. Kad Viņš bija uzkāpis Debesīs, šī amatā iecelšanas un ordinēšanas kārtība saglabājās. Tie, kas jau bija saņēmuši priesterības pilnvaras, ordinēja priesterībā citus. Caur Svēto Garu Jēzus darīja zināmu, ka Viņš atzīst šīs ordinācijas (skat. Ap. d. 1:24).

Baznīcas struktūra

Jēzus Kristus Baznīca ir rūpīgi izplānota organizācija. Tā ir salīdzināta ar namu, kas „uzcelts uz apustuļu un praviešu pamata, kura stūra akmens ir Kristus Jēzus” (Efeziešiem 2:20).

Jēzus norīkoja citus priesterības vadītājus palīdzēt apustuļiem kalpošanas darbā. Viņš sūtīja kalpotājus, sauktus par Septiņdesmitajiem, pa pāriem sludināt evaņģēliju (skat. Lūkas 10:1). Pie citiem Baznīcas kalpotājiem piederēja evaņģēlisti (patriarhi), mācītāji (prezidējošie vadītāji), augstie priesteri, elderi (vecājie), bīskapi, priesteri, skolotāji un diakoni (skat. 14. nodaļu šajā grāmatā). Visi šie kalpotāji bija nepieciešami, lai veiktu misionāru darbu, izpildītu priekšrakstus, apmācītu un iedvesmotu Baznīcas locekļus. Šie kalpotāji palīdzēja Baznīcas locekļiem sasniegt „vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā” (Efeziešiem 4:13).

Bībele mums nestāsta visu par priesterību vai Baznīcas struktūru un pārvaldi. Tomēr no Bībeles ir saglabājies pietiekami daudz, lai

atklātos Baznīcas struktūras skaistums un pilnība. Apustuļiem bija pavēlēts doties pasaulē un sludināt (skat. Mateja 28:19–20). Viņi nevarēja uzkvēties nevienā pilsētā, lai rūpētos par jaunajiem ticīgajiem. Šim nolūkam tika aicināti un ordinēti vietējie priesterības vadītāji, un apustuļi viņus vadīja. Apustuļi un citi Baznīcas vadītāji apciemoja daudzās draudzes un rakstīja tām vēstules. Jaunajā Derībā ir iekļautas šādas vēstules, kurās apustuļi Pāvils, Pēteris, Jēkabs, Jānis un Jūda dod padomus un norādījumus vietējiem priesterības vadītājiem.

Jaunā Derība parāda, ka šādu Baznīcas struktūru bija paredzēts saglabāt. Piemēram, pēc Jūdas nāves palika tikai vienpadsmit apustuļi. Drīz pēc Jēzus uzkāpšanas Debesīs vienpadsmit apustuļi sanāca kopā, lai izvēlētos kādu, kas ieņemtu Jūdas vietu. Ar Svētā Gara atklāsmi viņi izvēlējās Matiju. (Skat. Ap. d. 1:23–26.) Jēzus bija noteicis kārtību, pēc kuras divpadsmit apustuļiem bija jāpārvalda Baznīca. Bija skaidrs, ka struktūrai jā saglabājas tādai, kādu Viņš to bija izveidojis.

Vadošie principi un priekšraksti

Apustuļi mācīja divus pamatprincipus: ticību Tam Kungam, Jēzum Kristum, un grēku nožēlošanu. Kad jaunpievērstie bija apliecinājuši savu ticību Jēzum Kristum kā Dieva Dēlam un viņu grēku Izpircējam un nožēlojuši savus grēkus, viņi saņēma divus priekšrakstus: kristīšanu ar iegremdēšanu ūdenī un roku uzlikšanu Svētā Gara dāvanas saņemšanai (skat. Ap. d. 19:1–6). Tie bija evaņģēlija vadošie principi un priekšraksti. Jēzus mācīja, ka, „ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā” (Jāņa 3:5).

Priekšraksti par mirušajiem

Jēzus visiem ir nodrošinājis iespēju dzirdēt evaņģēliju, vai nu uz Zemes, vai pēc nāves. Laika posmā starp Viņa nāvi un augšāmcelšanos Jēzus devās pie mirušo gariem. Viņš organizēja misionāru darbu starp mirušajiem. Viņš iecēla tikumīgus vēstnešus un piešķīra tiem pilnvaras mācīt evaņģēliju visiem mirušo gariem. Tā viņiem radās izdevība pieņemt evaņģēliju. (Skat. 1. Pētera 3:18–20; 4:6; M&D 138.) Pēc tam dzīvie Baznīcas locekļi izpildīja priekšrakstus

par mirušajiem (skat. 1. korintiešiem 15:29). Tādi priekšraksti kā kristīšana un konfirmēšana ir jāizpilda uz Zemes.

Gara dāvanas

Visiem uzticīgajiem Baznīcas locekļiem bija tiesības saņemt Gara dāvanas. Tās viņi saņēma atbilstoši savām vajadzībām, spējam un pienākumiem. Starp šīm dāvanām bija ticība, spējas dziedināt un tikt dziedinātam; spējas pravietot un redzēt vīzijas. (Par Gara dāvanām sīkāk pastāstīts 22. nodaļā.) Patiesajā Jēzus Kristus Baznīcā vienmēr pastāv garīgās dāvanas (skat. 1. korintiešiem 12:4–11; Moronija 10:8–18; M&D 46:8–29). Jēzus teica Saviem mācekļiem, ka šīs garīgās dāvanas jeb zīmes vienmēr ies līdz ticīgajiem (skat. Marka 16:17–18). No Viņa mācekļiem daudzi ir darījuši brīnumus, pravietojuši un ar Svētā Gara spēku redzējuši vīzijas.

- Kādēļ Jēzus Kristus Baznīcai ir vajadzīgas šīs sešas pazīmes?

Jēzus Kristus Baznīca Amerikas kontinentā

Kad Jēzus bija augšāmcēlies, Viņš apciemoja Amerikas iedzīvotājus un nodibināja tur savu Baznīcu, trīs dienas mācot cilvēkus un bieži pie tiem uz kādu laiku atgriežoties (skat. 3. Nefijs 11–28). Tad Viņš tos atstāja un uzkāpa Debesīs. Vairāk kā divsimt gadus viņi dzīvoja taisnīgi un bija vieni no vislaimīgākajiem ļaudīm, ko Dievs jebkad radījis (skat. 4. Nefijs 1:16).

Atkrišana no patiesās Baznīcas

- Ko nozīmē termins *atkrišana*?

Ļauni cilvēki visos laikos ir centušies iznīcināt Dieva darbu. Tas notika, kad apustuļi vēl bija dzīvi un pārraudzīja jauno, augošo Baznīcu. Daži Baznīcas locekļi tā vietā, lai mācītu Jēzus sludinātās vienkāršās patiesības, mācīja savas vecās pagāniskās vai jūdu ticības paustās idejas. Daži atklāti dumpojās. Turklāt pastāvēja arī vajāšanas no ārpuses. Baznīcas locekļus spīdzināja un nogalināja viņu pārliecības dēļ. Viens pēc otra tika nogalināti apustuļi vai citādi paņemti prom no Zemes. Bezdievīguma un atkrišanas dēļ no Zemes tika paņemtas prom arī apustuļu pilnvaras un priesterības atslēgas. Struktūra, ko Jēzus Kristus bija izveidojis, beidza pastāvēt,

un iestājās apjukums. Arvien vairāk maldu iezagās Baznīcas mācībās, un drīz Baznīca bija pilnīgi sairusi. Laika posmu, kad uz Zemes vairs nepastāvēja patiesā Baznīca, sauc par Lielo atkrišanu.

Drīz pagānu uzskati valdīja pār to cilvēku domām, kurus sauca par kristiešiem. Romas imperators pieņēma šo viltus kristietību par valsts reliģiju. Šī baznīca ļoti atšķīrās no tās, ko bija nodibinājis Jēzus. Tā mācīja, ka Dievs ir būtne, kurai nav ķermeņa un ārējā veidola.

Šie cilvēki vairs neizprata Dieva mīlestību pret mums. Tie nezināja, ka mēs esam Viņa bērni. Tie neizprata dzīves jēgu. Tika izmainīti daudzi priekšraksti, jo uz Zemes vairs nebija priesterības un atklāsmes.

Imperators iecēla pats savus vadītājus un reizēm piešķīra tiem tādus pat titulus, kādus izmantoja priesterības vadītāji patiesajā Kristus Baznīcā. Nebija apustuļu vai citu priesterības vadītāju ar Dieva spēku, un nebija garīgo dāvanu. Praviētis Jesaja bija paredzējis šo stāvokli, pravietodams: „Zeme ir iedzīvotāju negodā likta, jo tie pārkāpuši bauslību, pārgrozījuši likumus un laužuši kopš mūžīgiem laikiem noslēgto derību” (Jesajas 24:5). Tā vairs nebija Jēzus Kristus Baznīca; tā bija cilvēku baznīca. Pat nosaukums bija izmainīts. Atkrišana notika arī Amerikā (skat. 4. Nefijs).

Atjaunošana bija pareģota

- Kuri pravietojumi Vecajā un Jaunajā Derībā pareģo Atjaunošanu?

Dievs bija paredzējis Atkrišanu un sagatavojis evaņģēlija Atjaunošanu. Apustulis Pēteris par to stāstīja jūdiem: „Tas Kungs liktu nākt atspirgšanas laikiem un sūtītu jums izredzēto Kristu Jēzu, kas debesīm jāuzņem līdz tam laikam, kad viss būs panākts, par ko Dievs jau kopš seniem laikiem runājis ar svēto praviešu muti” (Ap. d. 3:20–21)

Arī Jānis Atklāsmes grāmatā bija pareģojis laiku, kad evaņģēlijs tiks atjaunots. Viņš teica: „Es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū; tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām” (Jāņa atkl. 14:6).

- Kādēļ bija nepieciešama Atjaunošana?

- Padomājiet par svētībām, kuras esat guvuši, pateicoties tam, ka uz Zemes ir atjaunota Jēzus Kristus Baznīca.

Papildu Svētie Raksti

- Efeziešiem 2:19 (Baznīcas locekļus sauc par svētajiem)
- 1. korintiešiem 12:12–31 (Baznīca ir salīdzināta ar ķermeni)
- Lūkas 10:1; Ap. d. 14:23; Titam 1:7; 1. Timotejam 2:7 (raksturoti Baznīcas kalpotāji)
- Jāņa 8:26–29 (Tēvs vada Jēzu)
- Lūkas 9:1; Jēkaba v. 1:17; 5:14–15 (garīgās dāvanas)
- Mosijas 27:13 (atkrišana nāk pārkāpumu rezultātā)
- 2. Pētera 2:1; Mateja 24:9–12; Jāņa 16:1–3; Amosa 8:11; 2. tesalonīķiešiem 2:3–4 (pareģota Atkrišana)
- Daniēla 2:44–45; Mateja 24:14; Ap. d. 3:19–21; Mihas 4:1; Jesajas 2:2–4 (pareģota Atjaunošana)

Jēzus Kristus Baznīca mūsdienās

17. nodaļa

Jēzus Kristus Baznīca tika paņemta prom no Zemes

- Kādēļ Jēzus Kristus Baznīca tika paņemta prom no Zemes drīz pēc Glābēja nāves un Augšāmcelšanās?

Kad Jēzus dzīvoja uz Zemes, Viņš izveidoja Savu Baznīcu, vienīgo patieso Baznīcu pasaulē. Viņš organizēja Savu Baznīcu, lai visām tautām varētu tikt mācītas evaņģēlija patiesības un pareizi, ar pilnvarām, tiktu izpildīti evaņģēlija priekšraksti. Ar šīs organizācijas palīdzību Kristus varēja nest cilvēcei glābšanas svētības.

Atkrišanas dēļ uz Zemes vairs nebija tiešas atklāsmes no Dieva. Uz Zemes vairs nebija patiesās Baznīcas. Cilvēki nodibināja dažādas baznīcas, kas uzdevās par patiesajām, taču mācīja pretrunīgas doktrīnas. Reliģijā valdīja liels apjukums un strīdi. Tas Kungs bija paredzējis šādu atkrišanas stāvokli, teikdams, ka Viņš sūtīs “zemē badu, ne maizes badu, nedz arī slāpes pēc ūdens, bet slāpes uz klausīt Tā Kunga vārdus. Lai viņi . . . meklētu pēc Tā Kunga vārda — un tomēr to neatrastu” (Amosa 8:11–12).

- Kādā veidā bads, par ko runāts Amosa 8:11–12, ietekmē cilvēkus?

Tas Kungs apsoliņa atjaunot Savu patieso Baznīcu

- Kādi bija daži no priekšnosacījumiem pasaulē, kas sagatavoja ceļu evaņģēlija Atjaunošanai?

Glābējs apsoliņa atjaunot Savu Baznīcu pēdējās dienās. Viņš teica: „Es joprojām apiešos ar šo tautu brīnīšķā un neparastā veidā” (Jesajas 29:14).

Daudzus gadus cilvēki dzīvoja garīgā tumsībā. Kad pēc Kristus dzimšanas bija pagājis apmēram 1700 gadu, cilvēki arvien vairāk un vairāk sāka interesēties, meklējot patiesību par Dievu un reliģiju. Daži no viņiem saprata, ka uz Zemes vairs nav evaņģēlija, ko mācīja Jēzus. Daži apzinājās, ka nav atklāsmju un patiesu pilnvaru un ka uz Zemes nepastāv Baznīca, kādu to izveidoja Kristus. Bija pienācis laiks, lai uz Zemes tiktu atjaunota Jēzus Kristus Baznīca.

- Kādos veidos evaņģēlija pilnības Atjaunošana ir „brīnumains darbs”?

Jauna atklāsme no Dieva

- Ko Džozefs Smits uzzināja par Dievu, kad viņš saņēma Pirmo vīziju?

1820. gada pavasarī notika viens no svarīgākajiem notikumiem pasaules vēsturē. Bija pienācis laiks brīnumainajam darbam, par kuru bija runājis Tas Kungs. Būdams vēl jauns zēns, Džozefs Smits gribēja uzzināt, kura no visām baznīcām ir patiesā Kristus Baznīca. Viņš aizgāja uz mežu, kas atradās netālu no viņa mājām, kur viņš pazemīgi un ar ciešu apņēmību lūdza savu Debesu Tēvu, vaicādams Viņam, kurai baznīcai pievienoties. Tajā rītā notika brīnums. Džozefam Smitam parādījās Debesu Tēvs un Jēzus Kristus. Glābējs teica, lai viņš nepievienojas nevienai baznīcai, jo patiesās baznīcas uz Zemes nebija. Vēl viņš teica, ka tā laika baznīcu mācības ir „negantība Viņa acīs” („Džozefs Smits — Vēsture 1:19; skat. arī 1:7–18, 20). Sākot ar šo notikumu, no Debesīm atkal nāca tieša atklāsme. Tas Kungs bija izraudzījis jaunu pravieti. Kopš tā brīža Debesis nav aizvērušās. Atklāsmes turpina nākt līdz pat šai dienai caur katru no Viņa izraudzītajiem praviešiem. Džozefam bija lemts kļūt par cilvēku, kurš palīdzēja atjaunot patieso Jēzus Kristus evaņģēliju.

- Kāpēc Pirmā vīzija ir viens no svarīgākajiem notikumiem pasaules vēsturē?

Tika atjaunotas pilnvaras, kas nāk no Dieva

- Kādēļ bija nepieciešams atjaunot Ārona un Melhisedeka priesterību?

Atjaunojot evaņģēliju, Dievs no jauna cilvēkiem deva priesterību. 1829. gadā Jānis Kristītājs ieradās piešķirt Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam Ārona priesterību (skat. M&D 13; 27:8). Pēc tam nāca Pēteris, Jēkabs un Jānis, seno laiku Baznīcas prezidijs, un piešķīra Džozefam un Oliveram Melhisedeka priesterību un Dieva valstības atslēgas (skat. M&D 27:12–13). Vēlāk Debesu sūtņi, tādi kā Mozus, Ēlija un Elija, atjaunoja arī citas priesterības atslēgas (skat. M&D 110:11–16). Caur Atjaunošanu Zemei tika atdota priesterība. Mūsdienās šīs priesterības nesēji ir pilnvaroti izpildīt priekšrakstus, piemēram, kristīšanu. Viņiem arī ir pilnvaras vadīt Tā Kunga valstību uz Zemes.

Kristus Baznīca tika izveidota no jauna

- Kādi notikumi radīja priekšnosacījumus, lai uz Zemes no jauna tiktu izveidota Baznīca?

1830. gada 6. aprīlī Glābējs vēlreiz vadīja Savas Baznīcas izveidošanu uz Zemes (skat. M&D 20:1). Viņa Baznīca tiek saukta par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu (skat. M&D 115:4). Tāpat kā senāk, arī šodien Kristus ir Savas Baznīcas galva. Tas Kungs ir teicis, ka šī ir vienīgā patiesā un dzīvā baznīca „uz visas zemes virsmas, ar kuru Es, Tas Kungs, esmu ļoti apmierināts” (M&D 1:30).

Džozefs Smits tika atbalstīts kā pravietis un pirmais Baznīcas elders (skat. M&D 20:2–4). Vēlāk tika izveidots Augstākais Prezidijs un viņu iecēla par prezidentu. Organizējot Baznīcu, sākumā tika izveidota tikai tās pamatstruktūra. Baznīcai augot, turpmāko gadu gaitā tās organizācija tika pilnveidota.

Baznīcā tika izveidoti tie paši amati, kādi pastāvēja seno laiku Baznīcā. Tā laika struktūrā bija iekļauti apustuļi, pravieši, septiņdesmitie, evaņģēlisti (patriarhi), mācītāji (vadošās amatpersonas), augstie priesteri, elderi, bīskapi, priesteri, skolotāji un diakoni. Šie paši amati Viņa Baznīcā ir arī mūsdienās (skat. Ticības Apliecinājumi 1:6).

Pravietis ir arī Baznīcas prezidents. Viņam ir visas vajadzīgās pilnvaras, lai vadītu Tā Kunga darbu uz Zemes (skat. M&D 107:65, 91). Prezidentam palīdz divi padomnieki. Divpadsmit apustuļi,

---

Skolotājiem: Liecības sniegšana uzaicina Garu. Stundas laikā sniedziet savu liecību par Atjaunošanu un dodiet arī citiem šādu iespēju.

kuri ir īpaši Jēzus Kristus liecinieki uz Zemes, māca evaņģēliju un kārtu Baznīcas lietas visās pasaules malās. Citas vispārējas Baznīcas amatpersonas ar īpašiem uzdevumiem, ieskaitot prezidējošo bīskapību un Septiņdesmito kvorumus, kalpo Augstākā Prezidija un Divpadsmito vadībā.

Pie priesterības amatiem pieder apustuļi, septiņdesmitie, patriarhi, augstie priesteri, bīskapi, elderi, priesteri, skolotāji un diakoni. Tie ir tie paši amati, kas pastāvēja sākotnējā Baznīcā.

Līdz ar tās paplašināšanos, Tas Kungs ir atklājis papildu vienības Baznīcas struktūrā. Ja Baznīca kādā apgabalā ir izveidota pilnībā, tad tās vietējās nodaļas sauc par stabiem. Katru stabu vada staba prezidents ar diviem padomniekiem. Stabā ir 12 augstie padomnieki, kas tajā palīdz veikt Tā Kunga darbu. Staba prezidenta vadībā stabā tiek veidoti Melhisedeka priesterības kvorumi (skat. 14. nodaļu šajā grāmatā). Katrs stabs ir sadalīts mazākās zonās, ko sauc par bīskapijām. Katru bīskapiju vada bīskaps ar diviem padomniekiem.

Pasaules daļās, kur Baznīca tikai vēl attīstās, ir apgabali, kas ir līdzīgi stabiem. Apgabalus veido mazākas vienības, kuras sauc par draudzēm, kas savukārt ir līdzīgas bīskapijām.

Tika atjaunotas svarīgas patiesības

- Kādas svarīgas patiesības ir atgūtas līdz ar Baznīcas Atjaunošanu?

Baznīca mūsdienās māca tos pašus principus un izpilda tos pašus priekšrakstus, kādi tika izpildīti Jēzus laikā. Evaņģēlija vadošie principi un priekšraksti ir ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, grēku nožēlošana, kristīšana, iegremdējot ūdenī, un roku uzlikšana, lai saņemtu Svētā Gara dāvanu (skat. Ticības Apliecinājumi 1:4). Kad Baznīcu atjaunoja, šīs dārgās patiesības atgriezās visā pilnībā.

Ar Dieva dāvanu un spēku Džozefs Smits pārtulkoja Mormona Grāmatu, kas sevī ietver vienkāršas un dārgas evaņģēlija patiesības. Tika saņemtas daudzas citas atklāsmes, un tās kā Svētie Raksti ir pierakstītas grāmatās Mācība un Derības un Dārgā Pērle (skat. 10. nodaļu šajā grāmatā).

Tas Kungs atjaunoja arī citas svarīgas patiesības, to skaitā šīs:

1. Mūsu Debesu Tēvs, tāpat kā Jēzus Kristus, ir reāla persona ar taustāmu, pilnveidotu ķermeni no miesas un kauliem, Svētais Gars ir gars.
  2. Mēs pastāvējām pirmsmirstīgajā dzīvē kā Dieva gara bērni.
  3. Priesterība ir nepieciešama, lai varētu izpildīt evaņģēlija priekšrakstus.
  4. Mēs tiksim sodīti par saviem pašu grēkiem un nevis par Ādama pārkāpumu.
  5. Bērnus nav nepieciešams kristīt, kamēr viņi nespēj par sevi atbildēt (nav sasnieguši 8 gadu vecumu).
  6. Debesīs ir trīs slavas valstības un, pateicoties Tā Kunga, Jēzus Kristus, labvēlībai, cilvēki tiks atalgoti atbilstoši saviem darbiem uz Zemes un atbilstoši savas sirds vēlmēm.
  7. Ģimenes attiecības var būt mūžīgas caur priesterības saistošo spēku.
  8. Glābšanai ir nepieciešami priekšraksti un derības, un tie ir nepieciešami gan dzīvajiem, gan mirušajiem.
- Kādā veidā šīs patiesības ir ietekmējušas jūs un citus?

Jēzus Kristus Baznīca nekad netiks iznīcināta

- Kāda ir Baznīcas misija?

Kopš Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas atjaunošanas 1830. gadā, ir strauji audzis tās locekļu skaits. Gandrīz katrā pasaules valstī dzīvo Baznīcas locekļi. Baznīca turpina augt. Kā teica Kristus: „Šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām” (Džozefs Smits — Mateja 1:31). Baznīca nekad vairs netiks paņemta prom no Zemes. Tās misija ir nest katram cilvēkam patiesību. Pirms tūkstošiem gadu Tas Kungs teica, ka Viņš „cels valsti, kura pastāvēs nesagrauta mūžīgi un kuras vara nepāries ne uz vienu citu tautu. Tā . . . pastāvēs mūžīgi (Daniēla 2:44).

- Kā jūs esat palīdzējuši Dieva valstības darbā? Ko jūs varat darīt, lai turpinātu šo darbu?

Papildu Svētie Raksti

- Ap. d. 3:19–21; Jāņa atkl. 14:6; Daniēla 2:44–45; Jesajas 2:2–4; 2. Nefija 3:6–15 (pareģota Atjaunošana)
- M&D 110; 128:19–21; 133:36–39, 57–58 (evaņģēlija Atjaunošana)
- Efeziešiem 2:20 (Jēzus Kristus ir Baznīcas stūra akmens)
- M&D 20:38–67 (Baznīcas amatpersonu pienākumi)
- Mateja 24:14 (evaņģēlijs jāsludina visām tautām)

Ticība Jēzum Kristum

18. nodaļa

Kas ir ticība?

Ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, ir evaņģēlija galvenais princips. Tā ir garīga dāvana, un tā ir nepieciešama mūsu glābšanai. Ķēniņš Benjamins sacīja: „Glābšana nenāk ne pie viena tāda, kā tikai caur grēku nožēlošanu un ticību Tam Kungam Jēzum Kristum” (Mosijas 3:12).

„Ja jums ir ticība, jūs cerat uz to, kas nav redzams, bet kas ir paties” (Almas 32:21; skat. arī Ebrejiem 11:1). Ticība ir rīcības un spēka princips, kas ir mūsu ikdienas darbu pamatā.

Vai mēs studētu un mācītos, ja neticētu, ka iegūsim zināšanas un gudrību? Vai mēs katru dienu strādātu, ja necerētu, ka, to darot, mēs kaut ko sasniegsim? Vai kāds saimnieks sētu sēklu, ja viņš necerētu uz ražu? Katru dienu mēs tiecamies sasniegt mērķi, uz kuru mēs ceram, kaut arī nezinām gala iznākumu. Tā ir ticība. (Skat. Ebrejiem 11:3.)

Daudzi Svēto Rakstu stāsti vēstī par varenām lietām, kas paveiktas ar ticības palīdzību.

Ar ticības spēku Noa uzbūvēja šķirstu un izglāba sevi un savu ģimeni no plūdiem (skat. Ebrejiem 11:7). Mozus lika pašķirties Sarkanās jūras ūdeņiem (skat. Ebrejiem 11:29). Elija izsauca uguni no debesīm (skat. 1. Ķēniņu 18:17–40). Nefijs izsauca badu (skat. Helamana 11:3–5). Viņš arī lūdza To Kungu pārtraukt šo badu

---

Skolotājiem: Šī nodaļa sastāv no četrām sadaļām. Katra sadaļa sākas ar jautājumu par ticību. Jūs varat lietot šos jautājumus kā ceļvedi savai stundai. Ja klases lielums ļauj veikt pārrunas nelielās grupās, apsveriet iespēju sadalīt klasi grupās pa četriem dalībniekiem. Lieciet, lai katra grupa sadala nodaļas sadaļas savā starpā. Tad aiciniet katru dalībnieku veikt ar savu sadaļu šādas darbības: (1) Izlasiet to. (2) Atrodiet Rakstu pantus, kas palīdz atbildēt uz jautājumiem, kas doti sadaļas sākumā. (3) Padomājiet par personīgām pieredzēm, kas saistītas ar šo sadaļu. (4) Dalieties savās domās par sadaļu ar citiem grupas dalībniekiem.

(skat. Helamana 11:9–17). Ar ticības spēku ir nomierinātas jūras, atklātas parādības un atbildēts uz lūgšanām.

Rūpīgi pētot Svētos Rakstus, mēs uzzinām, ka ticība ir spēcīga patiesības apziņa, kas mīt mūsu dvēselē un mudina mūs uz labiem darbiem. Tas mums liek jautāt: Kam mums ir jātic?

- Padomājiet par to, ar ko jūs ikdienā nodarbojaties. Kas ir tāds, ko jūs katru dienu darāt, bet nevarat redzēt rezultātu? Kādā veidā ticība mudina jūs darboties?

Kādēļ mums ir jātic Jēzum Kristum?

Mums jābalsta sava ticība uz To Kungu, Jēzu Kristu.

Ticēt Jēzum Kristum nozīmē paļauties uz Viņu un paklausīt visam, ko Viņš mums pavēl. Ja mēs ticam Jēzum Kristum, kļūstot par paklausīgiem mācekļiem, Debesu Tēvs piedos mūsu grēkus un sagatavos mūs, lai varam atgriezties pie Viņa.

Apustulis Pēteris sludināja, ka „nav neviens cits vārds zem debess cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana” (Ap. d. 4:12; skat. arī Mosijas 3:17). Jēkabs mācīja, ka cilvēkiem jābūt „ar pilnīgu ticību Israēla Svētajam [Jēzum Kristum], vai arī viņi nevar tikt izglābti Dieva valstībā” (2. Nefija 9:23). Caur ticību Glābējam un grēku nožēlošanu mēs panākam, ka Viņa paveiktā Izpirkšana pilnībā iespaido mūsu dzīvi. Ar ticību mēs iegūstam arī spēku pretoties kārdinājumiem (skat. Almas 37:33).

Mēs nevaram ticēt Jēzum Kristum bez ticības mūsu Debesu Tēvam. Ja mēs ticēsim Viņiem, mēs ticēsim arī, ka Svētais Gars, ko Viņi sūta, mācīs mums visu patiesību un mierinās mūs.

- Kādā veidā ticība Jēzum Kristum var mūs iespaidot Baznīcas aicinājumu veikšanā? Mūsu ģimenes attiecībās? Mūsu darbā? Kādā veidā ticība Jēzum Kristum iespaido mūsu cerību uz mūžīgo dzīvi?

Kādā veidā mēs varam stiprināt savu ticību Jēzum Kristum?

Zinot tās lielās svētības, ko mēs saņemam, ja ticam Jēzum Kristum, mums jācenšas stiprināt savu ticību Viņam. Glābējs teica: „Ja jums

ticība ir kā sinepju graudiņš, . . . nekas jums nebūs neiespējams” (Mateja 17:20). Sinepju graudiņš ir ļoti sīks, taču no tā izaug liels koks.

Kā mēs varam stiprināt savu ticību? Tāpat kā mēs izkopjam vai attīstām jebkuras citas spējas. Kā mēs kļūstam par prasmīgiem kokgriezējiem, pinējiem, gleznotājiem, pavāriem, podniekiem un mūziķiem? Mēs mācāmies, vingrināmies un strādājam pie šo talantu izkopšanas. To darot, mēs pilnveidojamies. Tāpat ir ar ticību. Ja mēs gribam stiprināt savu ticību Jēzum Kristum, mums pie tās jāstrādā. Pravielis Alma salīdzināja mūsu ticības stiprināšanu ar sēklas iedēstīšanu:

„Bet lūk, ja jūs attapsities un uzmodināsīt savas spējas, lai pārbaudītu manus vārdus, un izmantosit kaut kripatiņu ticības, jā, pat ja jūs nevarat vairāk, kā vēlēties ticēt, ļaujiet šai vēlmei darboties jūsos, līdz kamēr jūs noticēsīt tik daudz, ka varēsīt atbrīvot vietu kaut daļai no maniem vārdiem.

Tagad mēs salīdzinām vārdu ar sēklu. Tad, ja jūs atbrīvosīt vietu, lai sēkla varētu tikt iedēstīta jūsu sirdī, lūk, ja tā ir īsta sēkla, laba sēkla, ja jūs to neizmetīsīt ar savu neticību, pretojoties Tā Kunga Garam, lūk, tā sāks briest jūsu krūtīs; un, kad jūs izjutīsīt šīs briešanas kustības, jūs teiksīt sevī — vajadzētu būt, ka tā ir laba sēkla jeb ka šis vārds ir labs, jo tas sāk paplašināt manu dvēseli; jā, tas sāk apgaismot manu sapratni. . . .

Tad lūk, vai tas nepalielinās jūsu ticību?” (Almas 32:27–29).

Tātad mēs varam stiprināt savu ticību Dievam, nepretojoties savai *vēlmei* Viņam ticēt.

Mēs varam stiprināt savu ticību, arī lūdzot Debesu Tēvu par mūsu cerībām, vēlmēm un vajadzībām (skat. Almas 34:17–26). Taču nevajag iedomāties, ka pietiks ar lūgšanu vien. Svētie Raksti mums saka: „Ticība, ja tai nav darbu, tā ir pati par sevi nedzīva” (Jēkaba v. 2:17). Tālāk sniegts stāsts par kādu vīru, kura ticība atklājās viņa darbos.

Šis vīrs vēlējās studēt Svētos Rakstus, taču viņš nemācēja lasīt. Viņš lūdza, lai Debesu Tēvs palīdz viņam iemācīties lasīt. Pēc kāda laika ciematā ieradās skolotājs, un viņš lūdza skolotāju viņam

palīdzēt. Viņš iemācījās alfabētu. Viņš apguva skaņas un iemācījās no burtiem sastādīt vārdus. Drīz vien viņš jau lasīja vienkāršus vārdus. Jo vairāk viņš vingrinājās, jo vairāk viņš zināja. Viņš pateicās Tam Kungam par to, ka Viņš bija sūtījis skolotāju un palīdzējis viņam iemācīties lasīt. Šis vīrs ir nostiprinājis savu ticību, pazemību un zināšanas tādā mērā, ka viņš ir kļuvis par draudzes prezidentu Baznīcā.

Prezidents Spensers V. Kimbals paskaidroja: „Ticībai jānāk kopā ar darbiem. Cik gan muļķīgi būtu lūgt, lai Tas Kungs *dod* mums zināšanas, bet cik gudri būtu lūgt, lai Tas Kungs mums palīdz iegūt zināšanas, radoši mācīties, skaidri domāt un paturēt prātā visu, ko esam iemācījušies” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 205; slīpraksts kā oriģinālā).

Ticība nozīmē darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai piepildītos mūsu cerības un tas, par ko mēs lūdzam Dievu. Prezidents Kimbals teica: „Mēs stādām sēklu ticībā, un drīz vien redzam ziedēšanas brīnumu. Cilvēki bieži ir pārpratuši šo procesu un apgriezuši to otrādi.” Tālāk viņš paskaidroja, ka daudzi no mums grib veselību un spēku, neievērojot veselības likumus. Mēs gribam labklājību, bet nemaksājam desmito tiesu. Mēs gribam būt tuvāki Tam Kungam, taču negribam Viņu lūgt un gavēt. Mēs gribam, lai list lietus, kad mums to vajag, un lai uz Zemes ir miers, bet neievērojam sabatu kā svētu dienu un nepildām pārējos Tā Kunga baušļus. (Skat. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 142.)

Lai mūsu ticība augtu, ir svarīgi uzklaut un studēt Tā Kunga vārdu. Mēs dzirdam Tā Kunga vārdu mūsu Baznīcas sapulcēs. Viņa vārdu mēs varam mācīties no Svētajiem Rakstiem. „Un tā kā visiem nav ticības, meklējiet uzcītīgi un māciet cits citam gudrības vārdus; jā, meklējiet labākajās grāmatās gudrības vārdus; meklējiet zināšanas, patiesi studējot, un arī ar ticību” (M&D 88:118).

- Kādu saistību jūs saskatāt starp mūsu ticību un mūsu rīcību?

Kādas svētības nāk, pateicoties ticībai?

Caur ticību tiek darīti brīnumi, parādās eņģeļi, tiek piešķirtas citas Gara dāvanas, tiek atbildēts uz lūgšanām un cilvēki kļūst par Dieva dēliem (skat. Moronija 7:25–26, 36–37).

Kad atnāk ticība, tā līdzi atnes . . . apustuļus, praviešus, evaņģēlistus, mācītājus, skolotājus, dāvanas, gudrību, zināšanas, brīnumus, dziedināšanu, valodas, valodu tulkošanu utt. Tas viss rodas, kad uz Zemes parādās ticība, un pazūd, kad tā pazūd no Zemes; jo tās ir ticības sekas. . . . Un tas, kuram tā ir, caur to iegūs visas nepieciešamās zināšanas un gudrību, līdz viņš iepazīs Dievu un To Kungu, Jēzu Kristu, kuru Viņš ir sūtījis, — un zināšanas par Viņu nozīmē mūžīgo dzīvību” (*Lectures on Faith* [1985], 83).

- Vai varat minēt kādu stāstu no Svētajiem Rakstiem, kur cilvēki ir kļuvuši stiprāki tāpēc, ka tiem bija ticība Jēzum Kristum? Kā jūs esat redzējuši to notiekam savā dzīvē?

Papildu Svētie Raksti

- Ebrejiem 11; Almas 32 (paskaidrota ticības būtība)
- 2. Mozus 14:19–22 (Sarkanās jūras ūdeņu pašķiršana)
- 1. Mozus 6–8 (Noa un plūdi)
- Mateja 8:5–33 (dziedināti slimie, apsaukta vētra, ticības brīnumi)
- Marka 5:25–34 (izdziedēta ar ticību)
- Romiešiem 10:17 (ticība nāk no Dieva vārda dzirdēšanas)

Grēku nožēlošana

19. nodaļa

Mums visiem ir jānožēlo grēki

- Kas ir grēks? Kādas sekas uz mums atstāj mūsu grēki?

Ticība Jēzum Kristum noved mūs pie grēku nožēlošanas.

No Ādama laikiem līdz šai dienai pasaulei ir bijusi vajadzība nožēlot grēkus. Tas Kungs deva norādījumus Ādamam: „Tādēļ māciet to saviem bērniem, ka visiem cilvēkiem visur ir jānožēlo grēki, vai arī viņi nekādā ziņā nevarēs iemantot Dieva valstību, jo nekas netīrs nevar tur dzīvot, jeb dzīvot Viņa klātbūtnē” (Mozus gr. 6:57).

Mēs nākam pasaulē, lai augtu un attīstītos. Tas ir process mūža garumā. Šai laikā mēs visi grēkojam (skat. Romiešiem 3:23). Mums visiem vajag nožēlot grēkus. Dažreiz mēs grēkojam neziņas dēļ, dažreiz tādēļ, ka esam vāji, un dažreiz savas nepaklausības dēļ. Bībelē mēs lasām, ka „virs zemes nav neviena tik taisnīga cilvēka, kurš darītu tikai labu un nekad negrēkotu” (Sal. māc. 7:20, un, „ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos” (1. Jāņa 1:8).

Kas ir grēks? Jēkabs teica: „Tad nu kas zina labu darīt un to nedara, tam tas ir par grēku” (Jēkaba v. 4:17). Jānis teica, ka grēks „ir katra netaisnība” (1. Jāņa 5:17) un “katrs, kas dara grēku, dara arī netaisnību” (1. Jāņa 3:4).

Tieši tādēļ Tas Kungs teica, ka „visiem cilvēkiem visur ir jānožēlo grēki” (Mozus gr. 6:57). Visi, kas dzīvo uz Zemes, ir grēkojuši, izņemot Jēzu Kristu, kurš dzīvoja nevainojamu dzīvi. Mūsu Debesu Tēvs Savā lielajā mīlestībā ir devis mums iespēju nožēlot savus grēkus.

Kļūšana brīviem no mūsu grēkiem caur grēku nožēlošanu

- Kas ir grēku nožēlošana?
-

Grēku nožēlošana ir iespēja, kas mums ir dota, lai mēs ar tās palīdzību atbrīvotos no saviem grēkiem un saņemtu piedošanu par tiem. Grēki palēnina mūsu garīgo attīstību un var pat to pārtraukt. Grēku nožēlošana dod mums iespēju no jauna garīgi augt un attīstīties.

Jēzus samaksāja par mūsu grēkiem veidā, kas mums nav pilnībā aptverams. Prezidents Džozefs Fildings Smits šai sakarā teica:

„Es esmu cietis sāpes, jūs esat cietuši sāpes, un dažreiz tās ir bijušas diezgan stipras, taču es nespēju aptvert, kādām jābūt sāpēm, . . . kas liktu asinīm kā sviedriem pilēt no ķermeņa. Tas bija kaut kas briesmīgs, kaut kas drausmīgs. . . .

. . . *Nebija neviena cilvēka, kurš jebkad dzimis šai pasaulē, kas varētu nostāvēt zem tās nastas smaguma, kas gūlās uz Dieva Dēla pleciem, kad Viņš nesa manus un jūsu grēkus un radija mums iespēju atbrīvoties no mūsu grēkiem”* (*Doctrines of Salvation*, izv. Bruce R. McConkie, 3 sēj. [1954–56], 1:130–31; slīpraksts kā oriģinālā).

Reizēm grēku nožēlošana prasa lielu drosmi, spēku, daudz asaru, nemitīgas lūgšanas, nenogurdināmus pūliņus dzīvot saskaņā ar Tā Kunga baušļiem.

Grēku nožēlošanas principi

- Kādi ir grēku nožēlošanas principi?

Prezidents Spensers V. Kimbals paziņoja: „Nav nekāda *visvieglākā ceļa uz grēku nožēlošanu*, ceļā uz piedošanu nav nekādu priekšrocību. Katram cilvēkam, vienalga vai viņš ir bagāts vai nabags, izglītots vai nemācīts, liels vai mazs, princis vai ubags, ķēniņš vai vienkāršās tautas pārstāvis, ir jāiet tas pats ceļš” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 38; slīpraksts kā oriģinālā).

Skolotājiem: Pierakstīšana var radīt interesi un palīdzēt dalībniekiem koncentrēt savu uzmanību. Pārrunājot ar nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem grēku nožēlošanas principus, jūs varat palūgt kādam pierakstīt šos principus uz tāfeles vai uz lielas papīra lapas.

Mums ir jāapzinās savi grēki

Lai nožēlotu grēkus, mums ir jāatzīst, ka esam grēkojuši. Ja mēs to neatzīstam, mēs nevaram grēkus nožēlot.

Alma mācīja savu dēlu Koriantonu, kurš nebija uzticīgi pildījis savu misionāra aicinājumu un bija smagi grēkojis: „Lai tavi grēki tevi uztrauc, ar tām raizēm, kas novedīs tevi pie grēku nožēlošanas. . . . Necenties attaisnot sevi ne vismazākā mērā” (Almas 42:29–30). Svētie Raksti mums iesaka nemeklēt attaisnojumu mūsu grēcīgajai rīcībai (skat. Lūkas 16:15–16).

Mēs nevaram noslēpt nevienu rīcību mūsu dzīvē ne no sevis, ne no Tā Kunga.

Mums ir jāizjūt nožēla par saviem grēkiem

Kad apzināmies savus grēkus, mums jājūt patiesa nožēla par to, ko esam izdarījuši. Mums jāsaprot, ka mūsu grēki ir drausmīgi. Mums jāvēlas tikt no tiem vaļā un vairs negrēkot. Svētie Raksti mums vēstī: „Visi tie, kas pazemojas Dieva priekšā, un vēlas tapt kristīti, un nāk ar salauztām sirdīm un nožēlas pilniem gariem, un . . . patiesi ir nožēlojuši visus savus grēkus . . . tiks pieņemti ar kristīšanu Viņa baznīcā” (M&D 20:37).

- Studējiet 2. korintiešiem 7:9–10 un Mormona 2:10–14. Kādā veidā, jūsuprāt, „dievišķas skumjas” atšķiras no nožēlas izpausmēm?

Mums ir jāpārtrauc grēkot

Mūsu patiesajai nožēlai jānoved pie tā, ka mēs atmetam savus grēkus (pārtraucam grēkot). Ja mēs kaut ko esam nozaguši, mēs vairs nezagsim. Ja esam melojuši, vairs nemelosim. Ja esam pārkāpuši laulību, tad vairs to nedarīsim. Tas Kungs atklāja pravietim Džozefam Smitam: „Bet to jūs varat zināt — ja cilvēks nožēlo savus grēkus — lūk, viņš atzīsies tajos un atmetīs tos” (M&D 58:43).

Mums ir jāatzīstas savos grēkos

Atzišanās mūsu grēkos ir ļoti svarīga. Tas Kungs mums ir pavēlējis atzīties savos grēkos. Atzišanās atbrīvo grēcinieku no smagas nastas. Tas Kungs ir apsolījis: „Es, Tas Kungs, piedodu grēkus un

---

esmu žēlīgs pret tiem, kas atzīst savus grēkus ar pazemīgām sirdīm” (M&D 61:2).

Mums jāatzīstas Tam Kungam visos savos grēkos. Tādos smagos grēkos kā laulības pārkāpšana, ārļaulības dzimumsakari, homoseksuālas attiecības, dzīvesbiedra vai bērna ļaunprātīga izmantošana un nelegālu narkotiku pārdošana vai lietošana, kas varētu ietekmēt mūsu stāvokli Baznīcā, mums ir jāatzīstas atbilstošiem priesterības vadītājiem. Ja esam grēkojuši pret kādu citu cilvēku, mums ir jāatzīstas tam cilvēkam, pret kuru esam noziegušies. Daži mazāki grēki skar tikai mūs pašus un To Kungu. Šajos grēkos mēs varam klusībā atzīties Tam Kungam.

Mums ir jāatlīdzina nodarītais

Pie grēku nožēlošanas pieder arī nodarījuma atlīdzināšana. Tas nozīmē, ka iespēju robežās mums jācenšas vērst par labu ļaunums, ko esam nodarījuši. Piemēram, zaglim ir jāatdod nozagtais. Melim ir jāatklāj patiesība. Tenkotājam, kurš nomelnojis kādu cilvēku, jādara viss, lai atjaunotu šī cilvēka labo slavu. Ja mēs to darīsim, Dievs nepieminēs mūsu grēkus, kad mēs tiksīm tiesāti (skat. Ecēhiēla 33:15–16).

Mums ir jāpiedod citiem

Ļoti svarīga grēku nožēlošanas daļa ir piedošana tiem, kas grēkojuši pret mums. Tas Kungs mums nepiedos, ja no savām sirdīm nebūsim pilnībā izskauduši visu naidu, sarūgtinājumu un sliktās domas par citiem cilvēkiem (skat. 3. Nefijs 13:14–15). „Tādēļ Es saku jums, lai jūs piedotu cits citam; jo tas, kas nepiedod savam brālim viņa pārkāpumus, paliek nosodīts Tā Kunga priekšā; jo viņā paliek lielāks grēks” (M&D 64:9).

Mums ir jāievēro Dieva baušļi

Lai mūsu grēku nožēlošana būtu pilnīga, mums jāpilda tā Kunga baušļi (skat. M&D 1:32). Mēs nenožēlojam līdz galam, ja mēs nemaksājam desmito tiesu, neturam sabata dienu svētu vai nepaklausām Gudrības Vārdam. Mēs nenožēlojam, ja neatbalstām Baznīcas vadītājus un nemīlam To Kungu un savus līdzcilvēkus. Ja nelūdzam Dievu

un esam nelaipni pret apkārtējiem, mēs, protams, nenožēlojam. Kad mēs nožēlojam grēkus, mūsu dzīve izmainās.

„Vispirms cilvēks nožēlo grēkus. Kad viņš ir ieguvis šo pamatu, viņam ir jādzīvo pēc Tā Kunga baušļiem, lai saglabātu savu iegūto stāvokli. Tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu pilnīgu piedošanu” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 43).

- Kādā veidā mācības šajā sadaļā atšķiras no maldīgā viedokļa, ka grēku nožēlošana ir vienkāršu soļu vai vienmuļu darbību veikšana?

Kā mums palīdz grēku nožēlošana

- Kādā veidā grēku nožēlošana mums palīdz?

Kad mēs nožēlojam grēkus, Jēzus Kristus paveiktā Izpirkšana sāk pilnā mērā darboties mūsu dzīvē un Tas Kungs piedod mums mūsu grēkus. Mēs atbrīvojamies no savu grēku verdzības un rodam prieku.

Alma no savas pieredzes pastāstīja, kā viņš nožēloja savu grēcīgo pagātņi:

„Mana dvēsele tika mocīta visaugstākajā mērā un tika spīdzināta ar visiem maniem grēkiem.

Jā, es atcerējos visus savus grēkus un nekrietnības, par ko es tiku mocīts elles sāpēm; jā, es redzēju, ka es biju sacēlies pret savu Dievu un ka es nebiju turējis Viņa svētos baušļus.

“. . . Tik milzīgas bija bijušas manas nekrietnības, ka pat viena doma vien par nākšanu Dieva vaiga priekšā spīdzināja manu dvēseli ar neizsakāmām šausmām.

“. . . Un notika, kad es tā tiku spīdzināts . . . atcerēdamies visus savus daudzus grēkus, lūk, es atcerējos arī, ka biju dzirdējis sava tēva pravietojumu . . . par kāda Jēzus Kristus, Dieva Dēla, atnākšanu, lai izpirktu pasaules grēkus.

Tad nu, kad mans prāts pieķērās pie šīs domas, es iesaucos savā sirdī: Ak Jēzu, Tu Dieva Dēls, apžēlojies par mani. . . .

Un tad lūk, kad es to iedomājos, es vairst neatcerējos savas sāpes. . . .

Un ak, kādu prieku es izjutu un kādu brīnumainu gaismu es ieraudzīju; jā, mana dvēsele tika piepildīta ar prieku tikpat ārkārtīgi, kādas bija manas sāpes!

. . . Nevar būt nekā tik skaudra un salda, kāds bija mans prieks” (Almas 36:12–14, 17–21).

- Kā grēku nožēlošana un piedošana sagādāja Almam prieku?

Briesmas, ja atliekam savu grēku nožēlošanu

• Kādas var būt sekas tam, ja mēs atliekam savu grēku nožēlošanu? Pravieši ir paziņojuši, ka „ši dzīve cilvēkiem ir laiks, lai sagatavotos satikt Dievu” (Almas 34:32). Mums jānožēlo grēki tagad un katru dienu. No rīta pamostoties, mums jāpārbauda sevi, lai pārliecinātos, vai Dieva Gars ir ar mums. Vakarā pirms gulētiešanas mums jāatsauc atmiņā dienas darbi un vārdi un jālūdz, lai Tas Kungs mums parāda, kas mums jānožēlo. Ik dienas nožēlojot grēkus un saņemot Tā Kunga piedošanu, mēs ar katru dienu kļūsim pilnīgāki. Tāpat kā Almam, arī mūsu laime un prieks var būt dziļš un brīnišķīgs.

Papildu Svētie Raksti

- Mateja 9:10–13; Lūkas 13:3; Ecēhiēla 18:30 (nožēlojiet grēkus vai aizejiet bojā)
- Almas 7:21 (nekas netīrs nevar tikt pieņemts Dieva klātbūtnē)
- 2. korintiešiem 7:9–10 (dievišķas skumjas)
- Mosijas 4:10–12 (ceļš uz grēku nožēlošanu)
- Jesajas 1:18; Mosijas 26:28–32 (grēku nožēlošana nes piedošanu)
- M&D 58:42 (grēki vairs netiek pieminēti)
- 2. Nefija 9:23 (grēku nožēlošana ir nepieciešama glābšanai)
- 2. Nefija 2:21 (nožēlot grēkus, esot miesā)
- M&D 19:15–20 (Tas Kungs ir mums pavēlējis nožēlot grēkus, lai mums nebūtu jācieš, kā Viņš cieta)

Kristīšana

20. nodaļa

Bauslis tapt kristītiem

- Kādēļ mums ir jātop kristītiem?

Šodien tāpat kā Jēzus laikā pastāv noteikti evaņģēlija principi un priekšraksti, kuri mums jāievēro. Evaņģēlija princips ir pārlicība vai mācība. Priekšraksts ir rituāls vai ceremonija. Pirmie divi evaņģēlija principi ir ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, un grēku nožēlošana. Kristīšana ir pirmais evaņģēlija priekšraksts. Viens no norādījumiem, ko Tas Kungs deva Saviem apustuļiem, skan: „Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis” (Mateja 28:19–20).

Mums jātop kristītiem, lai mēs saņemtu savu grēku atlaišanu

Ja mēs ticam Jēzum Kristum, nožēlojam grēkus un topam kristīti, tad caur Jēzus Kristus paveikto Izpirkšanu mūsu grēki tiek mums piedoti.

No Svētajiem Rakstiem mēs uzzinām, ka Jānis Kristītājs „nāca tuksnesī, sludinādams grēku nožēlas kristību uz grēku piedošanu” (Marka 1:4). Apustulis Pēteris mācīja: „Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu” (Ap. d. 2:38). Pievēršot Saulu ticībai, Ananija viņam teica: „Celies augšā, liecies kristīties un nomazgā savus grēkus” (Ap. d. 22:16).

Skolotājiem: Jautājumus, kas doti sadaļas sākumā, lietojiet, lai uzsāktu pārrunu, un lieciet stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem meklēt atbildes šīs nodaļas piedāvātajā materiālā. Jautājumus, kas doti sadaļas beigās, lietojiet, lai palīdzētu stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem apdomāt un pārrunāt izlasītā nozīmi un pielietot to savā dzīvē.

Mums jātop kristītiem, lai mēs kļūtu par Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem

„Visi tie, kas pazemojas Dieva priekšā, un vēlas tapt kristīti, . . . ka . . . patiesi ir nožēlojuši visus savus grēkus . . . tiks pieņemti ar kristīšanu Viņa baznīcā” (M&D20:37).

Mums jātop kristītiem, lai mēs varētu saņemt Svētā Gara dāvanu

Tas Kungs teica: „Ja tu pievērsīsies Man un . . . nožēlosi visus savus pārkāpumus [grēkus], un tapsi kristīts, tieši ūdenī, Mana Vienpiedzimušā Dēla Vārdā, . . . tu saņemsi Svētā Gara dāvanu” (Mozus gr. 6:52).

Mums jātop kristītiem, lai izrādītu paklausību

Jēzus Kristus bija bez grēka, un tomēr Viņš tika kristīts. Viņš teica, ka Viņu nepieciešams kristīt, „jo tā mums vajag piepildīt visu taisnību” (Mateja 3:15). Praviētis Nefijs paskaidroja, ka Tas Kungs viņam ir teicis: „Sekoiet Man un dariet to, ko jūs redzējāt Mani darām! . . . ar visu sirds nodomu, neliekuļojot un nekrāpjoties Dieva priekšā, bet ar patiesu nolūku, nožēlojot savus grēkus, liecinot Tēvam, ka jūs gribat uzņemties Kristus Vārdu ar kristīšanos” (2. Nefija 31:12–13).

Mums jātop kristītiem, lai mēs iekļūtu celestiālajā valstībā

Jēzus teica: „Kas tic Man un top kristīts, . . . iemantos Dieva valstību. Un tas, kas Man netic un netop kristīts, tiks pazudināts” (3. Nefijs 11:33–34). Kristīšana ir vārti, pa kuriem mēs ieejam celestiālajā valstībā (skat. 2. Nefija 31:17–18).

Pareizs kristīšanas veids

- Kā mums jātop kristītiem

Ir tikai viens pareizs kristīšanas veids. Jēzus atklāja pravietim Džozefam Smitam, ka cilvēkam, kuram ir atbilstošās priesterības pilnvaras kristīt, „jāieiet ūdenī ar cilvēku, kurš pārstāv sevi pašu kristīšanai. . . . Tad viņam ir jāiegremdē to ūdenī un jānāk atkal laukā no ūdens (M&D 20:73–74). Iegremdēšanās ir vajadzīga.

Apustulis Pāvils mācīja, ka ļaušana sevi iegremdēt ūdenī un iznākšana no ūdens simbolizē nāvi un augšāmcelšanos. Pēc kristīšanas mēs sākam jaunu dzīvi. Pāvils teica:

„Jeb vai jums nav zināms, ka mēs visi, kas Jēzus Kristus Vārdā esam kristīti, esam iegremdēti Viņā nāvē?”

Jo mēs līdz ar Viņu kristībā esam aprakti nāvē, lai, tāpat kā Kristus Sava Tēva godības spēkā uzcelts no mirušiem, arī mēs dzīvotu atjaunotā dzīvē.

Jo, ja mēs Viņam esam kļuvuši līdzīgi nāvē, mēs būsīm tādi arī augšāmcelšanā” (Romiešiem 6:3–5).

Kristīšana ar iegremdēšanu ūdenī, ko izpilda cilvēks ar attiecīgajām pilnvarām, ir vienīgais pieņemamais kristīšanas veids.

- Kādēļ, izpildot kristīšanu, tik svarīgas ir pilnvaras?
- Kādā ziņā kristīšana ar iegremdēšanu ir salīdzināma ar Glābēja nāvi un Augšāmcelšanos?

Kristīšana atbildības vecumā

- Kam jātop kristītam?

Katram, kas sasniedz astoņu gadu vecumu un var atbildēt par savu rīcību, jātop kristītam. Dažas baznīcas māca, ka ir jākrista mazi bērni. Tas neatbilst Glābēja mācībai. Runādams par bērniem, Viņš teica: „Tādiem pieder Debesu valstība” (Mateja 19:14).

Pravietis Mormons teica, ka mazu bērnu kristīšana ir bezdievība Dieva priekšā, jo viņi nav spējīgi grēkot. Kristīšana nav obligāta cilvēkiem, kuru psihiskais stāvoklis neļauj tiem atšķirt labu no ļauna (skat. Moronija 8:9–22).

Visiem pārējiem cilvēkiem jātop kristītiem. Mums jāsaņem kristīšanas priekšraksts un jāsaģlabā uzticība derībai, ko mēs noslēdzam, kad tiekam kristīti.

- Ko jūs varētu teikt draugam, kurš tic, ka zīdaiņiem ir jātop kristītiem?

Kad mēs topam kristīti, mēs noslēdzam derību

Daudzi Svētie Raksti māca par kristīšanu. Vienā no Rakstu vietām pravietis Alma māca, ka ticība un grēku nožēlošana ir soļi, kas sagatavo mūs kristīšanai. Viņš māca, ka kristoties mēs slēdzam derību ar To Kungu. Mēs solāmies veikt noteiktus darbus, un kā atlīdzību par to Dievs apsola mūs svētīt.

Alma paskaidroja, ka mums jāvēlas, lai mūs sauc par Dieva tautu. Mums jābūt gataviem palīdzēt un mierināt citam citu. Mums jāstāv kā Dieva lieciniekiem visos laikos un visās lietās, un visās vietās. Ja mēs to darīsim un tapsim kristīti, Dievs piedos mums mūsu grēkus. Cilvēkiem, kas ticēja tam, ko viņš māca par evaņģēliju, Alma teica:

„šeit ir Mormonas ūdeņi. . . . Un tagad, tā kā jūs vēlaties nākt Dieva pulkā un tikt saukti par Viņa tautu, . . . kas jums ir pret to, lai taptu kristīti Tā Kunga Vārdā kā liecinieki Viņa priekšā, ka jūs stājaties derībā ar Viņu, ka jūs kalposit Viņam un turēsit Viņa pavēles, lai Viņš vēl pilnīgāk varētu izliet Savu Garu pār jums?” (Mosijas 18:8–10). Ļaudis aiz prieka sita plaukstas un teica, ka tā ir viņu vēlēšanās, tikt kristītiem. Alma kristīja viņus Mormonas ūdeņos. (Skat. Mosijas 18:7–17.)

Alma mācīja, ka kristoties mēs ar To Kungu slēdzam derību, apsolut:

1. Nākt Dieva pulkā.
2. Nest viens otra slogus.
3. Stāvēt kā Dieva lieciniekiem visos laikos un visās lietās, un visās vietās.
4. Kalpot Dievam un turēt Viņa baušļus.

Kad esam kristīti un turam kristīšanas derības, Tas Kungs mums apsola:

1. Piedot mūsu grēkus (skat. Ap. d. 2:38; M&D 49:13).
  2. Vēl pilnīgāk izliet Savu Garu pār mums (skat. Mosijas 18:10).
  3. Dot mums Svēto Garu, lai tas mūs ik dienas vada un palīdz mums (skat. Ap. d. 2:38; M&D 20:77).
-

4. Tikt pieskaitītiem pie tiem, kas ir no pirmās augšāmcelšanās (skat. Mosijas 18:9).

5. Dot mums mūžīgo dzīvi (skat. Mosijas 18:9).

- Ko, jūsuprāt, nozīmē nest viens otra slogus? Stāvēt kā Dieva lieciniekiem visos laikos un visās lietās, un visās vietās?

Kristīšana ir jaunas dzīves sākums

Ar kristīšanos mēs uzsākam jaunu dzīves veidu. Tādēļ mēs to saucam par atdzimšanu. Jēzus teica, ka, ja mēs neatdzimstam ūdenī un garā, mēs nevaram tikt Dieva valstībā (skat. Jāņa 3:3–5). Šis princips nepārprotami tika izskaidrots Ādamam:

„Kā jūs piedzimāt pasaulē ar ūdeni un asinīm, un garu, ko Es esmu radījis, un tā kļūvāt no pīšļiem par dzīvu dvēseli, tā jums ir jāpiedzimst no jauna debesu valstībā no ūdens un no Gara, un jātop attīrītiem ar asinīm, patiesi Mana Vienpiedzimušā asinīm” (Mozus gr. 6:59).

Apustulis Pāvils teica, ka pēc kristīšanās mēs sākam jaunu dzīvi. „Jo mēs līdz ar Viņu kristībā esam aprakti nāvē, lai . . . arī mēs dzīvotu atjaunotā dzīvē (Romiešiem 6:4). Viena no kristīšanas lielajām svētībām ir tā, ka tā dod mums iespēju no jauna uzsākt ceļu pretī mūsu mūžīgajam mērķim.

- Kādā ziņā jūsu kristības bija jauns sākums?

Papildu Svētie Raksti

- 2. Nefija 31:4–7 (kristīšanas mērķis un nepieciešamība)
- 3. Nefijs 11:21–27; M&D 20:72–74 (kā jāizpilda kristīšana)
- Ap. d. 2:38–39 (kristieties, lai jūs dabūtu grēku piedošanu)
- Moronija 8:8–12; M&D 20:71–72 (nav jākristī mazi bērni; jākristī visi, kas nožēlo grēkus)
- Almas 7:14–16 (kristīšana ir šķīstīšanās, derības slēgšana, lai iegūtu mūžīgo dzīvi)

Svētā Gara dāvana

21. nodaļa

Svētais Gars

7. nodaļā mēs mācījāmies, ka Svētais Gars ir Dievības loceklis. „Tas ir gars” (M&D 130:22). Viņam nav ķermeņa no miesas un kauliem. Viņš vienlaicīgi var atrasties tikai vienā vietā, taču Viņa ietekmi tai pašā laikā var just visur. Viņa misija ir liecināt par Tēvu un Dēlu, un visu patiesību. Turklāt Svētais Gars šķīstī un dara mūs svētus, lai sagatavotu mūs dzīvošanai Dieva klātbūtnē. Svētais Gars šķīstī mūsu sirdis, un mēs vairs nevēlamies darīt ļaunu.

Pastāv atšķirība starp Svēto Garu un Svētā Gara *dāvanu*. Šajā nodaļā mēs uzzināsim, kas ir Svētā Gara dāvana un kā mēs varam saņemt no Dieva šo lielo dāvanu.

Svētā Gara dāvana

- Ar ko atšķiras Svētais Gars no Svētā Gara dāvanas?

Svētā gara dāvana ir priekšrocība, ko piešķir cilvēkiem, kuri tic Jēzum Kristum un ir tapuši kristīti un konfirmēti par Baznīcas locekļiem, lai saņemtu pastāvīgu vadību un iedvesmu no Svētā Gara.

Džozefs Smits teica, ka mēs ticam, ka Svētā Gara dāvanu var baudīt tagad tikpat lielā mērā, kā tas bija pirmo apustuļu dienās. Mēs ticam šai dāvanai visā tās pilnībā, spēkā, diženumā un godībā. (Skat. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 97–98.)

Var gadīties, ka Svētais Gars īsu laiku vada kādu cilvēku, kurš nav saņēmis Svētā Gara dāvanu (skat. M&D 130:23). Tomēr šī vadība

---

Skolotājiem: Jūs varat aicināt nodarbības dalībniekus vai ģimenes locekļus piedalīties kādā no šeit dotajām aktivitātēm: (1) Izlasiet papildu Rakstu vietas, kas dotas nodaļas beigās, un pārrunājiet, kā Svētais Gars mums palīdz mūsu mirstīgās dzīves laikā. (2) Pastāstiet par dažām svētībām, kas nākušas jūsu dzīvē, pateicoties Svētā Gara dāvanai. (3) Pārrunājiet, ko vecāki var darīt, lai palīdzētu saviem bērniem saprast, kas ir Svētā Gara dāvana un kādā veidā Svētais Gars ar mums sazinās.

nebūs ilgstoša, ja viņš netaps kristīts un viņam netiks uzliktas rokas, lai dotu viņam Svētā Gara dāvanu. Apustuļu darbu 10. nodaļā mēs lasām, ka romiešu virsnieks Kornēlijs saņēma iedvesmu no Svētā Gara, un tāpēc viņš zināja, ka Jēzus Kristus evaņģēlijs ir paties. Taču Kornēlijs nesaņēma Svētā Gara dāvanu, iekams viņš nebija kristīts. Praviētis Džozefs Smits mācīja, ka Svētais Gars būtu Kornēliju atstājis, ja viņš netiktu kristīts un nesaņemtu Svētā Gara dāvanu (skat. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 97).

Mūsdienās daudzi Baznīcai nepiederoši cilvēki caur Svētā Gara spēku uzzina, ka Mormona Grāmata ir patiesa (skat. Moronija 10:4–5). Taču šī sākotnējā liecība viņus atstāj, ja viņi nesaņem Svētā Gara dāvanu. Viņi nesaņem to paliekošo pārliecību, kuru var iegūt tikai tie, kam ir Svētā Gara dāvana.

Svētā Gara dāvanas saņemšana

- Kas mums ir jādara, lai saņemtu pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni?

Tas Kungs teica: „Un tos, kam ir ticība, jūs konfirmēsiet Manā baznīcā ar roku uzlikšanu, un Es dāvāšu tiem Svētā Gara dāvanu” (M&D 33:15).

Katrs cienīgs Baznīcas elders, saņēmis attiecīgās pilnvaras, var piešķirt Svētā Gara dāvanu citam cilvēkam. Taču nav nekādu garantiju, ka šis cilvēks saņems iedvesmu un vadību no Svētā Gara tikai tādēļ, ka elderi ir viņam uzlikuši uz galvas savas rokas. Katram cilvēkam ir „jāsaņem Svētais Gars”. Tas nozīmē, ka Svētais Gars ieradīsies pie cilvēka tikai tad, ja šis cilvēks būs ticības pilns un vēlēsies saņemt palīdzību no šī Debesu sūtņa.

Lai mēs būtu cienīgi saņemt Svētā Gara palīdzību, mums jācenšas stingri ievērot Dieva baušļus. Mūsu domām un darbiem jābūt šķīstiem.

Svētā Gara ietekmes atpazīšana

Svētais Gars parasti ar mums sazinās klusi. Viņa ietekmi bieži sajūtam kā klusu, mierīgu balsi (skat. 1. Ķēniņu 19:9–12; Helamana 5:30; M&D 85:6). Prezidents Boids K. Pekers paskaidroja: „Svētais Gars runā ar balsi, ko jūs varat drīzāk *sajust* nekā *dzirdēt*. . . . Lai

gan mēs runājam par Gara čukstu saklausīšanu, tomēr visbiežāk cilvēki apraksta garīgo pamudinājumu ar vārdiem: Man bija sajūta . . .” Viņš turpināja: „Šī Gara balss runā maigi, mudinot jūs kaut ko darīt vai sacīt, tā var jūs pasargāt vai brīdināt” (Conference Report, 1994. g. okt., 77; vai *Ensign*, 1994. g. nov., 60).

Viena no Dieva lielākajām dāvanām

- Kādas svētības mēs varam saņemt, pateicoties Svētā Gara dāvanai? Svētā Gara dāvana ir viena no Dieva lielākajām dāvanām mums. Ar Svētā Gara apstiprinājumu mēs zinām, ka Dievs dzīvo, ka Jēzus ir Kristus un ka uz Zemes ir atjaunota Viņa Baznīca. No Svētā Gara mēs varam saņemt pamudinājumus, kas rāda mums visu, kas mums jādara (skat. 2. Nefija 32:5). Svētais Gars dara mūs svētus, lai sagatavotu mūs dzīvošanai pie Dieva. Mēs varam baudīt Gara dāvanas (skat. 22. nodaļu šajā grāmatā). Šī mūsu Debesu Tēva lieliskā dāvana var nest mieru mūsu sirdīm un izpratni par Dieva lietām (skat. 1. korintiešiem 2:9–12).
- Kādēļ Svētā Gara dāvana ir viena no Dieva lieliskākajām dāvanām mums?

Papildu Svētie Raksti

- 1. korintiešiem 3:16–17; M&D 130:22–23 (Svētais Gars dzīvo ar ticīgajiem)
- Ap. d. 19:1–7 (Svētā Gara dāvana dota senatnē)
- Moronija 8:25–26 (kā saņemt Svēto Garu)
- Moronija 10:5 (Svētais Gars ir patiesības liecinieks)
- Mosijas 5:2 (Svētais Gars pārmaina sirdis)
- Almas 5:54 (Svētais Gars iesvēta)

Gara dāvanas

22. nodaļa

Gara dāvanas

- Kādas garīgas dāvanas Tas Kungs mums dod?

Pēc kristīšanas katram no mums ar roku uzlikšanu uz galvas tiek dota Svētā Gara dāvana. Ja esam uzticīgi, mēs varam pastāvīgi baudīt Viņa ietekmi. Pateicoties Svētajam Garam, katrs no mums var tikt svētīts ar noteiktām garīgām spējām, ko sauc par Gara dāvanām. Šīs dāvanas tiek piešķirtas tiem, kas ir uzticīgi Kristum. „Visas šīs dāvanas nāk no Dieva, Dieva bērnu labumam” (M&D 46:26). Tās palīdz mums iepazīt un mācīt evaņģēlija patiesības. Tās palīdzēs mums svētīt citus. Tās aizvedīs mūs atpakaļ pie mūsu Debesu Tēva. Lai gudri izmantotu šīs dāvanas, mums jāzina, kādas tās ir, kā mēs varam tās attīstīt un kā tās atšķirt no Sātana atdarinājumiem.

Svētajos Rakstos minētas daudzas Gara dāvanas. Šīs dāvanas tika dotas patiesās Baznīcas locekļiem, kad vien tā ir pastāvējusi uz Zemes (skat. Marka 16:16–18). Pie Gara dāvanām pieder tālāk norādītās dāvanas.

Valodu prasmes dāvana (M&D 46:24)

Reizēm mums jāsludina evaņģēlijs valodā, kas mums nav zināma. Tādās reizēs Tas Kungs var svētīt mūs ar spēju runāt šajā valodā. Daudzi misionāri ir saņēmuši valodu prasmes dāvanu, kad tā ir bijusi ļoti nepieciešama. Piemēram, elders Alonzo A. Hinklijs bija misionārs Holandē, un viņš tikai mazliet saprata holandiešu valodu un slikti runāja tajā, kaut arī viņš bija uzcītīgi mācījies un lūdzis Dievu. Kad viņš iegriezās kādā mājā, kurā viņš jau iepriekš bija

---

Skolotājiem: Apsveriet iespēju palūgt katram nodarbības dalībniekam vai ģimenes loceklim pārskatīt sarakstu ar garīgajām dāvanām, kas dotas šajā nodaļā, un izvēlēties divas, par kurām tie vēlētos uzzināt vairāk. Stundas laikā dodiet tiem laiku patstāvīgi studēt rindkopas un Rakstu vietas par dāvanām, ko tie ir izvēlējušies. Pēc tam, kad tiem ir bijis laiks studēt, palūdziet tos dalīties tajā, ko ir mācījušies.

ciemojies, durvis atvēra kāda sieviete un ļoti dusmīgi uzrunāja viņu holandiešu valodā. Sev par lielu izbrīnu viņš saprata katru vārdu. Viņš sajuta spēcīgu vēlēšanos sniegt šai sievietei savu liecību holandiešu valodā. Viņš sāka runāt, un viņa vārdi izskanēja skaidrā holandiešu valodā. Taču, kad viņš atgriezās, lai nodemonstrētu savam misijas prezidentam, ka var runāt holandiešu valodā, šī spēja bija viņu atstājusi. Daudzi uzticīgi Baznīcas locekļi ir tikuši svētīti ar valodu prasmes dāvanu. (Skat. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, apkop. Joseph Fielding Smith Jr., 5 sēj. [1957–66], 2:32–33.)

Valodu tulkošanas dāvana (M&D 46:25)

Šī dāvana mums reizēm tiek piešķirta, kad mēs nesaprotam kādu valodu un mums jāsaņem svarīga vēsts no Dieva. Piemēram, prezidentam Deividam O. Makejam bija liela vēlēšanās runāt ar svētajiem Jaunzēlandē bez tulka. Viņš izteica viņiem cerību, ka Tas Kungs viņus svētīs, lai tie viņu varētu saprast. Viņš runāja angļiski. Viņa vēstījums ilga apmēram četrdesmit minūtes. Un viņš teica, ka pēc viņu sejas izteiksmes un asarām daudzu klausītāju acīs viņš varējis noprast, ka tie ir uztvēruši viņa vēstījumu. (Skat. *Answers to Gospel Questions*, 2:30–31.)

Tulkošanas prasmes dāvana (M&D 5:4)

Ja Baznīcas vadītāji ir aicinājuši mūs tulkot Tā Kunga vārdu, mēs varam saņemt dāvanu, kas palīdz mums tulkot to daudz labāk, nekā mēs to spētu paši ar savām spējām. Tāpat kā ar citām dāvanām, lai saņemtu šo dāvanu, mums ir tikumīgi jādzīvo, cītīgi jāmācās un jālūdz Dievs. Ja mēs to darām, Tas Kungs liek mums sajust iekšēju degsmi attiecībā uz tulkojuma pareizību (skat. M&D 9:8–9). Džozefam Smitam bija tulkošanas prasmes dāvana, kad viņš pārtulkoja Mormona Grāmatu. Viņš saņēma šo dāvanu tikai tad, kad viņš bija saskaņā ar Garu.

Gudrības dāvana (M&D 46:17)

Daži no mums ir svētīti ar spēju saprast cilvēkus un evaņģēlija principus, un kā tie attiecas uz mūsu dzīvi. Mums ir teikts:

„Ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdams, un viņam taps dots.

Bet lai viņš lūdz ticībā, nemaz nešaubīdamies, jo, kas šaubās, līdzinās vēja dzītam un mētātam jūras vilnim.

Jo tāds cilvēks . . . lai nedomā, ka viņš no Tā Kunga ko saņems” (Jēkaba v. 1:5–8).

Tas Kungs ir teicis: „Nemeklējiet bagātību, bet gudrību, un lūk, Dieva noslēpumi tiks atklāti jums, un tad jūs būsit padarīti bagāti” (M&D 6:7).

Zināšanu dāvana (M&D 46:18)

Zināšanas par Dievu un Viņa likumiem atklāj Svētais Gars (skat. M&D 121:26). Mēs nevaram tikt glābti, ja mēs nezinām šos likumus (skat. M&D 131:6).

Tas Kungs atklāja: „Ja cilvēks iegūst vairāk zināšanu un saprāta šajā dzīvē caur savu uzcītību un paklausību nekā cits, tik daudz priekšrocības viņam būs nākamajā pasaulē” (M&D 130:19). Tas Kungs mums ir pavēlējis, lai mēs mācāmies, cik daudz vien varam, par Viņa darbu. Viņš vēlas, lai mēs mācāmies par Debesīm un Zemi, par lietām, kas notikušas vai arī vēl notiks pašu mājās un svešās zemēs (skat. M&D 88:78–79). Tomēr ir tādi cilvēki, kas cenšas iegūt zināšanas, paļaujoties tikai uz pašu spēkiem. Viņi nelūdz palīdzību no Svētā Gara. Šie cilvēki vienmēr mācās, bet nekad nenonāk pie patiesības (skat. 2. Timotejam 3:7). Kad mēs iegūstam zināšanas caur Svētā Gara atklāsmi, Viņa Gars runā ar mūsu prātu un sirdi (skat. M&D 6:15, 22–24; 8:2; 9:7–9).

Gudrības un zināšanu mācīšanas dāvana (Moronija 10:9–10)

Dažiem cilvēkiem ir dotas īpašas spējas izskaidrot un liecināt par evaņģēlija patiesībām. Šo dāvanu var izmantot, kad mēs mācām klasi. To var izmantot vecāki, lai mācītu savus bērnus. Vēl šī dāvana palīdz mums mācīt citus, lai tie saprastu evaņģēliju.

Dāvana, pateicoties kurai, mēs zinām, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls (M&D 46:13)

Šo dāvanu ir saņēmuši pravieši un apustuļi, kas ir aicināti par īpašiem Jēzus Kristus lieciniekiem. Tomēr arī citiem tiek dota šī dāvana. Katrs cilvēks var saņemt liecību caur Svētā Gara čukstiem. Prezidents Deivids O. Makejs mācīja: „Dažiem tiek dots, saka Tas Kungs Mācībā un Derībā, ar Svēto Garu zināt, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls un ka Viņš tika sistis krustā par pasaules grēkiem [skat. M&D 46:13]. Šādi cilvēki stāv stingri uz atklāsmes klints savā liecībā, ko tie sniedz pasaulei” (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 166).

Dāvana, pateicoties kurai, mēs ticam citu sniegtajai liecībai (M&D 46:14)

Ar Svētā Gara spēku mēs varam zināt patiesību par visu. Ja vēlamies zināt, vai kāds runā patiesību vai nē, mums ticībā ir jālūdz Dievs. Ja tas, par ko mēs lūdzam, ir patiesība, Tas Kungs iedvesīs mieru mūsu prātā (skat. M&D 6:22–23). Šādi mēs varam uzzināt, vai kāds cits, pat pravietis, ir saņēmis atklāsmi. Nefijs lūdza, lai Tas Kungs ļauj viņam redzēt, just un zināt, ka viņa tēvs sapnī ir redzējis patiesību (skat. 1. Nefija 10:17–19).

Pravietošanas dāvana (M&D 46:22)

Cilvēkiem, kuri saņem patiesas atklāsmes par pagātņi, tagadni un nākotni, piemīt pravietošanas dāvana. Šī dāvana ir praviešiem, taču arī mēs to varam saņemt, lai ar tās palīdzību veidotu savu dzīvi (skat. 1. korintiešiem 14:39). Mēs varam saņemt atklāsmes no Dieva paši par sevi un par saviem aicinājumiem, taču nekad par Baznīcu vai tās vadītājiem. Ja kāds cilvēks saņemtu atklāsmi par kādu sev augstākstāvošu, par ko tam nav dotas pilnvaras, tas būtu pretrunā ar Debesīs valdošo kārtību. Ja mums patiešām ir pravietošanas dāvana, mēs nekad nesaņemsim atklāsmi, kas neatbilst tam, ko Tas Kungs ir teicis Svētajos Rakstos.

Dziedināšanas dāvana (M&D 46:19–20)

Kad esam slimi, mēs visi varam pielietot ticību, lai tiktu dziedināti (skat. M&D 42:48). Daudziem priesterības nesējiem ir dāvana

---

dziedināt slimos. Citi var saņemt zināšanas par to, kādā veidā ārstēt slimības.

Brīnumu darīšanas dāvana (M&D 46:21)

Tas Kungs daudzreiz ir svētījis Savus ļaudis brīnumainos veidos. Kad Jūtas štata pionieri iesēja savu pirmo ražu, to gandrīz būtu iznīcinājis siseņu uzbrukums. Pionieri lūdza, lai Dievs glābj viņu sējumus, un Viņš sūtīja kaijas, kas siseņus aprija. Ja mums vajadzīga palīdzība un mēs lūdzam Dievu ticībā, Tas Kungs darīs brīnumus mūsu labā (skat. Mateja 17:20; M&D 24:13–14).

Ticības dāvana (Moronijs 10:11)

Jareda brālim bija ļoti stipra ticība. Pateicoties savai ticībai, viņš saņēma citas dāvanas. Viņa ticība bija tik liela, ka viņam parādījās Glābējs (skat. Etera 3:9–15). Ja nav ticības, tad nevar saņemt nevienu citu dāvanu. Moronijs apsoliņa, ka „katram, kas tic Kristum, nešaubīdamies nenieka, viss, ko tas lūgs Tēvam Kristus Vārdā, tiks viņam dots” (Mormona 9:21). Mums jācenšas stiprināt savu ticību, atklāt savas dāvanas un izmantot tās.

Dažiem cilvēkiem trūkst ticības, un viņi neatzīst, ka Gara dāvanas tiešām pastāv. Moronijs viņiem saka:

„Un vēl es runāju uz jums, kas noliedzat Dieva atklāsmes un sakāt, ka tās ir beigušās, ka nav vairs atklāsmju, nedz pravietojumu, nedz dāvanu, nedz izdziedināšanas, nedz runāšanas mēlēs, nedz valodu izskaidrošanas;

lūk, es saku jums, tas, kas noliedz šīs lietas, nezina Kristus evaņģēliju; jā, tas nav lasījis Rakstus; ja ir, tad tas nesaprot tos” (Mormona 9:7–8).

- Kādēļ Tas Kungs mums dod garīgās dāvanas?

Mēs varam attīstīt savas dāvanas

- Kā mēs varam „nopietni [tiekties] pēc labākajām dāvanām”? (M&D 46:8).

Tas Kungs teica: „Jo visiem nav katra dāvana dota, jo ir daudz dāvanu, un katram cilvēkam tiek dota dāvana ar Dieva Garu.

Dažiem tiek dota viena, un citiem tiek dota cita, lai visi tādējādi gūtu labumu” (M&D 46:11–12).

Lai attīstītu savas dāvanas, mums jāatklāj, kādas dāvanas mums ir. To mēs panākam ar lūgšanām un gavēšanu. Mums jātiecas pēc labākajām dāvanām (skat. M&D 46:8). Reizēm patriarhālā svētība mums palīdz uzzināt, kādas dāvanas mums ir piešķirtas.

Mums jābūt uzticīgiem un paklausīgiem, lai mums tiktu piešķirtas dāvanas. Pēc tam mums jāizmanto šīs dāvanas, darot Tā Kunga darbu. Mums tās netiek dotas, lai apmierinātu mūsu ziņkāri vai lai mums kaut ko pierādītu tāpēc, ka mums trūkst ticības. Mūsu garīgās dāvanas, Tas Kungs teica, “tiek dotas to labumam, kas mīl Mani un tur Manas pavēles, un to, kas tiecas to darīt” (M&D 46:9).

- Padomājiet par dažām garīgajām dāvanām, kas varētu jūs personīgi stiprināt vai palīdzēt jums kalpot Tam Kungam un citiem. Ko jūs darīsiet, lai saņemtu šīs dāvanas ?

Sātans atdarina Gara dāvanas

- Kā mēs varam atšķirt īstās Gara dāvanas no Sātana atdarinājumiem?

Sātans prot atdarināt valodu prasmes, praviešības, vīziju un dziedināšanas dāvanas, un citus brīnumus. Mozum bija jāpacenšas ar Sātana atdarinājumiem faraona galmā (skat. 2. Mozus 7:8–22). Sātans grib, lai mēs noticētu viņa viltus praviešiem, viltus dziedniekiem un viltus brīnumu darītājiem. Tie mums var likties tik īsti, ka vienīgais veids, kā tos atpazīt, ir lūgt no Dieva izpratnes dāvanu. Pats velns var parādīties gaismas eņģeļa izskatā (skat. 2. Nefija 9:9).

Sātans vēlas, lai mēs neredzam patiesību un netiecamies pēc patiesajām Gara dāvanām. Mediji, astrologi, zīlnieki un burvji — visi ir Sātana iedvesmoti pat tad, ja tie apgalvo, ka seko Dievam. Tā Kunga acīs viņu darbi ir negantība (skat. Jesajas 47:12–14; 5. Mozus 18:9–10). Mums jāizvairās no jebkādas biedrošanās ar Sātana spēkiem.

Mums jārikojas piesardzīgi ar mūsu Gara dāvanām

- Kā mēs varam turēt garīgās dāvanas svētas?

Tas Kungs teica: „Pavēli Es dodu tiem, ka tiem nebūs lielities ar šīm lietām, nedz runāt par tām pasaules priekšā; jo šīs lietas ir dotas jums jūsu labumam un glābšanai” (M&D 84:73). Mums jāatceras, ka garīgās dāvanas ir svētas (skat. M&D 6:10).

Kā atlīdzību par šīm dāvanām Tas Kungs prasa, lai mēs „[pateicamies] Dieva Garā par katru svētību, ar ko [mēs tiekam] svētīti” (M&D 46:32).

Papildu Svētie Raksti

- 3. Nefijs 29:6–7 (kāds liktenis gaida tos, kas noliedz dāvanas)
- Moronija 10:7–19 (dāvanas ir atkarīgas no ticības)
- 3. Nefijs 26:17; 27:20; M&D 84:64 (dāvana, kas tiek dota ar kristīšanu)
- 1. korintiešiem 12 (Gara dāvanas Jēzus Kristus Baznīcā senatnē)
- M&D 46:9–26 (Gara dāvanas Baznīcā mūsdienās)

Simon Dewey

Svētais Vakarēdiens

23. nodaļa

Kristus ieviesa Svēto Vakarēdienu

• Ko Svētā Vakarēdiena simboli māca par Jēzus Kristus Izpirkšanu? Mūsu Glābējs vēlas, lai mēs atceramies Viņa lielo grēkus izpērkošo upuri un turam Viņa baušļus. Lai palīdzētu mums to darīt, Viņš ir pavēlējis mums bieži sanākt kopā un pieņemt Svēto Vakarēdienu.

Svētais Vakarēdiens ir svēts priesterības priekšraksts, kas palīdz mums atcerēties Glābēja paveikto Izpirkšanu. Svētā Vakarēdiena laikā mēs baudām maizi un ūdeni. To mēs darām, atceroties Viņa miesu un asinis, kuras Viņš ziedoja kā upuri par mums. Pieņemot Svēto Vakarēdienu, mēs atjaunojam svētās derības ar mūsu Debesu Tēvu.

Neilgi pirms krustā sišanas Jēzus sapulcēja ap Sevi apustuļus kāda nama augšistabā. Viņš zināja, ka Viņam drīz jāmirst pie krusta. Šī bija pēdējā reize pirms Viņa nāves, kad Viņš satikās ar šiem dārgajiem cilvēkiem. Viņš gribēja, lai tie Viņu vienmēr atcerētos, lai viņi būtu stipri un uzticīgi.

Lai palīdzētu viņiem atcerēties Sevi, Viņš ieviesa Svēto Vakarēdienu. Viņš lauza maizi gabalos un svētīja to. Tad Viņš sacīja: „Ņemiet, ēdiet, tas ir Mana ķermeņa piemiņai, ko Es dodu kā izpirkumu par jums” (Džozefa Smita tulkojums, Mateja 26:22). Pēc tam Viņš paņēma kausu vīna, svētīja to un deva dzert Saviem apustuļiem. Viņš teica: „Tas ir Manu . . . asiņu piemiņai, kas tiek izlietas par visiem tiem, kas ticēs Manam Vārdam, viņu grēku piedošanai” (Džozefa Smita tulkojums, Mateja 26:24; skat. arī Mateja 26:26–28; Marka 14:22–24; Lūkas 22:15–20).

Pēc Savas augšāmcelšanās Jēzus ieradās Amerikas kontinentā un mācīja šo pašu priekšrakstu nefijiešiem (skat. 3. Nefijs 18:1–11; 20:1–9). Kad Baznīca tika atjaunota pēdējās dienās, Jēzus atkal

---

pavēlēja Savai tautai pieņemt Svēto Vakarēdienu Viņa piemiņai, teikdams: „Ir nepieciešams, lai baznīcas locekļi sanāktu kopā bieži, lai dalītos ar maizi un vīnu, pieminot To Kungu Jēzu” (M&D 20:75).

Kā tiek izpildīts Svētā Vakarēdiena priekšraksts

Svētie Raksti precīzi paskaidro, kā jāizpilda Svētā Vakarēdiena priekšraksts. Katrā sabata dienā Baznīcas locekļi sanāk kopā lūgt Dievu un pieņemt Svēto Vakarēdienu (skat. M&D 20:75). Svētā Vakarēdiena priekšrakstu izpilda tie, kuriem ir attiecīgās priesterības pilnvaras. Priesteris vai elders sadala maizi gabalos, nometas ceļos un svētī to (skat. M&D 20:76). Pēc tam diakons vai kāds cits priesterības nesējs izdala Svētā Vakarēdiena maizi draudzei. Pēc tam priesteris vai elders svētī ūdeni, un arī tas tiek pasniegts draudzes locekļiem. Kad Jēzus ieviesa Svēto Vakarēdienu, Viņš deva Saviem mācekļiem vīnu. Tomēr kādā pēdējo dienu atklāsmē Viņš teica, ka nav svarīgi, ko mēs Svētā Vakarēdiena laikā ēdam vai dzeram, ja vien mēs Viņu atceramies (skat. M&D 27:2–3). Mūsdienās Pēdējo dienu svētie vīna vietā dzer ūdeni.

Jēzus ir atklājis noteiktus vārdus abām Svētā Vakarēdiena lūgšanām. Mums ir uzmanīgi jāklausa šīs skaistās lūgšanas un jācenšas saprast, ko mēs solām un kas tiek solīts mums. Lūk, lūgšana, kas veltīta maizes svētīšanai:

„Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi, Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo maizi visām tām dvēselēm, kuras no tās ņem, lai viņi varētu ēst, atceroties Tava Dēla miesu, un liecināt Tev, ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, ka viņi ir ar mieru pieņemt Tava Dēla Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu, un pildīt Viņa baušļus, kurus Viņš tiem ir devis; lai Viņa Gars varētu vienmēr būt ar viņiem. Āmen” (M&D 20:77).

Lūk, lūgšana, kas veltīta ūdens svētīšanai:

„Ak Dievs, Mūžīgais Tēvs, mēs lūdzam Tevi Tava Dēla Jēzus Kristus Vārdā, svētīt un svētu padarīt šo vīnu [ūdeni] visām tām dvēselēm, kuras no tā dzer, lai viņi to varētu darīt, atceroties Tava Dēla asinis, kas tika izlietas par viņiem, lai viņi Tev varētu liecināt, ak Dievs,

Mūžīgais Tēvs, ka tie vienmēr Viņu atcerēsies, lai Viņa Gars varētu būt ar viņiem. Āmen” (M&D 20:79).

Svētā Vakarēdiena priekšrakstu izpilda ļoti vienkārši un godbijīgi.

- Uzmanīgi pārlasiet Svētā Vakarēdiena lūgšanas. Padomājiet par katras frāzes nozīmi.

Derības, ko mēs atjaunojam Svētā Vakarēdiena laikā

- Kādas derības mēs atjaunojam Svētā Vakarēdiena laikā? Kādas svētības Tas Kungs apsola, ja mēs turam šīs derības?

Katru reizi, kad mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, mēs atjaunojam derības ar To Kungu. Derība ir svēts abpusējs solījums starp To Kungu un Viņa bērniem. Derības, ko mēs slēdzam, ir skaidri izklāstītas Svētā Vakarēdiena lūgšanās. Ir svarīgi zināt, kas tās par derībām un ko tās nozīmē.

Mēs slēdzam derību, ka mēs pieņemam Jēzus Kristus Vārdu. Ar to mēs parādām, ka esam gatavi piederēt Viņam un Viņa Baznīcai. Mēs apņemamies kalpot Viņam un saviem līdzcilvēkiem. Mēs apsolām, ka nedarīsim Viņa Vārdam kaunu un negodu.

Mēs slēdzam derību, ka vienmēr atcerēsimies Jēzu Kristu. Viņš un Viņa misija iespaidos visas mūsu domas, jūtas un rīcību.

Mēs apsolām ievērot Viņa baušļus.

Šīs saistības mēs uzņemamies, kad topam kristīti (skat. M&D 20:37; Mosijas 18:6–10). Tādā veidā, pieņemot Svēto Vakarēdienu, mēs atjaunojam derības, ko mēs noslēdzām, kad tikām kristīti. Jēzus parādīja mums piemēru, kā pieņemt Svēto Vakarēdienu (skat. 3. Nefijs 18:1–12), un teica, ka, ja mēs sekosim šim piemēram, nožēlojot grēkus un ticot Viņa Vārdam, mēs saņemsim grēku piedošanu (skat. Džozefa Smita tulkojums, Mateja 26:24).

Tas Kungs apsola, ka, ja mēs ievērosim mūsu derības, Viņa Gars vienmēr būs ar mums. Cilvēkam, kuru vada Gars, vienmēr būs zināšanas, ticība, spēks un taisnīgums, lai viņš iegūtu mūžīgo dzīvi.

- Ko mēs varam darīt, lai atcerētos šos solījumus nedēļas laikā?

Mūsu attieksme, pieņemot Svēto Vakarēdienu

- Kā mēs varam sagatavoties Svētā Vakarēdiena pieņemšanai? Par ko mēs varam domāt Svētā Vakarēdiena laikā, kas palīdzētu mums atcerēties Glābēja veikto Izpirkšanu?

Pirms mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, mums ir garīgi jāsa-gatavojas. Tas Kungs uzsver, ka neviens nedrīkst pieņemt Svēto Vakarēdienu necienīgi. Tas nozīmē, ka pirms Svētā Vakarēdiena pieņemšanas mums ir jānožēlo savi grēki. Svētie Raksti saka: „Ja kāds ir izdarījis pārkāpumu, lai viņš nebauda, līdz viņš nav izlī-dzis” (M&D 46:4). Tas Kungs deva norādījumus Saviem divpadsmit nefījiešu mācekļiem: „Lai jūs neļautu apzināti nevienam necienīgam baudīt no Manas miesas un asinīm, kad jūs to izdalīsīt; jo katrs, kas ēd un dzer Manu miesu un asinis necienīgi, ēd un dzer par sodu savai dvēselei” (3. Nefijs 18:28–29).

Svētā Vakarēdiena sanāksmes laikā mums jāatvairā jebkuras pasaulīgās domas. Mums jābūt dievbijīgiem un godbijīgiem. Mums jādomā par mūsu Glābēja veikto Izpirkšanu un jābūt pateicīgiem par to. Mums jāizvērtē sava dzīve un jāmeklē iespējas pilnveidoties. Vēl mums no jauna jāapņemas ievērot baušļus.

Mums nav nepieciešams būt pilnīgiem pirms Svētā Vakarēdiena pieņemšanas, taču sirdī mums jānes grēku nožēlošanas gars. Attieksme, ar kādu mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu, iespaido mūsu izjūtas, to pieņemot. Ja mēs pieņemam Svēto Vakarēdienu ar tīru sirdi, mēs saņemam Tā Kunga apsolītās svētības.

- Kāpēc, jūsuprāt, Svētā Vakarēdiena cienīga pieņemšana palielina mūsu garīgo spēku?

Papildu Svētie Raksti

- 1. korintiešiem 11:27–29 (pieņemiet Svēto Vakarēdienu cienīgi)
- Jāņa 4:5–14 (Jēzus ir dzīvais ūdens)
- Jāņa 6:30–35 (Jēzus ir dzīvības maize)

Skolotājiem: Ja vairāki no tiem, kurus jūs mācāt, ir bērnu vecāki, jūs varat palūgt viņus dalīties idejās par to, kā viņi var palīdzēt saviem bērniem sagatavoties pieņemt Svēto Vakarēdienu godbijīgi.

Sabata diena

24. nodaļa

Sabata dienas nozīme

- Kas ir sabata diena?

„Piemini sabata dienu, ka tu to svētī” (2. Mozus 20:8; skat. arī M&D 68:29).

Vārds *sabats* ir cēlies no ebreju valodas, un tas nozīmē *atpūta*. Pirms Jēzus Kristus Augšāmcelšanās sabata dienā tika pieminēta diena, kurā Dievs atpūtās, kad Viņš bija beidzis radīšanu. Tā bija derības zīme starp Dievu un Viņa tautu. Pirmajā Mozus grāmatā mēs lasām, ka Dievs radīja debesis un Zemi sešos laika posmos, kurus Viņš nosauca par dienām: „Un Dievs pabeidza septītajā dienā Savu darbu, ko Viņš bija darījis, un atdusējās septītajā dienā no visa Sava darba, ko bija darījis. Un Dievs svētīja septīto dienu un iesvētīja to, jo Viņš tanī atdusējās no visa Sava darba, ko radīdams bija darījis” (1. Mozus 2:2–3). Tagad sabatā tiek pieminēta arī Jēzus Kristus Augšāmcelšanās.

Sabata diena ir katra septītā diena. Tā ir svēta diena, kuru Dievs ir noteicis, lai mēs tajā atpūstos no saviem ikdienas darbiem un pielūgtu Viņu.

Sabata dienas mērķis

- Kā jūs paskaidrotu sabata dienas mērķi kādam, kurš neko nezina par sabatu?

Jēzus mācīja, ka sabata diena ir radīta cilvēka labā (skat. Marka 2:27). Sabata mērķis ir dot mums noteiktu nedēļas dienu, kurā pievērst savas domas un darbus Dievam. Šī nav diena, kurā tikai atpūsties no darba. Tā ir svēta diena, kas jāpavada, pielūdzot un godājot Dievu. Kad mēs atpūšamies no ierastajiem ikdienas darbiem, mūsu prāts atbrīvojas garīgu lietu pārdomāšanai. Šajā dienā

---

mums ir jāatjauno savas derības ar To Kungu un jāspēcina sava dvēsele ar Gara maizi.

- Padomājiet par to, ko jūs varat darīt, lai savā prātā saglabātu sabata mērķi, kad jūs katru nedēļu gatavojaties šai dienai.

Sabata vēsture

Pasaules pastāvēšanas sākumā Dievs iesvētīja septīto dienu kā sabatu (skat. 1. Mozus 2:2–3). Daudzām pasaules tautām kopš vissenākajiem laikiem ir saglabājusies tradīcija, pēc kuras septītā diena tiek turēta svēta. Dievs israēliešiem atjaunoja bausli par šo dienu, teikdams: „Piemini sabata dienu, ka tu to svētī” (2. Mozus 20:8). Vēl sabata dienas ievērošana bija zīme, ka israēlieši ir Viņa derības tauta (skat. 2. Mozus 31:12–13, 16; Jesajas 56:1–8; Jeremijas 17:19–27).

Tomēr daži jūdu vadoņi ieviesa daudz nevajadzīgu likumu sabata dienai. Viņi noteica, cik tālu cilvēks drīkst iet, kāda veida mezglu viņš drīkst sasiet u. tml.. Kad daži jūdu vadoņi nosodīja Jēzu Kristu par slimu cilvēku dziedināšanu sabatā, Jēzus tiem atgādināja, ka sabats ir radīts cilvēka labā.

Arī nefijieši saskaņā ar Dieva baušļiem ievēroja sabata dienu (skat. Jaroma 1:5).

Mūsdienās Tas Kungs ir atkārtoti devis Savu bausli, ka mums jāatceras sabata diena un jātur tā svēta (skat. M&D 68:29).

Tā Kunga diena

- Kādēļ sabats tika pārcelts no septītās dienas uz pirmo?

Līdz Jēzus Kristus Augšāmcelšanās dienai Viņš un Viņa mācekļi godāja septīto dienu kā sabatu. Pēc Viņa Augšāmcelšanās svētdienu turēja svētu kā Tā Kunga dienu, pieminot Viņa Augšāmcelšanos šajā dienā (skat. Ap. d. 20:7; 1. korintiešiem 16:2). No tā laika Viņa sekotāji par savu sabatu noteica pirmo dienu. Abos gadījumos darbam bija sešas dienas un viena diena atpūtai un pielūgsmei.

Mūsdienās Tas Kungs mums ir devis stingru bausli, kas mums liek godāt svētdienu, Tā Kunga dienu, kā savu sabatu (skat. M&D 59:12).

- Kādā veidā mūsu pielūgsmi sabata dienā var ietekmēt Augšāmcelšanās pieminēšana?

Sabata dienas turēšana svētumā

- Ko nozīmē turēt sabata dienu svētu?

Pirmkārt, Tas Kungs prasa, lai mēs sabata dienu padarītu svētu. Kādā atklāsmē Džozefam Smitam 1831. gadā Tas Kungs pavēlēja svētajiem doties uz lūgšanu namu, pieņemt Vakarēdienu, atpūsties no saviem darbiem un veltīt savas lūgšanas Visaugstākajam (skat. M&D 59:9–12).

Otrkārt, Viņš prasa, lai mēs atpūšamies no ikdienas darbiem. Tas nozīmē, ka mums nevajadzētu darīt nekādus darbus, kas mums traucētu pievērst visu uzmanību garīgām lietām. Tas Kungs teica israēliešiem: „Tad nebūs tev nekādu darbu darīt, nedz tev, nedz tavam dēlam, nedz tavai meitai, nedz tavam kalpam, nedz tavai kalponei, nedz tavam lopam” (2. Mozus 20:10). Mūsu pravieši mums ir teikuši, ka šajā dienā mums nevajadzētu iepirkties, medīt, makšķerēt, apmeklēt sporta pasākumus vai piedalīties tamlīdzīgos pasākumos.

Elders Spensers V. Kimbals tomēr brīdināja, ka, ja mēs sabbatā vienkārši slaistāmies apkārt, neko nedarot, tad mēs neturam šo dienu svētu. Sabats aicina uz radošām domām un darbiem. (Skat. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 170.)

Ko mēs *drīkstam* darīt sabbatā? Praviētis Jesaja ierosināja, lai mēs atteiktos no darbiem, kas patīkami mums pašiem, un nosauktu sabbatu „par svētu prieku un par Tā Kunga svēto dienu un to [turētu] godā” (Jesajas 58:13).

Mums vajadzētu apsvērt tikumīgas lietas, ko mēs varam darīt sabbatā. Piemēram, mēs varam turēt sabata dienu svētu, apmeklējot Baznīcas sanāksmes, lasot Svētos Rakstus un mūsu Baznīcas vadītāju teikto; apmeklējot slimos un vecos cilvēkus un mūsu tuviniekus; klausoties iedvesmojošu mūziku un dziedot garīgās dziesmas; skaitot lūgšanas mūsu Debesu Tēvam, pateicoties Viņam

---

Skolotājiem: Jūs varat palīdzēt nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem padomāt vairāk par jautājumu, dodot viņiem laiku pārdomām. Pēc tam, kad viņiem ir bijis pietiekami daudz laika, lūdziet viņus atbildēt.

un slavīnot Viņu; pildot mums uzticētos pienākumus Baznīcā; veicot ģimenes vēstures un personiskās vēstures pierakstus; stāstot ticību veicinošus stāstus un sniedzot liecību ģimenes locekļiem, un daloties ar viņiem savās garīgajās pieredzēs; rakstot vēstules misionāriem un saviem tuviniekiem; ar noteiktu nolūku gavējot; un pavadot laiku mājās ar bērniem un pārējiem ģimenes locekļiem.

Izlemjot, kādus vēl pasākumus būtu pareizi uzsākt sabatā, mums jājaudā pašiem sev: Vai tas mani pacīlās un iedvesmos? Vai tas izrādīs cieņu Tam Kungam? Vai tas vērsīs manas domas pie Viņa?

Var būt gadījumi, kad mums sabata dienā ir jāstrādā. Mums vajadzētu no tā izvairīties, kad vien tas ir iespējams, taču, ja tas patiešām nav atliekams, tad mums iespēju robežās jāsiglabā sirdī sabata godināšanas gars.

- Padomājiet par to, ko jūs varat uzlabot savos centienos turēt sabata dienu svētu. Ja jūs esat vecāki vai vecvecāki, padomājiet par to, ko jūs varat darīt, lai palīdzētu saviem bērniem vai mazbērniem izprast sabata nozīmi.

Svētības par sabata ievērošanu

- Kādas svētības mēs saņemam, ja mēs turam sabata dienu svētu?

Ja mēs godinām sabata dienu, mēs varam saņemt lielas garīgās un laicīgās svētības. Tas Kungs ir teicis, ka, ja mēs ievērosim sabata dienu ar pateicīgu un līksmu sirdi, mēs tiksīm piepildīti ar prieku. Viņš ir apsolijs:

„Zemes pilnība ir jūsu, . . . vai nu uzturam vai apģērbam, vai mājām, vai šķūņiem, vai augļu dārziem, vai dārziem, vai vīna dārziem;

jā, viss, kas nāk no zemes savā laikā, ir radīts cilvēka labumam un izmantošanai, gan lai labpatiktu acij, gan iepriecinātu sirdi;

jā, gan uzturam, gan apģērbam, gan garšai, gan smaržai, lai stiprinātu miesu un uzmundrinātu dvēseli” (M&D 59:16–19).

Papildu Svētie Raksti

- 2. Mozus 31:16–17 (sabats ir mūžīga derība starp To Kungu un Viņa ļaudīm)
- Mosijas 13:16–19; 18:23; 2. Mozus 35:1–3; 4. Mozus 26:2–4, 6, 12 (ievērojiet sabatu kā svētu dienu)
- Lūkas 6:1–11 (darīt labu sabatā ir atļauts)
- Lūkas 13:11–17; John 5:1–18 (Jēzus paraugs par laba darišanu sabatā)

Gavēnis

25. nodaļa

Kā pareizi jāgavē

- Ko mēs varam darīt, lai padarītu gavēni par priecīgu pieredzi?

Kopš Ādama laikiem Dieva ļaudis ir gavējuši, lai tuvinātos Viņam un pielūgtu Viņu. Pats gavēdams, Jēzus parādīja, cik gavēnis ir svarīgs (skat. Lūkas 4:1–4). No pēdējo dienu atklāsmēm mēs uzzinām, ka Tas Kungs vēl joprojām sagaida, lai Viņa ļaudis bieži gavētu un lūgtu (skat. M&D 88:76).

Gavēt nozīmē neēst un nedzert. Ja mēs laiku pa laikam gavējam, tas nāk par labu mūsu ķermenim un rosina prātu.

Glābējs mums mācīja, ka mērķtiecīga gavēšana ir vairāk nekā neēšana un nedzeršana vien. Mums ir jāpievēršas arī garīgām lietām.

Gavējot mums ir jālūdz Dievs

Lūgšana ir svarīga gavēņa sastāvdaļa. Svētajos Rakstos gavēšana ir minēta kopā ar lūgšanu. Gavēšanu jāveic kopā ar sirsnīgām lūgšanām, un gavēni vajadzētu sākt un noslēgt ar lūgšanu.

Mums ir jāgavē ar noteiktu mērķi

Gavēšanai var būt vairāki mērķi. Ar gavēšanu un lūgšanām mēs varam pārvarēt savas vājības un grūtības. Dažreiz var gadīties, ka mēs vēlamies gavēt un lūgt no Dieva palīdzību vai padomu citu labā, kā, piemēram, kāda ģimenes locekļa labā, kurš ir slims un kuram vajadzīga svētība (skat. Mosijas 27:22–23). Gavējot mēs varam uzzināt patiesību par kaut ko, tāpat kā to uzzināja pravietis Alma Mormona Grāmatā. Viņš teica: „Es esmu gavējis un lūdzis daudzas dienas, lai es pats varētu zināt šīs lietas. Un tagad es pats

---

Skolotājiem: Jūs varat sadalīt nodarbības dalībniekus vai ģimenes locekļus grupās pa diviem līdz četriem cilvēkiem un sniegt katrai no grupām iespēju pārrunāt veidus, kā padarīt gavēni par priecīgu pieredzi. Tad kopā izveidojiet sarakstu ar katra dalībnieka idejām — iespējams, uz tāfeles vai uz lielas papīra lapas.

zinu, ka tās ir patiesas; jo Dievs Tas Kungs ir atklājis tās man ar Savu Svēto Garu” (Almas 5:46)

Mēs varam gavēt, lai palīdzētu citiem pieņemt patiesību. Gavēšana var sniegt mums mierinājumu skumju un sēru brīdī (skat. Almas 28:4–6). Gavēšana var palīdzēt mums kļūt pazemīgiem un justies tuvākiem mūsu Debesu Tēvam (skat. Helamana 3:35).

Mūsu gavēšanas mērķis nedrīkst būt citu iespaidošana. Tas Kungs deva šādu padomu:

„Un, kad jūs gavējat, tad neesiet saīguši kā liekuļi; jo tie dara savus vaigus nejaukus, lai rādītos ļaudīm kā gavētāji.

Patiesi Es jums saku: tiem jau ir sava alga.

Bet, kad tu gavē, svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu, ka tu nerādies ļaudīm kā gavētājs” (Mateja 6:16–18).

Gavējot mums jābūt priecīgiem, nevis jāizrāda citiem, ka gavējam.

- Kādā veidā mūsu attieksme ietekmē mūsu gavēšanas pieredzi?

Gavēņa diena

Reizi mēnesī, svētdienā, Pēdējo dienu svētie ievēro gavēņa dienu. Šajā dienā mēs izlaižam divas ēdienreizes pēc kārtas, nedz ēdot, nedz dzerot. Ja mēs sestdien esam ēduši vakariņas, tad svētdien mēs neēdīsim un nedzērsim līdz vakariņām.

Visiem Baznīcas locekļiem, kuri to spēj, ir jāgavē. Mums jāmudina gavēt savus bērnus pēc viņu kristīšanās, taču mums nekad nevajadzētu viņus piespiest gavēt. Gavēņa diena ir īpaša diena, kad mēs pazemojamies Tā Kunga priekšā, gavējot un lūdzot. Šajā dienā mēs varam lūgt piedošanu par mūsu grēkiem un lūgt spēku pārvarēt mūsu trūkumus un piedot citiem.

Gavēņa svētdienā Baznīcas locekļi sanāk kopā un pieņem Svēto Vakarēdienu. Viņi stiprina sevi un cits citu garīgi, liecinot gavēņa un liecību sniegšanas sanāksmē.

- Kāds jums ir bijis ieguvums, daloties savā liecībā gavēņa un liecību sanāksmē? Kāds jums ir bijis ieguvums, dzirdot citus sniedzam savas liecības?

Gavēņa ziedojumi

- Kādēļ mēs dodam gavēņa ziedojumus?

Tas Kungs prasa, lai mēs, ik mēnesi gavējot, palīdzam tiem, kas ir trūkumā. Viens no veidiem, kā to izdarīt, ir caur atbilstošiem priesterības pilnvaru nesējiem ziedot naudu, ko mēs būtu iztērējuši par šīm divām ēdienreizēm. Ziedojot mums jābūt pēc iespējas devīgiem. Dodot gavēņa ziedojumus, mēs palīdzam Tam Kungam apmierināt mūsu trūcīgo brāļu un māsu vajadzības.

Par gavēšanu mēs saņemam svētību

- Kādas svētības mēs varam saņemt, ja mēs pareizi gavējam?

Vecās Derības pravietis Jesaja rakstīja, ka Tas Kungs ir apsolījis bagātīgi atlīdzināt tiem, kas gavē un palīdz trūcīgajiem. Mums ir apsolīts miers, veselības uzlabošanās un garīga vadība. Jesaja stāsta, kādas svētības mēs varam saņemt, ja gavējam: „Tad tava gaisma atmirdzēs kā rīta blāzma, tava atdzimšana notiks ātrāk, tava taisnība ies tavā priekšā, un Tā Kunga godība tevi pavadīs. Kad tu sauksi, Tas Kungs tev atbildēs; kad tu sauksi pēc palīdzības, Tas Kungs sacīs: redzi, še Es esmu!” (Jesajas 58:8–9).

Gavēšana nāk par labu mūsu dzīvei un piešķir mums lielāku spēku. Tā palīdz mums dzīvot saskaņā ar pārējiem evaņģēlija principiem, jo tā tuvina mūs Tam Kungam.

Gavēšana māca pašsavaldīšanos

Gavēšana palīdz mums izveidot stingru raksturu. Pareizi gavējot, mēs iemācāmies apvaldīt savas tieksmes, kaislības un dusmas. Pierādot sev, ka spējam sevi kontrolēt, mēs kļūstam nedaudz stiprāki. Ja mēs mācīsim saviem bērniem gavēt, viņiem attīstīsies garīgais spēks, kas palīdzēs tiem turpmākajā dzīvē pārvarēt lielākus kārdinājumus.

Gavēšana dod mums garīgo spēku

Gudri un ar lūgšanu gavējot, mēs attīstām savu ticību. Šī ticība vairo mūsu garīgo spēku. Piemēram, Alma (Mormona Grāmatas pravietis) stāsta par satikšanos ar Mosijas dēliem daudzus gadus pēc viņu brīnumainās pievēršanās ticībai. Viņš izjuta lielu prieku,

uzzinājis, ka viņi ir stiprinājuši savu ticību un ieguvuši lielu garīgo spēku. Šo spēku viņi bija ieguvuši tādēļ, ka „viņi bija daudz nodevušies lūgšanām un gavēšanai; tādēļ tiem bija pravietojuma gars un atklāsmes gars” (Almas 17:3).

Mosijas dēli četrpadsmit gadus bija sludinājuši lamaniešiem. Par to, ka viņi daudz gavēja un lūdza Dievu, Tā Kunga Gars piešķīra viņu vārdiem lielāku spēku. Pateicoties tam, viņi guva lielus panākumus savā misionāru darbā. (Skat. Almas 17:4.)

Tiem, kas pareizi gavē, Glābējs ir teicis: „Tavs Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās” (Mateja 6:18).

- Kā gavēšana var palielināt mūsu garīgo spēku pretoties kārdinājumiem? Saņemt atklāsmes? Darīt labus darbus?

Papildu Svētie Raksti

- Lūkas 2:37; Almas 45:1 (Dieva pielūgšana gavējot)
- Jesajas 58:3–11 (pareiza gavēšana)
- Mosijas 27:19, 23 (gavēšana par slimajiem)
- 3. Nefijs 27:1–3; 2. Mozus 34:27–28 (gavēšana, lai saņemtu atklāsmi un liecību)
- Almas 6:6; 17:9 (gavēšana par tiem, kas nepazīst Dievu)
- Ap. d. 13:2–3 (gavēšana, lai izvēlētos Baznīcas amatpersonas)
- Mosijas 4:26 (grēku piedošanas saglabāšana, palīdzot tiem, kas ir trūcumā)

Upuris

26. nodaļa

Upurēšanas nozīme

Upurēt nozīmē atdot Tam Kungam visu, ko vien Viņš no mums prasa — mūsu laiku, mūsu pasaulīgos īpašumus un mūsu enerģiju Viņa darba veicināšanai. Tas Kungs pavēlēja: „Dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības!” (Mateja 6:33). Mūsu gatavība upurēt norāda uz to, cik mēs esam uzticīgi Dievam. Cilvēki vienmēr ir tikuši pārbaudīti, lai noskaidrotu, vai viņu dzīvē Dievs ir pirmajā vietā.

- Kādēļ ir svarīgi upurēt, kad Tas Kungs to prasa, un negaidīt par to atlīdzību?

Upurēšanas likums tika ievērots jau senatnē

- Kāda nozīme bija upurēšanai, ko Tā Kunga derības tauta veica senatnē?

No Ādama un Ievas laikiem līdz Jēzus Kristus laikam Tā Kunga tauta ievēroja upurēšanas likumu. Viņiem bija pavēlēts upurēt pirmdzimušos no saviem ganāmpulkiem. Šiem dzīvniekiem bija jābūt nevainojamiem, bez jebkādiem trūkumiem. Šis priekšraksts tika dots, lai atgādinātu cilvēkiem, ka pasaulē nāks Jēzus Kristus, Tēva pirmdzimtais. Viņš būs pilnīgs it visā, un Viņš uzupurēsies par mūsu grēkiem. (Skat. Mozus gr. 5:5–8.)

Jēzus atnāca un uzupurējās, tieši kā cilvēkiem bija mācīts, ka Viņš to darīs. Pateicoties Viņa upurim, visi var tikt izglābti no fiziskās nāves caur augšāmcelšanos un visi var tikt izglābti no saviem grēkiem caur ticību Jēzum Kristum (skat. 12. nodaļu šajā grāmatā).

Skolotājiem: Jums nav jāmaca pilnīgi viss, kas dots katrā nodaļā. Ar lūgšanu gatavojoties mācīt, meklējiet Gara vadību, lai zinātu, kuras sadaļas šajā nodaļā jums būtu jāmaca un kurus jautājumus jums vajadzētu uzdot.

Kristus Izpiršanas upuris darīja galu upuriem, kas prasīja asins izliešanu. Šo upuru vietā stājās Svētā Vakarēdiena priekšraksts. Svētā Vakarēdiena priekšraksts mums tika dots arī tādēļ, lai atgādinātu mums par Glābēja lielo upuri. Mums vajadzētu bieži pieņemt Svēto Vakarēdienu. Maize un ūdens simboliski atgādina mums par Glābēja miesu un asinīm, kuras Viņš par mums izlēja (skat. 23. nodaļu šajā grāmatā).

- Kādēļ Izpiršanu dēvē par lielo un pēdējo upuri?

Mums vēl joprojām ir jāupurē

- Kā mēs mūsdienās ievērojam upurēšanas likumu?

Kaut arī upurēšana, izlejot asinis, tika pārtraukta, Tas Kungs vēl joprojām liek mums nest upurus. Taču tagad Viņš prasa citāda veida ziedojumus. Viņš teica: „Jums vairs nevajag upurēt Man ar asins izliešanu; . . . un jūsu dedzināmie upuri ir jāizbeidz. . . . Un jūs upurēsīt Man kā ziedojumu salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu” (3. Nefijs 9:19–20). Salauzta sirds un nožēlas pilns gars nozīmē to, ka, pazemojoties un nožēlojot grēkus, mēs kā upuri sniedzam dziļu nožēlu par saviem grēkiem.

Mums jābūt gataviem upurēt Tam Kungam visu, kas mums pieder

- Kādēļ cilvēki ir gatavi upurēt?

Apustulis Pāvils rakstīja, ka mums pašiem jāklūst par dzīviem upuriem, svētiem un Dievam patīkamiem (skat. Romiešiem 12:1).

Ja mums lemts būt par dzīviem upuriem, tad mums jābūt gataviem atdot visu, kas mums pieder, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai — lai uzceltu Dieva valstību uz Zemes un strādātu Ciānas labā (skat. 1. Nefija 13:37).

Kāds bagāts jauns priekšnieks jautāja Glābējam: “Kas man jādara, lai es iemantotu mūžīgu dzīvību?” Jēzus atbildēja: „Baušļus tu zini: Tev nebūs laulību pārkāpt, tev nebūs nokaut, tev nebūs zagt, tev nebūs nepatiesu liecību dot, godā savu tēvu un savu māti”. Un bagātais jauneklis teica: „To visu es esmu turējis no mazotnes.” Kad Jēzus to dzirdēja, Viņš teica: „Vienas lietas tev vēl trūkst:

---

pārdod visu, kas tev pieder, un izdali to starp nabagiem, tad tev būs manta debesīs, un tad nāc Man līdzi!” Kad jauneklis to dzirdēja, viņš noskuma. Viņš bija ļoti bagāts un ļoti pieķēries savai bagātībai. (Skat. Lūkas 18:18–23; skat. arī attēlu šajā nodaļā.)

Jaunais priekšnieks bija labs cilvēks. Taču, kad viņu nostādīja šī pārbaudījuma priekšā, viņš nebija gatavs upurēt savus pasaulīgos īpašumus. Savukārt Tā Kunga mācekļi Pēteris un Andrejs bija gatavi upurēt visu Dieva valstības dēļ. Kad Jēzus viņiem teica: „Nāciet Man līdzi, . . . tie tūdaļ atstāja savus tīklus un sekoja Viņam” (Mateja 4:19–20).

Tāpat kā mācekļi mēs varam upurēt Tam Kungam savus ikdienas darbus. Mēs varam pateikt: „Tavs prāts lai notiek!” Tā rikojās Ābrahāms. Viņš dzīvoja uz Zemes pirms Kristus dzimšanas, tajos laikos, kad tika prasīti upuri un ziedojumu dedzināšana. Lai pārbaudītu Ābrahāma ticību, Tas Kungs pavēlēja viņam upurēt savu dēlu Īzāku. Īzāks bija Ābrahāma un Sāras vienīgais dēls. Upurēt viņu Ābrahāmam bija ļoti sāpīgi.

Tomēr viņi ar Īzāku veica garo ceļu uz Morija kalnu, kur bija jānotiek upurēšanai. Trīs dienas viņi bija ceļā. Iedomājieties, ko domāja un pārdzīvoja Ābrahāms! Viņa dēlam bija jāklūst par upuri Tam Kungam. Kad viņi sasniedza Morija kalnu, Īzāks paņēma malku, Ābrahāms — uguni un nazi, un viņi devās uz vietu, kur bija jāceļ altāris. Īzāks sacīja: „Mans tēvs . . . te ir uguns un malka, bet kur tad ir upurējamais jērs?” Ābrahāms atbildēja: „Gan Dievs pats izraudzīs sev jēru upurim, mans dēls.” Tad Ābrahāms uzcēla altāri un sakārtoja uz tā malku. Viņš sasēja Īzāku un uzcēla to uz malkas. Tad viņš paņēma nazi, lai Īzāku nogalinātu. Šajā brīdī viņu apstādināja Tā Kunga eņģelis, saukdam: „Ābrahām, neizstiep savu roku pret savu dēlu un nedari tam it nekā, jo tagad Es zinu, ka tu bīsties Dievu un neesi taupījis savu vienīgo dēlu Manis labad.” (Skat. 1. Mozus 22:1–14.)

Cik lielam gan priekam vajadzēja pārņemt Ābrahāmu, kad no viņa vairs neprasiņa, lai viņš upurētu savu dēlu! Tomēr viņš tik ļoti milēja To Kungu, ka bija gatavs darīt visu, ko Tas Kungs lika.

- Kādus upurēšanas piemērus jūs esat redzējuši sev pazīstamu cilvēku dzīvē? Kādus upurēšanas piemērus jūs esat redzējuši savu priekšteču dzīvē? Agrīno Baznīcas locekļu dzīvē? Cilvēku dzīvē, kas minēti Svētajos Rakstos? Ko jūs esat mācījušies no šiem piemēriem?

Upurēšana palīdz mums sagatavoties dzīvei Dieva klātbūtnē

Tikai upurējot, mēs kļūstam cienīgi dzīvot Dieva klātbūtnē. Tikai upurējot, mēs varam iemantot mūžīgo dzīvi. Daudzi no tiem, kas dzīvojuši pirms mums, ir upurējuši visu, kas viņiem ir piederējis. Mums ir jābūt gataviem darīt to pašu, ja mēs gribam saņemt bagātīgu atlīdzību, kādu bauda viņi.

Iespējams, ka mums nelūgs upurēt visu. Taču tāpat kā Ābrahāmam, arī mums ir jābūt gataviem upurēt visu, lai mēs kļūtu cienīgi dzīvot Tā Kunga klātbūtnē.

Tā Kunga ļaudis vienmēr ir nesuši daudz un dažādus upurus. Daži evaņģēlija dēļ ir pacietuši grūtības un izsmieklu. No dažiem Baznīcai jaunpievērstajiem ir pilnīgi atteikušās viņu ģimenes. No dažiem ir novērsušies seni draugi. Daži Baznīcas locekļi ir pazaudējuši savu darbu; citi ir zaudējuši dzīvību. Taču Tas Kungs redz mūsu upurus; Viņš apsola: “Kas atstājis mājas vai brāļus, vai māsas, vai tēvu, vai māti, vai sievu, vai bērnus, vai tīrumus Mana Vārda dēļ, tas saņems daudzkārt vairāk un iemantos mūžīgu dzīvību” (Mateja 19:29).

Pieaugot mūsu liecībai par evaņģēliju, mēs kļūstam spējīgi nest lielākus upurus Tam Kungam. Ievērojiet upurus, kas tika nesti, tālāk dotajos, patiesajos piemēros no dzīves.

Vācijā kāds Baznīcas loceklis gadiem ilgi taupīja savu desmito tiesu, līdz cilvēks ar priesterības pilnvarām atrada iespēju ierasties un to pieņemt.

Kāda Sieviešu palīdzības biedrības apmeklējošā māsa kalpoja trīsdesmit gadus, vienmēr izpildot it visu, ko viņai uzdeva.

Kāda svēto grupa Dienvidāfrikā trīs dienas kājās stāvēt brauca autobusā, lai varētu skatīt un uzklaut Tā Kunga pravieti.

Meksikā, kādas reģiona konferences laikā, Baznīcas locekļi gulēja uz zemes un gavēja. Viņi bija izdevuši visu naudu, lai tiktu uz konferenci, un viņiem nebija naudas, ko samaksāt par ēdienu un naktsmājām.

Kāda ģimene pārdeva savu automašīnu, lai dabūtu naudu, ko viņi vēlējās ziedot tempļa celtniecības fondam.

Kāda cita ģimene pārdeva savu māju, lai iegūtu naudu, par ko doties uz templi.

Daudziem uzticīgiem Pēdējo dienu svētajiem ir ļoti trūcīga iztikšana, tomēr viņi dod ziedojumus un maksā desmito tiesu.

Kāds brālis zaudēja savu darbu, jo viņš atteicās strādāt svētdienās.

Kādā draudzē jaunieši labprāt ziedoja savu laiku, rūpējoties par mazajiem bērniem, kuru vecāki tajā laikā palīdzēja lūgšanu nama celtniecībā.

Jauni vīrieši un sievietes atsakās vai atliek laba darba iespējas, izglītību un sportu, lai kalpotu kā misionāri.

Varētu minēt vēl daudz piemēru par cilvēkiem, kas nes upurus Tam Kungam. Vieta Debesu Tēva valstībā tomēr ir jebkura laika, talanta, enerģijas, naudas vai dzīvības upura vērtā. Upurējot mēs varam iegūt apstiprinājumu no Tā Kunga, ka esam Viņa pieņemti (skat. M&D 97:8).

- Kāpēc, jūsprāt, mūsu gatavība upurēt ir saistīta ar mūsu gatavību dzīvot Dieva klātbūtnē?

Papildu Svētie Raksti

- Lūkas 12:16–34 (kur ir jūsu manta, tur būs arī jūsu sirds)
- Lūkas 9:57–62 (upuri, kas derīgi Tā Kunga valstībai)
- M&D 64:23; 97:12 (šī diena ir upurēšanas diena)
- M&D 98:13–15 (kas noliek savu dzīvību par To Kungu, atradis to atkal)
- Almas 24 (Amona ļaudis drīzāk upurē savas dzīvības, nekā lauž Tam Kungam doto zvērestu)

Darbs un personīgā atbildība

27. nodaļa

Darbs ir mūžīgs princips

- Kāda pieredze jums ir bijusi, kas ir parādījusi darba nozīmīgumu?

Ar Savu piemēru un mācībām mūsu Debesu Tēvs un Jēzus Kristus ir parādījuši mums, ka darbs ir svarīgs kā Debesīs, tā arī uz Zemes. Dievs strādāja, lai radītu debesis un Zemi. Viņš lika ūdeņiem saplūst vienkopus un parādīties sauszemei. Viņš lika uz Zemes augt zālei, augiem un kokiem. Viņš radīja sauli, mēnesi un zvaigznes. Viņš radīja visas dzīvās radības, kas mīt jūrās un uz sauszemes. Tad Viņš uz Zemes novietoja Ādamu un Ievu, lai tie rūpētos un valdītu pār visām citām dzīvajām būtnēm. (Skat. 1. Mozus 1:1–28.)

Jēzus teica: „Mans Tēvs aizvien vēl darbojas, tāpēc arī Es darbojos” (Jāņa 5:17). Vēl Viņš teica: „Man nākas strādāt Tā darbus, kas Mani sūtījis” (Jāņa 9:4).

Mums ir pavēlēts strādāt

Kopš Ādams un Ieva atstāja Ēdenes dārzu, Zemes dzīves pamatā ir bijis darbs. Tas Kungs teica Ādamam: „Sava vaiga sviedros tev būs maizi ēst” (1. Mozus 3:19). Ādams un Ieva apstrādāja laukus, lai apgādātu sevi un savus bērnus (skat. Mozus gr. 5:1).

Tas Kungs teica Israēla tautai: „Sešas dienas tev būs strādāt” (2. Mozus 20:9).

Skolotājiem: Centieties palīdzēt katram nodarbības dalībniekam vai ģimenes loceklim iesaistīties stundā. Dalībnieki var palīdzēt, sakārtojot krēslus, skaitot sākuma vai noslēguma lūgšanu, pierakstot uz tāfeles, skaļi lasot Rakstu pantus, atbildot uz jautājumiem, daloties līcībā vai sniedzot stundas apkopojumu.

Atjaunotās Baznīcas agrīnajās dienās Tas Kungs teica Pēdējo dienu svētajiem: „Tagad Es, Tas Kungs, neesmu apmierināts ar Ciānas iedzīvotājiem, jo tur ir dīkdieņi starp tiem” (M&D 68:31).

Dieva pravietis ir teicis: „Darbs no jauna jāceļ tronī kā mūsu Baznīcas locekļu dzīves valdošais princips” (Heber J. Grant, *Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 115).

Ģimenes pienākumi

- Ko ģimenes locekļi var darīt, lai palīdzētu šajā darbā?

Vecāki strādā, lai nodrošinātu savas ģimenes fizisko, garīgo un emocionālo labklājību. Viņi nedrīkst gaidīt, lai kāds cits uzņemtos šo atbildību viņu vietā. Apustulis Pāvils rakstīja: „Ja kāds negādā par savējiem, un visvairāk par saviem mājas ļaudīm, tad viņš ir aizliedzis ticību” (1. Timotejam 5:8).

Izvēloties sev pienākumus, laulātiem pāriem vajadzētu lūgt iedvesmu no Tā Kunga un sekot praviešu pamācībām. Radīt mājās vidi, kur valda mīlestība un kārtība un ik dienas tiek mācīti evaņģēlija principi, ir tikpat svarīgi, kā gādāt par tādām dzīvei nepieciešamām lietām kā ēdiens un apģērbs.

Ari bērniem jāpiedalās ģimenes darbā. Bērniem jāpilda tādi darbi, kas atbilst viņu spējām. Par labiem panākumiem viņus vajag uzslavēt. Pareiza attieksme pret darbu, labi ieradumi un iemaņas veidojas no panākumiem, veicot mājas darbus.

Reizēm, cenšoties apgādāt savu ģimeni, cilvēki sastopas ar grūtībām. Hroniska slimība, laulātā drauga zaudējums vai apgādājami vecāki vairo mūsu pienākumus mājās. Mūsu Debesu Tēvs atceras ģimenes, kas nonākušas šādā situācijā, un dod tām spēku pildīt savus pienākumus. Viņš tās vienmēr svētīs, ja tās ticībā lūgs Viņu.

Mēs varam gūt prieku no sava darba

- Kā mūsu attieksme ietekmē panākumus mūsu darbā?

Dažiem cilvēkiem darbs šķiet grūts un garlaicīgs. Citiem darbs ir aizraujoša dzīves sastāvdaļa. Viens no veidiem, kā pilnībā baudīt dzīves labumus, ir iemācīties mīlēt darbu.

Ne katrs var izvēlēties, kādu darbu darīt. Daži pavada garas stundas, grūti strādājot, lai nopelnītu sev tikai pašu nepieciešamāko. Pricēties par tādu darbu ir grūti. Tomēr vislaimīgākie ir cilvēki, kuri ir iemācījušies pricēties par savu darbu, lai kāds tas arī nebūtu.

Mēs varam cits citam palīdzēt veikt darbu. Pat vissmagākā nasta kļūst vieglāka, ja kāds to palīdz nest.

Ļoti svarīga ir mūsu attieksme pret darbu. Tālāk sniegtais stāsts vēsta par kādu vīru, kurš redzēja tālāk par savu ikdienas darbu. Kāds ceļotājs gāja gar akmeņlauztuvēm, kur ieraudzīja strādājam trīs vīrus. Viņš jautāja katram no vīriem, ko tas šeit dara. Katra vīra atbildē atklājās citādāka attieksme pret vienu un to pašu darbu. „Es laužu akmeņus,” atbildēja pirmais vīrs. Otrais atbildēja: „Es pelnu trīs zelta gabalus dienā.” Trešais vīrs pasmaidīja un teica: „Es palīdzu celt Dieva namu.”

Mēs varam kalpot Dievam, darot jebkuru godīgu darbu. Ķēniņš Benjamīns, nefījiešu pravietis, teica: “Kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam” (Mosijas 2:17). Pat tad, ja mūsu darbs nodrošina tikai mūsu pašu un mūsu ģimenes vajadzības, arī tad mēs palīdzam dažiem Dieva bērniem.

- Kā mēs varam mainīt savu attieksmi pret darbu?

Dievs nosoda dīkdienību

Tas Kungs nav apmierināts ar tiem, kas ir slinki vai neko nedara. Viņš teica: „Dīkdienim nav vietas baznīcā, ja vien viņš nenožēlo grēkus un neizlabo savus ceļus” (M&D 75:29). Vēl Viņš pavēlēja: „Tev nebūs būt slinkam; jo tam, kas ir slinks, nebūs nedz ēst maizi, nedz valkāt strādnieka drānas” (M&D 42:42).

Kopš Baznīcas pirmajām pastāvēšanas dienām pravieši ir mācījuši Pēdējo dienu svētajiem būt patstāvīgiem un neatkarīgiem un vairīties dīkdienības. Neviens īsts Pēdējo dienu svētais, būdams fiziski vesels, apzināti neliks kādam citam sevi apgādāt. Cik vien ilgi viņš to varēs, viņš nodrošinās sevi un savu ģimeni ar visu dzīvei nepieciešamo.

Visiem Baznīcas locekļiem jāuzņemas pienākums savu iespēju robežās rūpēties par saviem radniekiem, kas nav spējīgi paši sevi apgādāt.

- Kā dikdienība ietekmē cilvēku? Ģimeni? Sabiedrību?

Darbs, atpūta un vaļasprieki

- Kādēļ ir svarīgi, lai dzīvē būtu līdzsvars starp darbu, atpūtu un vaļaspriekiem?

Katram no mums pareizi jāsadala laiks darbam, atpūtai un vaļaspriekiem. Ir sens sakāmvārds: „Nekā nedarišana ir visgrūtākais darbs, jo no tās nekad nevar atpūsties.” Bez darba atpūtai un vaļaspriekiem nav jēgas.

Atpūta ir ne tikai patīkama un nepieciešama — mums ir pavēlēts atpūsties sabata dienā (skat. 2. Mozus 20:10; M&D 59:9–12). Šī brīvdiena ik pēc sešām darba dienām dod mums jaunus spēkus nākamajām dienām. Tiem, kas ievēro sabata dienu, Tas Kungs apsola arī „zemes pilnību” (skat. M&D 59:16–20; skat. arī 24. nodaļu šajā grāmatā).

Pārējās nedēļas dienās papildus darbam mēs varam veltīt laiku savu talantu pilnveidošanai, vaļaspriekiem, izpriecām vai citiem pasākumiem, kas mums patīk.

- Ko mēs varam darīt, lai uzturētu pareizu līdzsvaru starp darbu, atpūtu un vaļaspriekiem? Kādā veidā vecāki var palīdzēt saviem bērniem uzturēt šo līdzsvaru?

Darba svētības

- Kādas ir dažas no svētībām, kas gūstamas godīga darba rezultātā?

Dievs atklāja Ādamam: „Sava vaiga sviedros tev būs maizi ēst!” (1. Mozus 3:19). Tas nebija pasaulīgs likums vien, šis likums tika dots arī Ādama dvēseles glābšanai. Nav būtiskas atšķirības starp garīgu un fizisku darbu. Darbs ir būtiski svarīgs katram no mums, lai mēs attīstītos, veidotu raksturu un baudītu daudzus labumus, kurus nekad neiepazīs dikdienis.

Prezidents Deivids O. Makejs teica: „Saprotiet, ka privilēģija strādāt ir dāvana, ka spēja strādāt ir svētība, ka darba mīlestība ir veiksmē” (*Pathways to Happiness* [1957], 381).

„Cilvēki ir, lai viņi varētu gūt prieku” (2. Nefija 2:25). Dieva iecerē darbs ir ceļš uz pilnskanīgu prieku. Ja mēs esam tikumīgi, mēs atgriezīsimies dzīvot pie mūsu Debesu Tēva, un mums būs jāstrādā. Kļūstot līdzīgiem Viņam, arī mūsu darbs kļūs līdzīgs Viņa darbam. Viņa darbs ir „īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus gr. 1:39).

Papildu Svētie Raksti

- Mozus gr. 4:23–25 (Ādamam tika pavēstīts, ka viņš strādās visu mūžu, lai nopelnītu sev iztiku)
- M&D 56:16–17 (Dievs brīdina gan bagātos, gan nabagos no mantkāribas, skaudības un slinkuma)
- M&D 58:26–29 (cilvēkiem ir dedzīgi jānododas labai lietai)
- Mateja 25:14–30 (līdzība par talantiem)
- Efeziešiem 4:28 (vairs nezodiet, bet strādājiet)
- 1. tesalonīķiešiem 4:11–12 (strādājiet paši savām rokām)
- 2. Nefija 5:17 (Nefijs mācīja savai tautai būt čakliem un strādāt)

Kalpošana

28. nodaļa

Kā mēs varam kalpot

- Padomājiet par veidiem, kā cilvēki ir kalpojuši jums un jūsu ģimenes locekļiem.

Jēzus teica: „Es esmu jūsu vidū kā tāds, kas kalpo” (Lūkas 22:27). Kā īstiem Jēzus sekotājiem arī mums ir jākalpo citiem.

Kalpot nozīmē palīdzēt citiem, kam vajadzīga palīdzība. Kalpošana, kas līdzinās Kristus kalpošanai, izaug no patiesas mīlestības pret Glābēju, kā arī no mīlestības un rūpēm par tiem, kurus Viņš devis mums, lai mēs varētu tiem palīdzēt atbilstoši Viņa dotajām iespējām un norādījumiem. Mīlestība ir kas vairāk nekā jūtas vien; ja mēs citus mīlam, mēs gribam viņiem palīdzēt.

Mums visiem jābūt gataviem kalpot neatkarīgi no mūsu ienākumiem, vecuma, veselības un sabiedriskā stāvokļa. Daži cilvēki uzskata, ka nepieciešams kalpot tikai nabadzīgajiem un tiem, kas ieņem zemu stāvokli sabiedrībā. Citi domā, ka kalpot vajadzētu tikai bagātniekiem. Taču Jēzus mācīja ko citu. Kad divu Viņa mācekļu māte lūdza Jēzu, lai Viņš savā valstībā ceļ godā viņas dēlus, Jēzus atbildēja: „Kas no jums grib būt liels, tas lai ir jūsu sulainis. Un, ja kas jūsu starpā grib būt pirmais, tas lai ir jūsu kalps” (Mateja 20:26–27).

Kalpot var dažādi. Mēs varam palīdzēt citiem materiālā un sociālā ziņā, gan fiziski, gan garīgi. Piemēram, mēs varam dot pārtiku un citas lietas tiem, kuriem tās ir nepieciešamas. Mēs varam palīdzēt trūcīgajiem, dodot dāsnus gavēņa ziedojumus. Mēs varam kļūt par draugiem kādam jaunatnācējam. Mēs varam apkopt kāda vecāka cilvēka dārzu vai rūpēties par slimnieku. Mēs varam mācīt evaņģēliju kādam, kurš grib uzzināt patiesību, vai mierināt kādu, kurš sēro.

Mēs varam sniegt gan mazus, gan lielus pakalpojumus. Nekad nedrīkst atteikties palīdzēt kādam tikai tāpēc, ka nevaram izdarīt viņam lielu pakalpojumu. Kāda atraitne stāsta par diviem bērniem, kas viņu apciemoja drīz pēc tam, kad viņa bija pārcēlusies uz dzīvi jaunā pilsētā. Bērni atnesa viņai grozu ar ēdienu un zīmīti, kurā bija rakstīts: „Ja jums vajadzīgi palīgi, aiciniet mūs.” Atraitni iepriecināja šis mazais pakalpojums, un viņa to nekad neaizmirsā.

Tomēr dažreiz mums jānes liels upuris, lai kādam kalpotu. Glābējs atdeva Savu dzīvību, kalpojot mums.

- Padomājiet par cilvēkiem savā ģimenē vai sabiedrībā, kuriem vajadzīga palīdzība materiālā un sociālā ziņā, gan fiziski, gan garīgi. Padomājiet par to, ko jūs varat darīt, lai tiem kalpotu.

Kādēļ Glābējs vēlas, lai mēs kalpojam citiem

- Kādēļ Tas Kungs vēlas, lai mēs kalpotu citiem?

Vīriešiem un sievietēm, zēniem un meitenēm kalpojot, tiek darīts Dieva darbs. Prezidents Spensers V. Kimbals paskaidroja: „Dievs redz mūs visus, un Viņš ir nomodā pār mums. Taču mūsu vajadzības Viņš parasti apmierina ar kāda cita cilvēka palīdzību” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 82).

Mēs visu mūžu esam atkarīgi no citu cilvēku palīdzības. Bērībā par mums rūpējas, mūs baro un apgērbj mūsu vecāki. Bez viņu gādības mēs aizietu bojā. Kad mēs pieaugām, citi cilvēki palīdzēja mums apgūt amatus un izveidot uzskatus. Daudziem ir bijusi vajadzīga kopšana slimības laikā vai nauda finansiālās grūtībās. Daži lūdz, lai Dievs svētī cilvēkus, kuri nonākuši grūtībās, taču paši viņu labā neko nedara. Mums jāatceras, ka Dievs strādā caur mums.

Cits citam palīdzot, mēs kalpojam Dievam. Ķēniņš Benjamīns — lieliskais ķēniņš no Mormona Grāmatā aprakstītajiem laikiem, ar savu dzīves veidu mācīja šo principu savai tautai. Viņš kalpoja tai visu mūžu, pats pelnīdams sev iztiku, nepieļaujot, ka tauta viņu uztur. Kādā iedvesmas pilnā sprediķī viņš paskaidroja, kādēļ viņš mīl kalpošanu, teikdams:

“Tad, kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam. . . .

Un ja es, kuru jūs saucat par savu ķēniņu, strādāju, lai kalpotu jums, vai tad jūs nestrādāsiet, lai kalpotu cits citam?” (Mosijas 2:17–18).

- Ko mēs varam darīt, lai būtu gatavi apmierināt citu cilvēku vajadzības?

Kalpojot mēs saņemam svētības

- Kādas svētības mēs saņemam, kalpojot citiem?

Kalpojot pieaug mūsu spēja mīlēt. Mēs kļūstam nesavtīgāki. Kad mēs domājam par citu problēmām, mūsu pašu problēmas vairs nešķiet tik nopietnas. Mums jākalpo citiem, lai mēs iegūtu mūžīgo dzīvību. Dievs ir teicis, ka tiem, kas dzīvo pie Viņa, ir jāmīl un jākalpo Viņa bērniem (skat. Mateja 25:34–40).

Ja mēs paskatāmies uz to cilvēku dzīvi, kas nesavtīgi kalpo, mēs redzam, ka viņi saņem vairāk nekā dod. Viens no tādiem cilvēkiem bija Pēdējo dienu svētais, vārdā Pāvils, kurš kāda negadījuma rezultātā zaudēja spēju staigāt. Daži būtu sarūgtināti un ieslīgtu bezdarbībā, turpretī Pāvils izvēlējās domāt par citiem. Viņš apguva amatu un nopelnīja pietiekami daudz naudas, lai nopirktu māju. Tajā viņš ar savu sievu izveidoja pajumti daudziem negribētiem bērniem, kuriem nebija savu māju. Daži no viņiem bija invalīdi. Divdesmit gadus, līdz sava mūža beigām, viņš kalpoja šiem bērniem un citiem. Par to viņš saņēma lielu mīlestību, kas novērsa viņa domas no sakropļotajām kājām. Viņš tuvinājās Tam Kungam.

Prezidents Spensers V. Kimbals teica: „Kad mēs kalpojam citiem, mēs kļūstam patstāvīgāki — patiešām, mums kļūst vieglāk “atrast sevi”, jo mums vēl ir tik daudz kā jauna, ko atrast!” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 85–86).

Kalpošanas iespējas

Daži no mums kalpo tikai tiem, kuri viņiem patīk, un izvairās no visiem pārējiem. Taču Jēzus mums pavēlēja mīlēt un kalpot visiem. Pastāv daudz kalpošanas iespēju (skat. Mosijas 4:15–19).

Mēs varam kalpot saviem ģimenes locekļiem. Vīram un sievai būtu jāzina vienam otra vajadzības. Vecākiem vajadzētu kalpot saviem bērniem, ne tikai barojot un apģērbjot tos, bet arī mācot viņus, rotaļājoties un strādājot kopā ar viņiem. Bērni var kalpot, palīdzot mājas darbos, kā arī palīdzot saviem brāļiem un māsām.

Vīrs un sieva kalpo un palīdz viens otram. Viņi var palīdzēt viens otram rūpēties par bērniem, un viņi var atbalstīt viens otru atbilstoši savām interesēm un darbiem. Māte un tēvs var nest upuri, sūtot savu bērnu misijā. Vecākais brālis var nomierināt savu mazo māsiņu, kurai ir bailes no tumsas, vai arī palīdzēt viņai apgūt lasīšanas prasmi. Mūsu pravieši ir teikuši, ka ģimene ir vissvarīgākā sabiedrības vienība. Mums ir uzcītīgi jākalpo savām ģimenēm (skat. Mosijas 4:14–15).

Mums ir daudz iespēju kalpot saviem kaimiņiem, draugiem vai pat svešiniekiem. Ja kādam kaimiņam ir grūtības ar ražas novākšanu pirms negaisa, mēs varam viņam palīdzēt. Ja kāda māte ir slima, mēs varam pieskatīt viņas bērnus vai palīdzēt viņai mājas darbos. Ja kāds jauneklis ir atkritis no Baznīcas, mēs varam palīdzēt viņam atrast ceļu atpakaļ. Ja kāds bērns tiek apsmiets, mēs varam sadraudzēties ar viņu un pārliecināt citus izturēties laipnāk. Mums nebūt nav jāpazīst cilvēki, kuriem mēs kalpojam. Mums jāmeklē veidi, kā kalpot pēc iespējas vairākiem mūsu Debesu Tēva bērniem.

Ja mums ir kādi īpaši talanti, mums tie jāizmanto, kalpojot citiem. Dievs mūs svētī ar talantiem un spējām, lai palīdzētu uzlabot citu cilvēku dzīves apstākļus.

Baznīcā mums ir dažādas iespējas kalpot. Viens no Baznīcas organizācijas mērķiem ir sniegt mums iespējas, lai mēs varētu cits citam palīdzēt. Baznīcas locekļi kalpo, veicot misionāru darbu, uzņemoties vadošos amatus, apciemojot citus Baznīcas locekļus, vadot mācību stundas un darot citus Baznīcas darbus. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā nav algotas garīdzniecības, tādēļ neprofesionāliem Baznīcas locekļiem pašiem ir jāvada visi Baznīcas pasākumi.

- Kā mēs varam veltīt pietiekami daudz laika savai ģimenei, ja mums ir tik daudz iespēju kalpot Baznīcā un sabiedrībā?

Jēzus Kristus ir labākais kalpošanas paraugs

- Miniet dažus no jūsu iemīļotākajiem stāstiem Svētajos Rakstos, kuros Glābējs sniedz kalpošanas paraugu?

Glābējs ir sniedzis mums nevainojamas kalpošanas piemēru. Viņš paskaidroja, ka nav nācis pasaulē, lai Viņam kāds kalpotu, bet lai Pats kalpotu un atdotu par mums Savu dzīvību (skat. Mateja 20:28).

Dzīvojot uz Zemes, Viņš kalpoja trūcīgajiem, nemācītajiem, grēciniekiem un nicinātajiem. Viņš mācīja evaņģēliju visiem, kas vēlējās klausīties, baroja izsalkušo cilvēku pulkus, kas nāca Viņā klausīties, dziedināja slimos un atdzīvināja mirušos.

Viņš ir Zemes Radītājs, mūsu Glābējs, tomēr Viņš daudz un pazemīgi kalpoja. Tieši pirms krustā sišanas Viņš tikās ar Saviem mācekļiem. Pabeidzis viņus mācīt, Viņš paņēma trauku ar ūdeni un divieli un nomazgāja viņiem kājas (skat. Jāņa 13:4–10; skat. arī attēlu šajā nodaļā). Tajos laikos viesu kāju mazgāšana bija goda parādīšana, un parasti to darīja kalpi. Jēzus, to darot, parādīja mīlestības un kalpošanas paraugu. Ja mēs ar prieku — mīlestības garā — kalpojam cits citam, mēs kļūstam līdzīgi Kristum.

- Ko mēs varam mācīties no Glābēja kalpošanas parauga?

Papildu Svētie Raksti

- Mosijas 2 (ķēniņa Benjamīna runa par kalpošanu)
- M&D 81:5 (palīdziet, paceliet, stipriniet)
- Kolosiešiem 3:23–24 (kalpojiet citiem, kā jūs kalpotu Tam Kungam)
- Almas 17–18 (Amons kalpoja ķēniņam)
- Galatiešiem 5:13 (kalpojiet cits citam mīlestībā)

Skolotājiem: Kad mēs dalāmies mūsu liecībās par Jēzu Kristu, mēs pieaicinām Svētā Gara atbalstu. Gatavojoties un mācot, bieži meklējiet iespējas liecināt par Glābēju un aiciniet tos, kurus jūs mācāt, darīt to pašu.

Tā Kunga veselības likums

29. nodaļa

Mūsu ķermeņi ir Dieva templi

Viena no lielajām svētībām, ko mēs saņēmām, ierodoties pasaulē, ir fiziskais ķermenis. Mums ir vajadzīgs fiziskais ķermenis, lai mēs kļūtu līdzīgi mūsu Debesu Tēvam. Mūsu ķermeņim ir tik liela nozīme, ka Tas Kungs to sauc par Dieva templi (skat. 1. korintiešiem 3:16–17; 6:19–20). Mūsu ķermeņi ir svēti.

Tādēļ, ka mūsu ķermeņi ir svarīgi, mūsu Tēvs Debesīs vēlas, lai mēs par tiem rūpējamies. Viņš zina, ka, būdami veseli, mēs būsīm laimīgāki un labāki. Ja mūsu ķermenis un prāts ir tīrs, ar mums var būt Svētais Gars. Mūsu Tēvs zina, ka mēs tiekam kārdināti nesaprātīgi izturēties pret savu ķermeņi un lietot vielas, kas tam ir kaitīgas. Šī iemesla dēļ Viņš mums ir pavēstījis, kas mūsu veselībai nāk par labu un kas nodara postu. Lielu daļu no informācijas, ko Dievs mums ir sniedzis attiecībā uz mūsu veselību, var atrast Mācības un Derību 89. nodaļā. Šo atklāsni sauc par Gudrības Vārdu.

Mums ir jāievēro Gudrības vārds, lai mēs būtu cienīgi ieiet templī. Ja mēs neievērosim Gudrības vārdu, Tā Kunga Gars pametīs mūs. Ja mēs piesārņojam „Dieva namu”, proti, savu ķermeņi, mēs nodarām sev pāri gan fiziski, gan garīgi.

Mums ir pavēlēts nelietot noteiktas vielas

- Ko Tas Kungs ir pavēlējis, lai mēs nelietojam?

Tas Kungs mums pavēl nelietot vīnu un stipros dzērienus, tas ir, dzērienus, kas satur alkoholu. Augstākais Prezidijs ir mācījis, ka stiprie dzērieni bieži ienes mājā cietsirdību, nabadzību, slimības un postu. Tie bieži ir par cēloni negodīgumam, šķīstības un

---

saprātīguma zaudēšanai. Tie ir lāsts visiem tiem, kas tos dzer. (Skat. "Message of the First Presidency," *Improvement Era*, 1942. g. nov., 686.) Ja grūtnieces lieto alkoholu, tas var būt par cēloni bērnu fiziskiem un garīgiem defektiem. Cilvēki, kas lieto alkoholu, katru gadu izraisa daudz autokatastrofu.

Vēl Tas Kungs ir teicis, ka „tabaka nav [domāta] ķermenim” (M&D 89:8). Tā ir kaitīga mūsu miesai un garam. Mēs nedrīkstam smēķēt cigaretes vai cigārus, vai arī zelēt tabaku. Zinātnieki ir pierādījuši, ka tabaka izraisa daudzas slimības un var kaitēt vēl nedzimušiem bērniem.

Tas Kungs iesaka nelietot arī karstos dzērienus (skat. M&D 89:9). Baznīcas vadītāji ir teikuši, ka ar tiem ir domāta kafija un tēja, kas satur kaitīgas vielas. Mums jāizvairās no tādu dzērienu lietošanas, kas satur kaitīgas vielas.

Mēs nedrīkstam lietot zāles, ja tās nav nepieciešamas ārstēšanai. Dažas zāles ir vēl kaitīgākas par alkoholu un tabaku (jo arī ir narkotiskas vielas). Tiem, kas lieto zāles nevis ārstniecības, bet citos nolūkos, ir jāmeklē palīdzība, jālūdz pēc spēka un jārūnā ar savu bīskapu, lai varētu pilnībā to nožēlot un kļūt tīri.

Mums ir jāizvairās no visa, par ko mēs zinām, ka tas ir kaitīgs mūsu ķermenim. Mēs nedrīkstam lietot nekādas vielas, kas rada pieradumu. Mums ir jācenšas arī nepārēsties. Gudrības Vārds nesaka mums par visu, no kā būtu jāizvairās, taču tas dod mums vadošus norādījumus. Tas ir vērtīgs pasaulīgais likums. Tas ir arī lielisks garīgais likums. Dzīvojot saskaņā ar Gudrības Vārdu, mēs kļūstam garīgi stiprāki. Mēs šķīstām savu ķermeni, lai Tā Kunga Gars var tajā mājot.

- Kādas ir dažas no vielām, kas nav konkrēti pieminētas Gudrības Vārdā, ko mēs nedrīkstam lietot?

Skolotājiem: Pierakstīšana var radīt interesi un palīdzēt dalībniekiem koncentrēt savu uzmanību. Kad nodarbības dalībnieki vai ģimenes locekļi uzskaita vielas, ko Tas Kungs ir mums pavēlējis, lai mēs nelietojam iekšīgi, jūs varat kādam palūgt pierakstīt atbildes uz tāfeles vai uz lielas papīra lapas. Jūs varat darīt to pašu, kad pārrunājat to, kas ir veselīgs mūsu ķermeņiem.

Mums ir mācīts, kādas uzturvielas nāk par labu mūsu ķermenim

- Kādas uzturvielas, saskaņā ar Gudrības Vārdu, Tas Kungs ir minējis kā mums noderīgas?

Mums ir noderīgi augļi, dārzeņi un ārstniecības augi. Mums tie jālieto gudri un jābūt pateicīgiem par tiem.

Arī putnu un dzīvnieku gaļa ir paredzēta pārtikai. Tomēr gaļu mums vajadzētu ēst ar mēru (skat. M&D 49:18; 89:12). Arī zivis cilvēkam nāk par labu.

Mums ir noderīgi graudi. Īpaši noderīgi ir kvieši.

- Kādā veidā šāda veida pārtika ir jūs svētījusi?

Darbam, atpūtai un fiziskajām nodarbībām ir liela nozīme

- Kāds sakars ar Tā Kunga veselības likumu ir darbam, atpūtai un fiziskām nodarbībām?

Bez Mācības un Derību 89. nodaļas arī citi Svētie Raksti vēsta mums, kā saglabāt veselību. Tajos mums ir teikts: „Mitējieties būt slinki; mitējieties būt netīri; . . . mitējieties gulēt ilgāk nekā ir nepieciešams; dodieties savā gultā agri, lai jūs nebūtu noguruši; celieties agri, lai jūsu ķermeņi un jūsu prāti varētu tikt stiprināti” (M&D 88:124). Vēl mums ir teikts: „Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus” (2. Mozus 20:9). Tas Kungs mums iesaka nestrādāt vairāk, kā tas ir mūsu spēkos (skat. M&D 10:4).

Pēdējo dienu pravietis ir teicis, ka mums ir jāuztur savs ķermenis veselīgs. Viņš deva padomu: „Spēcinošas maltītes, regulāri vingrinājumi un atbilstošs miegs ir nepieciešami, lai ķermenis būtu stiprs, tāpat arī mūsu prātu un garu stiprina pastāvīga Svēto Rakstu studēšana un lūgšana” (Thomas S. Monson, Conference Report, 1990. g. okt., 60; vai *Ensign*, 1990. g. nov., 46).

Svētības, kas ir apsoltas par Tā Kunga veselības likuma ievērošanu

- Kādas svētības mēs saņemam, ja mēs esam paklausīgi Gudrības Vārdam?

Mūsu Debesu Tēvs mums ir devis veselības likumus, lai iemācītu mums, kā rūpēties par savu ķermeni. Par Dieva likumiem Svētajos Rakstos ir teikts: „Nevienu laicīgu pavēli Es viņam nedevu, jo Manas pavēles ir garīgas” (M&D 29:35). Tas nozīmē, ka Viņa baušļi par mūsu fizisko stāvokli ir doti, lai palīdzētu mums garīgā ziņā.

Ja mēs ievērosim Tā Kunga veselības likumu un citus Viņa baušļus, Tas Kungs apsola mūs svētīt fiziski un garīgi.

Fiziski mums ir apsoluta laba veselība. Pateicoties labai veselībai, mēs skriesim un nepiekusīsim, staigāsim un nepagursim (skat. M&D 89:20). Tā ir liela svētība, tomēr garīgās svētības, ko Viņš ir apsolījis, ir vēl lielākas par fiziskajām.

Tas Kungs apsola mums, ka mēs „[atradīsim] gudrību un lielus zināšanu dārgumus, patiesi apslēptus dārgumus” (M&D 89:19). Svētais Gars caur atklāsmi mums mācīs svarīgas patiesības. Prezidents Boids K. Pekers mācīja: „Mūsu fiziskais ķermenis ir mūsu gara instruments. Brīnumainajā atklāsmē, ko sauc par Gudrības Vārdu, mums ir teikts, kā saglabāt savu ķermeni tīru no piesārņotības, kas var notrulināt, pat iznīcināt, tās smalkās fiziskās maņas, kurām ir saistība ar garīgo sazināšanos. Gudrības Vārds ir atslēga personīgajai atklāsmei” (Conference Report, 1989. g. okt., 16; vai *Ensign*, 1989. g. nov., 14).

Vēl Tas Kungs apsola, ka iznīcināšanas eņģelis paies mums garām. Prezidents Hiberns Dž. Grants teica: „Ja mēs vēlamies dzīvības, veselības, ķermeņa un prāta spēka svētības, ja mēs vēlamies, lai iznīcināšanas eņģelis paietu mums garām kā Israēla bērnu dienās, mums ir jābūt paklausīgiem Gudrības Vārdam; tad Dievs ir saistīts ar solījumu un mēs saņemsim svētību” (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 192).

- Kā mēs varam palīdzēt bērniem un jauniešiem saprast Gudrības Vārda mūžīgo nozīmību?
- Ko mēs varam darīt, lai palīdzētu ģimenes locekļiem vai draugiem, kuriem ir grūtības ievērot Gudrības Vārdu?

Papildu Svētie Raksti

- Soģu 13:13–14; Sal. pam. 20:1; Jesajas 5:11–12; Daniēla 1 (izvairieties no stipriem dzērieniem)
- M&D 59:16–20 (Zemes bagātības cilvēka labumam)
- Sal. pam. 23:20–21 (brīdinājums nepiedzerties, nepārēsties un neslinkot)
- M&D 136:24 (pārstāji piedzerties)

Žēlsirdība

30. nodaļa

Kas ir žēlsirdība?

- Kā jūs definētu žēlsirdību?

Glābēja dzīve atspoguļo Viņa tīro mīlestību pret cilvēci. Viņš pat atdeva par mums Savu dzīvību. Šī tīrā mīlestība, kādu mums dāvā mūsu Glābējs, Jēzus Kristus, ir žēlsirdība. Viņš mums ir pavēlējis mīlēt citam citu tā, kā Viņš mūs mīl. Svētajos Rakstos teikts, ka žēlsirdība nāk no skaidras sirds (skat. 1. Timotejam 1:5). Mūsu mīlestība ir tīra tad, kad mēs no sirds izrādām patiesu līdzjūtību un rūpes par visiem saviem brāļiem un māsām.

Žēlsirdība ir vislielākais no visiem tikumiem

Pravietis Moronijs mums saka: „Tādēļ palieciet pie žēlsirdības, kas ir lielākā no visām, jo viss reiz beigsies — bet žēlsirdība ir tīrā Kristus mīlestība, un tā paliek mūžīgi” (Moronija 7:46–47; skat. arī 1. korintiešiem 13; 2. Nefija 26:30; Moronija 7:44–45, 48).

Ar Savu dzīvi Glābējs sniedza mums piemēru, kuram sekot. Viņš bija Dieva Dēls. Viņa mīlestība bija pilnīga, un Viņš parādīja mums, kā jāmīl. Ar savu piemēru Viņš parādīja, ka mūsu līdzcilvēku garīgās un fiziskās vajadzības ir tikpat svarīgas kā mūsu pašu. Pirms Viņš atdeva par mums Savu dzīvību, Viņš teica:

„Tas ir Mans bauslis, lai jūs cits citu mīlat, kā Es jūs esmu mīlējis.

Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem” (Jāņa 15:12–13).

Runādams ar To Kungu, Moronijs teica:

„Un vēl, es atceros, ka Tu esi teicis, ka Tu esi mīlējis pasauli tiktāl, ka esi atdevis Savu dzīvību par pasauli, . . .

Un tagad es zinu, ka šī mīlestība, kas Tev ir pret cilvēku bērniem, ir žēlsirdība; tādēļ, ja cilvēkiem nav žēlsirdības, tie nevar iemantot to vietu, ko Tu esi sagatavojis Sava Tēva mājokļos” (Etera 12:33–34).

Iespējams, ka mums nebūs jāziedo sava dzīvība, kā to ziedoja Glābējs. Taču mēs varam būt žēlsirdīgi, nostādot Viņu savas dzīves centrā un sekojot Viņa piemēram un mācībām. Mēs, tāpat kā Glābējs, varam svētīt savu brāļu un māsu dzīvi šeit, uz Zemes.

- Kādēļ žēlsirdība ir vislielākais no visiem tikumiem?

Pie žēlsirdības pieder palīdzība slimajiem, nelaimē nokļuvušajiem un trūcīgajiem

Glābējs sniedza mums daudzas mācības stāstu un līdzību formā. Līdzība par žēlsirdīgo samarieti mums māca, ka jāpalīdz nelaimē nokļuvušajiem, vienalga, vai tie ir mūsu draugi vai nē (skat. Lūkas 10:30–37; skat. arī James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. izd. [1916], 430–32). Šajā līdzībā Glābējs stāsta par cilvēku, kurš ceļoja uz citu pilsētu. Ceļā viņam uzbruka laupītāji. Tie atņēma viņam drēbes un naudu, piekāva viņu un atstāja nomirt. Pa ceļu gāja kāds priesteris, ieraudzīja viņu un pagāja garām. Tad nāca kāds tempļa kalpotājs, paskatījās uz viņu un gāja tālāk. Tad garām gāja kāds samarietis, ko jūdi nicināja, un, kad viņš ieraudzīja šo vīru, viņā pamodās līdzjūtība (skat. attēlu šajā nodaļā). Nosēdies viņam blakus, labais samarietis pārsēja viņa vātis un uz sava ēzeļa aizveda viņu līdz viesnīcai. Viņš samaksāja viesnīcniekam, lai tas par viņu parūpētos, kamēr viņš atveseļosies.

Jēzus mācīja, ka mums jādod ēdiens izsalkušajiem, pajumte tiem, kam tādas nav, un drēbes trūcīgajiem. Kad mēs apciemojam slimos un tos, kas ieslodzīti cietumā, ir tā, it kā mēs to darītu Viņa labā. Viņš apsola, ka, šādi rīkojoties, mēs iemantosim Viņa valstību (Skat. Mateja 25:34–46.)

Mums nav jācenšas izlemt, vai cilvēks šo palīdzību tiešām ir pelnījis vai nē (skat. Mosijas 4:16–24). Ja mēs esam parūpējušies par savas ģimenes vajadzībām, tad mums jāpalīdz visiem, kam vajadzīga palīdzība. Tā mēs kļūsim līdzīgi mūsu Tēvam Debesīs, kurš liek lietum līt gan pār taisniem, gan netaisniem (skat. Mateja 5:44–45).

Prezidents Tomass S. Monsons mums atgādināja, ka cilvēkiem vajag kaut ko vairāk nekā tikai materiālās vērtības:

„Uzdosim sev šādus jautājumus: Vai esmu šodien izdarījis pasaulē ko labu? Vai esmu palīdzējis kādam, kam ir vajadzība? [skat. *Hymns*, 223]. Tā ir laimes formula! Tā ir recepte apmierinātībai, iekšējam mieram — otrā cilvēkā izraisīt pateicības jūtas.

Mūsu iespējas ziedot sevi patiešām ir neizsmeļamas, taču tās ir arī ātri zūdošas. Ir sirdis, kuras jāiepriecina. Ir laipni vārdi, kas jāpasaka. Ir dāvanas, kuras jāpasniedz. Ir labi darbi, kas jāpadara. Ir dvēseles, kuras jāglābj” (Conference Report, 2001. g. okt., 72; vai *Ensign*, 2001. g. nov., 60).

- Kā jūs raksturotu cilvēkus, kas pagāja garām cietušajam cilvēkam līdzībā par žēlsirdīgo samarieti? Kā jūs raksturotu samarieti? Kādos veidos mēs varam pielietot šajā līdzībā pausto vēstījumu savā dzīvē?

Žēlsirdība nāk no sirds

- Kā mēs varam mīlēt cilvēkus, neraugoties uz viņu grēkiem un trūkumiem?

Pat tad, ja mēs palīdzam tiem, kas ir nonākuši nelaimē, bet neizjūtam pret viņiem līdzjūtību, — mūsos nav žēlsirdības (skat. 1. Jāņa 3:16–17). Apustulis Pāvils mācīja, ja mūsos ir žēlsirdība, mūs pārņem labestība pret visiem cilvēkiem. Mēs esam pacietīgi un laipni. Mēs neesam lielīgi un lepni, savtīgi vai rupji. Ja mūsos ir žēlsirdība, mēs neatceramies un nepriecājamies par ļaunumu, ko nodarījuši citi. Mēs arī nedarām labu tikai tādēļ vien, ka mums tas ir izdevīgi. Turpretī mēs priecājamies līdz cilvēkiem, kas dzīvo taisnīgi. Ja mūsos ir žēlsirdība, mēs uzticamies citiem, mēs domājam par citiem tikai to labāko un mēs esam pret viņiem laipni. Svētajos Rakstos ir mācīts, ka žēlsirdība nekad nebeidzas. (Skat. 1. korintiešiem 13:4–8.)

Glābējs mums sniedza paraugu, ko just un kā izturēties pret citiem. Viņš nicināja ļaundarību, taču mīlēja grēciniekus, neraugoties uz viņu grēkiem. Viņš juta līdzīgi bērniem, veciem cilvēkiem, nabagiem un trūcīgajiem. Viņa mīlestība bija tik liela, ka Viņš spēja lūgt, lai Debesu Tēvs piedod karavīriem, kas iedzina naglas Viņa rokās un kājās (skat. Lūkas 23:34). Viņš mums mācīja, ka, ja mēs nepiedosim

cietiņ, mūsu Tēvs Debesīs nepiedos mums (skat. Mateja 18:33–35). Viņš teica: „Es jums saku: mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā, Jo, ja jūs tos mīlat, kas jūs mīl, kāda alga jums nākas?” (Mateja 5:44, 46). Mums jāiemācās just pret citiem to pašu, ko juta Jēzus.

Žēlsirdības tikuma attīstīšana

- Kā mēs varam kļūt žēlsirdīgāki?

Viens no veidiem, kā kļūt žēlsirdīgākiem, ir studēt par Jēzus Kristus dzīvi un pildīt Viņa baušļus. Mēs varam mācīties, kā Viņš rīkojās noteiktās situācijās un, nokļūstot līdzīgās situācijās, rīkoties tāpat kā Viņš.

Otrkārt, ja mums prātā nāk nežēlīgas domas, mēs varam lūgt Dievu pēc žēlsirdības. Moronijš mūs mudina: „Lūdziet Tēvu ar visu savas sirds spēku, lai jūs varētu tikt piepildīti ar šo mīlestību [žēlsirdību], ko Viņš ir dāvājis visiem tiem, kas ir patiesie Viņa Dēla, Jēzus Kristus, sekotāji” (Moronija 7:48).

Treškārt, mēs varam mācīties mīlēt paši sevi, kas nozīmē izprast mūsu patieso vērtību, kāda mums piemīt kā mūsu Debesu Tēva bērniem. Glābējs mums mācīja, ka mums jāmīl citus, *kā mēs mīlam paši sevi* (skat. Mateja 22:39). Lai mēs paši sevi mīlētu, mums jāuzticas sev un jācieņa sevi. Tas nozīmē, ka mums jāievēro evaņģēlija principi. Mums jānožēlo ikviena ļaundarība. Kad būsīm to nožēlojuši, mums pašiem sev jāpiedod. Mēs iemīlēsim sevi tikai tad, kad mēs sajūtīsim dziļo un mierinošo pārliecību, ka Glābējs patiešām mūs mīl.

Ceturtkārt, mēs varam censties nedomāt, ka esam labāki par citiem cilvēkiem. Mēs varam būt iecietīgi pret viņu trūkumiem. Džozefs Smits teica: „Jo vairāk mēs pietuvojamies mūsu Debesu Tēvam, jo vairāk mēs esam noskaņoti ar līdzjūtību raudzīties uz dvēselēm,

---

Skolotājiem: Zem virsraksta „Žēlsirdības tikuma attīstīšana” katra no pirmajām četrām rindkopām māca vienu veidu, kā mēs varam kļūt žēlsirdīgāki. Ja klases lielums ļauj veikt pārrunas nelielās grupās, apsveriet iespēju sadalīt nodarbības dalībniekus vai ģimenes locekļus grupās pa četriem cilvēkiem. Katras grupas katram dalībniekam nozīmējiet pa vienai no četrām rindkopām. Aiciniet dalībniekus patstāvīgi studēt sev nozīmēto rindkopu. Palūdziet viņus padomāt par piemēriem no cilvēku dzīves, kurus viņi pazīst, vai no Svētajiem Rakstiem, kur attēlots šis veids, kā kļūt žēlsirdīgam. Pēc tam aiciniet viņus dalīties savos piemēros ar citiem dalībniekiem savā grupā.

kas iet bojā, mēs jūtam vēlēšanos pacelt tās uz saviem pleciem un atstāt viņu grēkus sev aiz muguras” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 428–29).

Mormona Grāmatā mēs lasām par Ēnosu, jaunekli, kurš gribēja zināt, vai viņa grēki ir piedoti. Viņš mums stāsta:

„Un mana dvēsele bija izsalkusi; un es nometos ceļos sava Radītāja priekšā, un es piesaucu Viņu varenā lūgšanā un aizlūgšanā par savu dvēseli; un visu dienu es piesaucu Viņu; jā, un, kad pienāca nakts, es vēl aizvien raidīju savu balsi augšup, lai tā sasniegtu Debesis.

Un tur nāca balss pie manis, sakot: Ēnoss, tavi grēki ir tev piedoti un tu būsi svētīts” (Ēnosa 1:4–5).

Kad Ēnoss izdzirdēja šos vārdus, viņš vairs neraizējās par sevi. Viņš zināja, ka Tas Kungs viņu mīl un svētīs viņu. Tad viņš sāka bažīties par savu draugu un radnieku, nefijiešu, labklājību. Par tiem viņš izlēja visu savu dvēseli Dieva priekšā. Tas Kungs atbildēja un teica, ka viņi tiks svētīti pēc viņu uzticības baušļu pildīšanā, kas viņiem jau ir doti. Pēc šiem vārdiem Ēnosa mīlestība pieauga pat vēl vairāk un viņš pielika vēl daudz vairāk pūļu, lūdzot par lamaniešiem, kas bija nefijiešu ienaidnieki. Tas Kungs izpildīja viņa lūgumus, un savas dzīves atlikušo daļu viņš pavadīja, mēģinot glābt nefijiešu un lamaniešu dvēseles. (Skat. Ēnosa 1:6–26.)

Ēnoss bija tik ļoti pateicīgs Tam Kungam par Viņa mīlestību un piedošanu, ka viņš labprātīgi pavadīja savas dzīves atlikušo daļu, palīdzot arī citiem saņemt šo dāvanu. Ēnoss bija kļuvis patiesi žēlsirdīgs. Arī mēs varam tādi kļūt. Patiesībā mums par tādiem ir jākļūst, lai mēs iemantotu vietu, kas mums sagatavota mūsu Tēva valstībā.

Papildu Svētie Raksti

- Kolosiešiem 3:12–14 (žēlsirdība ir pilnības saite)
- Almas 34:28–29 (mūsu lūgšanas ir veltas, ja mēs nerīkojamies žēlsirdīgi)
- 1. korintiešiem 12:29–13:3 (mīlestības [žēlsirdības] skaidrojums)
- M&D 121:45–46 (būsim žēlsirdības pilni pret visiem cilvēkiem)

Godīgums

31. nodaļa

Godīgums ir glābšanas princips

- Kāda būtu sabiedrība, ja ikviens cilvēks būtu pilnīgi godīgs?

Mormona Grāmatā stāstīts par ļaužu grupu, kas „atšķīrās arī ar savu dedzību uz Dievu un arī uz cilvēkiem; jo viņi bija pilnīgi godīgi un taisnīgi visās lietās; un viņi bija stingri ticībā Kristum līdz pat galam” (Almas 27:27). Viņu godīguma dēļ šos cilvēkus cienīja viņu līdzciltie un Dievs. Ir svarīgi mācīties un izprast, kas ir godīgums, kā mēs tiekam kārdināti būt negodīgiem un kā mēs varam pretoties šim kārdinājumam.

Pilnīgs godīgums ir nepieciešams mūsu glābšanai. Prezidents Brigams Jangs teica: „Ja mēs pieņemam glābšanu pēc tiem nosacījumiem, kas mums ir doti, mums ir jābūt godīgiem katrā domā, mūsu pārdomās, mūsu apcerēs, mūsu personīgajā dzīvē, mūsu darījumos, mūsu atskaitēs un katrā mūsu dzīves aspektā” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 293).

Dievs ir godīgs un taisnīgs visās lietās (skat. Almas 7:20). Arī mums ir jābūt godīgiem it visā, lai mēs kļūtu līdzīgi Viņam. Jareda brālis liecināja: „Jā, Kungs, es zinu, ka . . . Tu esi patiesības Dievs un nevari melot” (Etera 3:12). Turpretī velns ir melis. Patiesībā viņš ir visu melu tēvs (skat. 2. Nefija 9:9). „Tie, kas izvēlas krāpt un melot, maldināt un sagrozīt patiesību, kļūst par viņa vergiem” (Mark E. Petersen, Conference Report, 1971. g. okt., 65; vai *Ensign*, 1971. g. dec., 73).

Godīgs cilvēks mīl patiesību un taisnīgumu. Viņš ir godīgs savos vārdos un darbos. Viņš nemelo, nezog un nekrāpj.

Melot ir negodīgi

Melošana ir citu cilvēku tīša maldināšana. Viens no melošanas veidiem ir nepatiesas liecības došana. Tas Kungs deva Israēla bērniem šo bausli: „Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku” (2. Mozus 20:16). Arī Jēzus to mācīja, dzīvodams uz Zemes (skat. Mateja 19:18). Ir vēl daudzi citi melošanas veidi. Kad mēs runājam nepatiesību, mēs melojam. Mēs varam citus tīši maldināt ar žestu vai skatienu, ar klusēšanu, vai pastāstot tikai daļu no patiesības. Ja mēs kaut kādā veidā liekam cilvēkiem noticēt tam, kas nav patiesība, mēs rīkojamies negodīgi.

Tam Kungam šāds negodīgums nav pa prātam, un mums nāksies atbildēt par saviem meliem. Sātans grib, lai mēs uzskatām, ka melot nav slikti. Viņš saka: „Jā, melojiet nedaudz, . . . tur nav nekā sliktā” (2. Nefija 28:8). Sātans mūs mudina attaisnot mūsu melus. Godīgs cilvēks atpazīs Sātana kārdinājumus un runās tikai patiesību pat tad, ja tas viņam šķietami nebūs izdevīgi.

Zagt ir negodīgi

Jēzus mācīja: „Tev nebūs zagt!” (Mateja 19:18). Zagt nozīmē paņemt kaut ko, kas nepieder mums. Ja mēs bez atļaujas paņemam to, kas pieder kādam citam cilvēkam, veikalam vai sabiedrībai, mēs zogam. Darba devēja preču vai materiālu paņemšana ir zagšana. Zagšanas veids ir mūzikas, filmu, attēlu vai rakstīta teksta kopēšana bez autortiesību īpašnieka atļaujas. Pieņemt vairāk naudas vai preču, nekā pienākas, ir negodīgi. Ņemt kaut ko vairāk, nekā mums pienākas, nozīmē zagt.

Krāpt ir negodīgi

Mēs krāpjam, ja atdodam mazāk, nekā esam parādā, vai iegūstam kaut ko, ko mēs neesam pelnījuši. Daži darbinieki krāpj savus darba devējus, nenostādājot pilnu darba laiku; tomēr viņi pieņem

---

Skolotājiem: Šajā nodaļā ietvertas trīs sadaļas, kas raksturo negodīguma veidus: melošanu, zagšanu un krāpšanu. Jūs varat apsvērt iespēju sadalīt nodarbības dalībniekus vai ģimenes locekļus trīs grupās. Katrai grupai nozīmējiet pa vienai no šīm sadaļām. Lieciet dalībniekiem katrā grupā klusi izlasīt sev nozīmēto sadaļu un padomāt par negodīguma veidiem, kas tur aprakstīti. Tad pārrunājiet šīs sadaļas visi kopā. Vaicājiet, kā mēs varam būt godīgi katrā no aprakstītajām situācijām.

pilnu samaksu. Daži darba devēji nav godīgi pret saviem strādniekiem; viņi maksā tiem mazāk, nekā tie ir pelnījuši. Sātans saka: „Turiet citus pie vārda un gūstiet no tā labumu, rociēt bedri savam kaimiņam” (2. Nefija 28:8). Netaisnīga izmantošana ir negodīguma paveids. Zemas kvalitātes pakalpojumu sniegšana un sliktu preču ražošana ir krāpšana.

Mēs nedrīkstam attaisnot savu negodīgumu

- Kādas garīgas pārmaiņas ar mums notiek, ja mēs attaisnojam savu negodīgumu?

Cilvēki atrod daudzus attaisnojumus negodīgai rīcībai. Cilvēki melo, lai aizstāvētos un lai citi par viņiem domātu labu. Daži attaisno sevi par zagšanu, iedomājoties, ka viņi ir pelnījuši to, ko paņēma, iedomājoties, ka viņi grasās to atdot, vai arī, ka viņiem tas ir vajadzīgs vairāk nekā īpašniekam. Daži krāpjas, lai skolā dabūtu labākas atzīmes, vai tādēļ, ka „visi citi tā dara”, vai tādēļ, lai kādam atriebtos.

Šie un vēl daudzi citi attaisnojumi tiek minēti kā iemesli negodīgumam. Tam Kungam nav pieņemami nekādi attaisnojumi. Tad, kad mēs cenšamies sevi attaisnot, mēs sevi krāpjam, un Dieva Gars mūs pamet. Mēs kļūstam arvien negodīgāki.

Mēs varam būt pilnīgi godīgi

- Ko nozīmē būt pilnīgi godīgam?

Lai mēs kļūtu pilnīgi godīgi, mums ir rūpīgi jāpārdomā sava dzīve. Un, ja ir jomas, kurās mēs esam kaut vismazākā mērā negodīgi, mums tās ir nekavējoties jānožēlo.

Ja mēs esam pilnīgi godīgi, mūs nevar piekukuļot. Mums jāattaisno citu uzticība, godīgi jāpilda visi pienākumi, līgumi un derības pat tad, ja mums nāktos zaudēt savu naudu, draugus vai dzīvību. Tad mums nebūs jākaunas no Tā Kunga, pašiem no sevis un citiem. Prezidents Džozefs F. Smits ieteica: „Katram cilvēkam jādzīvo tā, lai viņa personība izturētu visrūpīgāko pārbaudi un lai tā būtu redzama kā atvērta grāmata, tā lai mums nebūtu jābaidās vai jākaunas” (*Gospel Doctrine*, 5. izd. [1939], 252).

- Kādā veidā mūsu godīgums vai negodīgums ietekmē to, kā mēs vērtējam sevi?

Papildu Svētie Raksti

- M&D 50:17 (runājiet tikai patiesības Garā)
- M&D 76:103–6 (meļu galamērķis)
- M&D 42:27 (bauslis nerunāt ļaunu par savu tuvāko)
- 2. Mozus 20:15–16 (baušļi nezagt un nedot nepatiesu liecību)
- M&D 42:20, 84–85; 59:6 (aizliegts zagt)
- M&D 3:2 (Dievs ir godīgs)
- M&D 10:25–28 (Sātans maldina)

Desmitā tiesa uz ziedojumi

32. nodaļa

Desmitās tiesas maksāšana un ziedojumi

- Kādā veidā mūsu labprātīgā vēlēšanās maksāt desmito tiesu un ziedojumus parāda mūsu pateicību Debesu Tēvam par visām saņemtajām svētībām?

Baušļi mums ir doti, lai palīdzētu mums vispusīgi sagatavoties dzīvošanai mūsu Debesu Tēva klātbūtnē. Viņš mums ir devis iespēju pateikties Viņam par saņemtajām svētībām. Viens no veidiem, kā mēs Viņam pateicamies, ir labprātīga ziedojumu un desmitās tiesas maksāšana. Maksājot šos ziedojumus, mēs parādām Glābējam, ka mēs Viņu mīlam un ka paklausīsim Viņa padomiem.

- Kādā veidā desmitās tiesas un ziedojumu maksāšana palīdz mums pateikties mūsu Debesu Tēvam?

Desmitās tiesas likuma ievērošana

- Kas ir godīga desmitā tiesa?

Sendienās Ābrahāms un Jēkabs paklausīja bauslim maksāt desmito tiesu no saviem pieaugumiem (skat. Ebrejiem 7:1–10; 1. Mozus 14:19–20; 28:20–22).

Mūsu dienās pravietis Džozefs Smits lūdza: „Ak Kungs! Parādi saviem kalpiem, cik daudz Tu prasi no Savu ļaužu īpašuma desmitajai tiesai” (M&D 119, nodaļas ievads). Tas Kungs atbildēja: „Un šis būs sākums Manu ļaužu desmitajai tiesai. Un pēc tam tie, kam ir jāmaksā desmitā

Skolotājiem: Jautājumus, kas doti sadaļas sākumā, lietojiet, lai uzsāktu pārrunu, un lieciet stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem meklēt atbildes šīs stundas piedāvātajā materiālā. Jautājumus, kas doti sadaļas beigās, lietojiet, lai palīdzētu stundas dalībniekiem vai ģimenes locekļiem apdomāt un pārrunāt izlasītā nozīmi, un pielietot to savā dzīvē.

tiesa, ik gadu maksās vieno desmito daļu no visiem saviem ienākumiem; un tas būs viņiem pastāvīgs likums uz mūžiem” (M&D 119: 3–4). Augstākais Prezidijs ir paskaidrojis, ka viena desmitā daļa attiecas uz visiem mūsu ienākumiem (skat. Augstākā Prezidija vēstule, 1970. g. 19. marts).

Maksājot desmito tiesu, mēs parādām savu uzticību Tam Kungam. Mēs mācām arī saviem bērniem šī likuma nozīmi. Viņi vēlēties sekot mūsu piemēram un maksāt desmito tiesu no jebkuras naudas, ko viņi nopelnīs.

- Kādā veidā desmitā tiesa ir vairāk ticības princips, nevis finanšu princips?
- Ko vecāki var darīt, lai mācītu saviem bērniem maksāt desmito tiesu un saprast šī likuma nozīmi?

Mums jānodod labprātīgi

- Kāpēc maksājot desmito tiesu, ir svarīga mūsu attieksme?

Ir svarīgi dot labprātīgi. „Ja kāds maksā savu desmito tiesu ar nepatiku, viņam tiek laupīta daļa svētības. Viņam ir jāiemācās dot labprātīgi un ar prieku, tad viņa dāvana tiks svētīta” (Stephen L Richards, *The Law of Tithing* [brošūra, 1983], 8).

Apustulis Pāvils mācīja, ka tas, kā mēs dodam, ir tikpat svarīgi kā tas, ko mēs dodam. Viņš teica: „Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmieš, ne smagu sirdi, vai piespiests; jo priecīgu devēju Dievs mīl” (2. korintiešiem 9:7).

- Ko tas jums nozīmē — būt priecīgam devējam?

Desmitā tiesa un citi ziedojumi

- Kādiem mērķiem Baznīca izmanto desmitās tiesas fondus un citus ziedojumus?

Kā Baznīcas locekļi mēs dodam Tam Kungam desmito tiesu un citus ziedojumus.

Desmitā tiesa

Baznīca izmanto desmito tiesu daudziem nolūkiem. Daži no tiem ir:

1. Celt, uzturēt un pārvaldīt tempļus, lūgšanu namus un citas ēkas.
2. Nodrošināt rīcības kapitālu stabiem, bīskapijām un citām Baznīcas vienībām. (Šīs vienības izmanto šo kapitālu, īstenojot Baznīcas programmas, kurās ir iekļauta evaņģēlija mācīšana un sabiedriskie pasākumi.)
3. Atbalstīt misionāru programmu
4. Izglītot jauniešus Baznīcas skolās, semināros un institūtos.
5. Iespiest un izplatīt mācību materiālus.
6. Palīdzēt ģimenes vēstures un tempļa darbā.

Citi ziedojumi

Gavēņa ziedojumi. Baznīcas locekļi katru mēnesi gavē, atsakoties no ēdiena un dzēriena divas ēdienreizes pēc kārtas. Vismazākā summa, ko viņi ziedo, ir nauda, ko viņi būtu izdevuši par šīm ēdienreizēm. Viņi var ziedot tik devīgi, cik paši to var atļauties. Šo ziedojumu sauc par gavēņa ziedojumu. Bīskapi izmanto gavēņa ziedojumus, lai nodrošinātu trūcīgos ar ēdienu, pajumti, apģērbu un medicīnisko palīdzību. (Skat. 25. nodaļu šajā grāmatā.)

Daļa no gavēņa Baznīcas locekļiem ir sanāksmes, ko sauc par gavēņa un liecību došanas sanāksmi, apmeklēšana, kurā viņi dalās savās liecībās par Kristu un Viņa evaņģēliju.

Citi ziedojumi. Baznīcas locekļi var ziedot citām Baznīcas programmām, piemēram, misionāru darbam, Pastāvīgās izglītības fondam, tempļu celtniecībai un humānajai palīdzībai.

Kalpošana. Lai palīdzētu citiem, Baznīcas locekļi ziedo arī savu laiku, prasmes un īpašumus. Šī kalpošana dod Baznīcai iespēju palīdzēt trūcīgajiem Baznīcas locekļiem un pie tās nepiederošiem cilvēkiem visā pasaulē, kopienā, valstī un starptautiskā līmenī, it īpaši, kad notikusi kāda katastrofa.

Mēs tiekam svētīti, ja dodam desmito tiesu un citus ziedojumus

Tas Kungs apsola mūs svētīt, ja mēs uzticīgi maksāsim desmito tiesu un ziedojumus. Viņš teica: „Atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, . . . vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!” (Maleahija 3:10).

Pēdējo dienu atklāsme vēstī par vēl vienu svētību, ko saņems tie, kas maksā desmito tiesu: “Patiesi tā ir upurēšanas diena un diena Manu ļaužu desmitajai tiesai; jo tas, kas maksā desmito tiesu, netiks sadedzināts Viņa atnākšanā” (M&D 64:23).

Svētības, kas mums ir apsollītas, ir gan materiālas, gan garīgas. Ja mēs dodam labprātīgi, mūsu Debesu Tēvs palīdzēs mums apmierināt mūsu ikdienas vajadzības pēc ēdiena, apģērba un pajumtes. Uzrunājot Pēdējo dienu svētos Filipīnās, prezidents Gordons B. Hinklijs teica, ka, ja ļaudis „pieņems evaņģēliju un dzīvos pēc tā, maksās desmito tiesu un ziedojumus, lai arī tie būtu nelieli, Tas Kungs turēs Savu senatnē doto solījumu, un viņiem būs risi viņu bļodās un apģērbs mugurā, un pajumte virs galvas. Es neredzu citu risinājumu. Viņiem ir vajadzīgs spēks, kas ir lielāks par jebkuru pasaules spēku, lai tos iedvesmotu un tiem palīdzētu” (“Inspirational Thoughts,” *Ensign*, 1997. g. aug., 7). Viņš arī palīdzēs augt mūsu „zināšanām par Dievu, mūsu liecībai un spēkam dzīvot saskaņā ar evaņģēliju un iedvesmot savus ģimenes locekļus darīt to pašu” (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 124).

Tie, kas maksā desmito tiesu un dod ziedojumus, saņem lielas svētības. Viņi jūtas priecīgi, jo viņi palīdz celt Dieva valstību uz Zemes.

- Kādas ir dažas no svētībām, kuras jūs, jūsu ģimenes locekļi vai jūsu draugi ir saņēmuši, maksājot desmito tiesu un citus ziedojumus?

Papildu Svētie Raksti

- M&D 119:1–4 (desmitās tiesas likums)
- 1. Mozus 14:18–20; Almas 13:13–16 (Ābrahāms maksāja desmito tiesu)

Misionāru darbs

33. nodaļa

Tā Kunga Baznīca ir misionāru Baznīca

- Kā misionāru darbs izpaužas kā daļa no Dieva ieceres Viņa bērniem?

Tas Kungs atklāja evaņģēlija ieceri Ādamam: „Un tā evaņģēlijs tika sākts sludināt no sākuma” (Mozus gr. 5:58). Vēlāk Ādama tikumīgie pēcnācēji tika sūtīti sludināt evaņģēliju: “Viņi . . . piesauca visus cilvēkus visur nožēlot grēkus; un ticība tika mācīta cilvēku bērniem” (Mozus gr. 6:23).

Visi pravieši ir bijuši misionāri. Katram no viņiem savā laikā ir bijis pavēlēts sludināt evaņģēlija vēsti. Kamēr vien uz Zemes ir pastāvējusi priesterība, Tam Kungam ir bijuši vajadzīgi misionāri, kas sludinātu Viņa bērniem evaņģēlija mūžīgos principus.

Tā Kunga Baznīca vienmēr ir bijusi misionāru baznīca. Dzīvodams uz Zemes, Glābējs ordinēja apustuļus un Septiņdesmitos un deva viņiem atbildību un pilnvaras sludināt evaņģēliju. Viņi sludināja galvenokārt savai tautai — jūdiem (skat. Mateja 10:5–6). Kad Jēzus bija augšāmcēlies, Viņš sūtīja apustuļus sludināt evaņģēliju citticībniekiem. Viņš pavēlēja apustuļiem: „Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai” (Marka 16:15).

Apustulis Pāvils bija izcils misionārs, kas tika sūtīts pie citticībniekiem. Pēc viņa pievēršanās Baznīcai, savas dzīves atlikušo daļu viņš pavadīja sludinot tiem evaņģēliju. Savas misijas laikā viņš vairākas reizes tika šaustīts, nomētāts ar akmeņiem un ieslodzīts. Tomēr viņš turpināja sludināt evaņģēliju (skat. Ap. d. 23:10–12; 26).

Skolotājiem: Dališanās pieredzē saistībā ar evaņģēlija principiem var pieaicināt Garu. Jūs varat sazināties ar dažiem nodarbības dalībniekiem iepriekš, palūdzot tiem sagatavoties dalīties pieredzē, kas tiem ir nozīmīga un kas varētu palīdzēt citiem.

Misionāru darbs tika atsākts, kad ar pravieša Džozefa Smita starpniecību tika atjaunota Tā Kunga Baznīca. Mūsdienās apustuļu un Septiņdesmito galvenais uzdevums ir sludināt evaņģēliju un rūpēties par to, lai tas tiktu sludināts visā pasaulē. Tas Kungs sacīja Džozefam Smitam: „[Pasludini] Manu evaņģēliju no zemes uz zemi, un no pilsētas uz pilsētu, . . . sniedz liecību katrā vietā, katram cilvēkam” (M&D 66:5, 7). 1830. gada jūnijā pravieša brālis, Samuels Harisons Smits, uzsāka pirmo misionāra ceļojumu Baznīcas vārdā.

Kopš tā laika vairāk nekā miljons misionāru ir aicināti un sūtīti sludināt evaņģēliju. Viņi nes pasaulei vēsti, ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls un mūsu Glābējs. Viņi liecina, ka caur Dieva pravieti uz Zemes ir atjaunots evaņģēlijs. Misionāriem ir dota atbildība sludināt evaņģēliju visiem cilvēkiem, kristīt viņus un mācīt viņiem darīt visu, ko Tas Kungs ir pavēlējis (skat. Mateja 28:19–20). Pēdējo dienu svēto misionāri paši par savu naudu dodas uz visām pasaules malām, lai sludinātu evaņģēlija vēsti.

Evaņģēlijs tiks sludināts visai pasaulei

- Kādi ir daži no daudzajiem veidiem, kādus Tas Kungs ir sagatavojis, lai mēs dalītos ar evaņģēlija vēstījumu?

Pēdējo Dienu atklāsmē ir teikts, ka mums jānes atjaunotais evaņģēlijs katrai tautai un tautībai (skat. M&D 133:37). Tas Kungs nekad nedod mums baušļus, nenorādīdams, kā tos izpildīt (skat. 1. Nefija 3:7). Tas Kungs ir devis mums iespējas mācīt evaņģēliju valstīs, kuras agrāk mums bija slēgtas. Ja mēs turpināsim lūgt Dievu un izrādīt ticību, Tas Kungs atvērs misionāru darbam vēl citu valstu robežas.

Vēl Tas Kungs „iedvesmo izcilu cilvēku prātus, lai tie radītu izgudrojumus, kas veicinātu Tā Kunga darbu pasaulei līdz šim vēl nezināmā veidā „(Russell M. Nelson, “Computerized Scriptures Now Available,” *Ensign*, 1988. g. apr., 73). Avīzes, žurnāli, televīzija, radio, satelīti, datori, internets un tamlīdzīgi izgudrojumi palīdz sniegt evaņģēlija vēsti miljoniem cilvēku. Mums, kam ir evaņģēlija pilnība, jāizmanto šie izgudrojumi, lai izpildītu Tā Kunga bausli: „Jo, patiesi, skaņai ir jāiziet no šīs vietas visā pasaulē un līdz vistālākajām zemes daļām —

evaņģēlijam ir jātiek pasludinātam katrai radībai [cilvēkam]” (M&D 58:64).

- Kādi tehnoloģiju izgudrojumi tiek pielietoti, lai efektīvāk dalītos ar evaņģēlija vēstījumu?

Misionāru darbs ir svarīgs

- Kādēļ ir svarīgi, lai katrs cilvēks dzirdētu un saprastu evaņģēliju? „Šis ir mūsu Baznīcas galvenais mērķis — glābt un paaugstināt cilvēku bērnu dvēseles” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1974. g. apr., 151; vai *Ensign*, 1974. g. maijs, 104). Misionāru darbs ir nepieciešams, lai pasaules iedzīvotājiem dotu iespēju uzklaut un pieņemt evaņģēliju. Viņiem ir jāuzzina patiesība, jāatgriežas pie Dieva un jāsaņem piedošana par saviem grēkiem.

Daudzi no mūsu zemes brāļiem un māsām ir maldināti ar viltus mācībām, un viņi „ir atturēti no patiesības tāpēc, ka viņi nezina, kur to atrast” (M&D 123:12). Caur misionāru darbu mēs viņiem varam sniegt patiesību.

Tas Kungs ir pavēlējis: „Strādājiet jūs Manā vīnadārzā pēdējo reizi — pēdējo reizi aiciniet zemes iedzīvotājus” (M&D 43:28). Mācot saviem brāļiem un māsām evaņģēliju, mēs sagatavojam ceļu Glābēja Otrajai Atnākšanai (skat. M&D 34:6).

Mums visiem jābūt misionāriem

- Kā mēs varam aktīvi meklēt iespējas dalīties evaņģēlija vēstījumā ar citiem? Kādā veidā mēs varam sagatavoties šādām iespējām?

Katrs Baznīcas loceklis ir misionārs. Mums jābūt misionāriem pat tad, ja mēs neesam oficiāli aicināti un iecelti par misionāriem. Mūsu pienākums ir gan ar vārdiem, gan ar darbiem mācīt evaņģēliju visiem mūsu Debesu Tēva bērniem. Tas Kungs mums ir teicis: „Katram cilvēkam, kurš ticis brīdināts, klājas brīdināt savu tuvāko” (M&D 88:81). Praviētis mums ir ieteicis vispirms saviem līdzcilvēkiem izrādīt, ka mīlam viņus, un tikai pēc tam viņus brīdināt (skat. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 262). Viņiem jāsaņem mūsu draudzība un biedriskums.

Mosijas dēli ar prieku uzņēmās savu pienākumu mācīt evaņģēliju. Kad viņi bija pievērsti Baznīcai, viņu sirdis pildīja līdzjūtība pret citiem. Viņi vēlējās sludināt evaņģēliju saviem ienaidniekiem, lamaniešiem, „jo viņi nevarēja izturēt, ka kādai cilvēka dvēselei vajadzētu iet bojā; jā, pat tikai domas, ka kādai dvēselei vajadzētu ciest nebeidzamas mocības, lika tiem drebēt un trīcēt” (Mosijas 28:3). Kad evaņģēlijs piepildīs mūsu dzīvi ar prieku, mēs izjutīsim šādu mīlestību un līdzjūtību pret saviem brāļiem un māsām. Mēs vēlēsimies sludināt evaņģēlija vēsti katram, kurš vēlēties to klausīties.

Ir daudzi veidi, kā mēs varam dalīties evaņģēlijā ar citiem. Šeit sniegti daži priekšlikumi.

1. Mēs varam izrādīt saviem draugiem un citiem prieku, ko mēs izjutām, dzīvojot saskaņā ar evaņģēlija patiesībām. Tā mēs varam kļūt par gaismu pasaulei (skat. Mateja 5:16).
2. Mēs varam pārvarēt savu iedzimto kautrību, draudzīgi izturoties pret citiem un darot viņiem labu. Mēs varam palīdzēt viņiem saprast, ka viņi mūs patiešām interesē un ka mēs nemeklējam labumu sev.
3. Mēs varam izskaidrot evaņģēliju saviem draugiem, kas nepieder pie Baznīcas, un citiem cilvēkiem.
4. Mēs varam uzaicināt savus draugus, kuri vēlas kaut ko vairāk uzzināt par evaņģēliju, pie sevis mājās, lai misionāri viņus varētu mācīt. Ja mūsu draugi, kas nepieder pie Baznīcas, dzīvo tālu no mums, mēs varam palūgt, lai viņus apciemotu misionāri, kuri darbojas viņu dzīves vietas tuvumā.
5. Mēs varam mācīt saviem bērniem, cik svarīgi ir sludināt evaņģēliju, un mēs varam gan garīgi, gan materiāli sagatavot viņus misijas darbam. Vēl mēs varam gatavoties kalpot pilna laika misijās savās vecumdienās.
6. Mēs varam maksāt desmito tiesu un ziedot naudu misionāru fondam. Šos ziedojumus izmanto misionāru darba veicināšanai.
7. Mēs varam ziedot bīskapijas, draudzes vai vispārējam misionāru fondam, lai finansiāli atbalstītu misionārus, kuru ģimenes nespēj tos atbalstīt.

8. Mēs varam veikt ģimenes vēstures izpēti un tempļa darbu, lai palīdzētu saviem priekštečiem saņemt visas evaņģēlija svētības.
9. Mēs varam uzaicināt Baznīcai nepiederīgus cilvēkus uz tādiem pasākumiem kā ģimenes mājvakari un Baznīcas pasākumi, konferences un sanāksmes.
10. Mēs varam dot Baznīcas žurnālu eksemplārus. Vēl mēs varam dalīties evaņģēlija vēstījumos, izmantojot Baznīcas oficiālās interneta vietnes, LDS.org un Mormon.org.

Mūsu Debesu Tēvs palīdzēs mums kļūt par veiksmīgiem misionāriem, ja mēs alksim sludināt evaņģēliju un lūgsim Dievu, lai Viņš mūs vada. Viņš palīdzēs mums rast iespējas, lai dalītos evaņģēlijā ar apkārtējiem.

- Padomājiet par cilvēkiem, ar kuriem jūs varat dalīties evaņģēlijā. Nolemiet, kādā veidā jūs to darīsit. Uzstādiet mērķi dalīties evaņģēlijā ar šiem cilvēkiem līdz noteiktam datumam.

Tas Kungs apsola mums svētības par misionāru darba veikšanu

Tas Kungs teica pravietim Džozefam Smitam, ka misionāri saņems lielas svētības. Runājot uz elderiem, kas atgriezās no savām misijām, Tas Kungs teica: “Jūs esat svētīti, jo liecība, ko jūs esat snieguši, ir ierakstīta debesīs eņģeļiem ko raudzīties, un tie priecājas par jums” (M&D 62:3). Vēl Viņš teica, ka tie, kas strādā citu cilvēku glābšanas labā, saņems savu grēku piedošanu un saņems glābšanu savām dvēselēm (skat. M&D:4, 31:5; 84:61).

Tas Kungs mums ir teicis:

„Un ja būs tā, ka jūs strādāsiet visas savas dienas, piesaucot grēku nožēlošanai šos ļaudis, un atvedīsiet kaut vienu dvēseli pie Manis, cik liels būs jūsu prieks ar viņu Mana Tēva valstībā!

Un tagad, ja jūsu prieks būs liels ar vienu dvēseli, ko jūs būsiet atveduši pie Manis Mana Tēva valstībā, cik liels būs jūsu prieks, ja jūs atvedīsiet daudzas dvēseles pie Manis!” (M&D 18:15–16).

- Kad jūs esat izjutuši prieku par misionāru darbu?

Papildu Svētie Raksti

- M&D 1:17–23 (Džozefam Smitam pavēlēts sludināt)
- M&D 24:12 (Tas Kungs stiprina tos, kas vienmēr tiecas pasludināt Viņa evaņģēliju)
- M&D 38:41 (dalieties evaņģēlijā ar maigumu un lēnprātību)
- M&D 34:4–6; Ap. d. 5:42 (evaņģēlijs ir jāsludina)
- M&D 60:1–2 (Tas Kungs brīdina tos, kas baidās sludināt evaņģēliju)
- M&D 75:2–5 (tie, kuri sludina evaņģēliju un ir uzticīgi, tiks svētīti ar mūžīgo dzīvi)
- M&D 88:81–82 (visiem, kas ir brīdināti, klājas brīdināt savus tuvākos)
- Mateja 24:14 (evaņģēlijs jāsludina, pirms nāks gals)
- Ābrahāma 2:9–11 (evaņģēlijs un priesterība tiks dota visām tautām)

Savu talantu izkopšana

34. nodaļa

Mums visiem ir dažādi talanti un spējas

Mūsu Debesu Tēvs katram no mums ir piešķīris īpašas dāvanas, talantus un spējas. Piedzimstot mēs šīs dāvanas, talantus un spējas atnesām sev līdzī (skat. 2. nodaļu šajā grāmatā).

Pravietis Mozus bija izcils vadītājs, taču viņam vajadzēja, lai viņa brālis Ārons viņam palīdzētu kā runātājs (skat. 2. Mozus 4:14–16). Daži no mums ir vadītāji, tāpat kā Mozus, vai arī labi runātāji kā Ārons. Daži prot labi dziedāt vai spēlēt kādu mūzikas instrumentu. Citiem labi padodas dažādi sporta veidi vai rokdarbi. Vēl mums var būt tādi talanti, kā spējas saprast citus, pacietība, optimisms un spēja citus mācīt.

- Kādu labumu jūs esat guvuši no citu cilvēku talantiem?

Mums ir jāizmanto un jāpilnveido mūsu talanti

- Kā mēs varam pilnveidot savus talantus?

Mēs esam atbildīgi par mums doto talantu pilnveidošanu. Dažreiz mums liekas, ka mums nav daudz talantu vai ka citi cilvēki ir apveltīti ar daudz lielākām dotībām nekā mēs. Reizēm mēs neizmantojam savus talantus, jo baidāmies, ka varētu ciest neveiksmi vai izpelnīties kritiku. Mēs nedrīkstam slēpt savus talantus. Mums tie ir jāizmanto. Tad citi ieraudzīs mūsu labos darbus un godās mūsu Debesu Tēvu (skat. Mateja 5:16).

Skolotājiem: Viens no veidiem, kā parādīt nodarbības dalībniekiem, ka jums viņi rūp, ir saukt tos vārdā. Iemācieties viņu vārdus. Ja nodarbību apmeklē kāds jauns dalībnieks, iepazīstiniet to ar citiem.

Lai izkoptu savus talantus, mums jāizdara noteiktas darbības. Pirmkārt, mums savi talanti ir jāatklāj. Mums pašiem sevi jāizvērtē, lai saprastu savas spējas un stiprās puses. Šeit mums var palīdzēt mūsu ģimenes locekļi un draugi. Vēl mums jālūdz, lai mūsu Debesu Tēvs mums palīdz atklāt mūsu talantus.

Otrkārt, mums jābūt gataviem ziedot savu laiku un pielikt pūles, lai attīstītu talantu, ko meklējam.

Treškārt, mums jātic, ka mūsu Debesu Tēvs mums palīdzēs, un mums jātic pašiem sev.

Ceturtkārt, mums jāapgūst prasmes, kas nepieciešamas, lai mēs pilnveidotu savus talantus. To mēs varam panākt, apmeklējot kursus, palūdzot, lai mūs pamāca kāds draugs, vai izlasot attiecīgu grāmatu.

Piektkārt, mums jāvingrinās pielietot savu talantu. Katra talanta pilnveidošana prasa piepūli un darbu. Lai mēs meistarīgi pārvaldītu savu talantu, mums daudz jāstrādā.

Sestkārt, mums jāpielieto savi talanti citu labā. Mūsu talanti pilnveidojas, kad mēs tos pielietojam (skat. Mateja 25:29).

Visus šos soļus ir vieglāk spert, ja mēs lūdzam palīdzību no Tā Kunga. Viņš vēlas, lai mēs pilnveidotu savus talantus, un Viņš mums palīdzēs.

Mēs varam izkopt savus talantus par spīti mūsu vājībām

- Kā mēs varam izkopt savus talantus par spīti mūsu vājībām?

Mums piemīt vājības, jo mēs esam mirstīgi un krituši. Ar Tā Kunga palīdzību mūsu vājības un kritusi daba var tikt pārvarēta (skat. Etera 12:27, 37). Bēthovens sarakstīja lielisku mūziku, jau kļuvis kurls. Ēnohs bija lēns runā, taču viņš to pārvarēja un kļuva par spēcīgu skolotāju (skat. Mozus gr. 6:26–47).

Dažiem izciliem sportistiem bija jāpārvar savi fiziskie trūkumi, lai viņi gūtu panākumus, attīstot savus talantus. Šeit kā piemēru var minēt Šelliju Mannu. „Piecu gadu vecumā viņa slimoja ar bērnu trieku. . . . Vecāki katru dienu veda viņu uz peldbaseinu, cerēdami, ka ūdens palīdzēs viņai noturēt rokas, kad viņa atkal mēģinās tās kustināt. Viņa gavilēja no prieka, kad viņai beidzot izdevās pašai ar

savu spēku pacelt rokas virs ūdens. Pēc tam viņa uzstādīja sev par mērķi pārpeldēt baseinu platumā, tad garumā, tad vairākas reizes garumā. Viņa centās, peldēja un izturēja grūtības, kamēr izcīnīja zelta medaļu tauriņstilā — vienā no visgrūtākajām peldēšanas disciplinām” (Marvin J. Ashton, Conference Report, 1975. g. apr., 127; vai *Ensign*, 1975. g. maijs, 86).

Hibers Dž. Grants pārvarēja daudzas no savām rakstura vājībām un pārvērta tās talantos. Viņa dzīves devīze bija izteikta šādos vārdos: „Ja mēs kaut ko neatlaidīgi cenšamies paveikt, mums ir vieglāk to panākt; ne tādēļ, ka mainītos šīs lietas būtība, bet tādēļ, ka pieaug mūsu spēja darboties” (*Teachings of Presidents of the Church: Heber J. Grant* [2002], 35).

Tas Kungs mūs svētīs, ja mēs gudri izmantosim savus talantus

Prezidents Džozefs F. Smits teica: „Katrs Dieva dēls un meita ir saņēmuši kādu talantu, un katram nāksies sniegt konkrētu atskaiti par to, kā šis talants ir ticis vai neticis izmantots” (*Gospel Doctrine*, 5. izd. [1939], 370). Talants ir sava veida uzticība, kas mums dota (atbildība Dieva valstībā). Līdzība par talantiem stāsta, ka, ja mēs labi kalposim, pildot darbu, kas mums uzticēts, mēs saņemsim vēl atbildīgākus uzdevumus. Ja mēs nekalposim labi, tad beigu beigās mums šī uzticība tiks liegta. (Skat. Mateja 25:14–30.)

Vēl Svētajos Rakstos ir teikts, ka mūs tiesās pēc mūsu darbiem (skat. Mateja 16:27). Attīstot un izmantojot savus talantus citu cilvēku labā, mēs darām labus darbus.

Tas Kungs vēlas, lai mēs gudri izmantotu savus talantus. Viņš mūs svētīs, ja mēs izmantosim savus talantus, darot citiem labu un stiprinot Viņa valstību šeit uz Zemes. Dažas no svētībām, ko mēs saņemam, ir prieks un mīlestība, ko mēs sajūtam, kalpojot saviem brāļiem un māsām uz Zemes. Mēs arī iemācāmies sevi kontrolēt. Tas viss ir nepieciešams, lai mēs kļūtu cienīgi atkal dzīvot pie mūsu Debesu Tēva.

- Kādi piemēri jums nāk prātā par cilvēkiem, kuri ir pilnveidojuši savus talantus, jo ir tos gudri izmantojuši? (Padomājiet par cilvēkiem, kurus jūs pazīstat, vai Rakstos vai Baznīcas vēsturē minētos.)

Papildu Svētie Raksti

- Jēkaba v. 1:17 (dāvanas nāk no Dieva)
- M&D 46:8–11; 1. Timotejam 4:14 (meklējiet un attīstiet dāvanas)
- 2. korintiešiem 12:9 (nespēks pārtop spēkā)
- Jāņa atkl. 20:13; 1. Nefija 15:33; M&D 19:3 (tiesās pēc mūsu darbiem)
- Ebrejiem 13:21 (dariat labus darbus)

Paklausība

35. nodaļa

Mums jāklausā Dievam labprātīgi

- Kādēļ ir svarīgi paklausīt ar prieku, nevis negribīgi?

Kad Jēzus dzīvoja uz Zemes, kāds bauslības mācītājs Viņam jautāja: „Mācītāj, kurš ir augstākais bauslis bauslībā?”

Bet Jēzus tam sacīja: „Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta.

Šis ir augstākais un pirmais bauslis.

Otrs tam līdzīgs ir: tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu.

Šinīs abos baušļos ir saņemta kopā visa bauslība un pravieši” (Mateja 22:36–40).

No šiem Svēto Rakstu pantiem mēs uzzinām, cik svarīgi ir mīlēt To Kungu un savus tuvākos. Bet kā lai mēs parādām savu mīlestību pret To Kungu?

Uz šo jautājumu Jēzus atbildēja, teikdams: „Kam ir Mani baušļi un kas viņus tur, tas Mani mīl; bet, kas Mani mīl, to Mans Tēvs mīlēs un Es to mīlēšu un tam parādišos” (Jāņa 14:21).

Katram vajadzētu uzdot sev jautājumu, kādēļ mēs ievērojam Dieva baušļus. Vai tādēļ, ka baidāmies no soda? Vai tādēļ, ka vēlamies saņemt atlīdzību par labi nodzīvotu dzīvi? Vai arī tādēļ, ka mīlam Dievu un Jēzu Kristu un vēlamies Viņiem kalpot?

Ir labāk, ja mēs ievērojam baušļus, baidoties no soda, nekā tad, ja mēs vispār tos neievērojam. Taču mēs būsim daudz laimīgāki, ja mēs klausīsim Dievam tādēļ, ka mēs Viņu mīlam un vēlamies Viņam paklausīt. Ja mēs Viņam labprātīgi paklausīsim, Viņš varēs mūs devīgāk

---

Skolotājiem: Jūs varat palīdzēt nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem padomāt vairāk par jautājumu, dodot viņiem laiku pārdomām. Pēc tam, kad viņiem ir bijis pietiekami daudz laika, lūdziet viņus atbildēt.

svētīt. Viņš teica: „Es, Tas Kungs, . . . priecājos pagodināt tos, kas kalpo Man taisnībā un patiesībā līdz galam” (M&D 76:5). Paklausība palīdz mums arī attīstīties un kļūt līdzīgiem mūsu Debesu Tēvam. Bet tie, kas neko nedara, kamēr viņiem nav pavēlēts, un ievēro baušļus negribīgi, zaudēs savu atlīdzību (skat. M&D 58:26–29).

- Kā mēs varam stiprināt savu vēlēšanos paklausīt?

Mēs varam paklausīt arī tad, ja nesaprotam, kādēļ tas nepieciešams.

- Kādēļ lai paklausītu, mums ne vienmēr ir nepieciešams saprast Tā Kunga mērķus?

Ievērojot Dieva baušļus, mēs gatavojamies mūžīgajai dzīvei un paaugstināšanai. Dažreiz mēs nezinām kāda noteikta baušļa nozīmi. Tomēr, ja mēs klausām Dievam, paši nezinādami, kādēļ, mēs parādām savu ticību un uzticēšanos Viņam.

Ādamam un Ievai bija pavēlēts nest Dievam upurus. Kādu dienu Ādamam parādījās eņģelis un jautāja, kādēļ viņš upurē ziedojumus. Ādams atbildēja, ka viņš nezina iemeslu. Viņš to darīja tādēļ, ka Tas Kungs viņam bija to pavēlējis. (Skat. Mozus gr. 5:5–6 un attēlu šajā nodaļā.)

Tad eņģelis mācīja Ādamam evaņģēliju un pastāstīja viņam par Glābēju, kuram bija jānāk. Pār Ādamu nāca Svētais Gars, un Ādams pareģoja par Zemes iedzīvotāju nākotni līdz cilvēces pēdējai paaudzei. (Skat. Mozus gr. 5:7–10; M&D 107:56.) Šīs zināšanas un lielās svētības Ādams ieguva tādēļ, ka viņš bija paklausīgs.

Dievs sagatavos ceļu

Mormona Grāmatā stāstīts, ka Nefijs un viņa vecākie brāļi saņēma no Tā Kunga kādu ļoti grūtu uzdevumu (skat. 1. Nefija 3:1–6). Nefija brāļi žēlojās, sakot, ka Tas Kungs no viņiem prasa pārāk daudz. Taču Nefijs teica: „Es iešu un darišu to, ko Tas Kungs ir pavēlējis, jo es zinu, ka Tas Kungs nedod pavēles cilvēku bērniem, ja vien Viņš nesagatavos ceļu priekš tiem, lai viņi varētu paveikt to, ko Viņš tiem ir pavēlējis” (1. Nefija 3:7). Ja mums šķiet grūti ievērot kādu Tā Kunga baušli, mums vajadzētu atcerēties Nefija vārdus.

- Kad Tas Kungs ir sagatavojis ceļu, lai jūs paklausītu Viņam?

Neviens bauslis nav pārāk nenozīmīgs vai pārāk grūti izpildāms, lai to neievērotu

Dažreiz mēs iedomājamies, ka kāds bauslis nav īpaši svarīgs. Svētie Raksti stāsta par kādu vīru vārdā Naamans, kurš arī tā domāja. Naamans bija smagi slimis, un viņš no Sīrijas devās uz Israēlu lūgt pravieti Elisu, lai tas viņu izdziedē. Naamans savā zemē bija liels vīrs, tādēļ viņš apvainojās, kad Elīsa viņu nesagaidīja pats, bet tā vietā sūtīja savu kalpu. Vēl vairāk Naamans noskaitās, saņēmis no Elīsas vēsti: „Mazgājies septiņas reizes Jordānas upē”. „Vai Amana un Farfara, Damaskas upes, nav labākas nekā visi Israēla ūdeņi, ka es tanīs nevarētu mazgāties, lai kļūtu šķīsts?” viņš jautāja. Viņš aizgāja dusmu pilns. Bet viņa kalpi viņam jautāja: „Ja pravietis tev būtu kādu lielu lietu uzlicis, vai tad tu to nedarītu? Vēl jo vairāk, kad viņš tev tikai ir sacījis: mazgājies, tad tu kļūsi šķīsts?” Naamanam pietika gudrības, lai saprastu, ka ir svarīgi paklausīt Dieva pravietim pat tādā šķietami nenozīmīgā jautājumā. Tādēļ viņš mazgājās Jordānas upē un tika izdziedināts. (Skat. 2. ķēniņu 5:1–14.)

Reizēm mums šķiet, ka kāds bauslis ir pārāk grūti izpildāms, lai mēs to ievērotu. Tāpat kā Nefija brāļi mēs sakām: „Tas, ko Dievs no mums prasa, ir grūts uzdevums.” Taču tāpat kā Nefijs mēs varam būt pārliecināti, ka Dievs mums nedos nevienu bausli, ja vien Viņš nesagatavos mums ceļu, lai Viņam paklausītu.

Tā Kunga pavēle Ābrahāmam upurēt savu mīļoto dēlu Īzāku bija „grūts uzdevums” (skat. 1. Mozus 22:1–13; skat. arī 26. nodaļu šajā grāmatā). Daudzus gadus Ābrahāms bija gaidījis sava dēla Īzāka piedzimšanu, ko Dievs viņam bija apsolijs. Kādēļ gan viņam būtu jāzaudē savs dēls šādā veidā? Šī pavēle Ābrahāmam noteikti likās ļoti grūti izpildāma. Tomēr viņš nolēma paklausīt Dievam.

Arī mums jābūt gataviem darīt visu, ko Dievs prasa. Pravietis Džozefs Smits teica: „Es to pieņemu sev kā likumu: *Kad Tas Kungs pavēl, dari to!*” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 160). Tam jāklūst arī par mūsu likumu.

- Vai jūs esat saņēmuši svētības tādēļ, ka paklausījāt baušļiem, kas šķita nenozīmīgi?

Jēzus Kristus klausīja Savam Tēvam

- Kādi piemēri nāk jūsu prātā, kad domājat par Jēzu Kristu paklausību Savam Tēvam?

Jēzus Kristus bija cildens piemērs tam, kā jāklausa mūsu Debesu Tēvs. Viņš teica: „Es esmu no debesīm nācis, lai darītu, nevis ko Es gribu, bet ko grib Tas, kas Mani sūtījis” (Jāņa 6:38). Viņš veltīja visu Savu dzīvi paklausībai Savam Tēvam; kaut arī ne vienmēr tas bija viegli izdarāms. Viņš tika kārdināts tāpat kā citi mirstīgie (skat. Ebrejiem 4:15). Ģetzemanes dārzā Viņš lūdza, sakot: „Mans Tēvs, ja tas var būt, tad lai šis biķeris iet Man garām, tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu gribi” (Mateja 26:39).

It visā paklausot Sava Tēva gribai, Jēzus padarīja par iespējamu, ka mēs visi varam tapt glābti.

- Kādā veidā Glābēja sniegtā piemēra atcerēšanās var palīdzēt mums būt paklausīgiem?

Paklausības un nepaklausības sekas

- Kādas ir sekas tam, ja paklausām vai nepaklausām Tā Kunga baušļiem?

Debesu valstībā valda likums, un katra svētība, ko mēs saņemam, tiek mums piešķirta par paklausību tam likumam, ar kuru šī svētība ir noteikta (skat. M&D 130:20–21; 132:5). Tas Kungs mums ir teicis, ka caur paklausību un uzcītību mēs varam iegūt zināšanas un saprātu (skat. M&D 130:18–19). Mēs varam augt arī garīgi (skat. Jeremijas 7:23–24). Turpretī nepaklausība nes vilšanos, un tās sekas ir svētību zaudēšana. „Kas esmu Es, saka Tas Kungs, kas esmu solījis un neesmu izpildījis? Es pavēlu un cilvēki nepaklausa; Es atsaucu, un viņi nesaņem svētību. Tad viņi saka savās sirdīs: Šis nav Tā Kunga darbs, jo Viņa solījumi nav izpildīti” (M&D 58:31–33).

Ja mēs ievērojam Dieva baušļus, Viņš piepilda Savus solījumus, kā savai tautai teica ķēniņš Benjamīns: “Viņš prasa, lai jūs darītu tā, kā Viņš ir pavēlējis, jo, ja jūs tā darāt, Viņš nekavējoties svētī jūs” (Mosijas 2:24).

Paklausīgie iegūst mūžīgo dzīvi

Tas Kungs mūs pamāca: „Ja tu turēsi Manas pavēles un pastāvēsi līdz galam, tev būs mūžīgā dzīve, šī dāvana ir lielākā no visām Dieva dāvanām” (M&D 14:7).

Tas Kungs minēja arī citas svētības, ko saņems tie, kas taisnībā un patiesībā paklausīs Viņam līdz galam:

„Jo tā saka Tas Kungs: Es, Tas Kungs, esmu žēlīgs un laipns pret tiem, kas bīstas Manis, un priecājos pagodināt tos, kas kalpo Man taisnībā un patiesībā līdz galam.

Liels būs viņu atalgojums un mūžīga būs viņu godība.

Un viņiem Es atklāšu visus noslēpumus, jā, visus apslēptos Manas valstības noslēpumus kopš senām dienām un līdz nākamajiem laikmetiem, darīšu Es zināmu tiem Savas gribas labo nodomu attiecībā uz visām lietām, kas piederas Manai valstībai.

Jā, pat mūžības brīnumus tie zinās, un nākamās lietas Es tiem rādīšu, pat daudzu paaudžu lietas.

Un viņu gudrība būs liela, un viņu saprašana sniegsies līdz debesīm; . . .

Jo ar Savu Garu Es apgaismošu viņus, un ar Savu spēku Es darīšu tiem zināmus Manas gribas noslēpumus — jā, patiesi to, ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi, un kas vēl neviena cilvēka sirdī nav nācis” (M&D 76:5–10).

- Ko jums nozīmē frāze „izturēt līdz galam”?
- Ko mēs varam darīt, lai paliktu uzticīgi evaņģēlija principiem, kad tos ievērot ir nepopulāri? Kā mēs varam palīdzēt bērniem un jauniešiem palikt uzticīgiem evaņģēlija principiem?

Papildu Svētie Raksti

- Ābrahāma 3:25 (mēs ieradāmie pasaulē pārbaudīt savu paklausību)
- 1. Samuēla 15:22 (paklausība ir labāka nekā upuris)
- Sal. māc. 12:13; Jāņa 14:15; Romiešiem 6:16; M&D 78:7; 132:36; 5. Mozus 4:1–40 (mums jāklausa Dievs)
- 2. Nefija 31:7 (Jēzus Kristus bija paklausīgs)
- Sal. pam. 3:1–4; 6:20–22; 7:1–3; Efeziešiem 6:1–3; Kolosiešiem 3:20 (bērniem jāklausa savi vecāki)
- M&D 21:4–6 (klausiet pravietim)
- Jāņa 8:29–32; Mosijas 2:22, 41; M&D 82:10; 1. Nefija 2:20 (svētības par paklausību)
- M&D 58:21–22; 98:4–6; 134:5–7 (ievērojiet savas valsts likumus)
- Jesajas 60:12; M&D 1:14; 93:39; 132:6, 39 (nepaklausības sekas)
- 2. Nefija 31:16; M&D 53:7; Mateja 24:13; Lūkas 9:62 (izturēt līdz galam)

Ģimene var būt mūžīga

36. nodaļa

Ģimenes nozīme

• Kādēļ mūsu Debesu Tēvs sūtīja mūs uz Zemi kā ģimenes locekļus? „Laulība starp vīrieti un sievieti ir Dieva noteikta. . . . ģimenei ir galvenā loma Radītāja iecerē par Viņa bērnu mūžīgo dzīvi” („Ģimene: Vēstījums pasaulei,” skat. *Ensign*, 1995. g. nov., 102).

Kad Debesu Tēvs bija svētījis Ādama un Ievas laulību, Viņš pavēlēja viņiem laist pasaulē bērnus (skat. 1. Mozus 1:28). Viņš atklāja, ka viens no laulības mērķiem ir sagādāt Viņa gara bērniem laicīgos ķermeņus. Vecāki ir mūsu Debesu Tēva partneri. Viņš vēlas, lai katrs no Viņa gara bērniem saņemtu fizisko ķermeni un izbaudītu zemes dzīvi. Laižot šajā pasaulē bērnus, vīrietis un sieviete palīdz mūsu Debesu Tēvam īstenot Viņa ieceri.

Katrs jaundzimušais jāuzņem ģimenē ar prieku. Katrs no viņiem ir Dieva bērns. Mums jāvelta saviem bērniem daudz laika, priecājoties par viņiem, rotaļājoties ar viņiem un mācot viņus.

Prezidents Deivids O. Makejs teica: „Es no visas sirds ticu, ka labākā vieta, kur sagatavoties . . . mūžīgajai dzīvei, ir mājas” (“Blueprint for Family Living,” *Improvement Era*, 1963. g. apr., 252). Mājās kopā ar savām ģimenēm mēs varam mācīties paškontroli, uzpurēšanos, uzticību un darba vērtību. Mēs varam mācīties mīlēt, dalīties un kalpot cits citam.

Tēviem un mātēm ir pienākums mācīt saviem bērniem par Debesu Tēvu. Vecākiem ar savu piemēru ir jāparāda, ka tie mīl Viņu un

---

Skolotājiem: Mācot šo nodaļu un nākamās divas nodaļas par ģimeni, esiet taktiski pret to cilvēku jūtām, kuriem mājās situācija nav ideāla.

tāpēc ievēro Viņa baušļus. Vecākiem jā māca savi bērni arī lūgt Dievu un ievērot baušļus (skat. Sal. pam. 22:6).

- Kādēļ mājas ir labākā vieta, kur sagatavoties mūžīgajai dzīvei?
- Kādā veidā mēs varam palīdzēt Baznīcas jaunatnei saprast ģimenes un laulības derības svētumu?

Mūžīgā ģimene

Ģimenes locekļi var palikt kopā mūžīgi. Lai mēs varētu baudīt šo svētību, mums ir jābūt laulātiem templī. Ja cilvēki laulājas ārpus tempļa, šīs laulības beidzas, kad viens no partneriem mirst. Ja mēs esam laulāti templī ar Melhisedeka priesterības pilnvarām, tad mūsu laulība ir uz laiku un mūžību. Ja mēs turam ar To Kungu noslēgtās derības, mūsu ģimene — vīrs, sieva un bērni — paliks kopā mūžīgi. Nāve nevarēs mūs šķirt.

Mīlestība ģimenes locekļu starpā

- Kā mēs varam radīt lielāku saskaņu savās mājās?

Vīriem un sievietēm ir jābūt uzmanīgiem un laipniem vienam pret otru. Viņi nekad nedrīkst darīt vai runāt neko tādu, kas otru sāpina. Viņiem jā mēģina darīt viss iespējamais, lai padarītu otru laimīgu.

Ja vecāki iepazīs Dievu un centīsies Viņam līdzināties, viņi mācīs savus bērnus citam citu mīlēt. Kēniņš Benjamīns Mormona Grāmatā paskaidroja:

„Jūs nepieļausit saviem bērniem, ka tie . . . ķildotos viens ar otru, . . .

Bet jūs mācīsiet viņiem staigāt patiesības un saprāta ceļus, jūs mācīsiet viņiem mīlēt vienam otru un kalpot cits citam” (Mosijas 4:14–15).

Kā ģimenes locekļi mēs viens otram varam palīdzēt iegūt pašpaļāvību, viens otru savstarpēji iedrošinot un uzslavējot no visas sirds. Katram bērnam vajadzētu justies svarīgam. Vecākiem jāparāda, ka viņus interesē tas, ko dara viņu bērni, un jāpauž sava mīlestība un rūpes par tiem. Arī bērniem jāizrāda sava mīlestība pret vecākiem. Viņiem jābūt paklausīgiem un jācenšas dzīvot tā, lai celtu godā savus vecākus un vairotu ģimenes labo slavu.

- Ko vecāki var darīt, lai mudinātu savus dēlus un meitas būt par labiem draugiem citam ar citu? Ko brāļi un māsas var darīt, lai izkoptu draudzību savā starpā?
- Ko vīri un sievas var darīt, lai palīdzētu viens otram būt laimīgiem?

Kā kļūt par labu ģimeni

- Ko jūs darāt, lai palīdzētu stiprināt savu ģimeni un lai tā būtu veiksmīga?

Prezidents Harolds B. Lī mācīja: „Vissvarīgākie no Tā Kunga darbiem, ko jūs jebkad darīsiet, ir tie, kurus jūs veicat savās mājās” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 134).

Sātans zina, cik svarīgu vietu mūsu Debesu Tēva iecerē ieņemt ģimenes. Viņš pūlas tās iznīcināt, neļaujot mums tuvināties Tam Kungam. Viņš mūs kārdina darīt tādas lietas, kas var sašķelt mūsu ģimeni.

Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums ir paziņojis: „Veiksmīgas laulības un ģimenes tiek nodibinātas un saglabātas, ja tās balstās uz tādiem principiem kā ticība, lūgšana, grēku nožēlošana, piedošana, cieņa, mīlestība, līdzjūtība, darbs un veselīga atpūta” (*Ensign*, 1995. g. nov., 102).

Mēs visi vēlamies, lai mūsu ģimenes būtu laimīgas un veiksmīgas. Tālāk sniegtie priekšlikumi palīdzēs mums to sasniegt.

1. Katru dienu no rīta un vakarā kopā ar ģimeni lūdziet Dievu (skat. 3. Nefijs 18:21). Lūdziet kopā ar savu vīru vai sievu.
2. Māciet bērniem evaņģēliju katru nedēļu ģimenes mājvakarā.
3. Regulāri kopā kā ģimene studējiet Svētos Rakstus.
4. Ģimenē dariet visu kopīgi, piemēram, plānojiet darbus, izbraukumus un kopīgi pieņemiet lēmumus.
5. Mācieties būt laipni, pacietīgi, saprotoši un žēlsirdīgi (skat. Moronija 7:45–48).
6. Regulāri apmeklējiet Baznīcas sanāksmes (skat. M&D 59:9–10).

7. Pildiet Tā Kunga padomu, kas lasāms M&D 88:119: “Organizējieties; sagatavojiet katru nepieciešamo lietu; un izveidojiet namu, patiesi lūgšanu namu, gavēņa namu, ticības namu, mācīšanās namu, godības namu, kārtības namu, Dieva namu.”
8. Veiciet ģimenes vēstures izpēti, kopīgi veiciet tempļa darbu un saņemiet tempļa saistīšanas priekšrakstus.

Ģimene ir vissvarīgākā vienība Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā. Baznīca pastāv, lai palīdzētu ģimenēm iegūt mūžīgās svētības un paaugstināšanu. Baznīcas struktūras un programmas ir sastādītas ar nolūku stiprināt katru no mums atsevišķi un palīdzēt mums dzīvot mūžīgi kopā kā ģimenei.

- Ko ģimenes var darīt, lai pārvarētu grūtības?
- Kādas liecības jūs esat redzējuši tam, ka tādi centieni kā ģimenes lūgšana, kopīga Rakstu studēšana, ģimenes padomes, kopīgas ģimenes ēdienreizes un ģimenes mājvakari rada pozitīvas pārmaiņas?

Papildu Rakstu vietas un citi avoti

- Mozus gr. 2:27–28 (vīrietis un sieviete radīti un svētīti)
- 1. Mozus 2:24 (vīrietim jābūt uzticīgam savai sievai)
- M&D 49:15–16 (laulība ir noteikta no Dieva)
- Efeziešiem 6:4 (māciet bērnus taisnīgumā)
- M&D 132:15–21 (mūžīgā laulība)
- M&D 88:119–26 (norādījumi, kā kļūt par labu ģimeni)
- M&D 93:40–50 (Tas Kungs ir pavēlējis audzināt jūsu bērnus gaismā un patiesībā)
- „Ģimene: Vēstījums pasaulei” (pieejams LDS.org un daudzos Baznīcas izdevumos, ieskaitot *Ensign*, 1995. g. nov., 102. lpp.; *Jaunatnes morāles stiprināšanai: Pienākuma pildīšana pret Dievu* [darba numurs 36550], 44. lpp.; un *Uzticīgi ticībai: Evaņģēlija norādes* [darba numurs 36863], 63–65. lpp.)

Ģimenes atbildība

37. nodaļa

Vecāku atbildība

- Kāda atbildība ir vīram un sievai, audzinot savus bērnus?

Katram ģimenes loceklim ir svarīga loma viņa ģimenē. Caur praviešiem Tas Kungs paskaidroja, kā tēviem, mātēm un bērniem ir jāizturas vienam pret otru un kādām ir jābūt viņu jūtām. Mums kā vīriem, sievietēm un bērniem ir jāzina, ko Tas Kungs no mums sagaida, lai mēs kā ģimene īstenotu savu sūtību. Ja katrs no mums pildīs savu pienākumu, mēs kā ģimene būsime vienoti kopā mūžīgi.

„Pildot šos svētos [vecāku] pienākumus, tēviem un mātēm kā līdzvērtīgiem partneriem ir jāpalīdz viens otram” („Ģimene: Vēstījums pasaulei,” skat. *Ensign*, 1995. g. nov., 102). Viņiem jāstrādā kopīgi, lai apmierinātu ģimenes garīgās, emocionālās, intelektuālās un materiālās vajadzības.

Daži pienākumi vīram un sievai jāpilda kopīgi. Vecākiem ir jā māca saviem bērniem evaņģēlijs. Tas Kungs brīdināja vecākus, ka, ja viņi nemācīs saviem bērniem par ticību, grēku nožēlošanu, kristīšanu un Svētā Gara dāvanu, grēks būs uz vecāku galvām. Vecākiem jā māca saviem bērniem arī lūgt Dievu un ievērot Tā Kunga baušļus. (Skat. M&D 68:25, 28.)

Viens no labākajiem veidiem, kā vecāki var mācīt savus bērnus, ir ar personīgo piemēru. Vīriem un sievietēm gan ar vārdiem, gan ar darbiem jāizrāda mīlestība un cieņa vienam pret otru un pret saviem bērniem. Ir svarīgi atcerēties, ka katrs ģimenes loceklis ir Dieva bērns. Vecākiem jāizturas pret saviem bērniem ar mīlestību un cieņu, viņiem jābūt stingriem, bet reizē arī laipniem.

Skolotājiem: Līdzīgi, kā mācot 36. nodaļu, esiet taktiski pret to cilvēku jūtām, kuriem mājās nav ideāla situācija. Uzsveriet, ka ar vadību no Tā Kunga un palīdzību no ģimenes locekļiem un Baznīcas arī vientuļi vecāki spēj veiksmīgi uzaudzint savus bērnus.

Vecākiem jāsaprot, ka pat tad, ja viņu bērniem būs mācīta patiesība, tie reizēm izdarīs nepareizu izvēli. Ja tā notiek, vecāki nedrīkst padoties. Viņiem jāturpina mācīt savus bērnus, jāizrāda viņiem mīlestība, jābūt viņiem par labu piemēru, kā arī jāgavē un jālūdz Dievs par viņiem.

Mormona Grāmatā stāstīts par to, kā tēva lūgšanas palīdzēja kādam dumpīgam dēlam atgriezties uz Tā Kunga ceļa. Alma, jaunākais, bija atkritis no sava tikumīgā tēva, Almas, mācībām un tiecās iznīcināt Baznīcu. Tēvs ticībā lūdza Dievu par savu dēlu. Almu, jaunāko, apciemoja eņģelis, un viņš nožēloja savu bezdievīgo dzīves veidu. Viņš kļuva par izcilu Baznīcas vadītāju. (Skat. Mosijas 27:8–32.)

Vecāki var radīt mājās godbijības un cieņas pilnu gaisotni, ja viņi ar mīlestību mācīs un vadīs savus bērnus. Vecākiem arī jāstagādā saviem bērniem laimīgu pārdzīvojumu brīži.

- Kādā veidā vīri un sievas var atbalstīt viens otru viņu lomās? Kur palīdzību var gūt vientuļie vecāki?

Tēva atbildība

- Kādus pozitīvus piemērus jūs esat redzējuši tam, kā tēvi audzina savus bērnus?

„Saskaņā ar dievišķo ieceri tēviem ir jāvada ģimene ar mīlestību un taisnīgumu, un viņu pienākums ir rūpēties par dzīves vajadzību apmierināšanu un savas ģimenes aizsardzību” (skat. *Ensign*, 1995. g. nov., 102). Cienīgam tēvam, kurš ir Baznīcas loceklis, ir iespēja būt par priesterības nesēju, tā padarot viņu par priesterības vadītāju ģimenē. Viņam jāvada sava ģimene ar pazemību un laipnību, nevis ar varu un cietsirdību. Svētie Raksti māca, ka tiem, kas ir priesterības nesēji, pienākas citus vadīt ar pārliecināšanu, lēnprātību, mīlestību un labsirdību (skat. M&D 121:41–44; Efeziešiem 6:4).

Tēvs dalās priesterības svētībās ar saviem ģimenes locekļiem. Ja vīrietim ir Melhisedeka priesterība, viņš var dalīties šajās svētībās, svētot slimos un dodot īpašas priesterības svētības. Prezidējošā priesterības vadītāja vadībā viņš var svētīt bērnus, kristīt, konfirmēt un veikt priesterības ordinēšanas. Viņam jāparāda labs piemērs

savai ģimenei, ievērojot baušļus. Vēl viņam jāskatās, lai ģimene divreiz dienā kopīgi lūgtu Dievu un noturētu ģimenes mājvakarus.

Tēvam jāatrod laiks, kuru viņš varētu pavadīt kopā ar katru bērnu atsevišķi. Viņam jā māca saviem bērniem patiesie principi, jārunā ar tiem par viņu problēmām un interesēm un ar mīlestību jāpamāca viņi. Daži labi piemēri ir atrodamī Mormona Grāmatā (skat. 2. Nefija 1:14–3:25; Almas 36–42).

Tēva pienākums ir arī nodrošināt ģimenes materiālās vajadzības, gādāt par to, lai tai būtu vajadzīgā pārtika, pajumte, apģērbs un izglītība. Pat tad, ja viņš nespēj viens pats par visu gādāt, viņš nedrīkst atteikties no atbildības rūpēties par savu ģimeni.

Mātes atbildība

- Kādus pozitīvus piemērus jūs esat redzējuši tam, kā mātes audzina savus bērnus?

Prezidents Deivids O. Makejs teica, ka būt par māti ir sievietes viscildenākais aicinājums (skat. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 156). Tas ir svēts aicinājums — partnerībā ar Dievu laist pasaulē Viņa gara bērnus. Bērnu radišana ir viena no vislielākajām svētībām. Ja mājās nav tēva, ģimeni vada māte.

Elders Boids K. Pekers uzslavēja sievietes, kurām nevarēja būt pašām savu bērnu, bet kuras tomēr centās rūpēties par citu bērniem. Viņš teica: „Runājot par mātēm, es runāju ne tikai par tām sievietēm, kuras ir dzemdējušas bērnus, bet arī par tām, kas ir pieņēmušas audzināšanā citu dzemdētos bērnus, un arī par tām daudzajām sievietēm, kurām nav bērnu, bet kuras kā mātes ir rūpējušas par citu cilvēku bērniem” (*Mothers* [1977], 8).

Pēdējo dienu pravieši ir mācījuši: „Mātes galvenokārt ir atbildīgas par savu bērnu audzināšanu” (skat. *Ensign*, 1995. g. nov., 102). Mātei jāpavada laiks kopā ar saviem bērniem un jā māca tiem evaņģēlijs. Viņai jārotaļājas un jāstrādā kopā ar viņiem, lai viņi varētu iepazīt apkārtējo pasauli. Viņai jācenšas iemācīt savai ģimenei, kā radīt mājās vidi, kurā būtu patīkami dzīvot. Ja viņa ir sirsnīga un mīloša, viņa palīdz saviem bērniem veidot pozitīvas emocijas.

Mormona Grāmatā stāstīts par diviem tūkstošiem jaunekļu, kuri kļuva diženi, pateicoties mācībām, ko viņiem bija mācījušas mātes (skat. Almas 53:16–23). Pravieša Helamana vadībā viņi devās kaujā pret saviem ienaidniekiem. No savām mātēm viņi bija iemācījušies būt godīgi, drosmīgi un uzticības cienīgi. Vēl viņu mātes viņiem mācīja, ka, ja viņi nešaubīsies, Dievs tos izglābs (skat. Almas 56:47). Kaujā neviens no viņiem neaizgāja bojā. Viņi apliecināja savu ticību mācībām, ko viņiem bija sniegušas mātes, sakot: „Mēs nešaubāties, mūsu mātes to zināja” (Almas 56:48). Katrai mātei, kurai ir liecība, var būt liela ietekme uz saviem bērniem.

Bērnu atbildība

- Kādā veidā bērni palīdz saviem vecākiem veidot laimīgu ģimeni?

Bērniem jāuzņemas sava daļa atbildības laimīgas ģimenes izveidošanā. Viņiem jāievēro baušļi un jāsadarbojas ar citiem ģimenes locekļiem. Tam Kungam nepatīk, ja bērni ķildojas (skat. Mosijas 4:14).

Tas Kungs ir pavēlējis bērniem godāt savus vecākus. Viņš teica:

„Godini savu tēvu un savu māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē!”

(2. Mozus 20:12). Godāt vecākus nozīmē mīlēt un cienīt viņus.

Tas nozīmē arī klausīt viņiem. Svētajos Rakstos bērniem ir teikts:

„Klausait saviem vecākiem, jo tā pienākas!” (Efeziešiem 6:1).

Prezidents Spensers V. Kimbals teica, ka bērniem jāmacās strādāt un pildīt savus pienākumus mājā un tās pagalmā. Viņiem jādod uzdevumus uzturēt māju tīru un kārtīgu. (Skat. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 120.)

- Ar kādiem darbiem bērniem vajadzētu parādīt, ka viņi godā un ciena savus vecākus?
- Ko jūsu vecāki darīja, kas lika jums viņus godāt un cienīt?

Atbildības uzņemšanās nes svētības

- Ko katrs ģimenes loceklis var darīt, lai viņa ģimene būtu laimīgāka?

Miloša un laimīga ģimene nerodas pati no sevis. Katram ģimenes loceklim ir jādara sava daļa. Tas Kungs ir devis atbildību gan vecākiem, gan bērniem. Svētie Raksti māca, ka mums jābūt uzmanīgiem, labvēlīgiem un taktiskiem citam pret citu. Kopīgi visu pārrunājot, lūdzot Dievu, dziedot un strādājot, mēs varam baudīt satiecības svētības savā ģimenē. (Skat. Kolosiešiem 3.)

- Kādas ir dažas no tradīcijām un paradumiem, kas var ģimeni padarīt laimīgāku?

Papildu Rakstu vietas un citi avoti

- Sal. pam. 22:6 (māci savu bērnu)
- Efeziešiem 6:1–3 (bērniem jāklausa savi vecāki)
- M&D 68:25–28; Efeziešiem 6:4 (vecāku atbildība)
- „Ģimene: Vēstījums pasaulei,” (pieejams LDS.org un daudzās Baznīcas publikācijās, tostarp *Ensign*, 1995. g. nov., 102. lpp.; *Jaunatnes morāles stiprināšanai* [darba numurs 36550], 44. lpp.; un *Uzticīgi ticībai* [darba numurs 36863], 63–65. lpp.)
- *Ģimenes rokasgrāmata* (darba numurs 31180)

Mūžīgā laulība

38. nodaļa

Laulība ir Dieva noteikta

Laulība starp vīrieti un sievieti ir īpaši svarīga Dieva ieceres daļa. Tas Kungs ir teicis: „Tas, kurš aizliedz stāties laulībā, nav Dieva ordinēts, jo laulība cilvēkam ir noteikta no Dieva” (M&D 49:15). Laulība kopš paša sākuma ir bijusi evaņģēlija likums. Iecerēts, ka laulībai jāturpinās mūžīgi, ne tikai mūsu mirstīgajā dzīvē.

Dievs salaulāja Ādamu un Ievu, kad pasaule vēl nepazina nāvi. Viņu laulība bija mūžīga. Viņi mācīja mūžīgās laulības likumu saviem bērniem un bērnu bērniem. Gadiem ritot, cilvēku sirdis pārņēma bezdievība, un Zemes iedzīvotājiem tika atņemtas pilnvaras veikt šo svēto priekšrakstu. Līdz ar evaņģēlija Atjaunošanu uz Zemes tika atjaunota mūžīgā laulība.

- Kādēļ ir svarīgi zināt, ka laulība starp vīrieti un sievieti ir Dieva noteikta?

Mūžīgā laulība ir nepieciešama mūsu paaugstināšanai

- Kāda ir Tā Kunga mācība par laulību, un ar ko tā atšķiras no pasaules uzskatiem?

Pasaulē daudz cilvēku uzskata laulību tikai par sabiedrības paradumu, par juridisku vienošanos starp vīrieti un sievieti dzīvot kopā. Taču Pēdējo dienu svētajiem laulība nozīmē daudz vairāk. Mūsu paaugstināšana ir atkarīga no laulības, kā arī no citiem principiem un priekšrakstiem, piemēram, ticības, grēku nožēlošanas, kristīšanas un Svētā Gara dāvanas saņemšanas. Mēs ticam, ka laulības attiecības ir vissvētākās no visām attiecībām, kas iespējamās starp vīrieti un sievieti. No šīm svētajām attiecībām ir atkarīga mūsu laime tagad un mūžībā.

Debesu Tēvs mums ir piešķīris mūžīgās laulības likumu, lai mēs varētu kļūt līdzīgi Viņam. Tas Kungs ir teicis:

„Celestiālajā godībā ir trīs debesis vai pakāpes;

un tādā kārtā, lai iegūtu augstāko, cilvēkam ir jāstājas šajā priesterības kārtā [domājot jauno un mūžīgo laulības derību];

un ja viņš nestājas, viņš to nevar iegūt” (M&D 131:1–3).

Mūžīgo laulību jānoslēdz ar attiecīgajām pilnvarām templī

- Kādēļ laulību, lai tā būtu mūžīga, ir jānoslēdz ar attiecīgajām pilnvarām templī?

Mūžīgās laulības priekšrakstu ir jāveic cilvēkam, kuram ir dots saistīšanas spēks. Tas Kungs apsolīja: „Ja vīrietis prec sievu . . . ar jauno un mūžīgo derību . . . no tā, kurš ir iesvaidīts, . . . un ja jūs pakļausities Manai derībai . . . tas pilnībā būs spēkā, kad viņi nebūs vairs šai pasaulē” (M&D 132:19).

Nepietiek, ka mūžīgās laulības priekšrakstu veic cilvēks, kuram ir attiecīgās priesterības pilnvaras, tam ir jānotiek kādā no Tā Kunga svētajiem templiem. Templis ir vienīgā vieta, kur var izpildīt šo svēto priekšrakstu.

Templī Pēdējo dienu svēto pāris savu ģimeņu un draugu, kuri ir saņēmuši tempļa endaumentu, klātbūtnē nometas ceļos pie kāda no svētajiem altāriem. Dieva priekšā viņi noslēdz laulības derību. Viņus pasludina par vīru un sievu uz laiku un uz visu mūžību. To izdara Dieva svētās priesterības nesējs, kuram ir piešķirtas pilnvaras izpildīt šo svēto priekšrakstu. Viņš rikojas Tā Kunga vadībā un apsola pārim paaugstināšanas svētības. Viņš dod tiem norādījumus par to, kas viņiem ir jādara, lai saņemtu šīs svētības. Viņš atgādina, ka katra svētība ir atkarīga no mūsu paklausības Dieva likumiem.

Skolotājiem: Visiem Baznīcas locekļiem, vai tie būtu precēti vai neprecēti, nepieciešams saprast mācību par mūžīgo laulību. Tomēr jums ir jābūt taktiskiem pret tiem pieaugušajiem, kuri nav precējušies. Ja nepieciešams, palīdziet nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem saprast, ka visiem Debesu Tēva bērniem, kuri ir uzticīgi savām derībām šajā dzīvē, būs iespēja saņemt visas evaņģēlija svētības mūžībā, ieskaitot iespēju dzīvot mūžīgā ģimenē.

Ja mūs salaulā kāda cita pilnvarota persona, nevis priesterības nesējs templī, tad šī laulība ir spēkā tikai šīs dzīves laikā. Pēc nāves laulātajiem draugiem nav nekādu tiesību ne vienam uz otru, ne uz saviem bērniem. Mūžīgā laulība dod mums iespēju būt kopā ar savām ģimenēm arī pēc nāves.

Ieguvumi no mūžīgās laulības

- Kādas ir mūžīgās laulības svētības šajā dzīvē un mūžībā?

Kā Pēdējo dienu svētie mēs dzīvojam ar mūžības perspektīvu, nevis tikai šim mirklim. Taču, ja esam laulāti uz mūžību, tad mūžīgās laulības svētības mēs varam saņemt jau šajā dzīvē. Dažas no šīm svētībām ir norādītas tālāk.

1. Mēs zinām, ka mūsu laulība var ilgt mūžīgi. Nāve mūs vienu no otra var šķirt tikai uz laiku. Nekas mūs nespēs izšķirt uz mūžīgiem laikiem, kā vien mūsu pašu nepaklausība. Šīs zināšanas palīdz mums pielikt lielākas pūles, lai mums būtu laimīga un veiksmīga laulība.
2. Mēs zinām, ka mūsu ģimenes attiecības var turpināties visu mūžību. Šīs zināšanas palīdz mums velīt lielāku uzmanību mūsu bērnu mācīšanai. Tās arī palīdz mums būt pacietīgākiem un mīlošākiem pret viņiem. Rezultātā mūsu ģimenes dzīve kļūs laimīgāka.
3. Pateicoties tam, ka mēs esam laulāti Dieva noteiktā veidā, un, ja mēs esam cienīgi, mums ir tiesības savā laulībā bagātīgi saņemt Garu.

Dažas no svētībām, ko mēs varēsim baudīt mūžīgi, ir šādas:

1. Mēs varēsim dzīvot Dieva celestiālās valstības augstākajā pakāpē.
  2. Mēs varēsim tikt paaugstināti tāpat kā Dievs un saņemt prieka pilnību.
- Kādā veidā mūžības perspektīva var ietekmēt mūsu attieksmi pret laulībām un ģimenēm?

Mums jāsaprot mūžīgajai laulībai

- Ko mēs varam darīt, lai palīdzētu jauniešiem sagatavoties mūžīgajai laulībai?

Prezidents Spensers V. Kimbals mācīja: „Stāties laulībā ir varbūt vissvarīgākais no visiem lēmumiem, un tam ir vistālejošākās sekas, jo tas ietekmē ne tikai tūlītējo laimi, bet arī prieku mūžībā. Tas skar ne tikai abas iesaistītās puses, bet arī viņu ģimenes un īpaši — viņu bērnus un bērnu bērnus cauri daudzām paaudzēm. Izvēloties dzīvesbiedru šai dzīvei un mūžībai, noteikti jāveic visrūpīgākā plānošana un apdomāšana, jālūdz un jāgavē, lai iegūtu pārliecību, ka šis lēmums, kā vissvarīgākais no visiem lēmumiem, nav nepareizs” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 193).

Mūžīgajai laulībai ir jābūt katra Pēdējo dienu svētā mērķim. Tas attiecas arī uz tiem, kas jau ir laulāti atbilstoši civillikumam. Sagatavošanās mūžīgajai laulībai prasa daudz pārdomu un lūgšanu. Tikai tiem Baznīcas locekļiem, kas dzīvo tikumīgi, ir atļauts ienākt templī (skat. M&D 97:15–17). Mēs nevaram kādu dienu pēkšņi izdomāt, ka vēlamies laulāties templī, un tajā pašā dienā ieiet templī un salaulāties. Iepriekš mums jāievēro zināmi noteikumi.

Lai mēs varētu ieiet templī, mums pirms tam vismaz vienu gadu jābūt aktīviem, cienījamiem Baznīcas locekļiem. Vīriešiem jābūt Melhisedeka priesterības nesējiem. Mums ir jāierodas uz interviju ar draudzes prezidentu vai bīskapu. Ja viņš atzīs, ka mēs esam tā cienīgi, viņš iedos mums tempļa apmeklējuma rekomendāciju. Ja izrādīsies, ka neesam cienīgi, viņš dos mums savus padomus un palīdzēs mums izvirzīt sev mērķus, lai mēs kļūtu cienīgi ieiet templī.

Kad mēs esam saņēmuši rekomendāciju no sava bīskapa vai draudzes prezidenta, mums jāierodas uz interviju ar staba prezidentu vai misijas prezidentu. Intervijā, lai saņemtu tempļa rekomendāciju, mums uzdod šāda veida jautājumus:

1. Vai tu tici Dievam, Mūžīgajam Tēvam, Viņa Dēlam, Jēzum Kristum, un Svētajam Garam? Vai tev ir nelokāma liecība par atjaunoto evaņģēliju?

2. Vai tu atbalsti Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidentu kā pravieti, gaišreģi un atklājēju? Vai tu atzīsti viņu par vienīgo cilvēku uz Zemes, kurš ir pilnvarots izmantot visas priesterības atslēgas?
3. Vai tu ievēro šķīstības likumu?
4. Vai tu maksā pilnu desmito tiesu?
5. Vai tu ievēro Gudrības Vārdu?
6. Vai tu esi pilnīgi godīgs savās attiecībās ar citiem cilvēkiem?
7. Vai tu centies turēt savas noslēgtās derības, apmeklēt Svētā Vakarēdiena un priesterības sapulces, kā arī citas sanāksmes un dzīvot atbilstoši evaņģēlija likumiem un baušļiem?

Kad jūs lūdzat tempļa apmeklējuma rekomendāciju, jums jāatceras, ka ienākšana templī ir svēta privilēģija. Tā ir nopietna rīcība, pret kuru nedrīkst izturēties nenopietni.

Mums nopietni jācenšas pildīt katru derību, ko esam noslēguši templī. Tas Kungs ir teicis, ka, ja mēs būsīm patiesi un uzticīgi, mēs ieiesim savā paaugstināšanā. Mēs kļūsim līdzīgi mūsu Debesu Tēvam. (Skat. M&D 132:19–20.) Tempļa laulība ir jebkura upura vērtā. Tā ir iespēja iegūt neizmērojamas mūžīgās svētības.

- Ko mēs varam darīt, lai mudinātu jaunos cilvēkus izvirzīt sev mērķi tikt laulātiem templī? Kādā veidā mēs varam palīdzēt viņiem tam sagatavoties?

Papildu Svētie Raksti

- 1. Mozus 1:26–28 (mums jāvairojas un jāpiepilda Zeme)
- 1. Mozus 2:21–24 (pirmo laulību noslēdza Dievs)
- Mateja 19:3–8 (ko Dievs savienojis)
- M&D 132 (laulības likuma mūžīgā daba)
- M&D 42:22–26 (laulības solījumi jātur)
- Jēkaba gr. 3:5–7 (vīriem un sievietēm jābūt uzticīgiem viens otram)

Šķīstības likums

39. nodaļa

Vecāku ievēribai

Atsevišķas daļas šajā nodaļā nebūs saprotamas maziem bērniem. Vislabākais būtu nogaidīt, kamēr jūsu bērni būs pietiekami lieli, lai saprastu, kas ir dzimumattiecības un kā rodas bērni, pirms mācīt viņiem attiecīgās apakšnodaļas. Mūsu Baznīcas vadītāji mums ir teikuši, ka vecāku pienākums ir mācīt saviem bērniem par bērnu rašanos (procesu no bērna ieņemšanas līdz dzemdībām). Vecākiem jā māca saviem bērniem arī šķīstības likums, kas ir izskaidrots šajā nodaļā.

Pareizu attieksmi pret savu ķermeni vecāki saviem bērniem var sākt mācīt jau agrā bērnībā. Atklāti, bet ar godbijību runājot ar bērniem un lietojot pareizos ķermeņa daļu un funkciju nosaukumus, mēs palīdzēsim saviem bērniem augt, neizjūtot lieku apmulsumu par savu ķermeni.

Bērni pēc dabas ir ziņkārīgi. Viņi grib zināt, kādas funkcijas veic ķermenis. Viņi grib zināt, no kurienes rodas bērni. Ja vecāki uz visiem šiem jautājumiem atbild bez kavēšanās un skaidri, lai bērni varētu saprast, tad viņi arī turpmāk jautājumus uzdos saviem vecākiem. Taču, ja vecāki atbildēs tā, ka bērni jutīsies samulsuši, atgrūsti vai neapmierināti, visticamākais, ka viņi ar šos jautājumus uzdos kādam citam, un viņiem, iespējams, var rasties nepareizi priekšstati un attieksme.

Tomēr nav nedz gudri, nedz arī nepieciešams stāstīt bērniem visu uzreiz. Vecākiem jāsniedz viņiem tikai tā informācija, ko tie lūdz un ko tie spēj saprast. Atbildot uz šiem jautājumiem, vecāki var mācīt saviem bērniem, cik svarīgi ir cienīt savu ķermeni un citu cilvēku ķermeņus. Vecākiem jā māca saviem bērniem atturīgi gērbties.

Viņiem jāaizrāda uz nepareizām domām un rupjiem vārdiem, ko bērni iemācās no citiem.

Līdz tam laikam, kad bērni sasniedz pilngadību, vecākiem vajadzētu atklāti pārrunāt ar viņiem bērnu radišanu. Bērniem jāsaprot, ka šīs spējas ir labas un ka tās mums ir dāvājis Tas Kungs. Viņš sagaida, lai mēs tās izmantojam Viņa atļautajās robežās.

Mazi bērni no Debesu Tēva ierodas uz Zemes tīri un nevainīgi. Ja vecāki lūgs Tā Kunga padomu, Viņš iedvesmos viņus mācīt savus bērnus pareizi un istajā laikā.

Spēja radīt pēcnācējus

- Kādēļ vecākiem jāmača savi bērni par bērnu radišanu un šķīstību? Kā viņi to var darīt pareizi?

Dievs pavēlēja visām dzīvajām būtņēm vaisloties un vairoties (skat. 1. Mozus 1:22). Vairošanās piederēja pie Viņa ieceres, lai visas dzīvās būtnes turpinātu pastāvēt uz Zemes.

Pēc tam Viņš uz Zemes nomitināja Ādamu un Ievu. Viņi atšķīrās no pārējās Viņa radības, jo tie bija Viņa gara bērni. Ēdenes dārzā Dievs savienoja laulībā Ādamu un Ievu un pavēlēja viņiem vairoties un papildīt Zemi (skat. 1. Mozus 1:28). Taču viņiem bija jādzīvo pēc morāles likumiem, nevis pakļaujoties instinktiem.

Dievs gribēja, lai Viņa gara bērni dzimtu ģimenēs, lai viņi tiktu pienācīgi aprūpēti un mācīti. Mums tāpat kā Ādamam un Ievai jārada šiem gara bērniem fiziskie ķermeņi. Augstākais Prezidijs un Divpadsmit Apustuļu kvorums ir paziņojis: „Mēs paziņojam, ka spēja radīt dzīvību ir piešķirta no Dieva” (skat. “Ģimene: Vēstījums pasaulei,” *Ensign*, 1995. g. nov., 102). Dievs mums ir pavēlējis, ka dzimumattiecības mums drīkst būt tikai laulībā starp vīrieti un sievieti. Šo bausli sauc par šķīstības likumu.

Šķīstības likums

- Kas ir šķīstības likums?

Mums drīkst būt dzimumattiecības tikai ar mūsu likumīgo laulāto draugu. Nevienam, ne vīrietim, ne sievietei, nedrīkst stāties

dzimumattiecībās pirms laulībām. Pēc laulībām dzimumattiecības ir atļautas tikai ar laulāto draugu.

Tas Kungs teica israēliešiem: „Tev nebūs laulību pārkāpt” (2. Mozus 20:14). Tie israēlieši, kas pārkāpa šo bausli, tika bargi sodīti. Tas Kungs atkārtoja šo bausli pravietim pēdējās dienās (skat. M&D 42:24).

Mums ir mācīts, ka šķīstības likums attiecas ne tikai uz dzimumsakarēm. Augstākais Prezidijs ir brīdinājis jauniešus no citiem seksuāla rakstura grēkiem:

„Pirms laulībām nedari neko tādu, kas rosinātu spēcīgas jūtas, kuras pieļaujamas vienīgi laulībā. Neskūpsties kaislīgi, negulies virsū otram cilvēkam un neaizskar otra cilvēka intīmās, svētās ķermeņa daļas, vai tās būtu apsegtas vai kailas. Neļauj nevienam to darīt ar sevi. Neļauj šīm jūtām raisīties sevi” (*Jaunatnes morāles stiprināšanai* [brošūra, 2009], 27).

Tāpat kā citi šķīstības likuma pārkāpumi, nopietns grēks ir arī homoseksuāla uzvedība. Pēdējo dienu pravieši ir runājuši par homoseksuālas uzvedības briesmām un par Baznīcas attieksmi pret cilvēkiem, kuriem varētu piemist šādas noslieces. Prezidents Gordons B. Hinklijs teica:

„Pirmkārt, mēs ticam, ka laulība starp vīrieti un sievieti ir Dieva noteikta. Mēs ticam, ka laulība var būt mūžīga, ja tā tiek noslēgta Tā Kunga namā ar mūžīgās priesterības spēku.

Cilvēki bieži vaicā mums par mūsu nostāju attiecībā pret, tā sauktajiem, gejiem un lesbietēm. Es atbildu, ka mēs mīlam viņus kā Dieva dēlus un meitas. Viņiem var būt noteiktas noslieces, kas ir spēcīgas un kas var būt grūti kontrolējamas. Vairumam cilvēku laiku pa laiku mēdz būt dažāda veida noslieces. Ja viņi nepadodas šīm nosliecēm, viņi var doties uz priekšu tāpat kā citi Baznīcas locekļi. Ja viņi pārkāpj šķīstības likumu vai Baznīcas morāles standartus, viņi tāpat kā citi cilvēki tiek pakļauti Baznīcas disciplīnai.

Mēs vēlamies palīdzēt šiem cilvēkiem, stiprināt viņus, būt klāt viņu problēmās un palīdzēt tiem viņu grūtībās. Taču mēs nevaram neko nedarīt, ja viņi iesaistās amorālās darbībās, ja viņi cenšas atbalstīt un aizstāvēt, un dzīvot, tā sauktajā, viendzimuma laulībā. Ja mēs to

atļautu, tas nozīmētu, ka mēs padarītu nenozīmīgu ļoti nopietno un svēto Dieva iedibināto laulību un tās mērķi — audzināt ģimenes” (Conference Report, 1998. g. okt., 91; vai *Ensign*, 1998. g. nov., 71).

Sātans vēlas, lai mēs pārkāpjam šķīstības likumu

- Kādi ir daži no veidiem, kā Sātans kārdina cilvēkus pārkāpt šķīstības likumu?

Sātans ir apņēmies maldināt pēc iespējas vairākus no mums un neļaut atgriezties uz dzīvi pie mūsu Debesu Tēva. Viens no vislielākajiem posta darbiem, ko viņš var izdarīt, ir kārdināt mūs pārkāpt šķīstības likumu. Viņš ir viltīgs un spēcīgs. Viņš grib, lai mēs noticētu, ka pārkāpt šo likumu nav nekāds grēks. Daudz cilvēku tiek pievilti. Mums jāsarģā sevi no ļaunām ietekmēm.

Sātans uzbrūk piedienīguma normām. Viņš vēlas, lai mēs noticētu, ka tādēļ, ka cilvēka ķermenis ir skaists, tas ir jāredz un jānovērtē. Mūsu Debesu Tēvs grib, lai mēs savu ķermeni tā apsedzam, lai nerosinātu citos cilvēkos nepiedienīgas domas.

Sātans ne tikai mudina mūs nepiedienīgi ģērbties, bet viņš arī mūs pamudina domāt nepiedienīgas vai grēcīgas domas. To viņš dara, izmantojot attēlus, kinofilmas, anekdotes, stāstus, mūziku un dejas, kas rosina uz netikumīgu rīcību. Šķīstības likums prasa, lai mūsu domas un arī mūsu uzvedība būtu tīras. Praviētis Alma mācīja, ka tad, kad Dievs mūs tiesās, „mūsu domas arī notiesās mūs; un šādā drausmīgā stāvoklī mēs neuzdrīkstēsimies paraudzīties uz mūsu Dievu” (Almas 12:14).

Jēzus mācīja: „Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: tev nebūs laulību pārkāpt.

Bet Es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī” (Mateja 5:27–28).

Prezidents Gordons B. Hinklijs brīdināja: „Jūs dzīvojat briesmīgu kārdinājumu pasaulē. Pornogrāfija ar savu zemisko neķītrību gāžas pār Zemi kā šausmīgi, aprijoši plūdi. Tā ir inde. Neskatieties un nelasiet to. Ja tā darīsiet, tā jūs iznīcinās. Tā jums atņems pašcieņu. Tā jums laupīs izjūtu par dzīves skaistumu. Tā jūs izpostīs un vadīs

jūs uz ļaunām domām un, iespējams, ļaunām rīcībām. Izvairieties no pornogrāfijas. Izvairieties no tās, kā jūs vairītos no baisas slimības, jo tā ir tikpat nāvējoša. Esiet tikumīgi domās un uzvedībā. Dievs ar mērķi ir iedēstījis jūsos dievišķu dzinuli, ko viegli var novirzīt uz ļaunu un postošu iznākumu. Kad esat jauni, nedodieties pastāvīgi uz randiņiem. Tam laiks pienāks, kad jūs sasniegsiet vecumu, lai domātu par laulībām. Bet jums, zēni, kas vēl mācāties vidusskolā, ne arī jums, meitenes, tas nav vajadzīgs” (Conference Report, 1997. g. okt., 71–72; vai *Ensign*, 1997. g. nov., 51).

Dažkārt Sātans mūs kārdina, izmantojot mūsu emocijas. Viņš zina, kad mēs jutamies vientuļi, apmulsuši vai nomākti. Viņš izvēlas šos vājuma mirkļus, lai kārdinātu mūs pārkāpt šķīstības likumu. Mūsu Debesu Tēvs var dot mums spēku, lai mēs neskarti izturētu šos pārbaudījumus.

Svētie Raksti mums stāsta par kādu tikumīgu jaunekli vārdā Jāzeps, kurš bija iemantojis lielu uzticību pie sava saimnieka Potifara. Potifars bija atdevis Jāzepam pārvaldīšanā visus savus īpašumus. Potifara sieva iekāroja Jāzepu un kārdināja to pārkāpt ar viņu laulību. Taču Jāzeps nepadevās un aizbēga no viņas. (Skat. 1. Mozus 39:1–18.)

Pāvils mācīja: „Jūs piemeklējis vēl tikai cilvēcisgs pārbaudījums; Dievs ir uzticīgs, Viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējam, bet darīs pārbaudījumam tādu galu, ka varat panest” (1. korintiešiem 10:13). Alma uzsvēra, ka mēs „[netiksim] kārdināti vairāk par to, ko [mēs spējam] panest,” ja mēs „[pazemojamies] Tā Kunga priekšā un [piesaucam] Viņa Svēto Vārdu, un nepārtraukti [esam] modri un [lūdzam]” (Almas 13:28).

- Kas kopīgs ir piedienīgumam un šķīstībai? Kādā veidā vecāki var mācīt savus bērnus būt piedienīgiem apģērbā, valodā un uzvedībā?
- Kādā veidā mēs varam cīnīties pret pornogrāfijas ietekmi un izplatīšanos?

Skolotājiem: Lai palīdzētu atbildēt uz jautājumiem par piedienīgumu un šķīstību, jūs varat izmantot brošūru ar nosaukumu *Jaunatnes morāles stiprināšanai* (darba numurs 36550), kas ir pieejama materiālu sadales centros un LDS.org un kura var būt pieejama jūsu sanāksmju nama bibliotēkā.

- Kādus apsolījumus Tas Kungs ir mums devis, lai palīdzētu mums pārvarēt Sātana kārdinājumus?

Šķīstības likuma neievērošana ir ļoti nopietns pārkāpums

Pravietis Alma ļoti bēdējās par to, ka viens no viņa dēliem bija pārkāpis šķīstības likumu. Alma sacīja savam dēlam Koriantonam: „Vai tu nezini, mans dēls, ka šīs lietas ir negantība Tā Kunga acīs; jā, vislielākā negantība no visiem grēkiem, izņemot nevainīgu asiņu izliešanu vai Svētā Gara noliegšanu?” (Almas 39:5). Netiklība ir nākamais nopietnākais pārkāpums pēc slepkavības.

Ja vīrietis un sieviete pārkāpj šķīstības likumu un tiek ieņemts bērns, tie var tikt kārdināti izdarīt citu drausmīgu grēku: abortu. Aborts reti kad ir attaisnojams. Baznīcas vadītāji ir teikuši, ka daži izņēmuma apstākļi var abortu attaisnot, piemēram, ja grūtniecība iestājusies asinsgrēka vai izvarošanas rezultātā, ja kompetents ārsts uzskata, ka mātes dzīvībai vai veselībai draud nopietnas briesmas, vai ja kompetents ārsts uzskata, ka auglim ir nopietni bojājumi, kas bērniņam pēc dzimšanas neļaus izdzīvot. Taču pat šie apstākļi automātiski neattaisno abortu. Tiem, kas saskaras ar šādiem apstākļiem, aborta iespēju jāapsver vienīgi pēc konsultēšanās ar saviem vietējiem Baznīcas vadītājiem un kad saņemts apstiprinājums uz dedzīgu lūgšanu.

Ja vīrietis un sieviete ieņem bērnu ārpus laulības, ir jāpieliek jebkuras pūles, lai mudinātu tos apprecēties. Ja veiksmīgas laulības iespēja ir maz ticama vecuma vai citu apstākļu dēļ, neprecētajiem vecākiem vajadzētu ieteikt nodot bērnu adoptijai caur LDS Family Services (PDS Ģimenes pakalpojumi), lai nodrošinātu to, ka bērns tiks saistīts ar tempļa cienīgiem vecākiem” (Augstākā Prezidija vēstule, 2002. gada 26. jūnijs un 2002. gada 19. jūlijs).

Mūsu Debesu Tēvam ir ļoti svarīgi, lai Viņa bērni ievērotu šķīstības likumu. Baznīcas locekļiem, kas pārkāpj šo likumu vai ietekmē citus to darīt, tiek uzlikts Baznīcas disciplinārsods.

Cilvēki, kas pārkāpj šķīstības likumu, var saņemt piedošanu

Arī tie, kas pārkāpuši šķīstības likumu, var iegūt mieru. Tas Kungs mums saka: „Kad bezdievis atgriežas no visiem saviem grēkiem, ko viņš darījis, un pilda visus Manus likumus, . . . nevienu no viņa agrāk nodarītiem grēkiem vairs nepieminēs” (Ecēhiēla 18:21–22). Miers nāk tikai caur piedošanu.

Prezidents Kimbals teica: „Katrai piedošanai ir nosacījums. . . . Gavēšanai, lūgšanām, pazemībai jābūt tikpat lielai vai pat lielākai nekā grēks. Jābūt salauztai sirdij un nožēlas pilnam garam. . . . Jābūt asarām un patiesai sirds izmaiņai. Jābūt grēka atzīšanai, ļaunuma atmešanai, kļūdas izsūdzēšanai Tā Kunga pilnvarotajiem pārstāvjiem” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 353).

Daudziem cilvēkiem visgrūtākā grēku nožēlošanas daļa ir atzīšanās. Mums jāatzīstas ne tikai Tam Kungam, bet arī cilvēkiem, kuriem esam nodarījuši pāri, piemēram, vīram vai sievietei, kā arī cilvēkam, kuram ir attiecīgās priesterības pilnvaras. Priesterības vadītājs (bīskaps vai staba prezidents) vērtēs mūsu stāvokli Baznīcā. Tas Kungs teica Almam: „Kas grēko pret Mani, . . . ja viņš atzīstas savos grēkos tavā un Manā priekšā, un ar patiesu sirdi nožēlo tos, tam jūs piedosī, un arī Es viņam piedošu” (Mosijas 26:29).

Elders Kimbals tomēr brīdina: „Kaut arī mums tik devīgi tiek solīta piedošana, tomēr nav nekādu solījumu, nedz arī pierādījumu, ka piedošanu saņems tie, kas pilnībā nenožēlo savus grēkus. . . . Nekad nebūs par daudz atgādināt cilvēkiem, ka viņi nevar grēkot, saņemt piedošanu un tad grēkot no jauna, un atkārtoti cerēt uz piedošanu” (*The Miracle of Forgiveness*, 353, 360). Tiem, kas saņem piedošanu un pēc tam atkārtoti grēko, būs jāatbild arī par saviem iepriekšējiem grēkiem (skat. M&D 82:7; Etera 2:15).

Tie, kas ievēro šķīstības likumu, saņem lielas svētības

- Kādas svētības mēs saņemam, ja mēs ievērojam šķīstības likumu?

Ja mēs ievērojam šķīstības likumu, mēs varam dzīvot bez vainas apziņas un kauna sajūtas. Ja mēs paliekam Tā Kunga priekšā tīri un nevainojami, mūsu un mūsu bērnu dzīve tiek svētīta. Bērni var redzēt mūsu piemēru un sekot mūsu pēdās.

Papildu Svētie Raksti

- Mateja 19:5–9; 1. Mozus 2:24 (laulības attiecības ir svētas)
- Titam 2:4–12 (pamācības, kā palikt šķīstiem)
- 1. korintiešiem 7:2–5; Efeziešiem 5:28 (uzticība dzīvesbiedram)
- Jāņa atkl. 14:4–5 (svētības par šķīstības likuma ievērošanu)
- Sal. pam. 31:10 (tiek slavēta tikumība)
- Almas 39:9 (nesekojiet tam, ko iekāro jūsu acis)
- M&D 121:45 (lai tikumība rotā tavas domas nepārtraukti)
- Almas 42:16 (grēku nožēlošana nevarētu nākt, ja nebūtu bijis soda)
- Almas 42:30 (necenties attaisnot sevi par grēkiem)
- M&D 58:42–43 (ja cilvēks nožēlo savus grēkus, viņš atzīsies tajos un atmetīs tos)

Tempļa darbs un ģimenes vēsture

40. nodaļa

Debesu Tēvs vēlas, lai Viņa bērni atgrieztos pie Viņa

Jēzus Kristus paveiktā Izpirkšana nodrošina ikviena cilvēka augšamcelšanos un mūžīgo dzīvošanu. Taču, lai mēs ar savām ģimenēm varētu dzīvot mūžīgi mūsu Debesu Tēva klātbūtnē, mums jādara viss, ko Glābējs mums pavēl. Pie Viņa pavēlēm pieder kristīšanās, konfirmēšana un tempļa priekšrakstu saņemšana

Kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi mēs visi esam tikuši kristīti un konfirmēti no cilvēka ar attiecīgajām priesterības pilnvarām. Katrs no mums var arī apmeklēt templi, lai saņemtu glābjošos priesterības priekšrakstus, ko izpilda tajā. Taču daudziem Dieva bērniem nav bijusi šāda izdevība. Viņi dzīvoja laikā vai vietā, kur evaņģēlijs viņiem nebija pieejams.

Debesu Tēvs vēlas, lai visi Viņa bērni atgrieztos un dzīvotu pie Viņa. Tiem, kas nomira nekristīti vai bez iespējas saņemt tempļa priekšrakstus, Viņš ir nodrošinājis iespēju tos saņemt. Viņš ir pavēlējis mums izpildīt templī šos priekšrakstus mūsu priekšteču labā.

Tā Kunga templi

- Kādēļ templiem ir liela nozīme mūsu dzīvē?

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas templi ir īpašas celtnes, kas ir iesvētītas Tam Kungam. Cienīgi Baznīcas locekļi var tos apmeklēt, lai saņemtu svētos priekšrakstus un slēgtu derības ar Dievu. Šie priekšraksti un derības, tāpat kā kristīšana ir nepieciešami mūsu glābšanai. Tiem jātiek veiktiem Tā Kunga templī.

Skolotājiem: Attēli var raisīt interesi un palīdzēt dalībniekiem padziļināt savu izpratni. Apsveriet iespēju palūgt nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem padomāt par savām sajūtām par tempļa darbu, aplūkojot tempļa attēlu, kas dots šajā nodaļā.

Mēs apmeklējam templi arī tādēļ, lai mācītos vairāk par Debesu Tēvu un Viņa Dēlu, Jēzu Kristu. Mēs sākam labāk izprast savas dzīves mērķi un mūsu attiecības ar Debesu Tēvu un Jēzu Kristu. Mums tiek mācīts par mūsu pirmsmirstīgo esamību, par Zemes dzīves jēgu un dzīvi pēc nāves.

Tempļa priekšraksti saista ģimeni uz mūžīgiem laikiem

- Ko nozīmē tikt saistītiem?

Visiem tempļa priekšrakstiem ir jātiek izpildītiem ar priesterības pilnvarām. Pateicoties šīm pilnvarām, visi priekšraksti, kas tiek veikti uz Zemes, tiek apstiprināti Debesīs. Glābējs mācīja Saviem apustuļiem: „Ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs” (Mateja 16:19; skat. arī M&D 132:7).

Tikai templī mēs varam tikt savienoti ar savām ģimenēm uz mūžīgiem laikiem. Laulības templī savieno vīrieti un sievieti kā vīru un sievu uz mūžīgiem laikiem, ja viņi godā savas derības. Kristīšana un visi pārējie priekšraksti sagatavo mūs šim svētajam notikumam.

Kad vīrietis un sieviete tiek laulāti templī, arī viņu bērni, kuri vēlāk piedzimst, kļūst par viņu mūžīgās ģimenes daļu. Pāri, kas laulājusies dzimtsarakstu birojā, var saņemt šo svētību, gatavojoties paši un gatavojot savus bērnus doties uz templi, lai tiktu saistīti cits ar citu. Vecāki, kuri bērnus ir likumīgi adoptējuši, var šos bērnus sev piesaistīt.

- Kas laulātam pārim ir jā dara, lai saistīšanas spēks darbotos viņu laulībā?

Mūsu priekštečiem ir vajadzīga mūsu palīdzība

- Kāda mums ir atbildība pret mūsu priekštečiem, kuri ir nomiruši, nesaņemot priesterības priekšrakstus?

1882. gadā Mario Kannamela apprecēja Mariju Vitu. Viņi dzīvoja Tripani, Itālijā, kur viņi izaudzināja ģimeni un pavadīja kopā daudzus brīnišķīgus gadus. Savas dzīves laikā Mario un Marija nedzirdēja atjaunotā Jēzus Kristus evaņģēlija vēsti. Viņi nebija kristīti. Viņiem nebija iespējas apmeklēt templi un tikt savienotiem kā mūžigai ģimenei. Pēc nāves viņu laulība izbeidzās.

Vairāk nekā gadsimtu vēlāk notika lielā atkalapvienošanās. Mario un Marijas pēcteči devās uz Losandželosas Templi, kur mazmazdēls ar savu sievu noietās ceļos altāra priekšā, lai kalpotu par Mario un Marijas pārstāvjiem viņu savienošanā. Viņu acis pieplūda asarām, priecājoties līdzī Mario un Marijai.

Daudz mūsu priekšteču ir to vidū, kas nomira, nedzirdējuši savas dzīves laikā par evaņģēliju. Tagad viņi dzīvo garu pasaulē (skat. 41. nodaļu šajā grāmatā). Tur viņiem tiek mācīts Jēzus Kristus evaņģēlijs. Tie, kas ir pieņēmuši evaņģēliju, gaida, kad par viņiem tiks izpildīti tempļa priekšraksti. Izpildot tempļi šos priekšrakstus par saviem priekštečiem, mēs varam priecāties līdzī ar viņiem.

- Kādā veidā mācība par mirušo pestīšanu parāda Dieva taisnību, līdzjūtību un žēlastību?
- Kāda ir bijusi jūsu pieredze saistībā ar tempļa darbu par jūsu priekštečiem?

Ģimenes vēsture — kā mēs sākam palīdzēt saviem priekštečiem

- Kādi ir pamata soļi, lai veiktu ģimenes vēstures darbu?

Pēdējo dienu svētie tiek mudināti nodarboties ar ģimenes vēstures pētīšanu. Nodarbojoties ar šiem pētījumiem, mēs uzzinām par saviem priekštečiem, lai mēs varētu izpildīt par viņiem priekšrakstus. Ģimenes vēstures pētīšanai ir trīs pamata soļi:

1. Noskaidrot, kas ir mūsu priekšteči.
2. Uzzināt, par kuriem priekštečiem ir nepieciešams veikt tempļa priekšrakstus.
3. Parūpēties, lai šie priekšraksti par viņiem tiktu izpildīti.

Lielākajai daļai bīskapiju un draudžu ir ģimenes vēstures konsultanti, kas var atbildēt uz jautājumiem un norādīt uz mums vajadzīgajiem informācijas avotiem. Ja bīskapijai vai draudzei nav ģimenes vēstures konsultanta, norādījumus var dot bīskaps vai draudzes prezidents.

Noskaidrot, kas ir mūsu priekšteči

Lai mēs varētu izpildīt tempļa priekšrakstus par saviem priekštečiem, mums jāzina viņu vārdi. Mūsdienās ir pieejami daudzi brīnišķīgi avoti, ar kuru palīdzību mēs varam uzzināt savu priekšteču vārdus.

Labs veids, kā iesākt vākt informāciju par mūsu priekštečiem, ir pameklēt to savās mājās. Iespējams, ka mums ir dzimšanas, laulības vai miršanas apliecības. Var arī gadīties, ka mēs atrodam ģimenes Bībeles, nekrologus, ģimenes vēstures pierakstus vai dienasgrāmatas. Mēs varam lūgt arī radniekus sniegt mums informāciju, kas viņiem ir pieejama. Pēc informācijas apkopošanas savās mājās un no saviem radniekiem mēs varam meklēt citus avotus, piemēram, FamilySearch.org. Vēl mēs varam apmeklēt kādu no Baznīcas vietējiem ģimenes vēstures centriem.

Tas, cik daudz mēs uzzināsim, ir atkarīgs no tā, kāda informācija mums ir pieejama. Var gadīties, ka mums ir tikai neliela ģimenes informācija un mēs varēsim uzzināt tikai par saviem vecākiem un vecvecākiem. Ja mums ir lieli ģimenes pierakstu krājumi, mēs varam noskaidrot savus priekštečus vairākās iepriekšējās paaudzēs.

Mēs varam pierakstīt ievākto informāciju ģimenes grupas pierakstos un ciltskoka tabulās.

Uzzināt, par kuriem priekštečiem ir nepieciešams veikt tempļa priekšrakstus

Tempļa priekšraksti par mirušajiem tiek veikti kopš Baznīcas agrīnajām dienām. Tādēļ var gadīties, ka daži priekšraksti par mūsu priekštečiem jau ir izpildīti. Ir divas iespējas, kā uzzināt, kuriem priekštečiem vajadzīgi tempļa priekšraksti. Iespējams, ka mūsu pašu ģimenes pieraksti satur informāciju par to, kas jau izdarīts. Ja tās nav, tad Baznīcā ir pierakstīti visi priekšraksti, kas izpildīti templī. Šajos centienos jums var palīdzēt jūsu bīskapijas vai draudzes ģimenes vēstures konsultants.

Parūpēties, lai šie priekšraksti par viņiem tiktu izpildīti

Daudzi mūsu priekšteči garu pasaulē ļoti vēlas saņemt tempļa priekšrakstus. Tiklīdz mēs noskaidrojam šos priekštečus, mums jāparūpējas, lai šis darbs par viņiem tiktu paveikts.

Viena no ģimenes vēstures pētīšanas darba svētībām nāk no tempļa apmeklēšanas un priekšrakstu pildīšanas mūsu priekšteču labā. Mums jāsaņem saņemts tempļa apmeklējuma rekomendāciju, lai mēs varētu pildīt šo darbu, kad vien tas ir iespējams. Ja mūsu bērni ir divpadsmit gadus veci vai vecāki, arī viņi var saņemt šo svētību, tiekot kristīti un konfirmēti savu priekšteču labā.

Ja mums nav iespēju apmeklēt templi, lai piedalītos priekšrakstos, templis parūpēsies, lai šos priekšrakstus izpildītu citi Baznīcas locekļi.

- Kā Tas Kungs ir palīdzējis jums vai jūsu ģimenes locekļiem atrast informāciju par jūsu priekštečiem?

Papildu iespējas, ko dod ģimenes vēstures pētīšana

- Kādi ir daži vienkārši veidi, kā cilvēks, kuram ir daudz citu pienākumu, var piedalīties ģimenes vēstures darbā?

Bez tempļa priekšrakstu nodrošināšanas par mums zināmajiem mūsu priekštečiem, mēs vēl daudzus citos veidos varam palīdzēt garu pasaulē dzīvojošajiem. Ar lūgšanu pārdomājot, ko mēs varētu darīt, mums jāmeklē Gara vadība. Atkarībā no mūsu apstākļiem mēs varam veikt tālāk norādīto.

1. Apmeklēt templi, cik vien bieži tas iespējams. Kad esam apmeklējuši templi paši, mēs varam izpildīt glābjošos priekšrakstus par tiem, kas gaida garu pasaulē.
2. Veikt pētījumus, lai noskaidrotu tos priekštečus, kurus ir grūtāk atrast. Ģimenes vēstures konsultanti var mums norādīt uz nodēriem informācijas avotiem.
3. Piedalīties Baznīcas vārdu noskaidrošanas programmā. Ar šīs programmas palīdzību Baznīcas locekļi sagatavo ģeoloģisko informāciju Baznīcas ģimenes vēstures datorprogrammām. Pateicoties šīm programmām, mums ir vieglāk noskaidrot savus priekštečus.

4. Ievietot ģimenes vēstures informāciju Baznīcas ģimenes vēstures datorprogrammās. Šīs programmas satur radu rakstus, ko ievietojuši cilvēki no visas pasaules. Tās ļauj cilvēkiem dalīties ar savu ģimenes informāciju. Ģimenes vēstures konsultanti var jums sniegt papildu informāciju par Baznīcas datorprogrammām.
  5. Koordinējiet šo darbu ar saviem radiniekiem. Mēs daudz vairāk varam izdarīt savu priekšteču labā, strādājot kopā ar citiem ģimenes locekļiem.
- Padomājiet par to, ko jūs varat darīt, lai vairāk piedalītos tempļa un ģimenes vēstures darbā.

Papildu Svētie Raksti

- 1. Pētera 4:6 (evanģēlijs ir sludināts mirušajiem)
- Maleahija 3:23–24; M&D 2:2; 3. Nefijs 25:5–6 (Elijas misija)
- 1. korintiešiem 15:29; M&D 128:15–18 (darbs mirušo labā)
- M&D 138 (mirušo pestīšana)

Pēcnāves garu pasaule

41. nodaļa

Dzīve pēc nāves

- Kas notiek ar mums, kad esam miruši?

Debesu Tēvs iecerēja plānu mūsu pestīšanai. Daļa no Viņa ieceres bija, ka Viņš sūtīja mūs dzīvot uz Zemes, atstājot Viņa klātbūtni, un saņemt laicīgus ķermeņus no miesas un asinīm. Beigu beigās mūsu laicīgie ķermeņi nomirs, un mūsu gari dosies uz garu pasauli. Garu pasaule ir vieta, kur gaidīt, strādāt, mācīties un taisnīgajiem atpūsties no raizēm un bēdām. Tur mūsu gari dzīvos, līdz mēs būsim gatavi mūsu augšamcelšanai. Tad mūsu laicīgie ķermeņi no jauna savienosies ar mūsu gariem, un mēs saņemsim to godības pakāpi, kurai mēs būsim sagatavojušies (skat. 46. nodaļu šajā grāmatā).

Daudzi cilvēki ir interesējušies par to, kāda ir garu pasaule. Svētie Raksti un pēdējo dienu pravieši ir snieguši mums informāciju par garu pasauli.

- Kādu mierinājumu jūs gūstat no zināšanām, ka pastāv dzīve pēc nāves? Kādā veidā mēs varam pielietot savas zināšanas par pēcnāves garu pasauli, lai mierinātu citus?

Kur atrodas pēcnāves garu pasaule?

Pēdējo dienu pravieši ir teikuši, ka mirušo cilvēku gari nav tālu no mums. Prezidents Ezra Tafts Bensons teica: „Dažreiz priekšsargs starp šo dzīvi un aizkapa dzīvi kļūst ļoti plāns. Mūsu mīļotie aizgājēji nav tālu no mums” (Conference Report, 1971. g. apr., 18; vai *Ensign*, 1971. g. jūn., 33). Prezidents Brigams Jangs mācīja, ka pēcnāves garu pasaule ir uz Zemes, ap mums (skat. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 279).

Kāda ir mūsu garu būtība?

Garu būtēm ir tādi paši ķermeņa apveidi kā mirstīgiem cilvēkiem, bet gara ķermenis atšķiras ar to, ka tas ir nevainojams (skat. Etera 3:16). No Zemes gari paņem līdzīgu savu pozitīvo vai negatīvo attieksmi pret taisnīgumu (skat. Almas 34:34). Viņiem ir tās pašas tieksmes un vēlmes, kādas viņiem bija, dzīvojot uz Zemes. Visiem gariem ir pieauguša cilvēka apveidi. Viņi bija pieaugušie pirms savas laicīgās pastāvēšanas, un pēc nāves viņiem ir pieauguša cilvēka apveidi pat tad, ja viņi mirst kā zīdaiņi vai bērni (skat. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 131–32).

- Kādēļ ir svarīgi zināt, ka mūsu gariem garu pasaulē būs tāda pat attieksme, kāda tiem ir pašlaik?

Kādi stāvokļi ir pēcnāves garu pasaulē?

Pravietis Alma Mormona Grāmatā mācīja par diviem iedalījumiem vai stāvokļiem garu pasaulē:

„To gari, kuri ir taisnīgi, tiks uzņemti laimes stāvoklī, kas tiek saukts par paradīzi, atpūtas stāvoklī, miera stāvoklī, kur tie atpūtiesies no visām savām raizēm un no visām rūpēm, un bēdām.

Un tad notiks, ka bezdievīgo gari, jā, tie, kas ir ļauni — jo lūk, viņos nav nevienas daļas nedz daļiņas no Tā Kunga Gara; jo lūk, viņi labāk ir izvēlējušies ļaunos darbus nekā labos; tādēļ velna gars ieiet tajos un sagrābj viņu namu — un šie tiks padzīti ārējā tumsībā; tur būs raudāšana un gaudošana, un zobu griešana, un tas viņu pašu nekrietnības dēļ, jo viņi pēc velna gribas būs aizvesti kā gūstekņi.

Tad nu šis ir bezdievīgo dvēseļu stāvoklis, jā, tumsībā un šausmās, un briesmās raugoties pēc kvēlojošā Dieva sašutuma un dusmām pār tiem; tā viņi paliek šajā stāvoklī, tāpat kā taisnie paradīzē, līdz pat viņu augšāmcelšanās laikam” (Almas 40:12–14).

Gari tiek iedalīti pēc tā, cik šķīsta bijusi viņu dzīve un kā viņi paklausījuši Tā Kunga gribai, atrodoties uz Zemes. Taisnīgie tiek atšķirti no ļaunajiem (skat. 1. Nefija 15:28–30), taču gari var attīstīties, mācoties

evaņģēlija principus un dzīvojot saskaņā ar tiem. Tie gari, kuri atrodas paradīzē, var mācīt garus, kas atrodas cietumā (skat. M&D 138).

Paradīze

Saskaņā ar pravieša Almas teikto, taisnīgo gari atpūšas no Zemes rūpēm un bēdām. Tomēr viņi ir nodarbināti, darot Tā Kunga darbu. Prezidents Džozefs F. Smits kādā vīzijā redzēja, ka tūlīt pēc krustā sišanas Jēzus Kristus garu pasaulē apciemoja taisnīgos garus. Viņš nozīmēja vēstnešus, piešķīra viņiem spēku un pilnvaras un uzdeva viņiem „nest evaņģēlija gaismu tiem, kas bija tumsā, patiesi visiem cilvēku gariem” (M&D 138:30).

Garu pasaulē ir izveidota Baznīca, un priesterības nesēji tur turpina pildīt savus pienākumus (skat. M&D 138:30). Prezidents Vilfords Vudrafs mācīja: „Priekškara otrajā pusē pastāv tā pati priesterība. . . . Katrs apustulis, katrs septiņdesmitais, katrs elders, utt., kurš ir miris ticībā, tiklīdz viņš nonāk priekškara otrajā pusē, uzsāk kalpošanas darbu,” (*Deseret News*, 1882. g. 25. janv., 818).

Arī ģimenes attiecības ir svarīgas. Brigama Janga padomnieks, prezidents Džededijs M. Grants, redzēja garu pasauli un aprakstīja tur pastāvošo kārtību Hiberam Č. Kimbalam: „Viņš teica, ka cilvēki, kurus viņš tur redzēja, bija sagrupēti ģimenēs. . . . Viņš teica: Kad es raudzījos uz šīm ģimenēm, dažas no tām nebija pilnā sastāvā, . . . jo es redzēju ģimenes, kurām neļāva nākt un dzīvot kopā, jo tās nebija godājušas savu sūtību šeit” (*Deseret News*, 1856. g. 10. dec., 316–17).

Garu cietums

Apustulis Pēteris atsaucās uz garu pasauli kā uz cietumu, jo tā daži ir cietums (skat. 1. Pētera 3:18–20). Garu cietumā atrodas to cilvēku gari, kas vēl nav pieņēmuši Jēzus Kristus evaņģēliju. Šiem gariem ir rīcības brīvība, un viņi ir pakļauti gan labā, gan ļaunā vīlīnājumam. Ja viņi pieņem evaņģēliju un priekšrakstus, kas par

---

Skolotājiem: Lai palīdzētu nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem saprast atšķirības starp paradīzi un garu cietumu, apsveriet iespēju uz tāfeles vai uz lielas papīra lapas, novelkot vertikālu līniju, sadalīt to divās ailēs. Virs vienas ailes uzrakstiet *Taisnīgo stāvoklis*. Virs otras ailes uzrakstiet *Ļauno stāvoklis*. Palūdziet dalībniekus aprakstīt katru no stāvokļiem garu pasaulē, pamatojoties uz to, kas tiks izlasīts šajā sadaļā. Apkopojiet viņu piezīmes atbilstošajās ailēs.

viņiem tiek izpildīti tempļos, viņi var gatavoties atstāt garu cietumu un dzīvot paradīzē.

Garu cietumā atrodas arī tie, kas ir nolieguši evaņģēliju pēc tam, kad tas viņiem ir ticis sludināts uz Zemes vai garu cietumā. Šie gari izcieš sodu stāvoklī, kas pazīstams kā elle. Viņi ir novērsušies no Jēzus Kristus žēlastības, kurš teica: „Jo lūk, Es, Dievs, esmu izcietis tās par visiem, lai viņi varētu neciest, ja tie nožēlos grēkus; bet, ja viņi nenožēlos grēkus, viņiem nāksies ciest tāpat kā Man; šis ciešanas lika Man, tieši Dievam, lielākajam no visiem, trīcēt aiz spēm un asiņot katrā porā” (M&D 19:16–18). Kad viņi būs izcietuši sodu par saviem grēkiem, viņiem, pateicoties Jēzus Kristus Izpirkšanai, atļaus iemantot zemāko godības pakāpi, kas ir telestiālā valstība.

- Kādā veidā apstākļi garu pasaulē ir līdzīgi apstākļiem šajā pasaulē?

Papildu Svētie Raksti

- 1. Pētera 4:6 (mirušajiem tiek sludināts evaņģēlijs)
- Mozus gr. 7:37–39 (bezdievīgajiem sagatavots garu cietums)
- M&D 76 (atklāsme par trim godības valstībām)
- Lūkas 16:19–31 (nabaga vīra un bagātā vīra liktenis garu pasaulē)

Israēla nama sapulcināšana

42. nodaļa

Israēla nams ir Dieva derības tauta

- Kādi pienākumi Dieva derības tautai ir pret citām pasaules tautām?

Jēkabs bija liels pravietis, kurš dzīvoja vairākus gadsimtus pirms Kristus dzimšanas. Par Jēkaba uzticību Tas Kungs viņam piešķīra īpašu vārdu “Israēls”, kas nozīmē „tāds, kas ar Dievu cīnījies” vai “tāds, kas ir uzvarējis” (skat. Bible Dictionary, “Israel,” 708). Jēkabam bija divpadsmit dēlu. Šie dēli un viņu ģimenes kļuva pazīstami kā divpadsmit Israēla ciltis jeb israēlieši (skat. 1. Mozus 49:28).

Jēkabs bija Ābrahāma mazdēls. Tas Kungs noslēdza ar Ābrahāmu mūžīgo derību, kas tika atjaunota ar Īzāku un ar Jēkabu un viņu bērniem (skat. 15. nodaļu šajā grāmatā; skat. arī attēlu šajā nodaļā, kur attēlots Jēkabs, svētot savus dēlus). Dievs apsolija, ka israēlieši būs Viņa derības tauta, kamēr viņi ievēros Viņa baušļus (skat. 5. Mozus 28:9–10). Viņi būs par svētību visām pasaules tautām, nesot tām evaņģēliju un priesterību (skat. Ābrahāma 2:9–11). Tādējādi viņi pildītu savu derību ar To Kungu, un Viņš pildītu savu derību ar viņiem.

Israēla nams tika izklidināts

Tā Kunga pravieši atkārtoti brīdināja Israēla namu par to, kas notiks, ja viņi kļūs bezdievīgi. Mozus pareģoja: „Un Tas Kungs tevi izkaisīs starp visām pasaules tautām, no viena zemes gala līdz otram zemes galam” (5. Mozus 28:64).

Par spīti šim brīdinājumam israēlieši pastāvīgi pārkāpa Dieva baušļus. Viņi cīnījās savā starpā un sašķēlās divās daļās: Ziemeļu

---

valstībā, ko sauca par Israēla valstību, un Dienvidu valstībā, ko sauca par Jūdas valstību. Desmit no divpadsmit Israēla ciltīm dzīvoja Ziemeļu valstībā. Kādā karā ienaidnieki tās uzvarēja un aizdzina gūstā. Dažas no tām vēlāk aizbēga uz ziemeļu zemēm un bija zudušas pārējai pasaulei.

Apmēram simts gadus pēc Ziemeļu valstības iekarošanas tika iekarota Dienvidu valstība. 586. gadā P.M.Ē. tika nopostīta tās galvaspilsēta Jeruzāleme un atlikušās divas Israēla ciltis tika saņemtas gūstā. Vēlāk nedaudz cilvēku, kas piederēja pie šīm ciltīm, atgriezās un atjaunoja Jeruzālemi. Tieši pirms Jeruzālemes nopostīšanas Lehījs un viņa ģimene, kas piederēja pie Israēla nama, atstāja pilsētu un apmetās uz dzīvi Amerikas kontinentā.

Pēc tam, kad Kristus dzīvoja uz Zemes, Jeruzāleme tika vēlreiz nopostīta, šoreiz to izdarīja romiešu karavīri. Jūdi tika izkaisīti pa visu pasauli. Mūsdienās israēliešus var sastapt visās pasaules valstīs. Daudzi no šiem cilvēkiem nezina, ka viņi ir cēlušies no senā Israēla nama.

- Kādu labumu ir guvuši Dieva bērni, pateicoties tam, ka Viņa derības ļaudis ir izklādināti pa visu pasauli?

Israēla namam ir jātiek sapulcinātam

- Kādēļ Tas Kungs vēlas sapulcināt Savus ļaudis?
- Kādā veidā tiks sapulcināts Israēla nams?

Tas Kungs apsoliņa, ka Viņa derības tauta kādu dienu tiks sapulcināta: „Es pulcināšu Savas atlikušās avis no visām zemēm, kurās Es tās biju izkaisījis” (Jeremijas 23:3).

Dievs sapulcina Savus bērnus caur misionāru kalpošanu. Kad cilvēki iegūst zināšanas par Jēzu Kristu, saņemot glābšanas priekšrakstus un turot ar tiem saistītās derības, viņi kļūst par derības bērniem (skat. 3. Nefijs 20:26). Tam Kungam ir svarīgi iemesli Savu bērnu sapulcināšanai. Viņš sapulcina tos, lai viņi varētu mācīties evaņģēlija mācības un būtu sagatavoti satikt Glābēju, kad Viņš nāks atkal. Viņš sapulcina tos, lai viņi varētu celt tempļus un veikt svētos priekšrakstus par tiem priekštečiem, kas nomiruši, nesaņemot

šo iespēju. Viņš sapulcina tos, lai viņi varētu stiprināt cits citu un būtu vienoti evaņģēlijā, gūstot aizsardzību pret pasaules netaisnīgo ietekmi. Vēl Viņš sapulcina tos, lai viņi varētu sagatavot sevi dalīties evaņģēlijā ar citiem.

Pravietis Mozus, kurš 1836. gadā parādījās Kērtlandes Templī, piešķīra Džozefam Smitam spēku un pilnvaras vadīt Israēla nama sapulcināšanas darbu (skat. M&D 110:11). Kopš tā laika katram pravietim ir bijušas Israēla nama sapulcināšanas atslēgas, un šī sapulcināšana ir ieņēmusi svarīgu vietu Baznīcas darbā. Pašlaik derības tauta tiek pulcināta, viņiem pieņemot atjaunoto evaņģēliju un kalpojot Ābrahāma, Īzāka un Jēkaba Dievam (skat. 5. Mozus 30:1–5).

Vispirms israēlieši jāsapulcina garīgi un pēc tam fiziski. Garīgi viņi tiek pulcināti, kad viņi iestājas Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā un noslēdz, un tur svētās derības. Garīgā sapulcināšana aizsākās pravieša Džozefa Smita laikā un mūsdienās turpinās visā pasaulē. Tie, kas ir pievērsti Baznīcai, ir israēlieši pēc izcelsmes vai arī pēc adopcijas. Viņi pieder pie Ābrahāma un Jēkaba ģimenes (skat. Ābrahāma 2:9–11; Galatiešiem 3:26–29).

Prezidents Džozefs Fildings Smits teica: „Daudzas tautas ir pārstāvētas . . . Baznīcā. . . Tās ir ieradušās tādēļ, ka pār tām ir nācis tā Kunga Gars; . . . saņemot *sapulcēšanās garu*, tās ir atstājušas visu evaņģēlija vārdā” (*Doctrines of Salvation*, apkop. Bruce R. McConkie, 3 sēj. [1954–56], 3:256; slīpraksts kā oriģinālā).

Israēla fiziskā sapulcināšana nozīmē, ka derības ļaudis „tiks sapulcināti mājās sava mantojuma zemēs un tiks nostiprināti visās viņu apsolītajās zemēs” (2. Nefija 9:2). Efraima un Manases ciltis tiks sapulcinātas Amerikas kontinentā. Jūdas cilts atgriezīsies Jeruzālemē un apgabalos ap to. Desmit pazudušās ciltis saņems no Efraima cilts savas apsolītās svētības (skat. M&D 133:26–34).

Kad pirmoreiz tika nodibināta Baznīca, svētie saņēma norādījumus pulcēties Ohaio, pēc tam Misūri un pēc tam Sālsezera ielejā. Tomēr mūsdienās pravieši ir mācījuši, ka Baznīcas locekļiem jāceļ Dieva valstība pašiem savās zemēs. Elders Rasels M. Nelsons teica: „Izvēle nākt pie Kristus nav atkarīga no fiziskā novietojuma — tā

ir atkarīga no personīgas apņemšanās. Cilvēki „tiks vesti pie Tā Kunga, sava Dieva atziņas,” [3. Nefijs 20:13] nepametot savu dzimteni. Tā ir tiesa, ka Baznīcas pirmsākumos pievēršanās bieži nozīmēja arī emigrāciju. Taču tagad sapulcināšana notiek katrā tautā. . . . Pulcēšanās vieta Brazīlijas svētajiem ir Brazīlija, pulcēšanās vieta Nigērijas svētajiem ir Nigērija, pulcēšanās vieta Korejas svētajiem ir Koreja un tā tālāk. Ciāna ir „sirdsšķīstie.” [M&D 97:21.] Ciāna ir visur, kur atrodas taisnīgi svētie” (Conference Report, 2006. g. okt., 85; vai *Ensign*, 2006. g. nov., 81).

Israēla fiziskā sapulcināšana nebūs pabeigta līdz Glābēja Otrajai Atnākšanai, un tā turpināsies Tūkstošgadē (skat. Džozefs Smits — Mateja 1:37). Tad būs piepildījies Tā Kunga apsolījums:

„Redzi, nāks dienas, tā saka Tas Kungs, kad nesacīs vairs: tik tiešām, ka Tas Kungs dzīvo, kas izveda Israēla bērnus no Ēģiptes zemes!

— bet sacīs: tik tiešām, ka Tas Kungs dzīvo, kas atveda Israēla bērnus no ziemeļu zemes un no visām zemēm, kur Viņš tos bija izklīdinājis! — jo Es atvedīšu tos atkal viņu zemē, ko Es devu viņu tēviem” (Jeremijas 16:14–15).

- Kādā veidā jūs esat tikuši garīgi sapulcināti kā Tā Kunga derības ļaudis?
- Kādos veidos jūs esat piedalījušies citu cilvēku sapulcināšanā?

Papildu Svētie Raksti

- 1. Mozus 17:1–8 (Dieva derība ar Ābrahāma)
- Romiešiem 9:4–8; Galatiešiem 3:29 (tie, kuri seko Jēzum Kristum un Viņa vārdam, ir derības bērni)
- 2. Nefija 30:2; Mosijas 5:10–11 (tie, kas nožēlo grēkus, seko praviešiem un tic Jēzum Kristum, kļūst par Tā Kunga derības ļaudīm)
- 2. Ķēniņu 17 (tiek iekarota Ziemeļu valstība)
- 2. laiku 36:11–20 (tiek iekarota Dienvidu valstība)
- Jēkaba v. 1:1 (divpadsmit ciltis izkaisītas)

Skolotājiem: Kad cilvēki dalās savos stāstos par to, kā tika pievērsti Jēzus Kristus atjaunotajam evaņģēlijam, viņi dalās stāstos par to, kā tika garīgi piepulcināti. Apsveriet iespēju iepriekš palūgt dažus cilvēkus pastāstīt par to, kā viņi ir pievērsušies evaņģēlijam.

- 1. Nefija 10:12–13 (nefijiešu pārceļošana bija daļa no izklīdināšanas)
- Jeremijas 3:14–18 (viens no pilsētas, divi no cilts)
- Ecēhiēla 20:33–36 (Israēls tiks sapulcināts no visām valstīm)
- 3. Nefijs 20:29–46 (jūdi tiks sapulcināti Jeruzālemē)
- 1. Nefija 15:13–18; 3. Nefijs 21:26–29 (sapulcināšana sākas ar evaņģēlija Atjaunošanu)
- M&D 38:31–33 (Tā Kunga derības ļaudis tiks izglābti)
- Jesajas 11:11–13 (Tas Kungs atgūs Savu tautu)
- Jāņa atkl. 18:4–8 (balss pasludinās sapulcināšanu)
- M&D 133:6–15 (citticībnieki uz Ciānu, jūdi uz Jeruzālemi)

Otrās Atnākšanas zīmes

43. nodaļa

Jēzus Kristus atgriezies uz Zemes

- Kādas ir dažas no Otrās Atnākšanas zīmēm?

Glābējs teica Džozefam Smitam: „Es atklāšu Sevi no debesīm ar spēku un lielu godību . . . un dzīvošu taisnībā ar cilvēkiem uz zemes tūkstoš gadus, un ļaunie nepastāvēs” (M&D 29:11; skat. arī 44. un 45. nodaļu šajā grāmatā). Jēzus ir teicis, ka noteiktas zīmes un notikumi brīdinās mūs, kad tuvosies Viņa Otrā Atnākšana.

Tūkstošiem gadu Jēzus Kristus sekotāji ir gaidījuši Viņa Otro Atnākšanu kā miera un prieka laiku. Taču pirms Glābēja atnākšanas Zemes iedzīvotāji piedzīvos lielas nelaimes un pārbaudījumus. Mūsu Debesu Tēvs vēlas, lai mēs būtu gatavi šim grūtībām. Viņš arī sagaida, lai mēs būtu garīgi sagatavojušies tam laikam, kad Glābējs nāks Savā godībā. Tādēļ Viņš ir devis mums zīmes, proti, notikumus, kas mums pavēstīs, ka Glābēja Otrā Atnākšana ir tuvu. Visos laikos Dievs ir atklājis šīs zīmes Saviem praviešiem. Viņš ir teicis, ka visi uzticīgie Kristus sekotāji zinās, kādas ir šīs zīmes, un gaidīs tās (skat. M&D 45:39). Ja mēs būsim paklausīgi un uzticīgi, mēs studēsim Svētos Rakstus un atpazīsim šīs zīmes.

Dažas no zīmēm, kas pareģo Jēzus Kristus Otro Atnākšanu, jau ir piepildījušās, vai arī pašlaik piepildās. Citas piepildīsies nākotnē.

Skolotājiem: Apsveriet iespēju nozīmēt katram nodarbības dalībniekam vai ģimenes loceklim vienu vai divas zīmes, kas aprakstītas šajā nodaļā (lielākās klasēs dažas no zīmēm var nozīmēt vairāk nekā vienam dalībniekam). Stundas laikā dodiet tiem laiku izstudēt informāciju par šīm zīmēm un padomāt par liecībām, ko viņi ir redzējuši, kā šīs zīmes piepildās mūsdienās. Tad lieciet tiem dalīties savos ieskatos citam ar citu.

Bezdievība, karš un nemieri

Daudzas no šīm zīmēm ir šausminošas un sirdi stindzinošas. Pravieši ir brīdinājuši, ka Zeme piedzīvos lielus nemierus, bezdievību, karus un ciešanas. Praviētis Daniēls teica, ka pirms Kristus Otrās Atnākšanas uz Zemes būs tādi bēdu laiki, kādi uz Zemes nekad vēl nav bijuši (skat. Daniēla 12:1). Tas Kungs teica: „Cilvēku mīlestība kļūs vēsa, un nekrietnība ies vairumā” (M&D 45:27). „Un viss būs satraukts; un . . . bailes nāks pār visiem ļaudīm” (M&D 88:91). Mēs varam sagaidīt zemestrīces, slimības, badu, viesuļvētras, pērkonu un zibeni (skat. Mateja 24:7; M&D 88:90). Kruša iznīcinās Zemes labību (skat. M&D 29:16).

Jēzus stāstīja Saviem mācekļiem, ka Zemi pārņems kari: „Jūs dzirdēsiet karus un karu daudzinašanu. . . . Jo tauta celsies pret tautu, valsts pret valsti” (Mateja 24:6–7). Praviētis Džozefs Smits teica: „Nezaudējiet drosmi, kad mēs jums stāstām par grūtajiem laikiem, jo tiem jānāk drīz, jo zobens, bads un nāvējošas slimības tuvojas. Uz šīs Zemes būs lielas iznīcības, tomēr jums nevajag domāt, ka visu svēto praviešu kaut viena rakstu zīmīte jeb viens rakstu galiņš netiks piepildīts, un vēl ir daudz, kam jātiek piepildītam” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 252).

Daudzas no šīm zīmēm pašlaik piepildās. Bezdievība ir visur. Tautas nepārtraukti karo. Notiek zemestrīces un citas nelaimes. Daudz cilvēku cieš no postošām vētrām, sausuma, bada un slimībām. Mēs varam būt droši, ka pirms Tā Kunga atnākšanas šīs nelaimes kļūs vēl postošākas.

Tomēr ne visi notikumi pirms Kristus Otrās Atnākšanas ir šausminoši. Daudzi no tiem nes pasaulei prieku.

Evaņģēlija Atjaunošana

Tas Kungs teica: „Gaisma izplūdis pie tiem, kas sēd tumsā, un tā būs Mana evaņģēlija pilnība” (M&D 45:28). Senatnes pravieši pareģoja evaņģēlija atjaunošanu. Apustulis Jānis redzēja, ka evaņģēliju atjaunos eņģelis (skat. Jāņa atkl. 14:6–7). Šis pareģojums piepildījās, kad eņģelis Moronijs un citi Debesu vēstneši atnesa Džozefam Smitam Jēzus Kristus evaņģēliju.

Mormona Grāmatas nākšana klajā

Tas Kungs pastāstīja nefijiešiem par kādu citu zīmi: viņu pēcnācēji saņems Mormona Grāmatu (skat. 3. Nefijs 21). Vecās Derības laikos Mormona Grāmatas parādīšanos pareģoja pravieši Jesaja un Ecēhiēls (skat. Jesajas 29:4–18; Ecēhiēla 37:16–20). Šie pareģojumi tagad piepildās. Mormona Grāmata ir nākusi klajā un tiek nestā visai pasaulei.

Evaņģēlijs tiek sludināts visai pasaulei

Vēl viena Jēzus atnākšanas zīme ir tā, ka „valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām” (Mateja 24:14; skat. arī Džozefs Smits — Mateja 1:31). Visi cilvēki dzirdēs evaņģēliju visā tā pilnībā paši savā valodā (skat. M&D 90:11). Kopš Baznīcas Atjaunošanas misionāri vienmēr ir sludinājuši evaņģēliju. Misionāru darbs ir tā paplašinājies, ka tagad desmitiem tūkstošu misionāru sludina daudzās pasaules valstīs un daudzās valodās. Pirms Otrās Atnākšanas un Tūkstošgades laikā Tas Kungs sniegs iespējas nest patiesību visām tautām.

Elijas atnākšana

Pravietis Maleahijs pareģoja, ka pirms Kristus Otrās Atnākšanas uz Zemi tiks atsūtīts pravietis Elija. Elija atjaunos saistīšanas spēkus, lai ģimenes locekļi varētu tikt savienoti. Viņš arī iedvesmos cilvēkus rūpēties par saviem priekštečiem un pēctečiem. (Skat. Maleahija 3:23–24; M&D 2.) Pravietis Elija ieradās pie Džozefa Smita 1836. gada aprīlī. Kopš tā laika ir strauji pieaugusi interese par ģeoloģiju un ģimenes vēsturi. Mums ir arī iespēja tempļos izpildīt saistīšanas priekšrakstus par dzīvajiem un mirušajiem.

Lehija pēcnācēji kļūs par diženu tautu

Tas Kungs teica, ka laikā, kad tuvosies Viņa atnākšana, lamanieši kļūs par tikumīgu un cienījamu tautu. Viņš teica: „Iekams nāks Tā Kunga lielā diena, . . . lamanieši ziedēs kā roze” (M&D 49:24). Šodien daudzi Lehija pēcnācēji saņem evaņģēlija svētības.

Jaunās Jeruzālemes celšana

Kad tuvosies Jēzus Kristus atnākšanas laiks, uzticīgie svētie uzcelš tikumības pilsētu, Dieva pilsētu, ko sauks par Jauno Jeruzālemi. Tajā valdīs pats Jēzus Kristus. (Skat. 3. Nefijs 21:23–25; Mozus gr. 7:62–64; Ticības Apliecinājumi 1:10.) Tas Kungs teica, ka šo pilsētu uzcelš Misūri štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs (skat. M&D 84:2–3).

Šis ir tikai dažas no zīmēm, ko Tas Kungs mums ir sniedzis. Svētajos Rakstos ir aprakstītas arī daudzas citas zīmes.

- Kādas liecības jūs redzat tam, ka šīs zīmes piepildās?

Mums var palīdzēt laika zīmju pazīšana

- Kā mēs varam būt mierīgi un nesatraukti, pat ja dažas no zīmēm ir baismīgas un šausminošas?

Runājot par Savu Otro Atnākšanu, Tas Kungs teica: „To stundu un dienu neviens cilvēks nezina, nedz eņģeļi debesīs” (M&D 49:7). Viņš to mācīja, izmantojot līdzību par vīģes koku. Viņš teica, ka, ieraugot vīģes koka lapas plaukstošas, mēs zinām, ka drīz būs vasara. Tāpat, ieraugot zīmes, kas aprakstītas Svētajos Rakstos, mēs varam zināt, ka tuvojas Viņa atnākšana. (Skat. Mateja 24:32–33.)

Tas Kungs deva mums šīs zīmes, lai mums palīdzētu. Mēs varam savest kārtībā savu dzīvi un sagatavot sevi un savu ģimeni gaidāmajiem notikumiem.

Mēs esam brīdināti par nelaimēm, un mums ir pateikts tām sagatavoties, bet mēs varam arī gaidīt Glābēja atnākšanu un būt priecīgi. Tas Kungs teica: „Neuztraucieties, jo, kad visas šīs lietas [zīmes] notiks, jūs varēsiet zināt, ka solījumi, kas ir doti jums, tiks izpildīti” (M&D 45:35). Viņš teica, ka tie, kas ir taisnīgi, netiks iznīcināti, kad Viņš nāks, „bet izturēs to dienu. Un zeme tiem tiks dota mantojumā; . . . un viņu bērni augs bez grēka . . . Jo Tas Kungs būs viņu vidū, un Viņa godība būs pār tiem, un Viņš būs viņu ķēniņš un viņu likumu devējs” (M&D 45:57–59).

Papildu Svētie Raksti

- 1. korintiešiem 15:22–28 (pienāk gals, nāve tiek iznīcināta)
- Mateja 16:1–4 (izprotiet laika zīmes)
- Mateja 24; M&D 29:14–23; 45:17–57; 88:87–94; Džozefs Smits — Mateja 1 (Otrās Atnākšanas zīmes)
- 1. tesalonikiešiem 5:1–6 (vērojiet zīmes un sagatavojieties)
- M&D 38:30 (sagatavosimies, lai mums nebūtu jābaidās)
- M&D 68:11 (mēs varam zināt zīmes)

Jēzus Kristus Otrā Atnākšana

44. nodaļa

Glābēja Otrās Atnākšanas gaidīšana

Četrdesmit dienas pēc Savas Augšāmcelšanās Jēzus sapulcināja Savus apustuļus Eļļas kalnā. Bija pienācis laiks Jēzum atstāt Zemi. Viņš bija pabeidzis visus darbus, kas Viņam bija jādara tajā laikā. Viņam bija jāatgriežas pie mūsu Debesu Tēva līdz Savas Otrās Atnākšanas laikam.

Pabeidzis dot norādījumus Saviem apustuļiem, Jēzus pacēlās debesis. Kamēr apustuļi skatījās debesis, viņiem līdzās nostājās divi eņģeļi un teica: „Tie sacīja: „Galilieši, ko jūs stāvat, skatīdamies uz debesīm? Šis Jēzus, kas uzņemts prom no jums debesis, tāpat nāks, kā jūs Viņu esat redzējuši debesis aizejam” (Ap. d. 1:11).

No tā laika līdz pat šai dienai Jēzus Kristus sekotāji ir gaidījuši Viņa Otro Atnākšanu.

Ko Jēzus darīs, kad Viņš atgriezīsies?

Atgriezies uz Zemes, Jēzus Kristus darīs tālāk aprakstīto.

1. *Viņš šķīstīs Zemi.* Kad Jēzus atgriezīsies, Viņš nāks ar spēku un lielu godību. Tai laikā ļaunie tiks iznīcināti. Viss samaitātais tiks sadedzināts, un Zeme tiks šķīstīta ar uguni (skat. M&D 101:24–25).
2. *Viņš tiesās Savus ļaudis.* Kad Jēzus atgriezīsies, Viņš tiesās visas tautas un atdalīs tikumīgos no netikumīgajiem (skat. Mateja

---

Skolotājiem: Apsveriet iespēju katram stundas dalībniekam vai ģimenes loceklim nozīmēt pa vienam no pieciem numurētajiem punktiem, kas doti šajā nodaļā. Lūdziet katram dalībniekam strādāt individuāli, studējot sev nozīmēto punktu, kā arī Rakstu pantus. Tad aiciniet visus pārrunāt, ko katrs ir mācījies.

25:31–46; skat. arī 46. nodaļu šajā grāmatā). Jānis Atklāsmes grāmatā par šo tiesu rakstīja: „Es redzēju troņus, uz tiem apsēdās kādi, tiem bija dots tiesu spriest; un redzēju to dvēseles, kas Jēzus liecības un Dieva vārda dēļ noslepka, . . . [un] tie kļuva dzīvi un valdīja kopā ar Kristu tūkstoš gadu.” Ļaunie, kurus viņš redzēja, „neatdzīvojās, pirms nebija pagājis tūkstoš gadu” (Jāņa atkl. 20:4–5; skat. arī M&D 88:95–98).

3. *Viņš ievadīs Tūkstošgadi.* Tūkstošgade ir tūkstoš gadu ilgš laika posms, kurā Jēzus valdīs uz Zemes. Šī laika posma sākumā, kad nāks Jēzus, tikumīgie tiks aizrauti satikt Viņu (skat. M&D 88:96). Viņa atnākšana būs tūkstoš gadu ilgās valdīšanas sākums. (Skat. 45. nodaļu šajā grāmatā.)

Prezidents Brigams Jangs teica:

“Tūkstošgadē, kad uz Zemes spēkā, godībā un pilnībā būs nodibināta Dieva valstība, un ļaunuma vara, kas tik ilgi ir valdījusi, būs apspiesta, Dieva svētie baudīs priekšrocību celt savus tempļus un ieiet tajos, kļūstot, tā teikt, par Dieva tempļa balstiem, [skat. Jāņa atkl. 3:12], un viņi veiks darbu savu mirušo labā. Tad mēs redzēsim nākam savus draugus un, iespējams, dažus, ar kuriem mēs šeit iepazīsimies. . . . Un mēs saņemsim atklāsmes, lai mēs skaidri zinātu savus senčus līdz pat tēvam Ādamam un mātei Ievai, un mēs ieiesim Dieva tempļos un veiksim darbu par viņiem. Tad [bērni] tiks saistīti ar [vecākiem], līdz ķēde kļūs pilnīga līdz pat Ādamam tā, ka izveidosies pilnīga priesterības ķēde no Ādama līdz pat pēdējai aintai” (Discourses of Brigham (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333–34).

4. *Viņš pabeigs pirmo augšāmcelšanos.* Tie, kas būs ieguvuši tiesības piedalīties taisnīgo augšāmcelšanās reizē, uzcelsies no saviem kapiem. Viņi tiks aizrauti satikt Glābēju, kad Viņš nāks no debesīm. (Skat. M&D 88:97–98.)

Kad Jēzus Kristus bija uzcēlies no mirušajiem, arī citi tikumīgie cilvēki, kas bija miruši, tika augšāmcelti. Viņi parādījās Jeruzālemē un arī Amerikas kontinentā (Skat. Mateja 27:52–53; 3. Nefijs 23:9–10.) Tas bija pirmās augšāmcelšanās sākums. Kopš tā laika ir

augšāmcelti vairāki cilvēki. Visi tie, kas jau ir augšāmcelti un kas tiks augšāmcelti Viņa atnākšanas laikā, iemantos celestiālās valstības godību (skat. M&D 76:50–70).

Pēc to cilvēku augšāmcelšanās, kuri iemantos celestiālo godību, tiks augšāmcelta cita cilvēku grupa — tie, kas saņems terestriālo godību. Kad visi šie cilvēki būs augšāmcelti, pirmā augšāmcelšanās būs pabeigta.

Ļaunie cilvēki, kas dzīvos laikā, kad notiks Tā Kunga Otrā Atnākšana, tiks iznīcināti miesā. Viņiem līdz ar ļaunajiem cilvēkiem, kas būs jau miruši, nāksies gaidīt līdz laikam, kad notiks pēdējā augšāmcelšanās. Tad celsies visi pārējie mirušie, lai tiktos ar Dievu. Viņi vai nu iemantos telestiālo valstību, vai arī tiks izraidīti ārējā tumsībā pie Sātana (skat. M&D 76:32–33, 81–112).

5. *Viņš ieņems Debesu un Zemes Ķēniņa vietu, kas Viņam pēc taisnības pienākas.* Kad Jēzus nāks, Viņš izveidos uz Zemes Savu valdību. Baznīca kļūs par šīs valstības sastāvdaļu. Tūkstoš gadus Viņš valdīs mierā pār visiem Zemes cilvēkiem.

Kad Jēzus Kristus pirmo reizi ieradās uz Zemes, Viņš nenāca godībā. Viņš piedzima vienkāršā kūtī un tika guldināts silē uz siena. Viņš nenāca ar lieliem karapulkiem, kā jūdi gaidīja ierodamies savu Glābēju. Tā vietā Viņš nāca sacīdams: „Mīliet savus ienaidniekus, un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā” (Mateja 5:44). Viņš tika atgrūsts un sists krustā. Taču Viņš netiks atstumts Viņa Otrās Atnākšanas reizē, „jo katra auss to dzirdēs, un katrs celis lieksies un katra mēle atzīsies,” ka Jēzus ir Kristus (M&D 88:104). Viņu sveiks kā kungu Kungu un ķēniņu Ķēniņu (skat. Jāņa atkl. 17:14). Viņa vārds būs: „Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera valdnieks” (Jesajas 9:5).

- Kādas ir jūsu domas un sajūtas, domājot par Otrās Atnākšanas notikumiem?

Kā mēs zināsim, ka tuvojas Glābēja Otrā Atnākšana?

Kad Jēzus Kristus piedzima, tikai daži cilvēki zināja, ka ir atnācis pasaules Glābējs. Kad Viņš nāks atkal, nebūs nekādu šaubu par to, kas Viņš ir. Neviens precīzi nezina laiku, kad atkal atgriezīsies Glābējs. „Dienu un stundu neviens nezina, ne debesu eņģeļi, ne Dēls, kā vien Tēvs” (Mateja 24:36; skat. arī M&D 49:7).

Tas Kungs izmantoja līdzību, lai dotu mums priekšstatu par Viņa atnākšanas laiku:

„Bet mācaities līdzību no vīģes koka: kad viņa zars jau izeļ un lapas plaukst, tad jūs nomanāt, ka vasara ir tuvu!

Tā arī dzan, kad jūs visu šo redzēsiet notiekam, tad zinait, ka tas ir tuvu priekš durvīm” (Marka 13:28–29).

Tas Kungs mums ir arī devis dažas zīmes, lai darītu mums zināmu, ka Viņa atnākšana ir tuvu. Atklājis šīs zīmes, Viņš brīdināja:

„Tāpēc esiet modrīgi, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk. . . .

Tāpēc esiet arī jūs gatavi, jo Cilvēka Dēls nāks tanī stundā, kuru jūs nedomājat” (Mateja 24:42, 44).

Lai iegūtu vairāk informācijas par to, kā mēs zināsim, kad tuvojas Jēzus Otrā Atnākšana, skat. 43. nodaļu šajā grāmatā.

Kā mēs varam būt sagatavoti Glābēja atnākšanai?

Labākais veids, kā gatavoties Glābēja atnākšanai, ir pieņemt evaņģēlija mācības un padarīt tās par mūsu dzīves sastāvdaļu. Katra diena mums jānodzīvo, cik vien labi mēs varam, tieši kā mācīja Jēzus, būdams uz Zemes. Mēs varam vērsties pēc padoma pie pravieša un sekot viņa ieteikumiem. Mēs varam dzīvot cienīgi, lai Svētais Gars mūs vadītu. Tad mēs gaidīsim Glābēja atnākšanu ar prieku, nevis ar bailēm. Tas Kungs teica: „Nebīsties, tu mazais ganāmais pulciņ, valstība ir tava, līdz Es nākšu. Lūk, Es nākšu ātri. Patiesi tā. Āmen” (M&D 35:27).

- Kādēļ mums būtu jāraizējas par savu sagatavotību, nevis par precīzu Otrās Atnākšanas laiku?

Papildu Svētie Raksti

- Jāņa 14:2–3; Mateja 26:64 (Jēzus sagatavos vietu un nāks atkal)
- Maleahija 3:2–3; 19; M&D 64:23–24 (Zeme tiks sadedzināta)
- M&D 133:41–51 (ļauņie tiks iznīcināti)
- Mateja 13:40–43 (pareģota tiesa)
- 1. korintiešiem 15:40–42; M&D 76; 88:17–35 (godības valstības)
- M&D 43:29–30; 29:11 (Glābēja atnākšana ievadīs Tūkstošgades sākumu)
- Ticības Apliecinājumi 1:10 (Jēzus valdīs)
- Almas 11:43–44; 40:23 (paskaidrota augšāmcelšanās)
- M&D 88:96–98 (mirušie uzcelsies)
- Čakarijas 14:9; Jāņa atkl. 11:15; 1. Nefija 22:24–26 (Jēzus valdīs kā Ķēniņš)

Tūkstošgade

45. nodaļa

Cilvēki uz Zemes Tūkstošgades laikā

- Kas atradīsies uz Zemes Tūkstošgades laikā?

Ar Jēzus Kristus Otro Atnākšanu uz Zemes sāksies tūkstoš miera, mīlestības un prieka gadi. Šo tūkstoš gadu ilgo laika posmu sauc par Tūkstošgadi. Svētie Raksti un pravieši palīdz mums saprast, kāda būs dzīve uz Zemes Tūkstošgades laikā.

Tā kā Glābēja Otrās Atnākšanas laikā ļaunie cilvēki tiks iznīcināti, tad Tūkstošgades laikā uz Zemes dzīvos tikai taisnīgi cilvēki. Tie būs tie, kas dzīvojuši godīgu un tikumīgu dzīvi. Šie cilvēki iemanos vai nu terestriālo, vai celestiālo valstību.

Tūkstošgades laikā uz Zemes vēl arvien dzīvos mirstīgie, un viņi turpinās laist pasaulē bērnus, tāpat kā mēs to darām tagad (skat. M&D 45:58). Džozefs Smits teica, ka Zemi bieži apciemots nemirstīgas būtnes. Šis augšāmceltās būtnes palīdzēs valdīšanas un citos darbos. (Skat. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, atlasijis Joseph Fielding Smith [1976], 268.)

Cilvēkiem vēl arvien būs rīcības brīvība, un kādu laiku daudzi būs brīvi sekot savām aplamajām reliģijām un priekšstatiem. Beigu beigās ikviens pieņems Jēzu Kristu kā Glābēju.

Tūkstošgades laikā „Kristus personiski valdīs uz zemes” (Ticības Apliecinājumi 1:10). Džozefs Smits paskaidroja, ka Jēzus “valdīs pār svētajiem un nāks lejā, un dos norādījumus” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 258).

Skolotājiem: Cilvēki dažkārt sāk prātot par Tūkstošgades tēmu, daloties domās, kas nav atrodamas Svētajos Rakstos vai pēdējo dienu praviešu mācībās. Vadot šo stundu, esiet uzmanīgi, lai izvairītos no šāda veida prātošanas.

Baznīcas darbs Tūkstošgades laikā

- Kādi divi lieli darbi tiks paveikti Tūkstošgades laikā?

Tūkstošgades laikā Baznīcas locekļiem būs jāveic divi lieli darbi: tempļa darbs un misionāru darbs. Tempļa darbs ietver priekšrakstus, kas nepieciešami paaugstināšanai. Pie tiem pieder kristīšana, roku uzlikšana, lai saņemtu Svētā Gara dāvanu, un tempļa priekšraksti — endauments, tempļa laulības un ģimenes vienību sasaistīšana.

Daudz cilvēku ir nomiruši, nesaņemot šos priekšrakstus. Cilvēkiem uz Zemes ir jāizpilda šie priekšraksti viņu labā. Šis darbs tagad tiek darīts Tā Kunga tempļos. Darba ir pārāk daudz, lai to pabeigtu līdz Tūkstošgades sākumam, tādēļ tas tiks pabeigts tās laikā. Augšāmceltās būtnes palīdzēs mums izlabot kļūdas, ko esam pieļāvuši savu mirušo priekšteču meklējumos. Viņi arī palīdzēs mums atrast informāciju, kas mums ir vajadzīga, lai mēs pabeigtu savus pierakstus. (Skat. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, apkop. Bruce R. McConkie, 3 sēj. [1954–56], 2:167, 251–52.)

Otrs lielākais darbs Tūkstošgades laikā būs misionāru darbs. Ar lielu spēku evaņģēlijs tiks mācīts visiem cilvēkiem. Līdz beidzot nebūs nekādas vajadzības mācīt citiem evaņģēlija pamatprincipus, jo „visi Mani pazīs, lielie un mazie, tā saka Tas Kungs” (Jeremijas 31:34).

- Kā mēs tagad varam sagatavoties darbam Tūkstošgadē?

Apstākļi Tūkstošgades laikā

- Kādā ziņā dzīve Tūkstošgades laikā atšķirsies no dzīves uz Zemes tagad?

Pravietis Džozefs Smits mācīja, ka Tūkstošgades laikā „zeme tiks atjaunota un saņems savu paradīzes godību” (Ticības Apliecinājumi 1:10).

Sātans sasaistīts

Tūkstošgades laikā Sātans tiks sasaistīts. Tas nozīmē, ka viņam nebūs varas kārdināt tos, kas šajā laikā dzīvos (skat. M&D 101:28). „Bērni augs bez grēka uz glābšanu” (M&D 45:58). „Viņa ļaužu taisnības dēļ Sātanam nav varas; tāpēc tas nevar tikt atbrīvots ilgus

gadus; jo tam nav varas pār ļaužu sirdīm, jo viņi dzīvo taisnībā, un tur valda Israēla Svētais” (1. Nefija 22:26).

Miers uz Zemes

Tūkstošgades laikā nebūs karu. Cilvēki dzīvos mierā un vispārējā satiecībā. Viss, kas ir ticis pielietots karā, tiks izmantots lietderīgiem mērķiem. „Viņi tad pārkalts savus zobenus par lemešiem un savus šķēpus par vīna dārznieku nažiem. Tauta pret tautu nepacels vairs zobenu un nemācīsies vairs karot” (Jesajas 2:4; skat. arī Jesajas 11:6–7; M&D 101:26).

Taisnīga valdība

Prezidents Džons Teilors mācīja: “Tas Kungs būs ķēniņš par visu Zemi, un visa cilvēce būs burtiski Viņa pārvaldībā, un katrai tautai zem debesīm būs jāatzīst Viņa vara un jāliecas Viņa sceptera priekšā. Tiem, kuri kalpo Viņam taisnīgumā, būs saziņa ar Dievu un ar Jēzu; tiem būs eņģeļu kalpošana, un tie zinās pagātni, tagadni un nākotni; un citiem cilvēkiem, kuri varbūt nebūs pilnīgi paklausīgi Viņa likumiem, ne arī pilnīgi apmācīti Viņa derībās, tomēr būs jābūt pilnīgi paklausīgiem Viņa valdībai. Jo tā būs Dieva valdīšana uz Zemes, un Viņš ieviesīs Savus likumus un pavēles, lai pasaules tautas būtu paklausīgas, un tās ir Viņa likumīgas tiesības” (*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* [2001], 225).

Nebūs nāves

Tūkstošgades laikā nebūs nāves, kādu mēs to pazīstam. Sasnieguši lielu vecumu, cilvēki nemirs un netiks apglabāti. Tā vietā viņi acumirkļi pāries no mirstīgā stāvokļa nemirstīgajā stāvoklī. (Skat. M&D 63:51; 101:29–31.)

Viss tiks atklāts

Dažas patiesības mums nav atklātas. Tūkstošgades laikā tiks atklāts viss. Tas Kungs teica, ka Viņš „atklās visas lietas — lietas, kas ir pagājušas, un apslēptās lietas, ko neviens cilvēks nezina; zemes lietas, no kā tā tika radīta, un tās nolūku un mērķi — visvērtīgākās lietas, lietas, kas ir augšā, un lietas, kas ir apakšā, lietas, kas ir zemē un uz zemes, un debesis” (M&D 101:32–34).

Citas nodarbošanās Tūkstošgades laikā

Dzīve lielā mērā būs tāda, kāda tā ir tagad, izņemot to, ka viss tiks darīts taisnīgi. Cilvēki ēdīs, dzers un valkās apģērbu. (Skat. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333.) Cilvēki joprojām sēs un ievāks ražu, un cels mājas (skat. Jesajas 65:21).

- Kādas ir jūsu domas un sajūtas par apstākļiem, kādi būs Tūkstošgades laikā?

Pēdējā cīņa Tūkstošgades beigās

- Kāds būs Zemes galīgais liktenis?

Tūkstošgades beigās uz īsu laiku tiks atbrīvots Sātans. Daži cilvēki novērsīsies no Debesu Tēva. Sātans savāks savu karaspēku, un Miķelis jeb Mihaēls (Ādams) sapulcinās Debesu pulkus. Šajā lielajā cīņā Sātans un viņa sekotāji tiks padzīti uz visiem laikiem. Zeme tiks pārvērsta par celestiālo valstību. (Skat. M&D 29:22–29; 88:17–20, 110–15.)

Papildu Svētie Raksti

- Čakarijas 14:4–9; 1. Nefija 22:24–25 (Jēzus valdīs uz Zemes)
- Daniēla 7:27 (svētajiem piešķirs valstību)
- M&D 88:87–110 (apstākļi Tūkstošgades laikā)
- Jāņa atkl. 20:1–3; 1. Nefija 22:26 (Sātans tiks sasaistīts)
- M&D 101:22–31 (nāids mitēsies; nebūs nāves; Sātanam nebūs varas kārdināt)
- Jesajas 11:1–9 (vilks un jērs dzīvos kopā)
- M&D 43:31; Jāņa atkl. 20:7–10 (Sātans atbrīvots uz neilgu laiku)

Pēdējā tiesa

46. nodaļa

Dieva tiesas

- Kādas vēl tiesas notiks pirms Pēdējās tiesas? Kādā veidā šīs tiesas ir savstarpēji saistītas?

Svētajos Rakstos ir daudz stāstīts, ka pienāks diena, kad mēs stāsimies Dieva priekšā un mūs tiesās. Mums ir jāsaprot, kā notiks šī tiesa, lai mēs varētu labāk sagatavoties šim svarīgajam notikumam.

Svētie Raksti māca, ka mūs visus tiesās pēc mūsu darbiem: „Es redzēju mirušos, lielos un mazos, stāvam goda krēsla priekšā: un grāmatas tika atvērtas. Tika atvērta vēl cita grāmata, tā ir dzīvības grāmata. Mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatās, pēc viņu darbiem” (Jāņa atkl. 20:12; skat. arī M&D 76:111; 1. Nefija 15:32; Ābrahāma 3:25–28). Vēl mēs tiksīm tiesāti „atbilstoši [mūsu] sirds vēlmēm” (M&D 137:9; skat. arī Almas 41:3).

Šeit uz Zemes bieži tiek vērtēts mūsu cienīgums saņemt iespējas Dieva valstībā. Pirms mēs tiekam kristīti, tiek izvērtēts mūsu cienīgums saņemt šo priekšrakstu. Mēs tiekam izvērtēti, kad mūs aicina kalpot Baznīcā vai intervē, lai piešķirtu paaugstinājumu priesterībā vai tempļa rekomendāciju.

Alma mācīja, ka pēc nāves mūsu gari nonāk laimes vai ciešanu pilnā stāvoklī (skat. Almas 40:11–15). Tas jau ir spriedums.

Mūsu vārdus, darbus un domas izmantos, lai mūs tiesātu

- Iedomājieties, ka tiekat tiesāti par visām savām domām, vārdiem un darbiem

---

Skolotājiem: Jums nav jāmāca pilnīgi viss, kas dots katrā nodaļā. Ar lūgšanu gatavojoties mācīt, meklējiet Gara vadību, lai zinātu, kuras sadaļas no nodaļas jums būtu jāmāca.

Pravietis Alma liecināja: “Mūsu vārdi mūs notiesās, jā, visi mūsu darbi notiesās mūs; . . . un mūsu domas arī notiesās mūs” (Almas 12:14).

Tas Kungs teica: „Par ikkatru veltīgu vārdu, ko cilvēki runās, tiem būs jāatbild tiesas dienā; jo pēc saviem vārdiem tu tiksī taisnots, un pēc saviem vārdiem tu tiksī pazudināts” (Mateja 12:36–37).

Ticība Jēzum Kristum palīdz mums sagatavoties Pēdējai tiesai. Būdami Viņam uzticīgi mācekļi un nožēlojot visus savus grēkus, mēs varam saņemt piedošanu par saviem grēkiem un kļūt tīri un svēti, lai mēs varētu mājot Dieva klātbūtnē. Kad mēs nožēlosim savus grēkus, atmezdami katru neķītru domu un darbu, Svētais Gars pārvērtīs mūsu sirdis tā, ka mums vairs nebūs pat vēlēšanās grēkot (skat. Mosijas 5:2). Tad, kad mūs tiesās, mēs būsīm gatavi ieiet Dieva klātbūtnē.

- Padomājiet par to, ko jūs varat darīt, lai mūsu domas, vārdi un darbi kļūtu labāki.

Mūs tiesās pēc pierakstiem

- Pēc kādiem pierakstiem mūs tiesās? Kas mūs tiesās?

Pravietis Džozefs Smits teica, ka mirušie tiks tiesāti pēc pierakstiem, kas tiek veikti uz Zemes. Vēl mūs tiesās pēc „dzīvības grāmatas”, kas tiek rakstīta Debesīs (skat. M&D 128:6–8).

„Visiem no jums . . . vajadzēs stāties Israēla Svētā soģa krēsla priekšā; un tad . . . vajadzēs tikt tiesātiem saskaņā ar Dieva svēto tiesu.” (2. Nefija 9:15.) Un saskaņā ar Jāņa vīziju „grāmatas tika atvērtas. Tika atvērta vēl cita grāmata, tā ir dzīvības grāmata. Mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatās, pēc viņu darbiem.” (Jāņa atkl. 20:12.) „[Grāmatas,] par kurām ir runāts, . . . attiecas uz [jūsu darbu] pierakstiem, kas tiek vesti uz zemes. . . . Dzīvības grāmata ir tas pieraksts, kas tiek vests debesīs.” (Mācība un Derības 128:7.)” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee* [2000], 226–27).

Ir vēl kādi citi pieraksti, ko izmantos, mūs tiesājot. Apustulis Pāvils mācīja, ka cilvēks pats ir savas dzīves pieraksts (skat. Romiešiem

2:15). Mūsu ķermenī un prātā glabājas pilnīgs stāsts par visu, ko esam darījuši. Prezidents Džons Teilors mācīja šo patiesību: „[Cilvēks] pats stāsta par sevi un pats liecina pret sevi. . . . Šie pieraksti, ko cilvēks pats raksta sava saprāta grāmatās, — šie pieraksti, kas nemelo, — tajā dienā tiks atklāti Dievam, eņģeļiem un tiem, kas spriedīs tiesu” (*Deseret News*, 1865. g. 8. marts, 179).

Apustulis Jānis mācīja, ka „Tēvs vairs nespriež tiesu ne par vienu, bet visu tiesu ir nodevis Dēlam” (Jāņa 5:22). Dēls, savukārt, aicinās citus piedalīties spriest tiesu. Tie Divpadsmit, kas bija ar Viņu kopā kalpošanā, tiesās divpadsmit Israēla ciltis (skat. Mateja 19:28; Lūkas 22:30). Nefījiešu Divpadsmit apustuļi tiesās nefījiešus un lamaniešus (skat. 1. Nefija 12:9–10; Mormona 3:18–19).

Vietas iemantošana godības valstībā

- Kā mūsu uzticība dzīves laikā uz Zemes ietekmēs mūsu dzīvi mūžībā?

Pēdējā tiesā mūs iecels tajā valstībā, kurai mēs būsim sagatavojušies. Svētajos Rakstos mācīts par trim godības valstībām — celestiālo valstību, terestriālo valstību un telestiālo valstību (skat. M&D 88:20–32).

Mācības un Derību 76. nodaļā Tas Kungs ir aprakstījis dzīves veidus, kurus mēs varam izvēlēties savā mirstīgajā dzīvē. Viņš paskaidroja, ka mūsu izvēles noteiks, kurai no valstībām mēs esam gatavi. No šīs atklāsmes mēs uzzinām, ka pat Baznīcas locekļi iemantos dažādas valstības, jo viņi nav vienlīdz uzticīgi un drosmīgi savā paklausībā Kristum.

Tālāk ir aprakstīti dzīves veidi, kādus mēs varam izvēlēties, un valstības, kurās mēs dzīvosim atkarībā no mūsu izvēles.

Celestiālā valstība

“Viņi ir tie, kas pieņēma Jēzus liecību un ticēja Viņa Vārdam, un tapa kristīti. . . . Turot Viņa pavēles, tie var tikt mazgāti un attīrīti no visiem saviem grēkiem, un saņemt Svēto Garu.” Viņi ir tie, kas uzvar pasauli ar savu ticību. Viņi ir taisnīgi un patiesi, tāpēc Svētais Gars var apzīmogat pār tiem viņu svētības. (Skat. M&D 76:51–53.)

Tiem, kas iemanto celestiālās valstības augstāko pakāpi un kļūst par dieviem, ir jābūt laulātiem templī uz mūžību (skat. M&D 131:1–4). Visi, kas iemanto celestiālo valstību, dzīvos mūžīgi ar Debesu Tēvu un Jēzu Kristu (skat. M&D 76:62).

Pateicoties darbam, ko mēs veicam tempļos, visiem cilvēkiem, kuri ir dzīvojuši uz Zemes, būs vienādas iespējas saņemt evaņģēlija pilnību un glābšanas priekšrakstus, lai varētu iemantot vietu celestiālās valstības augstākajā pakāpē.

Terestriālā valstība

Viņi ir tie, kas uz Zemes noraidīja evaņģēliju, taču vēlāk garu pasaulē to pieņēma. Tie ir godājami Zemes cilvēki, kurus cilvēku viltība padarīja aklus pret Jēzus Kristus evaņģēliju. Viņi ir arī tie, kas saņēma evaņģēliju un liecību par Jēzu, taču nebija drosmīgi. Viņus apciemos Jēzus Kristus, bet neapciemos Debesu Tēvs. (Skat. M&D 76:73–79.)

Telestiālā valstība

Šie cilvēki nepieņēma ne evaņģēliju, ne liecību par Jēzu ne uz Zemes, ne arī garu pasaulē. Par saviem grēkiem viņi cietīs ellē līdz Tūkstošgades beigām, kad viņi tiks augšāmcelti. „Šie ir tie, kas ir meļi un burvji, un laulības pārkāpēji, un netikļi, un katrs, kas mīl un runā melus”. Šo cilvēku ir tik daudz kā debesīs zvaigžņu vai jūras krastā smilšu. Viņus apciemos Svētais Gars, bet neapciemos Tēvs un Dēls. (Skat. M&D 76:81–88, 103–6, 109.)

Ārējā tumsība

Viņi ir tie, kas saņēma liecības par Jēzu no Svētā Gara un zināja Tā Kunga spēku, bet tomēr atļāva Sātanam gūt pār sevi virsroku. Viņi noliedza patiesību un nepakļāvās Tā Kunga varai. Viņi nevar saņemt piedošanu, jo viņi noliedza Svēto Garu pēc tam, kad bija to saņēmuši. Viņi neiemantos nevienu godības valstību. Viņi uz visiem laikiem dzīvos mūžīgā tumsībā, mokās un ciešanās ar Sātanu un viņa eņģeļiem. (Skat. M&D 76:28–35, 44–48.)

- Atbilstoši Mācības un Derību 76:50–53, 62–70, kas ir raksturīgs cilvēkam, kurš ir uzvarējis pasauli ar ticību un ir drosmīgs liecināt par Jēzu?

Mums jāgatavojas tiesai jau tagad

- Kas mums jādara, lai mēs būtu gatavi Pēdējai tiesai?

Patiesībā katra diena ir tiesas diena. Mēs runājam, domājam un rīkojamies atbilstoši celestiālajam, terestriālajam vai telestiālajam likumam. Mūsu ticība Jēzum Kristum, ko parādām ar mūsu ikdienas rīcībām, nosaka, kuru valstību mēs iemantosim.

Mums ir dots atjaunotais Jēzus Kristus evaņģēlijs visā tā pilnībā. Evaņģēlijs ir celestiālās valstības likums. Ir atklāti visi priesterības priekšraksti, kas nepieciešami mūsu attīstībai. Mēs esam iegājuši kristīšanas ūdeņos un noslēguši derību dzīvot tā, kā dzīvoja Kristus. Tas Kungs ir pateicis, kāds spriedums mūs gaida, ja mēs būsim uzticīgi un ievērosim derības, ko esam noslēguši. Viņš mums teiks: „Nāciet šurp, jūs Mana Tēva svētie, iemantojiet Valstību, kas jums ir sataisīta no pasaules iesākuma” (Mateja 25:34).

Papildu Svētie Raksti

- Romiešiem 2:6–9; Jāņa atkl. 20:12–13 (Tiesa)
- Almas 11:41, 45; Mormona 7:6; 9:13–14 (mēs tiksim tiesāti jau kā augšāmceltas būtnes)
- 2. Nefija 29:11; 3. Nefijs 27:23–26 (Tiesā izmantotās grāmatas)
- Almas 41:2–7 (spriedums mums tiek noteikts atbilstoši mūsu darbiem, sirds vēlmēm, grēku nožēlošanai, izturībai līdz galam)
- Mormona 3:22 (nožēlojiet grēkus un sagatavojieties stāties tiesas krēsla priekšā)
- Lūkas 12:47–48; M&D 82:3 (no tā, kam daudz dots, daudz tiek prasīts)
- M&D 88:16–33 (mēs katrs saņemam to, ko esam pelnījuši)

Paaugstināšana

47. nodaļa

Iecere mūsu attīstībai

Kad mēs dzīvojām pie mūsu Debesu Tēva, Viņš mums izskaidroja Savu ieceri mūsu attīstībai. Mēs varējām kļūt par paaugstinātām būtnēm, līdzīgi kā Viņš. Šī iecere prasīja, lai mēs no Viņa tiktu nošķirti un ierastos uz Zemes. Šī atšķirtība bija vajadzīga, lai pārbaudītu, vai mēs ievērosim mūsu Tēva baušļus arī tad, ja nebūsim Viņa tuvumā. Šis plāns paredzēja, ka, beidzoties mūsu zemes dzīvei, mēs tiksīm tiesāti un atalgoti atbilstoši mūsu ticībai un paklausībai.

No Svētajiem Rakstiem mēs uzzinām, ka Debesīs ir trīs godības valstības. Apustulis Pāvils stāstīja, ka viņš ir pazinis kādu cilvēku, kurš „tika aizrauts trešajās debesīs” (2. korintiešiem 12:2). Pāvils nosauca divas Debesu valstības: celestiālo un terestriālo (skat. 1. korintiešiem 15:40–42). Visaugstākā ir celestiālā, terestriālā ir zemāka. No pēdējo dienu atklāsmes mēs uzzinām, ka trešā valstība ir telestiālā valstība (skat. M&D 76:81). Mēs uzzinām arī, ka celestiālajā valstībā ir trīs debesis jeb pakāpes (skat. M&D 131:1).

Paaugstināšana

- Kas ir paaugstināšana?

Paaugstināšana ir mūžīgā dzīvība, dzīve, kādu dzīvo Dievs. Viņš dzīvo lielā godībā. Viņš ir pilnīgs. Viņam piemīt visas zināšanas un visa gudrība. Viņš ir gara bērnu Tēvs. Viņš ir Radītājs. Mēs varam kļūt līdzīgi mūsu Debesu Tēvam. Tā ir paaugstināšana.

Ja mēs pierādīsim, ka esam uzticīgi Tam Kungam, mēs dzīvosim Debesu celestiālās valstības augstākajā pakāpē. Mēs kļūsim par paaugstinātām būtnēm, lai dzīvotu kopā ar mūsu Debesu Tēvu

---

mūžīgajās ģimenēs. Paaugstināšana ir vislielākā dāvana, ko Debesu Tēvs var dot Saviem bērniem (skat. M&D 14:7).

Svētības, ko dod paaugstināšana

- Kādas ir dažas no svētībām, ko saņems tie, kas tiks paaugstināti?

Mūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs, un Viņš priecājas par to, ka Viņa bērniem ir iespēja kļūt līdzīgiem Viņam. Viņa darbs un godība ir „īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus gr. 1:39).

Tie, kas caur ticību Jēzum Kristum saņems paaugstināšanu celestiālajā valstībā, iegūs īpašas svētības. Tas Kungs ir apsolījis: „Viss ir viņu” (M&D 76:59). Tālāk aprakstītas dažas no svētībām, kuras saņems paaugstinātie cilvēki.

1. Viņi dzīvos Debesu Tēva un Jēzus Kristus klātbūtnē mūžīgi (skat. M&D 76:62).
2. Viņi būs dievi (skat. M&D 132:20–23).
3. Viņi uz mūžību tiks saistīti kopā ar saviem taisnīgajiem ģimenes locekļiem, un viņiem varēs būt mūžīgs pieaugums.
4. Viņi saņems prieka pilnību.
5. Viņiem piederēs viss, kas pieder mūsu Debesu Tēvam un Jēzum Kristum — viss spēks, godība, valdīšana un zināšanas (skat. M&D 132:19–20). Prezidents Džozefs Fildings Smits rakstīja: „Caur Savu Dēlu Tēvs ir apsolījis, ka viss, kas Viņam pieder, tiks piešķirts tiem, kas ir paklausīgi Viņa baušļiem. *Pieaug viņu zināšanas, gudrība un spēks, turpinot no labvēlības uz labvēlību, līdz pār viņiem uzausīs brīnišķīga diena visā savā pilnībā*” (*Doctrines of Salvation*, apkop. Bruce R. McConkie, 3 sēj. [1954–56], 2:36; slīpraksts kā oriģinālā).

Prasības paaugstināšanas iemantošanai

Lai iemantotu paaugstināšanu, mums jāizpilda visas prasības jau tagad (skat. Almas 34:32–34). Prezidents Džozefs Fildings Smits teica: „Lai iegūtu paaugstināšanu, mums jāpieņem evaņģēlijs un visas tā derības; un jāuzņemas visas saistības, ko Tas Kungs ir piedāvājis; un jāiet pa gaismas un patiesības izpratnes ceļu; un jādzīvo

saskaņā ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes” (*Doctrines of Salvation*, 2:43).

Lai saņemtu paaugstināšanu, mums vispirms jātic Jēzum Kristum un tad šajā ticībā jādzīvo līdz sava mūža galam. Mūsu ticībai jāizpaužas, nožēlojot grēkus un ievērojot Viņa baušļus.

Viņš mums visiem pavēl saņemt noteiktus priekšrakstus:

1. Mums jātop kristītiem.
2. Mums jāsaņem roku uzlikšana, lai tiktu confirmēti par Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem un saņemtu Svētā Gara dāvanu.
3. Brāļiem jāsaņem Melhisedeka priesterība un jāpaaugstina savi aicinājumi priesterībā.
4. Mums jāsaņem tempļa endauments.
5. Mums jābūt laulātiem uz mūžību, vai nu šajā dzīvē vai nākamajā.

Bez šo prasīto priekšrakstu saņemšanas Tas Kungs pavēl mums visiem:

1. Mīlēt Dievu un savus tuvākos.
2. Turēt baušļus.
3. Nožēlot savas ļaundarības.
4. Meklēt savus mirušos priekštečus un izpildīt par viņiem glābjošos evaņģēlija priekšrakstus.
5. Cik vien iespējams, regulāri apmeklēt Baznīcas sanāksmes, lai, pieņemot Svēto Vakarēdienu, mēs varētu atjaunot savas kristīšanas derības.
6. Mīlēt savus ģimenes locekļus un palīdzēt tiem staigāt Tā Kunga ceļus.
7. Katru dienu lūgt Dievu vienatnē un kopā ar ģimeni.
8. Ar vārdiem un personīgo piemēru mācīt citiem evaņģēliju.
9. Studēt Svētos Rakstus.
10. Uzklaut un ievērot Tā Kunga praviešu iedvesmas pilnos vārdus.

Visbeidzot, katram no mums jāsaņem Svētais Gars un jāiemācās sekot Viņa norādījumiem savā personiskajā dzīvē.

- Kādā veidā priekšraksti un derības sagatavo mūs paaugstināšanai?
- Kādā veidā ticība Jēzum Kristum palīdz mums ievērot baušļus?
- Kādēļ mums jāiemācās sekot Svētā Gara norādījumiem, lai iegūtu paaugstināšanu?

Ja mēs būsim bijuši uzticīgi un izturējuši līdz galam

- Kas notiks, ja mēs būsim izturējuši līdz galam kā uzticīgi Kristus mācekļi?

Tas Kungs ir teicis: „Ja tu turēsi Manas pavēles un pastāvēsi līdz galam, tev būs mūžīgā dzīve, šī dāvana ir lielākā no visām Dieva dāvanām” (M&D 14:7). Prezidents Džozefs Fildings Smits teica: „Ja mēs turpināsim iet Dieva ceļus, tas ir, pildīsim Viņa baušļus, pielūgsim Viņu un dzīvosim saskaņā ar Viņa patiesību, tad pienāks laiks, kad mūs apņems patiesības pilnība, kas kļūs arvien spožāka un spožāka, līdz iestāsies pilnīga diena” (*Doctrines of Salvation*, 2:36).

Pravietis Džozefs Smits mācīja: „Kad jūs kāpjat pa kāpnēm, jums ir jāsāk no apakšas un jākāpj pakāpienu pa pakāpienam, līdz jūs sasniedzat augšu; tāpat tas ir ar evaņģēlija principiem — jums ir jāsāk ar pirmo un tad jāturpina, līdz jūs apgūsit visus paaugstināšanas principus. Bet līdz tam, kad jūs būsit tos iemācījušies, būs pagājis ilgs laiks pēc izešanas caur priekškaru [pēc nāves]. To visu nav iespējams apgūt šajā pasaulē; pat aiz kapa būs liels darbs, lai mācītos par mūsu pestīšanu un paaugstināšanu” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], 268).

Džozefs Smits mācīja: „Tas ir evaņģēlija pamatprincips — pilnīgi droši zināt Dieva būtību. . . . Kādreiz Viņš bija cilvēks līdzīgs mums; . . . pats Dievs, mūsu visu Tēvs, dzīvoja uz Zemes tāpat kā Jēzus Kristus” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, izl. Joseph Fielding Smith [1976], 345–46).

Mūsu Debesu Tēvs zina mūsu pārbaudījumus, mūsu vājības un grēkus. Viņš ir līdzjūtīgs un žēlsirdīgs pret mums. Viņš vēlas, lai mēs gūtu panākumus tāpat kā Viņš.

Iedomājieties, kāds prieks pārņems katru no mums, ja, atgriezušies pie Debesu Tēva, mēs varēsim sacīt: „Tēvs, es dzīvoju atbilstoši Tavai gribai. Es esmu bijis uzticīgs un esmu turējis Tavus baušļus. Esmu laimīgs atkal būt mājās.” Tad mēs dzirdēsim Viņu sakām: „Labi, . . . tu esi bijis uzticīgs pār mazumu, es tevi iecelšu pār daudzumu. Ieej sava kunga priekā” (Mateja 25:23).

- Pārlasiet Mateja 25:23. Padomājiet par to, kā jūs justos, ja dzirdētu To Kungu sakām jums šos vārdus.

Papildu Svētie Raksti

- M&D 132:3–4, 16–26, 37 (attiecībā uz paaugstināšanu)
- M&D 131:1–4 (mūžīgā laulība ir paaugstināšanas atslēga)
- M&D 76:59–70 (izskaidrotas celestiālās godības svētības)
- M&D 84:20–21 (priesterības priekšrakstos tiek pasludināts dievišķības spēks)

Skolotājiem: Kad jūs nodarbības dalībniekiem vai ģimenes locekļiem dodat laiku pārdomāt evaņģēlija patiesības, izvērtēt savu dzīvi vai domāt par savu mīlestību pret Debesu Tēvu un Jēzu Kristu, jūs sniežat tiem iespēju tikt mācītiem no Svētā Gara.

Attēlu saraksts

Vāks: *Dzīvais ūdens*, Saimons Djūvijs, © Simon Dewey. Fons
© Artbeats

4. lapaspuse: Fotogrāfija © NASA un STScI

8. lapaspuse: Fotogrāfija © NASA un STScI

14. lapaspuse: Fragments no *Kristus Emavā*, Karkls Heinrihs Blohs.
Lietots ar atļauju no Nacionālā vēstures muzeja Frederiksborgā,
Hillerodā, Dānijā.

18. lapaspuse: Dimitri Vervitsiotis/Digital Vision/Getty Images foto

22. lapaspuse: © Corbis foto

26. lapaspuse: *Aiziešana no Ēdenes dārza*, Džozefs Brikijs. © 1998
Joseph Brickey

40. lapaspuse: *Džozefs Smits*, nezināms mākslinieks, ar laipnu
atļauju no Kristus kopienas arhīviem. *Brigams Jangs*, Dankvarts
Antons Vegelands, ar laipnu atļauju no Baznīcas vēstures muzeja.
Džons Teilors, nezināms mākslinieks, ar laipnu atļauju no Baznīcas
vēstures bibliotēkas un arhīviem. *Vilfords Vudrafs*, H. E. Pītersons.
Lorenco Snous, Luiss Ramsijs, ar laipnu atļauju no Baznīcas vēstures
muzeja. *Džozefs F. Smits*, A. Zalcbreners, © IRI. *Hibers Dž. Grants*,
C. Dž. Fokss, © IRI. *Džordžs Alberts Smits*, Lī Grīns Ričards, © IRI.
Deivids O. Makejs, Everets Klārks Torpe. *Džozefs Fildings Smits*,
Šauna Kuka Klingera, © 1983 IRI. *Harolds B. Lī*, Grants Romnijs
Klāvsons, © IRI. Ezras Tafta Bensona fotogrāfija © Busath Photo-
graphy. Tomasa S. Monsona fotogrāfija © Busath Photography

50. lapaspuse: *Kristus uzceļ Jaira meitu*, Gregs K. Olsens. © 1990 IRI

60. lapaspuse: *Ne Mans, bet Tavs prāts lai notiek*, Harijs Andersons.
© Seventh-day Adventist Church. Nekopēt.

82. lapaspuse: Fragments no *Ābrahāms Mamres lidzenumos*,
Harijs Andersons. © IRI

- 88. lapaspuse:** Fragments no *Kristus ordinē Diupadsmī apustuļus*, Harijs Andersons. © IRI
- 94. lapaspuse:** Fragments no *Manas sirds vēlmes*, Valters Reins. Ar laipnu atļauju no Baznīcas vēstures muzeja
- 102. lapaspuse:** Harija Andersona gleznas *Jēzus Kristus* fragments. © IRI
- 134. lapaspuse:** *Pēdējās Vakariņas*, Saimons Djūvijs. © Simon Dewey
- 150. lapaspuse:** Fragments no *Kristus un bagātais jauneklis*, Heinrihs Hofmans. Ar atļauju no C. Harrison Conroy Co., Inc.
- 162. lapaspuse:** Fragments no *Jēzus mazgā apustuļiem kājas*, Dels Parsons. © 1983 IRI
- 168. lapaspuse:** © Getty Images foto
- 174. lapaspuse:** Fragments no *Labais samarietis*, Džozefs Brikijs. © 2001 Joseph Brickey
- 180. lapaspuse:** George Doyle/Stockbyte/Getty Images foto
- 190. lapaspuse:** Fragments no *Tāpēc eita un mācait visas tautas*, Harijs Andersons. © IRI
- 200. lapaspuse:** *Ādams un Ieva pienes upurus*, Keits Larsons. © 1996 Keith Larson
- 218. lapaspuse:** Roberta Keisija fotogrāfija. © 2004 Robert Casey
- 224. lapaspuse:** Roberta Keisija fotogrāfija. © 2004 Robert Casey
- 246. lapaspuse:** Fragments no *Jēkabs svēta Jāzepu*, Harijs Andersons. © IRI
- 252. lapaspuse:** *Otrā Atnākšana*, Harijs Andersons. © IRI
- 258. lapaspuse:** Fragments no *Otrā Atnākšana*, Harijs Andersons. © IRI
- 264. lapaspuse:** Fragments no *Bez jebkāda ienaida*, Nensija Glazjera-Kēlera. © 1984 Nancy Glazier-Koehler
- 268. lapaspuse:** Fragments no *Pēdējā tiesa*, Džons Skots. © 1974 IRI.
- 276. lapaspuse:** Fragments no Dana Bakstera sienas gleznojuma
-

Satura rādītājs

A

- Alkohols, 166, 169
Apustulis, amats un pienākumi,
76, 98
Skat. arī Divpadsmit apustuļi
Atklāsme, patiesās Baznīcas
pazīme, 85, 87
Atkrišana, lielā, 90–91
Atlīdzināšana, grēku nožēlošanas
daļa, 109
Atpūta, 156
Attīstība, zemes dzīve
nepieciešama, 10–11
Atzišanās, grēku nožēlošanas daļa,
108–9
Augļi, 167
Augstais priesteris, amats un
pienākumi, 76
Augstākais Prezidijs, 95–96

Ā

- Ābrahāms, Dieva derība ar, 82
Ādams un Ieva
atšķiršana no Dieva, 28–29
drosmīgi gari, 27
Krišana, 28–29
laulība, 27
pavēlēts laist pasaulē bērnus, 28
pirmie, kas ieradās uz Zemes, 27
Svētais Gars nāca pie, 30
Ārējā tumsība, 270

- Ārona priesterība
amati un pienākumi, 74–75
kvorumu, 76–77
Skat. arī Melhisedeka
priesterība; Priesterība
Ārstniecības augi, 167

B

- Baušļu turēšana, grēku
nožēlošanas daļa, 109–10
Baznīcas Atjaunošana
caur Džozefu Smitu, 94–97
pareģota, 90–91, 93–94
Baznīcas prezidents, 40
atbalstīšana, 41–42
dzīvais pravietis šodien, 41–42
izteikums par, Vilfords Vudrafs,
41
svētības par paklausību, 42
vada Baznīcu, 95
Skat. arī Pravieši
Bērni
Ādamam un Ievai pavēlēts
laist pasaulē, 28
atbildība, 214
Bērnu radīšanas spēks, 224
Bībele, 43–45
Bīskapijas, 96
Bīskaps, amats un pienākumi, 75
Blēdišanās, 178–79
Brīnumi, dāvana veikt, 127
Brīvība izvēlēties. *Skat.*
Ricības brīvība

C

Celestiālā valstība

kristīšana, nepieciešama,
lai ieietu, 114

paaugstināšana, 271, 273–77

Cilvēks

Dieva bērns, 9

izteikums par dievišķajiem
vecākiem, Džozefs F. Smits, 9

radīts pēc Dieva tēla, 6

valdīt pār Dieva radību, 5

D

Darbi, mēs tiksim tiesāti pēc,
267–68

Darbs, 153–57, 167

izteikums par, Deivids O.
Makejs, 157

izteikums par, Hibers Dž.
Grants, 154

Dārgā Pērle, 46–47

Dārzeni, 167

Dāvana ticēt citu liecībai, 126

Dāvana zināt, ka Jēzus Kristus
ir Dieva Dēls, 126

Debesu Tēvs

cilvēki izveidoti pēc Viņa
līdzības, 6

darbs un godība, 6

īpašības, 6

izteikums par Dievu kā mūsu
Tēvu, Džozefs Smits, 5–6

izteikums par mūsu attiecībām
ar, Džozefs F. Smits, 9

ķermenis, 6

mūsu potenciāls kļūt līdzīgiem, 9

realitāte, 5–6

tēva stāvoklis, 9

Valdnieks pār visu, 5

vēlēšanās, lai mēs attīstītu tās īpa-
šības, kas piemīt Viņam, 10–11

Visu lietu Radītājs, 5

zināšanas, 6–7

Derība

Ābrahāma, 82–83

atjaunota caur Svēto

Vakarēdienu, 133

definīcija, 81, 83

jaunā un mūžīgā, 83–84

kristību, 116–17

Derības ļaudis, 81–84

Desmitā tiesa, 181–85

izteikums par, Gordons B.

Hinklijs, 185

izteikums par, Hibers Dž. Grants,
185

izteikums par, Stīvens L. Ričards,
183

Diakons, amats un pienākumi, 74

Dievs. *Skat.* Debesu Tēvs

Dīkdienība, 155–56

Divpadsmit apustuļi, spriedums
no, 269

Skat. arī Apustulis

Domas, mēs tiksim tiesāti pēc,
267–68

Došana, 183

izteikums par, Stīvens L. Ričards,
183

Dziedināšanas dāvana, 126–27

Dzimšana, laiks un vieta,

Debesu Tēva noteikta, 10

E

Elders, amats un pienākumi, 75

Elija, nākšana, 252

Evaņģēlija patiesības, atjaunotas,
96–97

Ē

Ēdenes dārzs, 28

G

Gaļa, 167

Gara dāvanas. *Skat.* Garīgās dāvanas

Gara dāvanas. *Skat.* Garīgās dāvanas

Gari, ķermeņa apveidi, 240

Garīgās dāvanas, 122–29

apraksts, 123–27

attīstīšana, 127–28

patiesās Baznīcas pazīme, 89

piesardzība izmantojot, 129

Sātans atdarina, 128

Garu cietums, 241–42

Garu pasaule, 239–42

izteikums par, Ezra Tafts

Bensons, 239

Vilforda Vudrafa mācība par, 241

Gavēnis, 141–45

pareizs, 141, 143

svētības par, 144–45

Gavēņa diena, 143

Gavēņa ziedojumi, 144, 184

Glābējs. *Skat.* Jēzus Kristus

Glābšanas iecere, 10–12, 23

Godības valstības, 269–70

Godīgums, 177–80

izteikums par, Brigams Jangs,

177

izteikums par, Džozefs F. Smits,

179

izteikums par, Marks E.

Petersens, 177

Graudaugi, 167

Grēka atstāšana, grēku

nožēlošanas daļa, 108

Grēks

definīcija, 105

visi ir vainīgi, 105

Grēku atlaišana, kristīšana, 113

Grēku atzišana, grēku

nožēlošanas daļa, 108–9

Grēku nožēlošana

definīcija, 107

izteikumi par, Spensers V.

Kimbals, 107, 110, 229

nepieciešamība pēc, 105

principi, 107–10

svētības no, 110–11

tagad ir laiks, 111

Gudrības dāvana, 125

Gudrības Vārds, 165–69

izteikums par, Hibers Dž. Grants,

168

Ģ

Ģimene

apgādāšana, 154

atbildība, 211–15

attiecības, 207–8

izteikums par, Deivids O.

Makejs, 205

izteikums par, Harolds B. Lī, 208

mūžīgā, 205–9

svarīgums, 205, 207

veiksmīga, 208–9

Ģimene: Vēstījums pasaulei, 10,

205, 208, 209, 211, 212, 213,

215, 224

Ģimenes vēsture, 231–37

I

Iepriekš izredzētie, 9–10

izteikums par, Džozefs Smits,

9–10

Ieva. *Skat.* Ādams un Ieva

Israēlieši, 243

Israēls

izteikums par sapulcināšanu,

Džozefs Fildings Smits, 246

izteikums par sapulcināšanu,

Rasels M. Nelsons, 246–47

Jēkaba vārds nomainīts uz, 243

nama izklīdināšana, 243, 245

nama sapulcināšana, 243–48

Izpirkšana, 59–65

Augšāmcelšanās ir rezultāts, 61

Boida K. Pekera stāsts, kas

ilustrē, 62–64

glābšana no grēka ir rezultāts,

61–64

izteikums par, Džozefs Fildings

Smits, 107

Kristus cieta un nomira, lai

paveiktu, 54–56, 60

Kristus vienīgais spēja paveikt,

60

nepieciešama glābšanai, 59

Skat. arī Jēzus Kristus

Izturēšana līdz galam, svētības,

kas par to tiek dotas, 276–77

J

Jaunā un mūžīgā derība, 83–84

Jēkabs

Dieva derība ar, 243

vārds nomainīts uz Israēls, 243

Jēzus Kristus

caur Izpirkšanu padarīja mums

pieejamas svētības, 56

dzimšana un misija iepriekš

paredzēta, 49–51

dzīve, 49–57

Glābējs un vadonis zemes dzīvē,

15

ieviesa Svēto Vakarēdienu, 131,

132

izveidoja Baznīcu, 54

kalpošanas paraugs, 163

mācības, 53–54

mīlestība, 53–54

nevainojamā dzīve, 52–53

Orsona F. Vitneja vīzija par

ciešanām, 54–55

paklausība Tēvam, 202

pestīšana, 54–56

pirmsordinēts pirmsmirstīgajā

esamībā, 9

Radītājs, 23–24

Tēva Vienpiedzimušais Dēls,

51–52

upuris, 56, 147, 148

vēlas, lai mēs kalpotu citiem,

160–61

žēlsirdības paraugs, 173–74

Skat. arī Izpirkšana; Jēzus

Kristus Otrā Atnākšana;

Ticība Jēzum Kristum

Jēzus Kristus Baznīca

agrākos laikos, 85–91

Amerikā, 89

atjaunošana, iepriekš paredzēta,

90–91, 93–94

atjaunota, nekad netiks

iznīcināta, 97

atklāsme, 85, 87

atkrišana no, 89–90

izveidota caur Džozefu Smitu,

95–96

klūt par locekli kristoties, 114

pazīmes, kas nosaka, 85–89

pilnvaras, 87, 94–95

struktūra, 87–88, 95–96

šodien, 95–98

Jēzus Kristus Otrā Atnākšana,
255–60
zīmes, 249–54, 259

K

Kafija, 166
Kalpošana, 159–63, 184
izteikums par, Spensers V.
Kimbals, 161
Kārdinājumu pārvarēšana, iztei-
kums par, Gordons B. Hinklijs,
226–27
Karstie dzērieni, 166
Karš Debesīs, 15–16
Konfirmēšana. *Skat.* Svētā Gara
dāvana
Kristīšana, 113–17
derības, 116–17
jauns sākums, 117
kam jātiek kristītam, 115
nepieciešamība pēc, 113–14
veids, 114–15
Kristus. *Skat.* Jēzus Kristus
Krišana, 28–29
sekas, 29
Kvieši, 167

L

Laiku zīmes. *Skat.* Jēzus Kristus
Otrā Atnākšana
Laulība
izteikums par, Spensers V.
Kimbals, 220
mūžīgā, 217–21
Liecība, izteikums par, Deivids O.
Makejs, 126
Lielā apspriede, 11
Lucifers. *Skat.* Sātans

Lūgšana, 33–37
kādā veidā lūgšanas tiek
atbildētas, 36–37
kādēļ mēs lūdzam, 33, 35
kad lūgt, 35–36
kā lūgt, 36

M

Mācība un Derības, 46
Mācīšana
dāvana, 125
no šīs grāmatas, 1–3
Mātes
atbildība, 213–14
izteikums par, Boids K. Pekers,
213
Melhisedeka priesterība
amati un pienākumi, 75–76
kvorumu, 77
Skat. arī Ārona priesterība;
Priesterība
Melošana, 178
Mīrušie, priekšraksti par, patiesās
Baznīcas pazīme, 88–89
Misionāru darbs, 187–92
izteikums par, Ezra Tafts
Bensons, 189
Mormona Grāmata, 45–46

N

Nepaklausība, sekas, 202–3
Nožēla par grēku, grēku
nožēlošanas daļa, 108

P

Paaugstināšana, 273–77
izteikums par, Džozefs Fildings
Smits, 274
kļūt paaugstināšanas cienīgiem,
13

- mūžīgā laulība ir būtiski svarīga, 217–18
- Padome Debesīs, 11
- Paklausība, 199–204
izteikums par, Džozefs Smits, 201
kristības parāda, 114
- Paradīze
garu pasaulē, 241
izteikums par, Džededijs M. Grants, 241
izteikums par, Vilfords Vudrafs, 241
- Pārbaude, Zemes dzīve, 10–11
- Pārbaudījumi, nepieciešami attīstībai, 11
- Patriarhālā svētība, 10, 76, 128
izteikums par, Tomass S. Monsons, 10
- Patriarhs, amats un pienākumi, 76
- Pēdējā tiesa, 267
- Personības, attīstījušās
pirmsmirstīgajā esamībā, 9–10
- Piedošana
izteikumi par, Spensers V. Kimbals, 229
par šķīstības likuma pārkāpšanu, 229
prieks caur, 111
- Piedošana citiem, grēku nožēlošanas daļa, 109
- Pieraksti, mēs tiksim tiesāti pēc, 268–69
- Pilnvaras
atjaunotas, 97
patiesas Baznīcas iezīme, 89
- Pravieši, 39–42
Dieva pārstāvji uz Zemes, 39
Dievs ir aicinājis visos laikos, 40
pirmsordinēti, 9–10
praviešu vārdi ir Svētie Raksti, 47
- Praviešu dāvana, 126
- Prieka pilnība, 11
- Priekšskars aizklāj atmiņas par Debesu mājām, 11
- Priekšraksti
atjaunoti, 97
patiesās Baznīcas pazīme, 88–89
- Priekšteči palīdz, 234–37
- Priesterība, 67–70
atslēgas, 73
definīcija, 67
iedalījums, 71–73
izteikums par, Džozefs F. Smits, 73
kā pareizi lietot, 69
kā vīrieši to saņem, 68–69
nepieciešamība pēc, 67–68
struktūra, 71–79
svētības par pareizu lietošanu, 70
Skat. arī Ārona priesterība;
Melhisedeka priesterība
- Priesteris, amats un pienākumi, 74–75
-
- R**
- Radišana
īstenošana, 23–24
Jēzus Kristus, 23–24
parāda Dieva mīlestību, 24–25
- Rīcības brīvība
mūžīgs princips, 17
nepieciešama glābšanas iecerē, 17, 19
pielietošana, neatceroties
pirmsmirstīgo dzīvi, 10
prasa veikt izvēli, 19–20
Sātans gribēja atņemt, 17
-

S

Sabats, 135–40
 definīcija, 135
 mērķis, 135, 137
 Svētdiena, 137
 svētības par ievērošanu, 139
 turēt svētu, 138–39
 vēsture, 137

Saistīšanas spēks, Elija atjaunoja, 252

Sātans
 atdarina Gara dāvanas, 128
 atraisīts uz neilgu laiku
 Tūkstošgades beigās, 265
 cīnījās Debesīs pret Jēzu, 15
 izdzīts no Debesīm, 15–16
 kārdināja Ievu, 28
 kārdina mūs, 16
 pretojas labajam, 19–20
 saistīts Tūkstošgades laikā, 263–64
 vēlas, lai mēs pārkāptu šķīstības likumu, 226–28
 vēlējās atņemt izvēles brīvību, 13, 15

Septiņdesmitais, amats un pienākumi, 76

Skolotājs, amats un pienākumi, 74

Smits, Džozefs
 Baznīca atjaunota caur, 94–97
 patiesība atjaunota caur, 96–97

Stabs, 96

Stiprie dzērieni, 165, 166

Svētā Gara dāvana, 119–21
 definīcija, 119–20
 saņemšana, 120
 Svētā Gara ietekmes atpazīšana, 120–21
 viena no lielākajām Dieva dāvanām, 121

Svētais Gars, 30–32
 ieradās pie Ādama un Ievas, 30
 īpašības, 31
 izteikumi par, Džozefs Fildings Smits, 32
 kristīšana nepieciešama, lai saņemtu dāvanu, 114
 misija, 31–32
Skat. arī Svētā Gara dāvana

Svētais Vakarēdiens, 131–34
 attieksme, to pieņemot, 134
 derības, kas tiek atjaunotas caur, 133
 Kristus ieviesa, 131–32
 pasniegšana, 132–33

Svētdiena, sabats, 138–39

Svētie Raksti, 43–48
 četras grāmatas, 43–47
 studēšana, 47–48

Š

Šķīstība, 223–30

T

Tabaka, 166

Tā Kunga diena, 138–39
Skat. arī Sabats

Tā Kunga veselības likums. *Skat.* Gudrības Vārds

Talanti
 attīstīti pirmsmirstīgajā esamībā, 9–10
 izkopšana, 193–96
 izteikums par atbildību, Džozefs F. Smits, 196
 izteikums par izkopšanu, Hibers Dž. Grants, 196
 izteikums par izkopšanu, Marvins Dž. Eštons, 196

Tēja, 166

Telestiālā godība, 270

Tempļi
darbs, kas tiek veikts, 231–37
darbs veikts Tūkstošgades laikā,
257, 263
mūžīgā laulība tiek noslēgta,
218–19

Terestriālā godība, 270

Tēvi, atbildība, 212–13

Tēvs Debesīs. *Skat.* Debesu Tēvs

Ticība Jēzum Kristum, 99–104
definīcija, 99, 101
garīga dāvana, 99, 127
izteikumi par to, ka ticībai
jābūt saistītai ar darbiem,
Spensers V. Kimbals, 103
izteikums par ietekmi, no
Lectures on Faith, 104
kādā veidā mēs varam palielināt,
101–3
kādēļ mums ir nepieciešama, 101
svētības, kas nāk, 104

Tiesa
Jēzus Kristus, 269
Pēdējā, 267–71
pieraksti tiks izmantoti, 268–69
sagatavošanās, 271
vārdi, darbi un domas tiks
izmantoti, 267–68

Tūkstošgade, 261–65
izteikums par, Brigams Jangs,
257
izteikums par, Džons Teilors, 264

Tulkošanas dāvana, 124

U

Upuris, 147–51

V

Vadošie principi un priekšraksti, 88
atgriezti savā pilnībā caur
Atjaunošanu, 96–97

Valodu dāvana, 123–24

Valodu tulkošana, dāvana, 124

Vaļasprieki, 156, 167

Vārdi, mēs tiksim tiesāti pēc,
267–68

Vecāku atbildība, 154, 211–14

Velns. *Skat.* Sātans

Vins, 165, 166

Z

Zagšana, 178

Zāles, nepareiza lietošana, 166

Ziedoījumi, 183–85
izteikums par, Gordons B.
Hinklijs, 185
izteikums par, Hibers Dž. Grants,
185
izteikums par, Stīvens L. Ričards,
183

Zināšanu dāvana, 125

Ž

Žēlsirdība, 171–75
izteikums par, Džozefs Smits,
174–75
izteikums par, Tomass S.
Monsons, 173

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA

LATVIAN

4 02061 95153 4

06195 153